

శ్రీ

శ్రీమహాభాగవతము.

శ్రీ

—*—

ఇది

హలంకారాది గణముల జ్ఞాపకముగా నీ ప్రాథమికము లోకమందరు.

శ్రీ చెన్న బసవ పురాణము.

బ్ర - శ్రీ - లక్ష్మీబారి హామయారాధ్య కవి విరచితము
యీశ్వరి కాళిదాసాది హామయపురిలో

సముద్రని చెప్పబెచ్చును.

బ్ర. శ్రీ. మారినాండ శంకరా రాధ్యుల వారిచే పరిచూడబడి.

శికింబ్రాహ్మ విహనులగు, వైశ్యశ్రీ. పద్మా వీరన్న

బాల్యపుత్రుల గారే నివసించుచున్నారే.

—*—

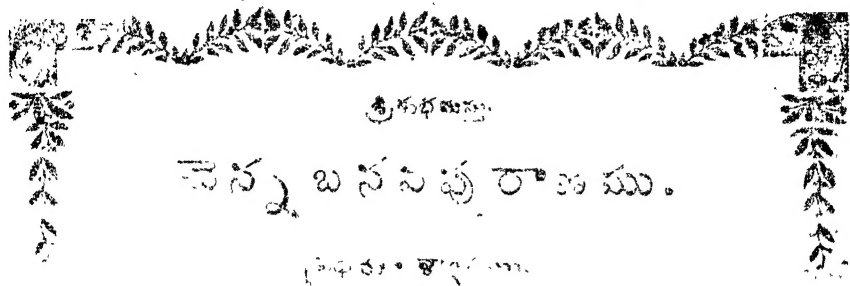
బ్ర. శ్రీ శివ పురి పురి నియ్య గాని

శ్రీ రామలింగేశ్వర ముద్రాత్మకాలయము ముద్రాపరిచియు.

పరిచియు.

మూడవ కూర్పు ప్రతులు, గలవి.

మం, 1917 పింకళ నామ సం: కార్తీక బంధ



(శ్రీ) రామాత్మిలో మూడు అంశాన్ని సూక్ష్మంగా వివరించినట్లు
యొక్క గ్రాహణదోషరహితం . దుర్వాచారములను తిరిగి యా-
నంద్యము చేయుట :

యే ॥ యిన్ని లేకుంధముల నిడుచుకొనకనుండగ, జాన్మునంకిం ॥ ఇన్ని
 యిహులతో, బలుశతవల శేష్యులు బాంధుమీపదా ॥ నున్న నమూడుమొను
 ల నువ్వలగువన్నెపుత్రయ ముండుభ్రాతృమా ॥ నన్ని సుడుగదదిచ్చగని న
 వ్వుకోవాని స్మృతిమెల్లజ్ఞాతనీ ॥ యే క్రువతరదీప్తి చేసెయద గంజయుగవ్వు
 విదంబి కాంతుల బుద్ధుగభావా మ్యువాల్లు కన్నైలుకోవోగంకిం కనియెనమా
 గనుగొనకన్ బ్రాహ్మణులారా ॥ యే గుంజులారా ॥ నలున్నురతిగంకిం పెనయె
 గనాన్మునీశ్వర స్మృతిగొనెప్పటికొకవరమునన్ ॥ యే ॥ అగ్రుంజీపుత్రై
 వ్యులగదానువచామయె గంకింవాచాఫీ ॥ రగకులకానిలాగ్ని పుణ్యమృతి
 కాతన బాంధుగని ॥ గుంజరవిమయాతి వాలముల కాటెలుత్రోర భం
 కనాథి నీశ్వరులుగన్ గుంజీశ్వర బల శాన్ముకుభావ్యుడు వన్నిబాప్రతికా ॥
 యే ॥ విశ్వకర్మనెలగు పగనిరుడనీక పృథ్వివైదిశీ ॥ యోశ్వరలీనుఖాం
 ధ్రిం కేమలములభక్తి ధురదానపుత్రా ॥ శాన్ములకేత్రకోమయని పాటె
 కునానుడ కాటికొండను ॥ శిశ్వరపాన్ముగుండలను న్ముంజునాయుప
 దేవిశాన్ముకా ॥ నీ ॥ కందర్పముఖదేవ నందోవాల్ముతిగో పిండా
 ప్రొవహానాధి పంజనంది ॥ రంగన్నుజంకేశ్వ కాంగదపరవన్న నంగతి
 నూనన భ్రంకిపురా ॥ గురనిరాశ్వుతి క్షుద్రదక్షవిజాన విద్రావణ
 క్రియూ ధిమ్రుధిమ్ర ॥ కాంక్షనంభవశాంక్ష భంక్షనమామి కాంక్షనం
 హరణాన పంజుబంధ ॥ సర్వసర్వంపనాచక్ర శైలగోనా ॥ భక్తనూ
 నననంకియ భారతదేవి ॥ పలుబాణధాంబురువానున్న స్మృతునిప్రభి

నిఁ బూనివినుతించెదప్రణామ పూర్వకముగ ॥ మ ॥ వరసర్వజ్ఞః
భామణిప్రధిత నద్వాదప్రమోదాకరుఁడు ॥ నిరతోద్భచ్చిధర్మసంప
రుగఁగా నీకాంచితావాసుఁభా ॥ స్వరలింగాన్వితజేహూః సర్వవిబుధ్వివా
తామృతాధారిభా ॥ సురపాదగిళితారిఁపాల్కురికి వాఁశ్యకాన్తుసో
మాహ్వయుఁడు ॥ మ ॥ వరసర్వజ్ఞజనన్నపార్వముఖగీర్వాణాండభాషా
కవిత్వరిమాంభోనిధులంజనాక్షి యుగజీవంజీవతోహక్రియాకరజేజోని
ధులంజనానుపమ వాక్కువాలసంపదనా స్ఫురదాశాంబుధులందలంతు
నతతంబుకార్యసాసిద్ధికి ॥ క ॥ అనియిష్టదేవతాప్రా ర్థనముగు
రుస్తోత్రముక పురాతనగణప ॥ ద్వంద్వజాతవందనముకవి ॥ జననుతిగా
వించియక్క జంబుగవేల్పుక ॥ నీ ॥ కనునీయధర్మార్థ కామమోక్ష
సుఖలా కీకంబునకుసురా నోకహంబు ॥ బంధురవిజ్ఞాన భక్తివైరాగ్య
నిష్ఠామాత్మికములకు శంబరనిధి ॥ సాంఖ్యయోగాదిశి చందనమామ
రు మావళులకుమల యాచలంబు ॥ సలలితసాలోక్య సామీప్యసరూ
ప్య సాయుజ్యముక్తవ జ్రములకుగని ॥ యైన్ శీచెన్నబసవ ప్రధానుభ
వ్య ॥ చరితమస్మద్దురూత్తమ సత్కటాక్ష గరిమనాసీచుఁ గతిశ్వా
పరమపావ ॥ నతవహింసగఁజెప్పబూనంగనంత ॥ ౧ ॥ తనయోగసూన్యు
ర్నిశీ తనగాంబుజాతజా తనభోవలగ్నల ఘనతఁజెగుడు ॥ తనశౌర్య
నశంతను సూనకీత కేతన జమదగ్నిసం దనుల మెంచు ॥ తనరూపగరిచు
శ్రీ తనయనై పథజయం తనలకూటరులవా దునజయించు ॥ తనయోగి
రాత్రికాంతనరవాహనదైవ తనగకర్ణులలెక్కగొనకనుండు ॥ తనవనోగ
రిమంబుధా తనగజాలు ॥ తనప్రతాపంబుసూర్యసెం తనగనోపు ॥ నత
దుష్ట్రికందుకూరివం శాబ్ధిచంద్రు ॥ జగతిమీర హేళియమృతలిం గార్య
మాళి ॥ వ ॥ మోయు సహస్రసిద్ధ విద్యాధిర పరివృత్తుడును ననం
తామరి నంస్తూయ మానుండును పరభూ భృక్షు ష్చేదన దిక్షుండును
కమనియ సుధర్మాధి వాసుండును నిరంతర గురువాశ్యాను సారప్ర
చారుండును హస్తగత శతకోటి సాధనుండును సందనహరిసం జరిత
ప్రమోదా స్వాగుండును శుచిసమవర్తి పుణ్యజనభువనేత మహాబల
ధనధ్యక్ష సర్వజ్ఞ సమా క్షిణుండును నగుసమ్మూ త్రిపురందరుం యో

క్లృణాడు శ్రుతిరంజకవి ప్రవరవ్యాహార కోలాహలంబై నిరుపమా
మోదను మనోవిలాస భానురంబై యశ్రాంతక మలాంచితాల వా
లంబై సలలితి నిర్జరాభినయ విహారమూలంబై యాశ్రితాళి మహారంధ
పూరణకారణంబై కల్పవృక్షం బననోష్ఠ నాస్థాన సౌధరాజంబున జ్ఞా
తిబంధు మిత్రామాత్య పురోహితసామంతి దండనాయకవి పండితపౌ
రాణికైతి హాసికపారక పరిహాసక తాంత్రికభిష గ్వైశికవాం శికనతే
కము రజకవై తాళిక వందిజనపరి వేష్టితుండై మణిఖచితకాతల స్వరి
సింహాసనంబున నొడ్డోలగంబున్న సమయంబున నిజవిశృ పితము
హాదులు మున్నందిన సత్కృతులు ప్రసంగవశంబున సభాసమై న
బుధజనులు పన్యసించిన పని సంతోష స్వాతుండై సప్రసంతానంబుల
లో వృత్తియ యత్త మోత్తమంబు గావున నేమెక్క ప్రబంధంబుగైకొన
యెదఁగాక యని తలచి తత్త్వాల్లకు నిజాభిలాషం బెరింగించినవారి
లిట్లనిరి || మ || అః ఘామీరుదలంచినట్టితల పార్యాభీష్టమాప్తాశ్చరం ।
జనమంహావా శనాబమే తా ఫలకృత్సూతాన ముఖ్యంబుగా । పునకి
తా క్వస్పిదైని ముక్తా కృశినిపువ్వేక్ష్మగై కొమ్మముగా । ఘనమా
సింగయ బాచయూదిసచి నొన్నత్యంబుగంజెందెడిక || గీ । సుగుణన
త్కు లీను శుభ కార్యసర్వల । తుల్యధురీణుసరన కావ్యగచను । వీరై
వగ్రధ వేత్త వేదశ్విగా । నోగియయమాతల డిచ్చుసుకృతి । చ ||
అనవుడుమందిహాసనది నాంబుజాడై యులుతలూరిపా । వరకులుడ
క్కిరాజునకు పౌత్రుఁగుశీగిరి మంత్రిచూళికి । ఘనమతిసుందరాంబిక
కు నందనుడస్సరవేతుండేయనం । ఒనుబసవేసుమంత్రికను జన్మనిపావ
య సత్కవీంద్రుడిక || క || ననుబిల్వబంచితగు తెర । గునపూజలొనర్చి
యిష్ట గోష్ఠినినోదం । బునకొంతప్రాప్తుగడువగ । వినయవహోగరిమనని
యె వేడుకనాతోక || చ || శివుకరుణాకటాక్షమున జేకురెదక్కిన య
ట్టిసంతతుల్ । కవిజనవృద్ధముఁ భువన గణ్యముభక్తిర సొన్నతక్రి
యా । భవనముకిల్బప్రప్రకర పాటనమైతగు మెక్కనత్కృతిక । దవిత
మదీప్సితంబిపుఁడు దానమనోరథ పూతికెందెడికి || క । సంతాన
భూజములలో । సంతానంబైనయట్టి సత్కృతినీచే । గాంతుననికోకె

జెందితి నులమును మొనగవలయు నరసకప్పిద్రా || మ || అనియి
బూనడవిర్నితాంబరమణి హారాగ్రహారాశ్వచం దనవిడియ
యా నమనోజామాదివస్తువనం | బుననకేబ్బబహుకరియ
యనే పూర్ణానుసారదంబుతో | సమంతై నలది మహాశ కిధనలకాం

—*, కృతిపతివంశావళి (* —

క్రిందఁ గలదెడ || క || మృతకాముయ్యునివారిని | పింగళామయ
విష్ణుపత్ర యాభరిలయతో | తపోమగుధానితో | మిలనమును
వెలయునస్స నీశాక్షియై || ౧ || అట్లుననానకులమున | భిక్షుకవో
స్వగుండు పృథ్వీధియో | నిబ్బరుడరిమృగతతికి | అట్టియనపపురు
త్ర పుంపొందురహి || క || ధీమంతునప్పయ్యునికి | సకలవిద్యు
నుద్భవింపఁగనుడతో | భూరుంజాతలికాత్మజ | పైగంజెనెప్పనదియ
క్షతిగార్చితియై || ౨ || అప్పమంత్రిభార్యలైన పార్వతియగు | గంగ
యందు సతుల గనియెడ | భూలిభూమియు నమ్మింపుచును |
శ్రీగిరిశ్వసావి శేష మతుల | ఉ | అందులపార్వతీకలయు | యె
గొందిన ద్దనావాదయం | జీవులరాంధ్రభక్తిగరి | సమకృష్టముం
త్రశక్తిగ | చ్చువగును నృతోక్తిగల సామంతులగక రాధురంధరులు
నందనురామకృష్ణులు నామునిగాంచెగత్రసేద్దిగ || ౩ || ముగించు
గురానుకృష్టవివి కాన మునుకుమచ్చిసలెను | మనత్రేణగ్రస్త్రబంధుల
భూవరామయ్య నంగ మేళితే | రునుచేడిధూనింబులు మనులగ
జదంతల్లకియె | ప్పొందియగోతికంజవను ధానియె | అసేచ్చె
మొచ్చుగ || ౪ || భూరుతికియె | భూవరామయ్యుడు పోలన
కరరాజ్య మేలుగుండి | నిడుదప్రెల్మమతో నిడుదమవాళియె | గిరిగతి
మన సరణిసురల కిగ్రహారములక ల్పంతిరిస్థానిగా మొనగవల
సికి విసరిములకు | వాంఛితాధికంబుల వ్వారిగా మొనగుచు బంధులనర
ణిగాను బహుళపుత్ర | పౌత్రకళ్యాణవృద్ధిచే బరిధవిల్లె | కాంతింత
శేలివపాద కవలబావి | దళితవిమతానిరుపకు దానశేలి | రమ్మగు
|| ౫ || భూవరామయ్యపూజి || ౬ || అప్పనకుప్పియ్యలైన యట్టిగంగ
కుద్భవింబియొక్కయగ్గకిమున | నమ్మతికివిచ్చుదుడతల గె ప్రవా

తిమిరీ । యోవిశేదియుఘనమో వారణాక్షగుచు ॥ క ॥ ఆతడుకొం
 డాంబికయం । చాతతశైవప్రతునిస చాచారగుణో । పేకునిబేరయలిం
 గా । ఖ్యాతామాత్యాగ్రగణ్యోగగిరీతాండో ॥ క ॥ పేరయలింగా
 మాత్యుఁడు । భూరియశోలితమట్టి పూఁడికులజుడో । వీరనసుతయగు
 కొండో । భారతీబరమేస్మిషగిది పరిణయమయ్యో ॥ క ॥ ఆతన్వీయం
 దుగనియె । న్బాతకసంపారణచణుల సార్ధినములుల ॥ ఖ్యాతికళామృ
 తలింగ జ్యోతిర్నిగ్రాభిధాన సూక్ష్మశిగణుల ॥ మ । అమృతామా
 త్యుఁడుబుద్ధిగాజురుల పద్మాదిత్యుఁడోర్వసుం । డరుత మోదముతోఁ
 డగన్న గుగువాంబాబ్జాస్యకేల్వట్టిత । త్ప్రముదారత్నమునందుగాంచె
 తనయుఁ భావాంతరస్థాదిహ । రమణాపేరులింగమంఛితేశ భృద్భా
 మేయ సౌందర్యుని ॥ ఉ ॥ శ్లో ॥ నైవగిందుకురి పెరియసత్త్వభు
 చక్రవర్తీయ । బృహస్పత్యానకీర్తిమఖ వాల్మీజీశుల్యవిలాసపూర్తిక
 దు । పృథ్వీశవైరిసంఘభయ కారణమూర్తికారంగనాశిసం । ప
 ర్మపీచారకల్మషత మశ్చయస్పృహ వర్తిక భారుణి ॥ గీ ॥ ధవ్వగుణ
 భుర్వసుదిగొండ వర్వతార్వ । వరవిశాలాత్సులకుగల్లు వనజగంధి ।
 వీరమూఁబనువోయించె విభవమెసంగ । సంగజాకారిపేయ లింగమూరి ॥
 ఉ ॥ పేరయలింగమంత్రితన ప్రేయసియైతగు వీరమాంబికా । సారస
 గంధయంద శుభ చర్యులమేరు సమా నైదైయల ॥ వ రిధిత్వాణభక్తు
 లది వాకరకాంతిని యుక్తులశ్చరుల్ । జేరంగగాంచెశ్రీయమృత లింగ
 శుభాహ్వాయు మల్లికార్జుని ॥ క ॥ ఆమురుపురయందగ్రజ । డై
 యలరినయమృతలింగ మహితావనిభృ । న్నాయకభయదాయకవా ।
 జ్ఞానానంద మేలుచుండెపరిసాపురము ॥ నీ ॥ అతిధార్మికుండైన య
 ధ్మకావ్యుత శేషదిగంతప్ర సిద్ధిగాంగ । మేటిహూతనపేర పేటమా
 దేవల్లె కామెనల్లెయై గ్రామములను । రహిగునుల్గట్టించి రామ
 లింగేశ మల్లేశ్వరశింభ నల్లేశ్వరాఖ్య । శర్వలింగప్రతిష్ఠలు జేసిశర్వపు
 రాద్యగ్రామములు లవనిదివిజ । వారమలకిచ్చినర్వాధి కారిదత్త ।
 దంతపల్వంకవ హం ధవళచామ । రాతప్రతాదిలిగుది హ్నుములు

మెరయ పూజ్యసాంధ్రు జ్యోతిగవి స్ఫూర్తిదనరె । ఉ ॥ శ్రీమహి
 గొండ్లదండసరి నీకునా హస్కరి వీరనార్యపు । శ్రీమణిసంతతాశ్రితను
 ధీజనయాచక బ ఘనోపచి । తామణినాగసర్వవసు ధాన్ధలివెన్నిక
 గన్నసోమమా । గామహిశస్వరించెను ను పద్మవరించిన కృష్ణకవ
 డిక ॥ క ॥ స్కందన కలగువాకికి । కాత్యాయనవరునికిరుణ గలగిరి
 కాంతా । దిల్యులు పేయలింగా మాత్యు పవిత్రేళలింగ మంత్రయు
 ససగ ॥ ౧ ॥ స్కందన దగిన పేరయలింగాంబు । బొక్కంటివంశ
 బచ్చిరాజు । సాయన్ద్రాయట్టి నాబోశిశ్రీకి శా । లాషీ బెండ్లియా
 డి చలయె ॥ ౨ ॥ స ॥ ఆరణ్యపరుజుం డైన రవ్వరుం డవనిష్కవ్యా
 తిచే నలరినట్లు । భావాలికొల్వలి లక్ష్మణతపతా రత్న మావీరమ
 రహదె సే । యాచన్విబాప్తి యందెట్లుత ఖిగు మారుశూరు
 నుదాగు మీరుక్కిగు । గనియెనానెలమూన ఘరుడైనమదిగొండ్ల గా
 రన్న పుత్రయై గణతికమ్ము । పర్వతహరిణ్ణి యాడెత్తి త్వర్వసితక ॥ రా
 న్యయంద నగ నెమల్లి కాణన ఖి । లేఖకాగ్రుపేరయ లింగనచివ ।
 సార్యబామనిష్కతే న్వసోగణ ॥ ౩ ॥ ఆలయతరదానియగుమల్లి కా
 జుకనుండు । గూర్మిని పగొండకెభన్న నూతుండు । రీసతీమణి బెండ్లి
 యై భాసురత్రి । మూత్తల నబ్బలుతెనయల ముపురగనియె ॥ ౪ ॥
 అగ్రజుండొప్పసవృత్తిలిం గావ్వయండు । పేపును రెండవనుతుండు
 పాపరాజు । పరిగిమూడచనయండు శరభమంత్ర । దాసమానయశో
 భాగ్య ధైర్యయసులు ॥ ౫ ॥ పరివల్లికాజుక నా పరుజుడైతగుపేర
 యాఖ్యుండు బడ్డిరా దామృతార్థ । వసువేదియ్యవం పరియించియ
 మృతలిం గావ్వాయద్య నామను ల్లన్నబసవ । రాజపాపయ్యను రసికు
 లనేవుర సూన్యతాకృతుల సుఖాయు కల । కరణానమ్రదుల గా
 భీర్యవంతుల గనియత్తులైవ్య గరిమగాంచె । వీకూటస్థుడగునట్టి
 పేరయాఖ్య । మంత్రీవల్లభతనయండు వల్లికాజుక । నావ్వయండా
 ప్పవమృతగిం గావ్వయండు । వంశభూషణగునిజనా వధినుతింప ॥

సీ॥ నేర్పరాడేజాణ నివధకాశ్శీగాది బహుళదేశామేను భావణము
లు । జేర్చినాడేమేటి శీతాచలాస్సజా పరపాదయుగంహృ త్సరసిజము
న । ఓశ్చినాడేపంత్రి ద్విజవరాశ్శాది సకలవరాశ్రమా చారపర
ణి । హుర్చినాడేగాని కుంభినిశ్శామాప్త హరిదంతిరశసం భరితకీ
ర్తి । యతఃపరాగహంకుశంకుశా ర్హస్వనాను । కలశవారాశిపూ
ణి మాతైరవాప్య । పేయూమాత్యశ్శ్లష్ట పేరూంబి । కాబ్జకదనా
త్సజానుమల్లి కాష్టమంకు । ఉ ॥ ఆకశకిర్తితై కుంభల యాశ్శచరిత్ర
కృతింగ్రహించిడ । స్థితిముతైశ్శకొత్తపలి యేతే శాశను సగ్రహర
ముత్ । ఖ్యాతిక జేపిబంధులకు గ్రాసస్సద్భూసంశి శాంభవ ।
ప్రాతముకిర్తులిచ్చి విధివారునకల్లన ముత్రిపద్ధిలెన్ । సీ । అతః
దుశాంతానికు శాశ్శాశ్శ యేయాన రాగను హేంబుదివ రంబుకొండ । ప
ల్లిబుద్ధిగ్రముత్ పలి పుమాడినో పరప్రాబుమూతి-కొ మాతే
సదు శాలాబునకల్లన మాననీధాశేబ యగునువాబబొడ్డాడి
శోభి । నాంగుల బేరయలింగంబు సమృతలింగంబునకేళింగబుసాశ్వ ।
పతియుముఃశి గాజ బసన రాజసమెస్య । సుతులసుజనహేతుల సుఖ
సహితుల । సతులపిధ యుతుల నార్వరగనియెరం । దగ్రజుడుపేర
యాహ్యయుడు । ఉ । శాలశేశాంకమాళిపద పద్మసమర్పన శీలిన
త్తభా । శాలిమదాంధశ్శతుపరి పద్మహనూద్భట కీలియాత్తభా ।
పేళినిరంతిరార్చితమ హేసురపాళిలనద్దభీరతా । వేలియనంగ దేజరిలు
పేరియలింగము మంత్రినూత్తుడే ॥ గీ । అతఃప్రీతిబుద్ధిరాజ వంశా
క్తిరాజ । పుత్రిస్తోహంబికానామ పుణ్యసీమ । విశ్వపాపవిరామసా
ధ్వలలామ । వరగుణస్తోమప్రేమను ద్వానామయ్యే ॥ ఉ ॥ ఆతఃనిత
ముద్దైనియమృ తాహ్వాయుడీశ్వర తత్వవేదిభూ । నేతృసభాంతగాళ
నుత నిర్మలనూనృత వాదిలోకివి । ఖ్యాతకళావినోది సమదాంధవిరోధి
విభేదిసంతత । పేతశుభప్రమోదికడు హేంపువహించెధ రాతలంబు
నన్ । ఉ ॥ పుణ్యచరిత్రుడాత్మకుల భూషణుడైనయ గారిభద్రన ।
దగ్ధానుతావరేణ్య సతతాశ్రితదీన శరణ్యభవ్యలా । నిత్యసమస్తబంధు

జన వణిక లేనాయక హావకదాయమా । ధ్యాయనువియ్యమాంబిళను
 కోరివరించెను సహృదాత్మకై । క । తతోదరుడాకృత్యగ । భిత్తు
 నుడుకీతికవిజిత భిదురాబ్జాభా । భృత్సించుచువీరేశుడు । పత్సార
 సవినమితారి బ్రజలెసిరులచేక ॥ నీ ॥ మహితపంచాక్షరీ మహాత్మ్య
 మనుకృతి యందిత్రైలోక్యవి ఖ్యాతిగాంచె । యతిభక్తిస్త్రిశైల
 మందుమానులుమెచ్చ సంవత్సరిమనివా సంబుజేసె । నిష్టాగరిష్ఠుడై
 నేడునాడనకన సంఖ్యమా హేశ్వరా ర్చనమొనర్చె । హితులరిక్షించి
 య హితులశిక్షించిభూ పతులవశ్యులజేసి చతురుడయ్యె । నిరసకన
 యైనమంత్రులీ క్షీతితలమున । గలరెయనినర్వజనములు బలుకనెగ
 డె । కందుకురిమల్లికార్జున నందనుండు । సంగరగుహుండువీరేశ లింగ
 విభుడు । మ । అనఘుడాతేజువన్నకోట వరవంశాంబోధిశీతాంశుడా ।
 ననఃబెంపొందినభీమరాజసుతయో యక్తాంబికాకాంతస । జనసంస్తుత్య
 యశోనిరాకృత నుధాసత్తాంతనుద్వాన్తామై । కనియెఱు మల్లయపేర
 యాహ్వయులఁ దత్తంజాక్షీయందిద్దరక ॥ అగ్రజమల్లికార్జునుడ హ
 ర్యలిఖండన తుల్యవై భవుం । దుగ్రసమర్చనానిరకుం ధూర్జితసత్వవహో
 విశాలుడ । త్యాగహవైరిసంహరణు డంగజసన్నిభ రూపవంతుడా ।
 శాగ్రధితాచ్ఛకీర్తిగుణ శాలితలంపన నూత్యమాత్రుడై ॥ నీ । ఏరై
 త్రులకల్ల వెండిబంగరులింగ పేటిసూత్రంబులే మేటియొసగ । శతముల
 సంఖ్యదం పతిపూజలొనరించి శాటికాంబరములే సచివుడిచ్చె । కమ
 నీయహారత్న కాంచననైచికీ ప్రముఖదానంబులే ప్రభువుజేసె । సత
 తేజుషుడైన సహితా న్నములభక్త గణతృప్తియేమంత్ర మియొస
 ర్చె । సతఁడుగొనియాడదగుమల్లి కార్జునుండు । కోరిముదిగొండయ
 న్నయ్య నూతురై స । వియ్యమావంద్రవదన వివేకపదన । బెండ్లియా
 డిధరాట్టలి బెంపుగనియె । క ॥ అరసికునియవరజుడగు । పేరయిలిం
 గ్రసకాని పేర్చొననుస్పృక్ । శారదఘనసారదఘన । సారదఘనదక్షిణీ
 పోతుడుసధలక । ఉ । శాంతుఁడుద్రువభావరత్న సంఘమహాంధర

ఖిన్నోపద్రిన్తి । కాంతుఁడుభవ్యరూపజిత కందరవాహన సంభవైణ్యభ్య ।
 త్కాంతుఁడుసంతతాశ్రితలు ధప్రకరావనతారజేందీరా । వంతుఁడుసార
 ధైర్యహిమ వంతుఁడుపేరయ ముద్రియేముమీ ॥ 1 ॥ అతఁడుశ్రీబుద్ధి
 రా జాన్వయశ్రీశైల పతిసుతకామాక్షి వలననుతుల । పేరయలింగం
 బు వీరేశలింగంబు బసవరాజవనోష్ఠ భవ్యగుణుల । గవియెమువ్వరన
 గ్ర గణ్యుడౌపేరన్న బుద్ధిరాజయ్యన్న పుత్రితాయ । మాంబికవరి
 యించి యవనినేలుచునుండ వీరన్నగండ్రపు వీరరాజు । తనయవి
 య్యాంబికేబ్బట్టి ఘనతలఁబలి । బహుళవిఖ్యాతిగనుచుండ బసవరాజు
 బుద్ధిరాజువీరేశ్వరు పుత్రియైన । వియ్యమంబనువరియించె విశదమతి
 ని ॥ 1 ॥ మరియుపేరయలింగాఖ్య ముద్రిపిన్న । యతివయెద్దనపూడినా
 రప్పపుత్రి । యైనకామాక్షివలనను ల్లయ్యమొదలు । గాగులుగునంద
 నులగాంచి ఘనతనగడె ॥ 1 ॥ సుగుణులగుమల్లికార్జున సుతులలో
 న । నాలుగవనందనుండగు సాళువపతి । సంతతాత్మీయహృదయ ప
 ద్మాంతరాళ । సంచరత్సాశ్వతిసుప్ర శస్తిగాంచె । శా ॥ ధిల్లీనాయకు
 చేతదంతివాయ శాటీముఖ్యనస్తువ్రజం । ఔల్లంగైకొనికాశికాప్రముఖ
 గారీశావనుల గాంచిని । తొల్లాసంబునశంకరార్చనలు దివ్యుల మెచ్చు
 గావించినం । పుల్లాంభోరుహలోచనామదకుఁడైపూషప్రభావధి
 లక ॥ 1 ॥ అయ్యమాత్యవద్యుఁడతిమోదమునభావ । రాజకులవ
 తంస రానుచండ । పుత్రియైనలక్ష్మి పురుషోత్తముఁడులక్ష్మి । బెండ్లి
 యాడురీతి బెండ్లియాడె ॥ 1 ॥ భావనవిఖ్యాతిగలవారి పుత్రియగుట ।
 సత్కళాధ్యక్షైవార్యక నమాజయగుట । భవ్యగుణపురుషోత్తము భా
 ర్యయగుట । లక్ష్మియేయనవచ్చునీ లక్ష్మినవని । క । వరనుడుసాళు
 వనుతీకియ । వరజుండగుమూర్తికా రాజ వర్ధిలైరహిం । పురహరకుల
 ధరచలహర । ధరధరనలశరసమాన ధవళయశుండై ॥ 1 ॥ బిరుద
 ములన్మపతిచే పెదతండ్రివలెగాంచి పూణంబుగాన్వాప్త్య మునుధరిం
 చి । గురువరులకుళింగ వరమనుపురమిచ్చె వరనియోగులకెల్ల వన్న
 బెచ్చె । యగణితభక్తగ గార్చనములుకేసి యవనిభారముభుజ నుంచు
 మ్మోక్షి । లింగాంగసమరస సంగతినుతికెక్కి ప్రమధకథాక్రమ గమన

జొక్కి । సప్తసంతతులొనరించి శాంతిమించి । యకులబసమార్చిపొరు
ల సిరులకోర్చి । కుజనసంగతిమానిన ద్దామయ్యాని । కీర్తి గనవహో
గోరాజ మూర్తిరాజ ॥ ౪ ॥ అన్నమునకుజరుగక తా । నున్నపురిని
లింగధారి యొకడువదాసరి । బున్ననుగుడువనివ్రతమున నెన్నికనుల్లోన
గవారి కెల్లముదమానక । ఉ ॥ అమ్మనుజేంద్రమాన్యుడమ్మ తాంతు
వదాన్యుడుసమ్మతాత్పుడై । తుమ్మలపల్లివంశజని తుండుగువీరసము
ద్దుపట్టిపే । రమ్మయ సంగ నెప్పసుగు గాకరినుద్యహమయ్యభారతిక ।
దమ్మజనించువేల్పుడ్రమ దబునబెండియైనచాడ్పునక ॥ ౫ ॥ నలుకు
వేళలసత్య భాషణంబులెకాని యన్యతవాక్యముజిహ్వా సంబంధు । భ
క్తిపూజలుసేయు పట్లనోపికాని మేనరాజసవృత్తి బూసనీడు । దీరు
లకన్నంబు పూనిపెట్టెనువేళ చేతసంకోచంబు జెందనీడు । పెనిమిటికి
నుకడేసిన సంతసమొకని చిడిమిడిమనసున జెందనీడు । సర్వసర్వంస
హాపుణ్య సతులలోని । సిమ్మతనాధ్వయోగి యింకమేటి । యనగ
సుతికెక్కెమూర్తిరాజ జాబ్యబోటి । మహితగుణకోటిశ్రీ పేర మావ
ధూటి ॥ ౬ ॥ అమ్మూర్తిరాజునాత్మికి । తమ్ముడుగుచుబసవరాజ
ధరపరిల్లె । తమ్ములదొరకెంపులమొ । తమ్ములదొరయైనసత్త్వి
తాపోన్నితచే ॥ ౭ ॥ నారదక్షభమించి నారదక్షభనెంచి యమరకీర్తి
దా నములవాడు । చిత్రభానునిమారి చిత్రభానునిగేరి బరగునుచిత్రి
తా పములవాడు । భీముపేరనవచ్చు భీముపేరనమెచ్చు నలరిన
భూతిస త్యములవాడు । ధర్మగుర్వముదోచి ధర్మగుర్వముబాచి తగు
శివభక్తి స త్యములవాడు । జగతిజెలువుందెనుదయాస్త శైలసేతు ।
శీతనగమధ్యరాట్న భాస్వితజనాభి । వినుతసుగుణుడుమల్లికార్జునసుతుం
డు । మహితగుణిశాలిబసవరా గ్ధాంతిమాభి ॥ ౮ ॥ ఘనముగనైతిమ
పూడియు । మనుమించినపాడుశిరులు మించంగనొసం । గెనుగురుచ
రవరులకుబస । పనితో నెయైనమంత్రి వసుధంగలడై ॥ ౯ ॥ తనమేన
యల్లుడావృత । పనముండుగుబుద్ధిరాజ వీరనచేతక । గొనెసత్యవతి
పరిణయ । మనుకృతివసవప్రధాని యతిసంప్రీతిక ॥ ౧౦ ॥ శరభమల్లైశ్వ
రస్వామిబ్రతి స్థించె నైతవపూడియం దధికభక్తి । యారామసిద్ధి

టా. కామతై తగునప్త సంతతులొనరించె శాశ్వతముగ । రెండవబసవే
 శ్వే దుంధనలక్షల సంఖ్యగజార్చిత సలిపెనిస్థ । నాథువేశ్వరకృపా
 సంలబ్ధపునతర భోగభాగ్యములవి స్ఫూర్తి నలరె । యీతడనియెన్నద
 గియెభ రాతలమున । నతిఫలదసోమవాసర ప్రతయుతుండు । మల్లికా
 గునగునవ మా బాశ్వతాను । శరణసరుదానిబసవ రాజప్రధాని ॥
 గీ ॥ రసికులైనచుబుద్ధి రాజకులగణి । వీరభద్రతనయ వియ్యమాం
 బ । నకలబంధునివతి నద్గణనికురంబు । ప్రేమమదివలర్చు బెండ్లియ
 య్యె ॥ ఉ ॥ ఇతలుసాటివత్తురెను పీఠవివియ్యమ తోడసత్కృపా ।
 శాంతిగభీరశిలపుర సంహరభక్త సమర్చనతుమా । శాంతవకీరకీర్తిస
 గ తాశ్రీతివోదరా సత్వభావనా । శాంతనిశేభభక్త బంధ సంఘముదావ
 పానునతఃకుల ॥ గీ ॥ అనఘుడై నట్టిబసవరా బసకునియ్య ।
 మోలినునర్థునిచిరి యబ్జధూమ । గాంధీసేవాభీమతులు మల్ల
 య్యురమాతి ॥ రాజువీరేశలింగము రసికవరులు ॥ క ॥ ఆమువ్వురి
 లొనగితి ॥ డైమనినమల్లికార్జు నామాత్యుడున । తాముడుడే
 శోభియు । త్తముడునుకీర్త్యాకృతిప్ర తాగుణములక ॥ గీ ॥ అతఁ
 డుశ్రీమద్భిగ్దావీ దార్యతనయ । విశుతనయవీరాంబను బెండ్లియాడి
 నద్గణనిధానిబసవరా జప్రధాని । గనియెకలశాబ్ధిచంద్రుని గన్నపగిది ॥
 గీ ॥ భూతినితనత్వ వీతులఖ్యాతిచే । వారిజారిధారి సారిశారి । గేరి
 మీరుకందు కూరిబసవరాజు । తోడనీడునేయ పోడగలడె ॥ క ॥
 అక్కలువహరుడువాగ్గిత । వాక్యాంతులబుద్ధిరాజు బసవన్న సుతా ।
 మక్కువ నెక్కునిచక్కని । యక్కుమహాదేవిబెండ్లి యొకరులొండెక ॥
 గీ ॥ అతనివినత్రుడిమూర్తిరా జాహ్వాయండు । విశ్వరాజసభాంతర
 వినుతిగాంచె । తామరసజాండభరితప్ర తావచండ । కిరణవికసితనిజకీ
 తిక శరణుడుగుచు ॥ నీ । దానధనంబున మానధనంబున రాజరాజప్ర
 భ ప్రబలుండు । సత్ప్రతాపంబున సాధురూపంబున నలరాజకలసచే
 నలరువాడు । భరితకళాపూర్తిక బాహుబలస్ఫూర్తిక రేఖీకమణుని
 రేపవాడు । తతమంజుతరభూతి ధైర్యసమఖ్యాతి చంద్రధరాభివ శ
 క్తివాడు । ధాత్రినితడననెడలను ప్రామముఖ్య । దేనికోటిగన్న

ప్ర దీప్త పాద । ఖైరి వేశ్వర దత్త సం వత్స మోద । సౌఖ్య శుభ శాలి
 మూర్తి రా ట్న దివ మాళి ॥ గీ ॥ రసికు డాతండు శ్రీ బద్ధి రాజు సవ ।
 రాజ పుత్రి కి మాధా తి రమ్య గాత్రి । యచ్చ మను బెండ్లి మూడియ య్య
 తివయందు । బసవ రాజ దులనుగని ప్రబలెరుల ॥ శా । ఆరుంట్రిశ్వ
 రుతమ్మ యోప్ప మిహి కామా ర్యాత్స జాగీశ్వరా । చామోదాత్తుడు
 కందుకూరికుల దుగ్ధాంధోధ రాకాసుధా । ధాముండు గ్రవిరోధి సంతమస
 మార్తాండుండు వీరేశలిం । గామాత్ముండు బిలేశయేశ సమవాగ్వాపా
 రుడిద్దారుణి ॥ సి । కాండ సంభదండి ఖండ నాఖండల తుండిపాండర
 మెల్ల బెండొనచి । సారిసిరిదవారి సారుమీరగదేరి రాజరాజస్వాతి
 మ్రుందజూచి । కంతుజయంతవ సంతసలావనీ కాంత కాంతులనిసు
 మంతజేసి । కంగాతనూజని హంగతురింగ సఖంగరజోప్రాధి భంగపరచి
 యేవుగనుకీతి వితరణ రూక్షశౌర్య । ములుప్రసిద్ధివహించెభూ తలము
 నందు । బసవమంత్రి ద్రవియ్యమం బాసుతుండు । సంగతాచారివీ
 రేశ లింగసూరి ॥ గీ ॥ అతడు భాషాబుద్ధిరా జాక్కిరజు । కన్యగణ
 భన్యలోకైక మాన్యయైన । ఏరిలక్ష్మిని బెండ్లియై విశదకీర్తి । నలరు
 శ్రీమల్లికార్జునా దులనుగనియె ॥ క ॥ స్మరిసుందరుడీవీరేశ । శ్వరసచి
 పునిపెద్దతండ్రి సత్యవచోభి । సురమూర్తి రాజసుగుణా । కరయగు
 శ్రీపేరమాంబి కామణివలన ॥ క ॥ చతురంభోనిధివనజజ । చతురా
 న్యమలనగజగతి సతతగభీరాం । చితభాషాన్నతి నెప్పెడు । సుతుల
 గనియెనలుపురనువి శుద్ధచరితుల ॥ క ॥ అందగ్రనంజనుండుపు । రం
 దరసమవైధవుండు రాజకలాపా । మందకృపాకరుడీభువి । యందుబ్ర
 బలెమల్లికార్జునా మామాత్యుడనక ॥ క ॥ రెండవతనయుడు శాత్రవ ।
 ఖండమడవనీశకార్య ఘటనాధ్యుడుభూ । మండలమునకీర్తిదిశల్ ।
 నిండించినకాశహస్తీ లింగమువెలయు ॥ గీ ॥ అయ్యమాత్యుడుము
 దిగొండ వియ్యనార్య । పుత్రియైట్టిసుందరీ పూణా చంద్ర । వదనన
 ద్దగనదనను ద్వాహమయ్యె । సకలబంధుజనంబులు సంతసింప ॥ గీ ॥
 మూడవసుతుండుమల్లయ మురవిరోధి । బాణసుతసమశౌర్యసం పద్ధ
 నుండు । బహుళయాచకసురలోక పాదపంబు । ధారుణీస్థనిప్పెడు

చారమహిమ ॥ గీ । అతనియనుజన్ముండమృత లింగాహ్వాయండు ।
 హారపదధ్యానిబంధులో కాభిమాని । యజ్ఞసమదానిసకల విద్యానిధా
 ని । సతతసన్నతభూజాని జగతివెలయు ॥ నీ । అతులితరాజక శాభి
 యుక్తుంజాట ఘనవిబుధాధార గరిమగమట । ద్విరసనాభిప్రాయ
 విముఖతమొందుట సహజలక్ష్మీవిలా సంబుగనుట । సమధికద్విజరాజ
 సమృద్ధాకరమాట వర్ణితస్వచ్ఛధా వంబుగనుట । పటుచిత్రభానుప్ర
 భానంగతంబొట నాశ్రితజీవనా ధారమగుట । నమృతమనుషేరురూఢి
 గా సతిశయిల్లి । వన్నెగాంచెవసుంధరా వలయమందు । కందుకూరి
 కులాంబుధి కైరవాపు । డరితమోహేభియమృతలిం గార్వమాళి ॥
 నీ । శివభక్తిచేత్రే శివే సేయుటెంతయెకాదు వీడుధర్మస్ఫూర్తిక వృష
 భిమూర్తిక దానగణంబున తగ్గినచుకాదు ధనపృథ్వినిరసించు
 ధనగువృత్తి । విక్రమాధికతను వెల్లిసేయుకాదు వాక్రొప్పిగేరుపా
 ర్వతికురు । వైధవా రూఢిచే వంచించుటయెకాదు పృథుభోగము
 లనెంపు నిండుపెంపు । సుందరాకృతినపహసిం చుటయెకాదు । స
 రసతరిసికెన్నునై పనుచెచ్చు । భళిరయితడినికవివరుల్ బ్రస్తుతిం
 ప । నలరెరిపు జేతయమృతలిం గార్వనేత ॥ గీ ॥ శుక్రకాంతిచుల్క
 జూచిచంద్రప్రభ । గేరియకడ దీప్తి గ్రేణిజేసి । కొమరుమిగిలెకందు
 కురియమృతాఖ్యకీ । తిప్రతాపరుచులు దిశలయందు ॥ చ । ఎనిమిది
 జాలులేవరస నీర్వరుబూన్పు సహస్రబాహువుల్ । తనకుగలంగిచాలవ
 ట తస్మహిమంబది యెంతయంచుటా । నునినగిశర్వుబూన్పెడి నూ
 రులమారులు నైగుజాలల్ । నననమృతాఖ్యనించుకమ సంబునగొం
 కక నెక్కకేలుక ॥ నీ ॥ యేటేటశివరాత్రి నీశ్వరప్రీతిగా దీపాయు
 తంబులె త్రైసిగుణంబు । కాలముల్దప్పనీ కత్రిసంధ్యలందును మాధీశు
 బూజించు నట్టినిశవు । శతసహస్రాయుత సంఖ్యలశివభక్త సంతప
 ణంబులు సలుపుచుహిమ । సమశీలతీర్థప్ర సాదపాకంబులు నిరతం
 బుగొనియొడి నియమవృత్తి । యనిశమాపధనేవజే యనివ్రతంబు ।
 ననుదినములింగమునకు రుద్రాభిషేచ । సంబుగావించునివృజ సంబులె
 న్ను । ఘనతఃకెన్నుండెనుమృతలిం గప్రభుండు ॥ నీ ॥ శర్వముఖోదిత

మట్స్థలాచారమూ గజప్రతిష్ఠాపన ప్రాజ్ఞుడితడే । యన్నపమవేదనే
 దాంతశాస్త్రపురాణ సంగీతముఖిళా శాలియితడే । వననిధి కూపశే
 వధిశివాగారాది సంతానకరణప్ర శస్తుడితడే । సర్వసహనాధ సర్వ
 కార్యక్రియా విఘటనాఘటనప్ర వీణుడితడే । తీర్థయాత్రాపరాయ
 ణా తిథిసమర్ప । నాన్నపానీయదానగు ణాఘ్యుడితడే । యనుచుసకల
 జనంబులు వినుతినేయ । నవనివధికి లైవవృత్తిలిం గాహ్వాయుండు ॥
 గీ ॥ బంధుపోషణుడతండు భావరాజు । వేంకి శ్రీశ్రీవెంకిమాం బిక
 లకుద్భ । వించిననుతిగాంచిన వెంకిమాంబి । కావాలిదేత్ర బేమను
 ద్వాహమయ్యె ॥ సీ ॥ విగులవత్సిత త్వ నిజబోలగళికి సగమయ్యె
 ప్రాలేయ శైలనియ । వినుకతమంగళం బునాటిరాతేక నమగం
 టిదానయ్యె స్థితశన । సరసవాక్యాధుల నులుగు నేరిక శల్లదనము
 నుండె విధిలతాగి । శ్రీతభౌగ్విదానప్ర స్థికినిరింకి చందలమతియ
 య్యె జలధికస్య । కృతగలయట్ట కారిల్లి రీతిగాగ । పుష్పవిదక్కినసా
 ధ్యులీ పాలితకనయ । యనిగిలుకెక్కెనప్పత్తిలిం గాన్మభౌర్య ।
 శంకరపదాబ్జరంగులంబు సంగమంబు ॥ క । బా కుకలవైనబలుకద ।
 హంకారంబెప్పుడెరుగ రతిఘటనోచుం । శతకరుగనెంచుశరణుల ।
 వెంకాంబకుసాటయైన వెలయలుగలనే ॥ గీ । అమ్మహాసాధ్వియం ది
 మృతాభిధాను । ఉతులసౌందర్యయుతులదా నాభిరుతుల । వితతశుభ
 కరమతులన ద్వితతిహితుల । క శవాప్తిలింగాదుల గనియెబ్రీతి ॥ గీ ॥
 మరియునయ్యమాత్య మణికొప్పురాజయ్య । నార్యునకునులక్ష్మి యా
 త్మజాత । యైవవియ్యమాంబునతి వేషకవరియించె । నఖిలబంధుసమ్మ
 దావహముగ ॥ సీ ॥ గోపాలబాలయై గోత్రమణచువాని జెందులోసా
 ముద్రు గ్రంచుకరచి । శివవిమాఖునకుసం భవమందికళంకు గూడినరో
 హిణి కొదువజేసి । భంగసంగతునకు పట్టియైప్రకృజ నాశిబాందినలక్ష్మి
 నపహసించి । చట్టుపుట్టువయాచు స్థాణునివరియించు కాత్యాయనీదేవి
 గాకొనభిళ । బ్రహ్మజేజంబుశుభమున భంగమార్ద్ర । హృదయప
 ద్మంబుగలవాని కుదయమంది । వంశరత్నమభార్యసం భగణసరస ।
 గుణగణుని నుండెవియ్యమ్మ కోర్కెతోడ ॥ గీ ॥ బంధుపోషణులు

హృదయై నైకోడిగిమాడు హంసతతులు । వాదించిపాంచరాత్రాది
 కంబులదిన కరునైనదెగడుగు కప్రతాన । మాగమమంతర హస్తార్థ
 ములచంద్ర ధారి నైనహసించు శారికాళి । మహితపురాణవి మర్మనా
 త్యవతేయై నైననెంచెడిభుజం గాశినికర । మలరజేలువంశుచుండుని
 జాత్రమమున । శిష్యసంఘంబుసేవింప చెలువుతోడ । కూర్మికుశవీర
 ముననిష్ఠగోష్ఠిపాద్మ । గడువుచున్నెడనాక స్థిరంబుగాగ । శా ।
 శ్రీరుద్రాపరిమూర్తిమానిముఖ రాజేవార్యమస్మాత్కీస । ద్వాగో
 చారమనూనువర్తిహృత భక్తవాలజన్మాత్మియూ । గామాధ్యగత
 కీర్తిరేణుకగ నాధ్యక్షుండుభూలోకసం । చారేచ్ఛంజనుదొంచెత్తరిమ
 హాసంతోషసంయుక్తుడై । క । తనయాశ్రమంబునకురా । గనియె
 దురుగనేగ్రిమొక్కి ఘటజన్మడుదో । షోనివచ్చియుర్భుషాద్యా ।
 ద్యనుపమపూజలోనరించి యతిభక్తిమెయిన్ ॥ శా ॥ స్వామియెచ్చ
 టనుండివచ్చితిరా భవ్యంబైనమీరాకమ । ధామంబేముశుభంబునెం
 దితిమి చింతల్వేడెనామోచ్చివా ॥ రామా ధీశ్వరమూర్తిగాంచి నటు
 లంరంజిల్లెమత్సవంతమ । య్యామీపాదసమర్చనల్ సలుపు భాగ్యంబ
 బైసేడియ్యడన్ ॥ క । అనవుడుదరహసితానన । మననాతండిల్లు
 పల్కు మునిపుంగవనీ । వసఘటపోనిధవనిని । న్ననువాంఛన్వచ్చినాడన్
 గాతుకమొదవన్ ॥ అని మరియును । ఉ ॥ కంతువివోధియాజ్ఞనను
 కంపదలిర్పగవీరశైవసి ధాంతమునీకుడెల్పెవిది తంబుగదత్కీయమె
 ల్లసర్వరా ధాంతమునీముఖోదితప ధంబునఁజేయగబూనిభూమిభృ ।
 త్కాంతతనూభవాధిపుని ధామమువెల్వడి సత్వరంబుగన్ ॥ క । వ
 చ్చియిటనిన్నుగాంచితి । తచ్చరితమువినుమటంచు తప్పకనాతం । డ
 చ్చొత్తినగతిజెప్పిన । సచ్చరితుండుకుంభజుండు సంభ్రమపరుడై ॥ చ॥
 అనఘదయారతింఘనర హన్యముజెల్పితి బుద్ధమయ్యెపా ! వసమతి నైన
 నింకొకటి వాంఛితమెట్లన విన్నవించెద । న్మనసిజవైరియాజ్ఞమెయి
 నాగభుగర్వుండు భూస్థలింగరా । శనమహిమంబుబెంచెనని సంయమి
 సత్తము షోక్తనాడిల్ ॥ వ ॥ స్తంద పురాణంబునకు నాయక ర
 త్నంబైన శంకర సంహితయందలి శివరహస్య ఖండంబునందు వక్తాణింప

శ్లో॥ సక్కు మూరుం డెవ్విధంబున మహీశలంబు పావనంబుగా భక్తి
 వర్ణనం బొనరించె తద్వృత్తాంతం బంతయుం దెలిపి కృతార్థుం జే
 యవలయుననిన నప్పరిపదగ్రామణి యత్యంత సంతోషిత స్వాంతుం
 డై యొక్కింతసేపునకు పూర్వంబున శర్వుణ్డార్యా సమేతుండై పేరో
 లగంబున్న నమయంబున తద్దర్శన కృతూహలంబున జన దెంచి విరించి
 క్రమ్మరిపోవుచు తన్ను ప్రణవాధాం బడగిన కుమారునితోడ తత్ప్ర
 ణవాధాంబు లేనయని యపాధాంబుగా నెరుఁచెనుగక పలికి యతని
 చేత కారాగ్రహ బద్ధుండగుట సురలవలన పరమేశ్వరుండు విని యత
 ని విడిపించి తదోంకారాధాంబు సవిస్తరంబుగా శ్లోపడం ఒలికిన ని
 జతనయు ప్రజ్ఞాపశేషంబునకు పరితోషంబుమొంది మేచ్ఛితలంబున మ
 న్మహిమంబు ప్రకటింపుచుని యనుచుటయు తదనంతర వృత్తాంతంబు
 ను తత్త గంబ స్పృదియ గోచరంబగుటయు నానందబాష్ప ధారాపరి
 పిక్తాంగుండును కంచుకీభూత రోమాంచుండును వద్దదకంతుండునై య
 తనితో నిట్లనియె || మ || అనఘానీపుషిసంగగోరినవహో పాహ్వానమ
 త్యంతపా | వనమంహూదశనంబహీనఫల ద్రవాగల్భ్యమాశ్లేశభ |
 క్తనికాయప్రమదాస్పదంబతుల మోక్షప్రాప్తిసంనూచకం | బనిమేష
 ప్రకరాగ్గిగన్యమయి పెంపౌధారుణీమండలిక || గీ || కుంభసంభవనీ
 మది కోర్కెదీరు | వినుముశర్వునికరుణనే గనినభంగి | దెలుపుచున
 టంచు రేణుక దేశికుండు | చెన్న ఒసవేళుచరితంబు చెప్పదొణగె || నీ ||
 శ్రీకరాంబరచూబి శిఖరాభిరామంబు బహురత్నసానువి భ్రాజతంబు |
 శిరభమృగేంద్రాది సత్వసంకీర్తంబు దేవవృత్తోద్యాన దీపితంబు | కన
 కాంబుజోజ్జ్వల కాసారకలితంబు బహుశర్పరీచయ భ్రాజతంబు | కి
 న్నరీబృందసం గీతనాదయుతంబు పటుతాపసావాస భాసితంబు | దళి
 తపాపంబుముక్తిప్ర దాయకంబు | ప్రమథనిలయంబుసర్వజ్ఞ పాలితం
 బు | వేదవేద్యంబుతారక విలసితంబు | భవ్యవిధివంబుకైలాస పర్వ
 తంబు || ఉ || ఆయతతద్ధరాధరశి ఖాగ్రనమంచిత హీరదేవతా | నా
 యకరత్న కాంచనఘ సద్యుతసంఘయ మెల్లనేకమై | తోయదమాగణ
 దేశమున తోరముగాగను పట్టుటొప్పెగం | గాయమునానరస్వతులు

కంధినభిన్నత జేతుకై వక్షి ॥ సీ । పున్నాగవిస్ఫూర్తి బొల్చుటి తి
 యొకాదు పున్నాగవిస్ఫూర్తి బొల్చుమీరె । చమరికాకీర్ణమె చెన్నం
 దుటయొకాదు చమరికాంచ్చన్నభల చాలగలిగె కుంజరాశనదీపి గొ
 రలుటింతియొకాదు కుంజరాశనదీపి గొమరుమిగిలె । ప్రిణకబృందం
 బున పెంపొందుటయొకాదు విశుకబృందంబున పేర్కొనియె । ననగ
 వృక్షమృగాకీర్ణ మగునునకల । భువనసన్నతిగాంచెన దృఢముగాక ।
 శతసహస్రసుధాధాను సన్నిభప్ర । కాశమహిమాస్పదంబుల త్త్వాధ
 రంబు । వ ॥ మరెము నద్ధరాధర రాజంబు విరాజమానంబై స్వర్గ
 కంబునుంబోలె రంభాదేవ వల్లభ సుకచిర విలాసంబై యృష్మతీపు
 రంబునుంబోలె నిరుపమ శుద్ధివదేకింబై సంయమనీ నగరంబునుంబో
 లె విలసిత ధక్కాచానంబై నియులుతి భువనంబునుంబోలె పంలెత పుణ్య
 జనస్థానంబై పరుణ శట్టంబునుంబోలె బాసుర భువనోన్నతంబై గు
 ధనతీపుట భేదనంబునుంబోలె శంకరప్రవాహ విలసితంబై యలకా పు
 రంబునుంబోలె శంఖమకర పద్మాకరంబై యాజాన లాకంబునుంబో
 లె నీలకంఠ సంచారింబై చాతాళంబునుంబోలె నాగలోక కలితంబై
 యొప్పుడత్పర్వత శిఖాగ్రంబున ॥ చ । పగడపుగంబములెరుకు బంగు
 బోదెలు తిమ్మకొప్పురా । నిగనిగలీరువాకిళులు నిద్దపువెన్నెల లేనిరా
 లజె । న్నగుజిగిడలుక సొగసు లైతగునచ్చల తోణంబులు ॥ దగ
 జెలువైందునుక్కమణి ధామముశిర్సవి వానియొగ్యమై । క ॥ ఆయ
 హనీయసభాభవ । నామలమధ్యప్రదీపి తార్కాయుతే । జోనుయ
 నవరత్నాంబిత । హైమసుఖాననమునందు సతిముషమొదవక । సీ ।
 కమలభ వాండముల కంఠకంబులరీతి బట్టియాడెనుగె ప్రభులుగొలువ ।
 సహజై కలింగని స్థావరస్ఫూర్తిచే జరియించుభృంగిలా స్వంబానర్ప ।
 నాదిమవృష భేష్ట రావతారంబయి తగునందినందడి తలగజడియ ।
 నతులితాష్టా గయో గానందపరవశు లైనమానీశ్వరు లభినుకంప ।
 నమరగజగామినులు చామరములువీవ । గరుడగంధర్వముఖులిరు గడ
 లనిలువ । కైలతనుజాయునుచాను చంద్రమాళి । సింహకొలువుండె
 కన్నుల పండువుగను ॥ ఆసమయంబున ॥ ఉ ॥ పాలునుపిరు సేర్పరు

చు క్షిప్రమునవ్వఁ నెక్కిస్వప్రభా । జాలముమేరువుదెగడ సాదితపు
 గొన దీనదాచ్చునో । యాలయమాకమండలువు హస్తమునన్ వెలు
 గొందశారదా । నోలుడువచ్చెనర్వసుర లోచనఁద్యము లుల్లసిల్లగన్ ॥
 చ । అటుజరుదెంచుచు గిరిసు తాత్మజుఁడొక్కఁడె బాలకేళిప । ర్వి
 టస మొనర్చుచున్నతరి నాతనిలెక్క యొనర్పకేగిది । కృటుగనితత్పదా
 బ్ధుల పెరుగురంటగ నాగ్నిమొక్కివి । స్ఫుటనిగమాంతసూక్తముల
 బొంగుచున్నతి జేసెనీగతిన్ ॥ సీ ॥ బాలేంచుకోటి పన్నగకేయూ
 రి పావోధతూణీర భవవిదూర । పద్మాక్షసుతశిక్ష పావనమనిరక్ష ధ
 ర్మసంచయఁజే పావచాక్ష । కలితకృపావాం కార్ముకాయితశైల కం
 గరితాకోల ఖలవిఫాల । సీరజాంబుమిత్రి నిజ తాసురగోత్ర నిరుపమ
 శుభగాత్ర నిగమిత । పార్వతీసంగిరపినిశా పతిరథాంగ । గగనగం
 గాఁబూజుట కరికరోట । కోటిపతేజతాంక కుఠరరాజ । నిరుప
 మోల్లా దారువ నీవీలాప ॥ చ ॥ అనియిటునన్నుతించి ప్రమథాధిపు
 లోచన సంజమెక్కి డన్ । వినియముమీరినిచ్చియతి విస్మయమందుచు
 నలడెత్సోహా । ద్వంద్వమెలర్చుగొంతవడి లిద్దికేళుసభా వినోద
 ముల్ । గనుగొనితెర్వువీడుకొని క్రమ్మిపోవుచు దొంటికై వడిన్ ॥
 ఉ ॥ శంకరతుల్యుడైనశర బహునిజాడక నేగుచుండనా । పంకజగర్భ
 పైఁగినుకఁ పర్వకుమారికుఁ డారిపీఁడుని । శృంకతబోవుచుండెనను సడ
 యొనర్పక యంచునుగ్రుండై । కింకరు చేరబనిది గీష్పతిలోనిటుట
 ల్కెనత్తరిన్ । గీ । వ్యవృణపునీవునీల వెచటనుండు । నామమెయ్యె
 దియుద్యోగ మేమియిష్టఁ । డిటకురాగతపెద్దిమా కెరుగఁదెలుపు ।
 మనియడుగనట్టులఁడగిన యబ్జభవును ॥ మ ॥ అమరజ్యేష్ఠుడనత్యలో
 కము మదీయంబైనధామంబునా । మమునకబ్రహ్మాయటదురెల్లఁడల
 నస్త్రత్పత్తిమెన్నంగన । ర్గముభద్రుగొనియాడగానిటకు వేట్లన్వచ్చి
 తిన్నావును । నిమినింకొక్కటి వేరెనేనడిగెదన్ నిక్కంబుగాదెల్పుమా ।
 క ॥ ఏమేమిచదువుకొంటివి । తామరిసభవాయటన్న దనమదివాణీ ।
 కామునిననుచదువడుగగ । నేమిటికనితలచినగుచు నిల్లనిపలికన్ ॥ క ॥
 వేదములునాఖంమునున । బాదుకొనన్విద్యలకుగఁ బరియున్నదియే । నే

దెలియనియదియెయ్యది । లేదుతలఁపనాకుసాటి లేరుజగములక । అ
నినఁ దరప సితాననుండై కుమారుండు ॥ ౧ ॥ సకలవిద్వలఁగోపల సా
రమైన । విద్యయొక్కటివినుటకు వేడ్కయయ్యె । గాననుచిన్నవా
ని గడుఁకిపుఁడు । పన్యసింపుమటన్నన పున్యభవుఁడు ॥ ౨ ॥ వేదముల
కాదియాము । గోదమఁబరియింపు మొదల విస్వప్రముగా । నాదాను
స్వారత్ర్య । ణ్ణోదారంబైనప్రణవ మొప్పుగబట్టిక ॥ ౩ ॥ విసిరిల
యూచిచాలునరి విందజయాప్రణ వార్ధమెట్టిదో । కినియొకదెల్పినా
హృదయ కీలితనుశయ మెల్లబాపునూ । యనినఁజుండులేతనిగ వాన
నసీనుడ తిర్పనంబికా । తనయునితోడగర్వమెక్క దాగోననిట్లని పత్రెన
త్తరిక ॥ ౪ ॥ మఱిలేలప్రణవ మంత్రంబునెనఁచి । దర్శిమేనయనిన న
గ్నిభవుఁడు । గనులగెంపుగదుర గండవపేటికా । పూర్వ మగినతిని
గర్వమొది ॥ ౫ ॥ అంతటఁగినుకచ ల్లారకకారాగ్ర హాస్యక్షుణ్ణతిరో
హి తాత్ముడైన । వీరబాహువిల్చి విమలప్రణవమంత్ర మంత్రాధిక
ములుచంద మౌళియగుట । నెరిగియుండియుజ్ఞాన హీనుడైనవని ప
లికెఁగావునవీని బట్టికట్టి । స్కందశైలంబున బ దినుంచుకుటన్న నాతఁ
డుపరమేష్ఠి నట్లెఱేసె । లోకసృష్టిపిదప లోపంబుగానీక । స్త్రగదుండె
ప్పటట్ల జరుపుమండె । సంతసురలుమునులు సంబుజ సనునకై చింత
మొందిసాంబ శివుగురించి ॥ ౬ ॥ ఘనతరమైనసిద్ధిచిర కాలతిఁబొనరిం
చిపార్వతీ । వనజముఖస మేతుఁడయి నల్పలతక బొడఁజూపి ట్టిభ । గ్గునివి
మలాంఘ్రియుగ్మమున కుక్రబణమిల్లియ నేకభంగుల । న్వినుతియొన
ర్చివాంఛితము వేడుడటన్న మహేశుతోడతక ॥ ౭ ॥ కరజన్మనికో
పంబున । సరసీజాననునికైన సంకటమెల్లం । గరుణజనింపగబలికిభ ।
చరమునిసంఘంబుమరియు నవినయ మొప్పుక ॥ ౮ ॥ దేవాదిదేవమను
మీ । సేవకుండగుబ్రహ్మకైన చిక్కెడలుటయే । మావాంఛితమనిపలి
కిన । భావజసంహారుడుమిగుల ప్రముదితుండగుచుక ॥ ౯ ॥ పరమేష్ఠి
న్విడిపించెద । నరుగుఁడుమీమందిరముల కనివడినందీ । శ్వరుగనుగొని
నీవిప్పుడు । సరగునమత్సుతునికడకుఁ జనియాతనితోక ॥ ౧౦ ॥ స్వాతం
త్ర్యంబువహించిగర్వ మొదబర్వంబల్కు నీరేజనం । జాతుక బందినిబైట

స్తీరలకు భృశాఘాతంఘాతుకః । ల్లాతోఽఘోరః పునః పునః
 యాలంబూష్యై రూతని । స్వీతాజ్ఞాలయైశ్చిపుచ్చుమిపు డేవిశ్వంబు
 నిర్మించగః ॥ మ ॥ అనినావాక్యముగాగఁ బల్కివిగతా హంకారుగా
 విందిజీ । వనజాతోద్భవుడాకవీడిసుఖయా వార్తల్యశించెప్పుపా ।
 మృనిపంఘజనినందికేశ్వరుడు స్కందాద్రికః ఘోరదాసుదా । రొని
 క్రీడించుచునన్ను పణ్డుఖుసా తాఘాగించిమోదంబునక ॥ క ॥ ని
 లులతటఘటితకరసం । పురుండై యిటులైతెను స్ఫుటవాక్యములక ।
 జటివినుతూఢై నదిక్పటు । డిటకనిచినవచ్చినాడ నిసంఖ్యాతా ॥ క ॥
 వనజాసనుచైమానుపు । మనియనిమిషమునులువేడ నసలాక్షుడు
 దా । వినియిటులొనరింపుమునీ । వనియెగావునదదాజ్ఞ యాదలని
 డుమా ॥ చ ॥ అనినియ్యాశ్వరాజ్ఞాదల యందెఱించితిఁ గానిదుర్మ
 దం । బునదనుదానెరుంగక ప్రపూర్ణమహాత్వ మనుస్వరూపమి ననివ
 చియించినట్టిసలి నాసనుచుఁ జెరఁబెట్టి యూరకే । చనుమనియిత్రనిన్వి
 డచి చక్కఁగబంఘఁగ నంతజెట్టినే ॥ గీ ॥ నలినసంభవుఁవిడుమంచు
 నందికేశ । నీవువచ్చితిగావున నేసహించ । నయ్యనిక నుండుబలుకక
 నరుగుమనిన । నాతఁడరుదెంచితిపునకా రీతిదెలు ॥ చ ॥ వినిదరహాస
 వక్త్రుడయి విశ్వగురుండు గిరింద్రసందనక । గనుగొనివంటిసీతనయు
 గాళకమచ్చటి కింకనేగనే । జనకవిధాతృమోక్షణము సల్పడువాడ
 ని తెల్పియప్పుడొ । య్యనగుచుప్రేమమీరసతి నంతిపురంబున కన్పి
 చెచ్చెరక ॥ క ॥ పారిషదామరిమునిపరి । వారుండునుదివ్యవృషభ వా
 హుండైనీ హరికిరార్థధారికు । మారగిరింద్రమునకరిగె మదిముదమొ
 దవక ॥ చ ॥ అటుచనికాంచెశంకరుడ హరిస్సతావర పుత్రుఁసన్మణి
 కటకకిరీటకుండులవి కాసితశోభన గాత్రుఁసృష్టిసం । ఘటనవిలాసన
 మ్ముదిత కాండనశైలని వాసగోత్రభి । త్సుటనుతిపాత్రుఁదీప్తిపరి భూత
 నహస్యవ యోజమిత్రునిక । మ ॥ కనిడాయంజనునంతలోపలన త
 త్కొంచోర్విభృద్భేదిది । గ్గనసగఁబటనిల్పితేచి వృషరాట్కాండవ
 తీర్ణుండుసం । జనితామోదియునై నతండ్రికి నమస్కారంబుగావించిని ।
 ల్పినపట్టింగనిగాగలించి యదలోజెన్నుండుమోహంబునక ॥ గీ ॥ అంత

మ । ర్మైకృతఃకుటినాదగు మహత్త్వముబోధ మెస్త్రిమానవా । నీక
ములకభవాద్ధిదరి జేర్చుమునీదగు నేర్పెలగ్పగక గీ॥ ఏతార్థంబుచు
నునంది కేశ్వరునిద । రాతలంబునకనిచితి నాతనికిస । హోదరీరత్నమైభ
క్తి సుప్సనగ । మాంబికాదేవితనయుడ నైజనించు ॥ చ ॥ అసదృశ
నందికేశ్వరుని యంశమునంజని యించిమించున । బృసవనితోడనం
తతశు భద్రదధక్తిశు భానుభూతిశెం । పెనగుచుభాసమాన శరణే
శ్వరపద్మ జనంబూనర్చుచు । స్వసుమతిగొన్ని వపకములు వర్తిలువ
త్సమ దాజ్ఞమెంబడిక ॥ వ ॥ అని యిట్లానతిచ్చిన ఒనకుని వాక్యములు
విని కుమారుం డవసిత లోడ్భవంబున కసమృతియును జనకాజ్ఞోల్లంఘ
నానర్హతా విచారంబును మనంబునం బెనగొనుటయు నేమియుంబలు
కక సమృపదనుండై యూరకున్న నతనిభావంబు శంకరుండు దివ్యచిత్తం
బున నెరింగి ధరాతలంబున భక్తివధకనం బూనరింప వలయుననుతలం
పున ద్రేరేపను దాసీనుండైన కతనవిడంబికా సంబోధనంబునం గాని
చక్కంబుడడని యూహించి పార్వతిం దలంచిన సమస్తజగ ద్వృత్తాం
త వేదినియగు తత్సతీ వతంసంబనర్ఘుమణి భూషణాలంకృతయు నిరుప
మ వాసనాసమాగత చంచరీకనాదమే దురాదితేయ మేదినిజలతాంత
దామాభిరామయు మందిస్మిత సుందరవద నారవిందయు రాజకీర లీలా
నరోజాత హస్తయు దేదీప్యమానకాంచ నాంబరసహితయు నై యనేక
నాకలోకాక లోకస్తనీలోకంబులు కొందరిసమానమాణి మయంబులగు
నాలవట్టంబులు గొందరు వప్రమయ దండచామరంబులుం గొందర
తులిత శ్వాత కుంభదండ పుండరీకంబులుం గొందరు చిత్రవిచిత్ర
పట్టాంబర కేతనంబులుం గైకొని యరుదేర విద్యాధర కిన్నర కింపు
రుష గంధర్వ కామినులు సంగీత సాహిత్య వేణువిణాది వినోదంబుల
నింపుసంపాదింప యత్నగరుడోరగ సిద్ధసాధ్య మిథ్యా మధ్యలు ఖడ్గవేత్ర
పాదుకా జలకలశ వీటికాపేటికా ధారణులైనడువదివ్యవిమానం బధి
రోహించి స్తంద మహీధరంబునకు వచ్చి విభావరీశ భూషణ సభానిక
ట ప్రదేశంబున తద్వాహనా వతరణంబుగావించి తనుగమంగొని లేచి
ననుః పూర్వకంబు గానిటలతట ఘటిత కరులగు సురలనిరుపమ కరు

నాకటా తే కణుబున నిక్షింపుచు ప్రాణేశ్వరుడా యంజనుడెంచి ప్ర
 ణమిల్లిత దనుమతి నధాననా సీనయై యుండి చింతాననుంజైన సు
 తుగని నిడిట్లు చింతాకాంతుడై యున్న కతాబేనుని ఎతినడిగిన నతం
 డు మందిస్మిత వదనుండై నతితోడ గత వృత్తాంతం బంధయుం దెలి
 పి యేత దధకంబుగాదె నిన్నుదలంచితి గావున సితని క్షితితలంబున క
 రుగన్లు సన్నుతిపరులు మనవిని యతన యతన మనంబున నెక్కింత వి
 చారించి తొల్లిభూతలంబున సంభవంబునొగు నిజవయస్వయగు నా
 గేంద్ర గమనకు కుమారుని కుమారునిగా నిచ్చెదనన్న వరంబున కను
 రూపంబుగా శిశ్వరుం డానతిచ్చుట కానందంబునొంది తనయుడా
 యందిగిచి తొడలపై నిడుకొని కూకటులు పుణుకుచు నిట్లనియె || సీ ||
 అన్న కుమారమీ యయ్యజెప్పినమాట కివియ్యకొనదగు నిలజనించు |
 కతిననీకుకారంత గలుగగుతనకుని కొక్కింత వేచులే కురికినన్న | బం
 చెదాజనునట్టి ఎనికదిగాక నే మున్నె పంపదలంచి యున్న దాన | గావున
 మాయాజ్ఞ గై కొనిభూతలం బున కేగియచ్చుట పొనుగొనిన | భక్తినుద్ధ
 రించి పరవాదనలడంచి | యథుముద్రుంచిదెసల యశమునించి | ప్రా
 ణిమిచిశర్వు భక్తులరక్షించి | మరిలిరమ్ముచింత మానుమనిన || గీ ||
 సమ్మతించిగుహులు జననీజనకపద | పరిసితాతములకు నాగితేచి |
 మీయనుజ కేను మీరంగ నేతునే | యట్లసేయువాడ ననుచుబలికె ||
 న || అట్లు బలికిన కుమారుని వాక్యంబులకు పార్వతీ పరమేశ్వరు
 నందంబునొది యతనిం గొగలించుకొని దీవనలొసంగి పొమ్మ వేగ
 మ్మున మరిలి రమ్ముని య నేక విధంబుల గారవించి పారిడ పహా
 ముఖ బ్రహ్మదేవర్షి పరివారంబులతో నిజవివాసంబున గి యిష్టవి
 నోదంబుల దేలుచుండి రక్కుమారుం దననీధిలంబున ఎన్న బస వేశ్వ
 రుండన బసవేశ్వర భాగి కేయుండై జనియించి యన
 పంబున భక్తివధానం బొనరింప గుంధి సుగంధాది
 రంబుగా వినుమని రేణుకుండు దిప్పవొడింగ

—[*] కళ్యాణపుర విర్జనము [*]—

సీ || శ్రీసమంచితరాజ శేరాగారంబు పరిసర్వమంగళా వాసభూ

మి । పాకటవరభ ద్రాకారవిభవంబు పట్టుదంతిముఖబల భాసురం
 బు । నతులంబంభాదికో ద్యాసవీలాసంబు రమ్యవిద్యాధు భావితంబు ।
 నగణితపురుషర త్నావళికలితంబు ప్రబలగంధర్వవి రాజితంబు । నగు
 చుమాటకైలాస మనుచుసకల । జనములద్యుతపూరిత స్వాంతులగు
 చు । వినుతిగావిగడనరెప్ప ధీవతలముచ । భాగ్యజనకంబుకళ్యాణ ప
 ట్టణంబు । మ ॥ జలదాధోన్నతసాధసంఘటిత బాస్వద్వ జనలోప
 లో । జ్వలకాంతిప్రకరంబునలైసల బర్వకారలోకిగలుసి । చ్చలుశ్వే
 తాసితపక్షపున్నిశల లేశంబైనస్వాంతంబులక । దైత్యుజాలకసంశ
 యించులురి వశిష్టపక్ష వశంబేధరక ॥ ఆసంబంబుకొమ్ముల న
 మరిసద్వి । జాగిపాగారిమనుచుడూ ధరివిమతి । పాత్యమైయూలబల
 ముచే బరిధవిల్లి । నాలముదనచ్చుచుకిల్లి నాలమనగి ॥ గీ ॥ రాజ
 మండలసంసక్తి దేదెల్లి । అచ్యుతఖ్యాతిజేలుచు ది భువనవిమత । మే
 ఘపదసంగతిచనర్చి మెప్పుగులుకు । కరిసిరిమొన్నదిగోలు పురము
 నందు ॥ చ ॥ జలజసఖాశ్వముల్గతుల సాటికిరాగని తన్నుకోద్ధతి ।
 దొలగగగజేయనింగికయి దూగెగనై డఖు రోద్ధితావని । తలరిజగుంబ
 రాంతరము దారొనిక్రమ్మిన దానిచాటునం । బలువిడిభీతిజూరిగని
 వానిహసించుపురి వరాశ్వముల్ ॥ చ ॥ అతులితశత్రురీపధను హాధ్వ
 సంఘటి తాచ్చమంటకా । వితశజయభిరావములు విశ్వమునిండిన తి
 డ్భరానిన । మృతజలజాతబాణపురు హూతరథంబులు గానలందు
 ప । తగుహలంకరీయ్యశిఖ రంబులుజేరె రయగుమిరగ ॥ క ॥
 తెలతెల్లపుచుడుమనీ । డలరులుకుచుచిలమునానె డానగుసింహం ।
 బులుశౌర్యనిమాసరి । వెలయునెయనినగురురచటి వీరవృసిం
 హుల్ ॥ డి ॥ १ ॥ మున్నెనుచుక ప్రసిద్ధిచహించెను గానిసిల్పిమా ।
 టాగిననా ॥ ౨ ॥ తనిప్రాధిమ లెక్కబెట్టగా । గూగునెయంచు
 ప్పగ్గుజుని ॥ ౩ ॥ పసితురప్పరికే । బాడబులుత్తమాజకపులు భ
 వ్యనిరూపి ॥ ౪ ॥ ॥ ౫ ॥ నిరుపమపద్మనీహితులు నిర్మల
 మూర్తలు సత్ప్రతాభా । సుకతరమోదదాయకులు సుస్థిమిత్రస
 మేతులప్పరి । వరనిలయాశామలయిరకలు రాశులు రాజులెక్క

సే । యసుతసువిక్రమస్ఫురణ నాతఁడువత్తిల లేకయుండుటకా ॥ క ॥
 జేహారులున్నదనుత్వ । వ్యాహారులుకీర్తివిజిత హరశైలనమీ । రా
 హారులుకవిదంతిను జేహారులుగలరుపురిన నింద్యవిహారుల ॥ క ॥
 శూద్రులుహలనిజితదల । భద్రులుసర్గుణగణాది భద్రులుసుఖని ।
 ధ్నిద్రులుతతగాంభీర్యస । ముద్రులుగలరచటబుధస మూహసురదుల ।
 సీ ॥ ఏవీధిజూచిన నిభదానవాంతక సదనసమత్కర సంభ్రమంబు ।
 లేవంకనరసిన తేజాంకకోటీర పాదపంకేజి భక్తమహిమ । లేచాయ
 నాలింప హిమగిజాధిప లలితకథానుధా లాపచయము । లేచక్కిగణే
 యింప హేమధరాధర బాణానుసేవాను భావనంబు । లేచటంచలపోయ
 ఁద్దిసి హితమృగాంక । జాతవేనాంబకాభంగ శాస్త్రచర్చ । లవ్వరీవ
 రిమాహాత్మ్య మభిరుతింప । నలనియేశేషభణ్ణికై న సజునికయిన ॥ క ॥
 ఆపుటభేదనమేలెను । భూపాలకుష్ఠధినికరి పోషణుడుసమి । ద్వాన్వ
 పారచణుకుశుధముల । నేపుగనుబిజ్జలాఘ్ను డివ్వసుమతిలోక ॥ ఉ ॥
 జై నకుల ప్రవర్ధకులు శాశ్వతకీర్తి యుతుండునిర్మలా । నూనగుణాభి
 రాముఁకుధ నుకుఁగటాంకర శారిముడవీ । మానససాధ్వస్ప్రదుకుమ
 న్మధమాధిప రూపశాలినా । నాసరినాధనమ్మతిన నాధుఁకుతల్షేతి
 నేరవిధిలె ॥ క ॥ ఆరాజయంత్రివయ్యం । జై రాజులుసకలదిగధి పాం
 బుజవదనా । భూరిస్తనహారాయిత । చారునమాఘ్నంకుబసన సచి
 వుండెలని ॥ సీ ॥ ఏధయ్యమానసం బిందుశేఖరపాద తోయసం
 భూతభృం గాయమాన । మేకృతార్థనికృపా లోకనంబుడై న్యాశుశు
 త్తుణివార్షి కాంబువృష్టి । యేపుణ్యచారిత్తు కోపయ్యుగ్భాభంగ మఖ
 లాన్యమతిజాత హరణమూల । మేమంత్రిమాహాత్మ్య మింద్రాబ్జభవ
 ముఖ బృందారకానీక వినుతిస్తాత । మతఁడుగొనియూడదగుమహి కా
 చలేంద్ర । సంభవావల్లభనియోగ సకలమర్త్య । పావనార్థమాదా
 ఖ్యత తృప్తిమాద । మాంబికాగర్భజుడుబస వార్యవరుడు । సీ ॥
 సతతంబుగురులింగ చరసమర్చితకాని యితరార్చనంబుల నేవగించు ।
 జంగమతీర్థప్ర సాదనేవయెకాని యితరంబురుచి నొన నేవగించు । మా
 హేశ్వరవ్రాత మాహాత్మ్యమేకాని యితరంబువినుటకు నేవగించు ।

సితతగణాధీశ సద్విలాసమేకాని యితరంబుగనుగొన నేవగించు । నెం
 తసజ్జనుడీధన్యు డెంతధీరుఁ । డెంతమహిమాధ్యుఁడనిడును లెన్నుకొనగఁ
 రాజ్యభారంబుశివభక్తి రాజ్యభార । మెలమిఁబాలించెత్త్రుబస వేశ్వరుం
 డు ॥ గీ ॥ అనుదినములకుఁ తొంబది యారువేల । జంగమంబులకిష్టాన్న
 సమితిసేసఁగి । మిండుజంగమములకు పండ్లెండువేల । కనుచువేశ్యాగృ
 హంబుల కట్టివగిది ॥ క ॥ అచలితత్త్వైకకర్త । ప్రచురశ్రవణాను
 మోద భరింపకలదిశా । నిచయసమాగతశరణుల । ఖచరజ్యేష్ఠునకువ
 శమె గణుతింపంగ ॥ సీ । సుజ్ఞానసీలురు సూన్యతవాక్కులు త్రిధువ
 సపూజ్యులు ధీరమతులు । వేదాంతవేదులు వీరవైవాచార సంగ్రహ
 కిర్తలు శాంతిసహితు । లవ్వవిధాంగయో గానండుంపశు లసదృశ
 లింగలీ నాక్షిపద్మ । లంతరాఽవిదూరు లత్యంతకరుణాస ముగ్రులుని
 రుపమ భద్రగుణులు । సత్ప్రసాదాంగులకుటిల స్వాంతరింగు । లతుల
 భవదూరులన్యదు ర్మతవిదారు । లచలదాసత్వమతులుభ క్తాధిపతులు
 శర్వపదపద్మభృంగముల్ జంగమములు ॥ క ॥ పరవికచాట్టేక్షణసో ।
 దరిముక్తి సతీలలామ తత్పరులునుబం । గరుపెంకుఋణానుగరిశము ।
 కరుణాయపూర్నిగనటించు గణసింహంబుల్ ॥ గీ ॥ నిండికళ్యాణపుర
 ముపం డ్రొందుయోజ । నములనెల్లెడనెడలేక సమితులగుచు । కాలకం
 థరువరభద్ర గజములనగ । సతిముదంబునవసించుంచి రించితమగ ॥
 చ ॥ వినయవివేకభక్తగుణ విశ్రుతుణాబస వేశ్వరుఁడుదా । ననియము
 తద్గణాధిపుల కందరికీఁగిరి వస్తుజాతమిం । పానరగనిచ్చుచుఁ ప్రమద
 మొందిసుధామయ తత్ప్రసాదమఁ । వసనధిజేలుచుఁ మహిమ వర్ధిలఁ
 జేయుచు నున్నయత్తరిక ॥

—(♦) కక్కయ్యగారి కథ (♦)—

శా ॥ దృక్కలైశకలాసమూర్తినుర ధాత్రీజప్రభాకీర్తియను । గ్ది
 క్కూసలప్రకరుండుకామముఖ విద్విట్నంహరుండ్రైతి । ప్రాకృరాంబు
 ధిబాడబాసలుండు భాస్వత్రేజుడప్రాలిలో । గక్తాఖ్యుండుకథ క్తసత్త
 ముండు జ్ఞాఘృఖ్యాతివర్తిల్లగ ॥ గీ ॥ బసవదండాధినాథుండు భక్తి

నోడఁ । దద్గతాధిపవదుప్రసా దంబుఁగొనఁగఁ । దలఁచిపండ్లండువత్స
 రం బులుమహాప్ర । యత్న మొనరించియంతట నబ్బకున్న ॥ మ ॥ క
 మనీయామలతత్వయుక్తుడగు నాకక్కయ్యదివ్వప్రసా । దమునేగాంచ
 గ నేరనై తినకటా తద్భాగ్యమేతీరునక । సమకూరుకననుబోలువాసిక
 నుచుక స్వాంతంబులో నెంచియు । త్రమమైయొప్పుతదీ మమందిరము
 చెంతక జేయచ్చోటునక ॥ ఉ । అంగణశీమనల్లడల సంతటనింతట ని
 ల్చికాంచుచుక । ముంగలనెక్క చీమకొన ముక్కుననెక్క కణంబువ
 ట్టియే । గంగనిజ్ఞానిగాననిది కక్కయగారి మహాప్రసాదమె । బృంగి
 నసంతెయంబనుచు భావమునందుఁ దలంచివేచుక ॥ చ ॥ భవముల
 బాసితిన్నిగుల భాగ్యముజె దితిఁ కోరుకోర్కెచే । దవిలెసమస్త సద్గుణివి
 తానములోపలఁ వన్నఁగాంచితిక । భువననుతాభిరామగుణ పూజ్యుడు
 కక్కయ సత్ప్రసాదమీ । భువిగనుగొంటిమంటి తి పుణ్యచరిత్రుడ
 నైతిరూఢిక ॥ క ॥ అనయముఁగురుసంగయదే । వ్రనిగొలిచినయట్టి
 ఫలము పొందుగఁగఁప ద్వనజములపూజఁగావెం । చినఫలమునుతోడఁ
 దోడఁ జేకూరెబలే । గీ । అనుచుఁముదమందియప్పడ య్యనఘమూ
 తిక । చీమనోటిప్రసాదంబుఁ జేకొనంగ । నెకియుపాయంబుఁగనియట
 నున్నయిసుకఁ । జగతిపై ముప్పిమాత్రంబుఁ జల్లుటయును ॥ క ॥ అక్క
 జముగనవ్వకుకి । చక్కెరపొడియైనదత్ప్ర సాదకణంబుక । లెక్కగొ
 నకప్పివేలిక । మక్కిడనిడిపంచదారి కైయరుగుటయుక ॥ క ॥
 ఆనందమందిబసవఁబ । దానాకిణమాల్సవాస్త తలముననిడిబల్ । దీ
 నునకునిదియువాఁకిన । చేసికివపకంబుపగిదిఁ జేకురెరాకుక । గీ ॥ ఈ
 మహాప్రసాద మిష్టలింగార్చనఁ । జేసికానికొనఁగఁ జెల్లదనుచుఁ బాలు
 పుమీరితనదు తలపాగకొంగునఁ । విడకనుండముఁడియ వేసియంత ॥
 వ ॥ భక్తాగ్నిగణ్యుడైన కక్కయ్యగారి యంతర్లహంబున కుంజనివ్ర
 సాదోప భోగాసంతంబునఁ సుఖగోష్ఠినున్న యతనింగాంచి వినయభ
 క్తి ప్రమాదంబులు ముప్పిఁగొనఁగఁ సాష్టాంగవందనం బాచరించి కరం
 బులు మొగిచి దేవా బహుకాలంబుననుండి కాంక్షించుచున్న నాకుమ
 ద్భాగ్యంబు పివీలికా రూపంబై భవత్ప్రసాదంబుఁ గొనితెచ్చి యిచ్చె

నేటికి గృతార్థుండనై తిననిన నస్వరము పురుషుండువిస్మయంబుని గురు
 కటాక్షపాత్రులగు వారి కెక్కుది యసాధ్యంబని తలంచి యుతితో ని
 ట్లనియె || చ || అనవరతాఖిలాంచితని శాధిపభూషణ సుప్రసాదభా
 జనరసనాంచలుండనగఁ జాలిననీకు మదీయకథకయై | జననుతిగాంచుచే
 న్నయ ప్రసాదముసంధవ మాటచోద్యమే | ననుమోక పెద్దఁజేయుటది
 న్యాయమనీకు వివేకభూషణా || చ || అనిసరసంబుగాఁబలికి యంభినబం
 డరి తత్ప్రసాదముక | గొనుతమినాత్మశేషమున కుంజనఁగొనెను లే
 గుదెంచిపా | వనసుగుశాభిరామశివ భక్తలలామద యాభిప్రాయకా |
 ననఁదగునక్క వాగనున మందితసర్వభమ మొప్పుట్లకె || గీ || ఎద
 టకేతయ్య యిష్టలింగార్చన | సమయమయ్యెనేగఁ న్నా నవిమలు | స
 లుపునునినతనను తలచాగ మెక్కినో | నులిచితమపుగల్బ కొనిరయము
 న || క || జలకంబాడఁగఁగి | శలిసిదళ వేత్రయక్త నాగాంబికనూ |
 తలచాగకొంగుముడిగలి | దలమగుసంశయముదనయై దాజనియింక ||
 క || నామద్భుతమ్మండెన్నం | జేమియుఁదామూలఁగట్టి నెగుఁగి జేమి |
 యీముడుపుజూడఁచలెనని | భామనికుతుక ముండయై ట్లెవడలిచికొండె ||
 ఉ || కాంచినప్రసాదమపుఁ గాయనిసంతస మందిపుల్లనే | త్రాంచల
 మోదబాప్సయిత యైబసవండుగఁ జాలయంబులక | సంచితధక్కివార
 ల ప్రసాదముఁగోరిక దీరమెక్కియై క్కించుకదెచ్చెనాకొనగ నెతయు
 కూరిమిగల్గుఁగావుక || గీ || ఈప్రసాదమహిమ నందివర్షించగ | నలవి
 యగునెరమ్మి మొలకకై న | కలునవిగులలేని తలమానికముగాఁగ |
 చాల్చినట్టివారికుం దప్పఁజగతి || సీ || ప్రబలారివర్ణద్వి ప్రప్రతానంబునకం
 కుశంబగునిమ్మ హాప్రసాద | మనులితమర్వియ యావనిధనముల కళని
 రూపంబిమ్మ హాప్రసాద | హత్కుగ్రతాప్రత యాంబుదమలకుజం
 ర్భూనిలంబగునిమ్మ హాప్రసాద | మచలితమాయాబ లాబసిస్థలముల
 కనరీశేషంబిమ్మ హాప్రసాద | మఖిలవేదాంతవేద్యమూ వారునిభక్తి
 తాప్సదంబయితిగునిమ్మ హాప్రసాద | మలిఘురీనాదబిందుక శాత్త్వ
 కలెను | తలఁచఁగానిమ్మహాప్రసా దంబుజగతి || క || అనికొనియూచు
 చుఁమోదం | బుసరెద్దివృప్రసాద మునక్షతులితనం | దనములూనరించి

వేగం । బునలింగార్పితముఁజేసి భుజయించెనట ॥ 1 ॥ బసవదండశుడా
మోద కుసుమవారి । న్నానమొనరించిధౌతవస్త్రములుదాల్చి । లీల
జెన్నెండులింగాచా నాలయంబుఁ । జేరిచ్చితాపనముననా సీనుఁడగు
చు ॥ 1 ॥ భూతిరుద్రాక్షమాలికల్ పొసఁగదాల్చి । కరతలంబుననిష్ఠ
లింగంబుఁబూని । సద్గురుఁడలంచితనయగ్ర జాతఁబిలిచినిరుపమానంద
భరిత హృస్పదసుఁడగుచు క ॥ అక్షాపాగాకొంగునఁ । కక్తయ్యమహా
ప్రసాద కిణూన్నుదినీమక్తువమెక్కఁగఁచలయుచు । జక్కఁగొనితెమ్మ
టన్నఁ సతియిటుపలికె ॥ క ॥ పాగాకొంగుప్రసాద । మృగనినాకొర
కుఁదెచ్చి తీరనికళక । వేఁగుభుజిందితిననవిని । తాగుండెగుల్లునునఁగఁ
దలపోసుకుడి ॥ ఉ ॥ అకటాన కిపుడేలగల్గునిజ చిత్రాంభోజపీఠస్థి
తాం । తికిస హరిసదాపీఠకరి తోద్యస్తైత్య కక్తాఖ్యభ । క్తకలాప
ప్రకృతి నారకను ధాక్ష్ణ్యోగి సౌఖ్యమీ । గతుపారధ్నముచేతురంజలఁ
దె నోకొబుగుఁపింఁగె ॥ సీ ॥ కారణజన్ముడౌ కక్తయ్యసత్ప్రసా
దగుఁగొననమ్మరిఁ దలచనేలఁ । దలచిపండ్రెడువ త్పరములుపొంచనా ।
తొంటిపుష్పంబుఁ దొరకి నేలఁ దొరికిననచటసంతోషి నై మెక్కికఁ దల
పాగొంగుఁ దాచనేల । దాచిననాగాంబ తత్ప్రసాదముఁగనితొడరిన
న్నడగకఁ గుంపనేలఁ । గుడువఁకేర్పరిమాయక్తి కుమతించేను జేలనై
వట్టిన బోటి కేలగల్గు । సంగమేశ్వరుకరుణయీ చాయనుండె । నెంత
చింతసెనర్చిరఁ నేమిగలదు ॥ క ॥ వేమరునటలదలపోసిక । పామరున
కుముక్తిగలదె పామఁడినదో । కామితముజోగిచేకొనె । నీమహిలోన
నెమమాట యేనిజమయ్యె ॥ క ॥ అనియిట్లునాగుంబా । వననా
తాన్యప్రసాద భాగ్యంబునకు ॥ దనయెరుక లేమికెంతయు । మన
మొనఁదకించుచుండె మాటికినంత ॥ ఉ ॥ భోగివిభూషణజమ్ము
భూషికివచ్చు మయూరవాహనుం । డాగువేద్యశర్వగుహి మూకరక
క్కయ నత్రిసాదినీ । వామహిమంబునన్నిగులఁ బావనమైకను పట్టిని
ప్పడి । సాగమగ్నినీమనిక నాచుచనోరధ సిద్ధిఁగాంచితి ॥ క ॥ ఈ
గుడతీమణికడుపుఁ । భౌసురముగఁబుట్టికీర్తిఁ ప్రబలెదననియు । ల్లాస
మునకాతికేయు । డాసతిగర్భప్రవిష్టుడైచెలువొందె ॥ క ॥ బల

జాయతాక్షిగర్భ । స్థలమందుగుమారమూర్తి తగనిల్పినచో । నలమ
 గుచుగర్భచిహ్నం । బులుగానగనయ్యెజరులు ముక్కుముచువంగ ॥
 ॥మ॥ ఇదియేమోవిహితమంచుడనుచానేవంబునంజెందుచు । న్నదిలో
 సిగ్గుననెవ్వరింగనక నీనాగాంబయున్నంతయా । నువతీరిత్తుముచో
 ప్పుగాంచిఒస వేశుంజెంతయుంజెంతచే । జెదరింబారెడుచిత్తమందాడ
 ల'పోసె' పెక్కుచందంబుల ॥ క ॥ అవివాహపుణ్యచారిణి । ప్రవి
 నులసద్భక్తిముక్త భావాంబుజయీ । ధవభాక్షియిట్టినిండ దవులస్వల
 సైవిధాత తల పీచుందు ॥ క ॥ కలలోననై నలురుషుని । తెలియం
 జూడనికీ భావ తీతిలకముతె । క్కలిగర్భమందాల్పునెయని । నలుగురు
 వినినిండజేసి నవ్వగించలసె ॥ క ॥ ఏమనియూరికినుండును । నీమ
 హిజనులాడ కొనెడు హీనోక్తులునే । నేమనిచెవుల జూనువుడు । నా
 మదిడరిలేనిచింత నాటంగవలసె ॥ గీ ॥ లోకనిండబాపిమ కు సద్గతి
 జూపి । యరియువిట్టితె మహానుభావ । నీవెదిక్కు సుమ్ము కావనంగ
 యదేవ । యనుచుగురునిడలచు నవరసమున ॥ సీ ॥ శ్వాగై నతగటం
 చు పాగలోజెక్కిన కమ్మపువ్వులబంతి యెమ్మెగులుక । వామీగ్గపైవ
 లె వాటుగానై ఏన జలుగురై తువుడాలు చెలువుమోయె । జాకాలద
 విలించు డంపై నరితనాల కడియంబుంవలచే ఘల్లురనగ । మెయినిండ
 నలదిస మెరుగుగంధపుతావి మించినల్దిక్కులు ముంచికొనగె । కేలనం
 దంబుగలనంది కోలదనర । నుదుటయెరుపైనబూదిసం పదలునిండ ।
 వెడదయూరిమునలింగపు పేటిదనర । సంగమేశ్వరుడొకమిండ జంగమ
 గుచు ॥ గీ । ఎమటనిల్పినగనిబస వేశ్యరుండు । జంగమాంఘ్రిద్వ
 యమునకుఁ జాగ్రిమొక్కి । వేదసూక్తులనంతయు వినుతిజేసి । సము
 చితానసముననుంది సంభ్రమమున ॥ గీ ॥ అఘ్నపాద్యాదులిచ్చియు
 య్యసఘమూర్తి । పార్వతలముననంజలి బట్టిభయము । భక్తియును
 నాత్మలోపల బాదుకొనగె । విసయముననున్న శిష్యునిగనిగురుండు ॥
 గీ । బసవసేమోమువెలవెల బారియున్న । దేమికతమనియడుగనో
 స్వామియొకటి । విన్నవించెదదోబుట్టు వెలదికతన । యొక్కబలునిండ
 సంభవ మొందెనని ॥ క ॥ చింతిలకునిండకైయా । వంతమునీచునసులో

స నంగనయితర । భౌతికవహించు నెక్కో । దంతమునకు వేరెయొక
 కి తుముగలదనఘా ॥ గీ ॥ అపపుననితంబద యావలంబ । వృజనగి
 శంబముఖవిజి తేగుబింబ । చికురపరిభూతలోంబ శ్రీవిడంబ । డం
 బుగానోకి నాడు ముదంబుతోడ ॥ ఉ ॥ రాజతశైలకూటనన రత్నమ
 యూచిత సాధమధ్యవి । భౌతితరత్నపీఠమున వాణిశచిప్రము ఖాది
 వేయని । శేషపిలోచనలో గొలువఁ శ్రీదళుకొత్తగ నున్న వేళ తే । జో
 జితకోటిసూర్యుడగు చుశరజస్మండు వచ్చెఁజెచ్చెర ॥ గీ ॥ వచ్చు
 సుతునిజాది వంచికేల్లవఁసాచి । నాధనంబుకుప్ప నాదుహంస ।
 నన్నుగన్నతండ్రి నాపట్టి నాచిల్క । రారయన్నయనువఁ గారవమున ॥
 ॥ హ ॥ తాముద్దాడుచుఁగొలించుకొని మూర్ధఘ్రీణముంజేసిబి ।
 ల్వామోమోహంబుననంక గుండ్లితి దీయాలాపముల ప్రేమచే । నేమేమీ
 యనిమాటిమాటికరు వై యింపొందనగ్గింపుచు ॥ కామారిప్రియభా
 మతోపమొద వంగానన్నచోనత్తరి ॥ క ॥ నాగేంద్రగమనయన
 మిహి । కాగతనూభవకుప్రియవ యస్యయపుటత । ద్రాగంబుగాం
 చియొకసఖి । తోగీల్కానుమందబుద్ధి దోషగబలికె ॥ చ ॥ అరయఁ
 గనాత్మగర్భజని యట్టులనిశేర జన్మవేషచే । సరియగఁగాంచువారు
 తను నాలముసేయుదు రించు నెన్నదీ । గిరివరజాతముద్దుతిల కింకరల
 లనమాచరించెనో కరివరియానయామెయెడఁ గాంచితిమెగన లేని
 చోద్యము ॥ క ॥ అనిసెలవిబారఁనవ్విస । వనతందలకించికోప వహ్ని
 కణ బుల్ । కనుగొనలఁజారిగాని । ట్లనియెమిహికాధరాధ రాత్మజ
 పెలుచ ॥ ఉ ॥ దైవతవంచయాధిపసు ధాకరిశేఖరి వీర్యజన్ముడౌ ।
 నావరపుత్రుగఁగెని మనంబుననోరువఁ జాలిక్లిహా । సావహవాక్యముల్
 సుదతి యాడఁగఁగూడునె మేలుమేలుని । భావముగాననయ్యెనిక ప
 ల్కులు వేయును నేలమాటికి ॥ క ॥ పేరిరితెనముననిటునిం । దా
 లాపములాడినవ్వి తటుగావునన । భృగోకంబుననిందల । కాలయమై
 జననమందు మంబుజవదనా । మ ॥ అనియీతీరునశాపమిచ్చినవ యశ్వా
 యుద్రిజానవ్యప । ద్వనజాతంబులపై నురంగి మదిలోదైన్యంబురెట్టింప
 గా । ననియెన్వారణయానతిల్లియిటు నాయందొక్కయగ్గించఁగా । జ

నుకేనవ్యచూడానినట్టిపలుకుల్ సత్యంబుగాఁగొందురే । ఉ । చాపున
 నుండనీకపసు ధాన్తలిసంభవ మందుమంచుబ । ల్వాపమొసంగనీకిగునె
 జన్మమునుండఁగ బాలతత్త్వియౌ । బాఁగఁజేయటంచుబహుభంగుల
 వేడిన గారి నెప్పుడొ । గోపమొకించిడిందుడఁ గోమలికిట్లని యెబ్బ
 యంబున ॥ నీ ॥ తరుణినాశాపంబు దప్పదుగావునఁ ధరణీతిలమనను
 ద్భవమునుంది । పరిణయరహితనై భక్తిసగ్గుక్తశ్చే షమహర్విమూలఁగ
 ర్భ మమరచాల్చి । ప్రజలెల్లనిందింప బాడ్రోడువహు-ముల్ భరియిం
 చిపుట్టెడు పట్టివలనఁ । లోకావవాదంబు బోకాల్చిసద్భక్తి చర్చ చేకొ
 న్నివ త్సరములుండి । హరిలియిటురమ్మునావుఁగు మగువమొక్కి ।
 దేవిరీయాజ్ఞజనన మొందెడిపిఁగాని । యిక్కుమోగఁ మానుగా నిమ్ము
 టన్న । నెట్లయాగాఁకయనిగారి యానతిచ్చె ॥ ౪ ॥ నాగాడిగమనయా
 సతి । నాగాంతకవావా డయ్యె నున్నదయిమి । నాగైడిగమనమొద
 మున । నాగతయెజ్జాతిఁబాప నంబుగబుచ్చె ॥ ౫ ॥ కావునఁచితోబట్టు
 వు । పావనగుణశీలదీని భావముఁదెలియె । గావశియెనుకొనను ।
 నీవింకటచింతలుడుగు నిగుపమచరిత్రా ॥ నీ । ఘనభక్తివర్మకౌ ౪౫
 య్యసత్సహ దంబుగైకొనుమహా త్వంబువలనఁ । దరిలాపిగర్భ బు
 చాల్చెదదర్శనఁ దైయున్నవ యుప డాననాఖ్యు । డిటమీదఁబనియు
 రెం డెల్లికుబిజ్జలు సభసర్వజనములా శ్చగ్యమొందఁ । జననిదక్షిణకణ
 మునఁబుత్రుఁడుదయంచు ద్వాదశవర్సరి బాలఁడుగుచు । నాతనికిచె
 న్నబసవరా జనెడునామ । మెలమిగావించుపునునివృత్త మెల్లఁదెలిపి । సంగ
 మేశుఁడతర్థా సరణిచాల్చె । బసవఁడంతటఁలింగద గ్విణమునందు ॥
 నీ ॥ పద్మాసనఘండై పరమేశ్వరునకుహృ త్పద్మంబుకలుపుగా బరగు
 వాని । పశ్చిమనాళిసం భవఘంటికారవ ఎరవశభావుండై వరలువాని
 కడునిధోముఖములా కమలంబులాగును నూర్ధ్వముఖములుగా నొసరు
 వాని । శతధరమండల స్వందినిర్మలసుధా స్వీకారవృత్తి చే జెలఁగువా
 ని । నమలబిందుకి శాతీతుఁ డైనవాని । నయుతసూర్యప్రభాభాసుఁ డై
 నవాని । నాత్మసోదరిగర్భము సండుఁగాంచి । యాపెకరిగించిసంతోష
 మందియుండె ॥ గీ । ద్వానశాబ్దంబులంతటఁగియరాని । నెలమితోను

క నాడు మహిశుఁడేరి । గూఢచారుఁడొకండుదా గొంకిఁగొంకి! పలికెఁజో
 హారోనర్పుచుఁ భయముమిగుల ॥ క ॥ జననాథనేఁడుప్రోలం । జని
 యించినవాతఁ లిపుడు సర్వముఁదెలియ । నివించచ్చినాడఁడెలువ । స్వ
 నమునశంకింతుననిన మనుజేశుఁడయి ॥ చ ॥ మనమునభీతిఁదక్కుమ
 ను మానముఁజెందకు మెట్టివాతఁలై । ననువినుపిపుమాయనిననా
 ధునితోఁడుత గూఢచారుఁడి । ట్లనుఁబురిఁగొవధూజనము లంతటనింత
 టఁ గుంపుగుంపులై । మనబసవన్న పేరుఁగొని మాటికినిట్లనఁ నాగిరెంత
 యు ॥ క ॥ బండాఁతోడఁబుట్టువు । నిండినయశ మెల్లవరద నీటఁగలిపి
 తా । పెండిలిగాకటమున్నే । యుండెన్దర్శమునఁబజ్జ మెందచుమదిలో ॥
 ॥ మ ॥ బసవామాత్యుఁడుతైలజారమణ సదృశాగ్రగణ్యుండని । వ్యసు
 ధనాకెనురెందునెవ్వరను గర్వన్ముఖి నాతోడఁబు । ట్లనెరోజాననఁ
 విడఁజాలకను మూఢుడై మనోవిధిసా । ధ్వసముఁజెందకరింకుగల్పు
 కొనె వింతల్పట్టెనివ్విటిలో ॥ ఉ ॥ ఏనునవచ్చునికనని యింతులు
 కొందరు వల్లనంతిగో । తామరసాయతాక్షులువి దగ్ధులువారిన దల్పి
 తాళరే । యేమిటికిఁరోరపరి హేళనవాక్యము లయ్యమాత్యుఁడే ।
 భూమివరుండుగానమన బోటికి నేటికి మాటికిట్లన ॥ గీ ॥ అరుచుఁజె
 క్కువిధంబుల నాడుకొనఁగ । వినితెలుపఁవచ్చినాడను ర్వకశత్ర । యని
 ననౌగాఁకయనివాని ననిచిన్పఱి । తనమనంబుననిట్లని తలఁచెనపుడు ।
 ॥ గీ ॥ బసవఁడిట్టికలుప బద్ధుడై యుండుట । తెలిసియూరకునికి వలను
 గాదు । వసుధలోనఁసకల వర్ణాశ్రమాచార । సరిణులెల్లఁజనవె వరుస
 తోడ ॥ క ॥ సకలమెరుగురాజారా । వ్రాకృతంపాఁబటంబుఁ జరుపు
 లుభువిలో । బ్రకటింపఁడెలినేనూ । రకియుండుబజనునెయనుచు రభ
 సముతోడ ॥ ఉ ॥ కంచుకిసెక్కునికలిలచి గ్రక్కునచేగి ప్రధానుఁ
 దోడితె । మృంచుననుజ్ఞనిచ్చినద దాఙ్గిరింబునఁ దాల్చివేగినే । తెంచి
 వినఁముడై బసవ ధీమతితోవినయంబెల్లర్పగా । నంచితలీలనిన్నిమన సం
 పింపఁవచ్చితి నంచుదెల్పిన ॥ క ॥ ఘురుడగునబ్బరవాగ్రిశి । తనపరివా
 రంబుగొలువఁ దగులివిమొయి ॥ జరిగరణినాధుఁగనుం । గొనియుచితా
 సనమునందుఁ గూర్చున్నయెడన్ । చ ॥ కనునఁగొంపునింపలు కన్బస

వేసుని జూచివిజ్ఞలుం । కనియెడబధానశేఖరుడ నై నుడిగాంచుట న
 న్న క్కెని । ట్లనుదితవృత్తికిందగిలి యగ్నిపచీకటి తప్పసెవగూ । డు
 నకులశీలమానములు డొంకిచనన్ధర ణీతలంబునన్ ॥ క ॥ బలయుతు
 లముమాకేమని । నలుగురిలోనిందజెంద న్యాయమెమిమ్ము । గలసిన
 సిందుటమాకుం । బలకనయగుగ న్న క్కెల్లు చూలయ్యెనన్ ॥ మ ॥
 ధరణీకాంతునిజూచియిట్లనియె శాంతిస్వాంతుడైకల్కమా । కరవాక్య
 బులలాభ మేమిటకు యాకంజాక్షీరప్పితుడు । ర్భగర్భస్థితిదానినేయ
 డుగు మేర్పాటయ్యెడున్నీకునం । మరయంబొప్పుగెదిజ్జలానుమతి చే
 డోద్యంబుగానత్తరిన్ ॥ చ ॥ తనకగునాత్మనెక్కనుని చాదరిజేగె బి
 ల్చినీవువే । జనియిటకక్కనాగమను చయ్యనదోడ్కొని రమ్మటన్న
 న । య్యనఘచరిత్రుడైగిసతి యంఘురిటంధరం జాగ్గి మొక్కిమీ ।
 యనుజుడుధారుణీపతి సభాంతరమందుననుండి చెచ్చరం ॥ చ ॥ అచ
 టికినిన్నుచొడ్కొని యమ్మసరమ్మని పంపనచ్చితి । న్నిచికిలగంధ
 యంచుసభ వృత్తమాలెల్ల నెనుంగజెప్పగా । సచితచిత్రయైగురుప
 దాబ్జములాన్నిఘటించి మ్రొక్కిభ । క్తచయదయాకటాక్షమున చా
 ర్కొనుడేగ శుభంబులంచొగ్గి ॥ క ॥ మేలెనరత్నఖచితాం । దో
 లికలోనెక్కిసఖులు శోనడువగన । బ్యాసానుడివిజ్ఞలునిస । భాలయను
 టుజేరియంతి కావనిసుండె ॥ క ॥ అప్పుడుగోత్రాకాంతుం । డప్ప
 వనిజూచియజ్ఞుడై యాహయా । యొప్పులకుప్పుకుడెప్పగె । జొప్పడ
 నిగుణుబుట్టె ట్లోణీస్థలిపై ॥ ఉ ॥ పాపపుబ్రహ్మవ్రాతనగు పద్ధతిద
 ప్పదటంచు నెంచియా । భూపపురందరుండనియె బొట్టుకడెండిలి లేసి
 యట్టిసి । వేషిడికనగర్భవయి తేర్పడజెప్ప మటన్న భూమిభృచ్చాపప
 దంబులాల్పనిడి సాధ్యధరాధపు తోడెనిట్లుక ॥ క ॥ ఏకర్కంబెరుగని
 నే । నేకైవడిదెలుపనేతుక సిగర్భస్థం । డైకొమరుమిగులుశిశువు ।
 బ్రాకటముగనడుగుమాత్రి పద్ధతిదెలుపుక ॥ చ ॥ అనవినివిస్మయాన్విత
 హృదంబుబుడై ధరణీసుడెన్నడు । న్నిసనియపూర్వవాక్యములు విం
 టిమియీసతివల్లనట్టలె । ననుగనుగొంచునంచుజిను సప్తైలయకసభ
 వారలమ్మరం । బనివినుచుండనిట్లనియె సప్తంబుపెద్ద యెలుంగునన్వడిక ।

వ ॥ శస్త్రాభ్యుదయమును నుద్దేశించి ॥ ఉ ॥ ఓహోయీసతిగర్భజే
శమున యోజితబ్రవేశించితి ॥ వ్యాహారంబువినంగిసినభ జనుల్ నాం
భాచియున్నారనక ॥ నీహారాచలకస్య కారమణ పస్తిరేజభక్తుండుకో ॥
ధానాంకారమగాదిదూరంబగు కక్కయ్యాఖ్యభాస్వత్ప్రకాశ ॥ క ॥
ఈనాగాబ్రహ్మించిన ॥ మానితదివ్యప్రసాద మహిమమువలనక ॥ నే
నంగలగుడజాదితీ ॥ భూనాథయటంచుశిశువు పాలుపుగఁజెలువక ॥ చ ॥
విగ్రహచారణాంతి విస్మయమందగ రాజునెస్మనం ॥ బుననభవాంశు
జానుండు బద్ధివెరింగియుం డింభకావనో ॥ కనకుతుకంబుచేనమరి క్ర
స్మరనిల్చినియోత్సవీయద ॥ ర్చనమొనరింపును కిపుడు చాలకేమక
యయ్యెగావుక ॥

—[*] చెప్పబసవేశ్వ రావతారి ఘట్టము [*]—

ఉ ॥ తామరదర్శనంబాసంగి ధన్యులజేయు మటంచువేడన ॥ బూర్ణ
వగువాక్యముల్వెనియి పూర్వమహామహి మంబుజావనాం ॥ భావము
నకదలచివారు పాదములాత్మి సుటించినాగమాం ॥ బావరిగర్భసంగతకు
మారుడుభూరి గుణాభ్యుడయ్యెడక ॥ గీ ॥ తెల్లకంటునితరు వైవబులే
దని ॥ సకలవేదసమితి చాటుగాన ॥ నట్టితల్లిబాస వాయూసమొదిం
పక ॥ వలవదనుచునెకయు వాయుమించి ॥ చ ॥ సుగుచిరిల్లిజేహమతి
సూక్ష్మముగానెసరించిమామకో ॥ త్కరములవాక్సబంధకము గాంగ
మెగుంగువిధంబునొడగం ॥ తరగతజేజుడైజనిని దిక్షిణకణక ము నిగక
మించిడు ॥ దరితనువుగ్గుగానిలచెధానశేనాభుని యంతికంబునక ॥
॥ క ॥ అలరులసోనలుగొనక ॥ తెలివెజలువొందినకల దిక్కులుదల
మై ॥ నెలకొనుచుదేవముచుభు ॥ లొలసెకాగాంచికాత్మ జోదయవే
ళక ॥ గీ ॥ అపుడుతత్కు మారుం కుచికాంములకున ॥ మస్కరించి
తదను మతినిబసవ ॥ దండనాయకుని పదంబులకొంగిన ॥ లేవనెల్లకొగ
లించినురియు ॥ గీ ॥ ఫలమునభూతిగదియించి ప్రణవసహిత ॥ వైవపం
చాక్షరముకణక శిష్యులికను ॥ నొనిపివరదివ్యలింగయు క్తునిగఁజేసి ॥
శిష్యునిగఁజేయుకతనరో చిష్టుడుగుచు ॥ గీ ॥ ఎదియురెండేడ్లబాలుడై
యెదురనిలచి ॥ వెలయుడింభకుండాంచియు స్వీవిభుండు ॥ చిగువమాడ్చు

తమందాడు భరితుడగుచు । నాత్మలోపలనపుడొట్టు లనుచుదలచె ॥
 ॥ చ ॥ కుటుచతనంబువచ్చునని కొంకువహింపక నిర్మలాత్ముడై । వఱ
 లినయట్టిశ్రీబసవ వల్లభునన్నహి మంబుఁముందునే । నెఱిగియెఱిగి
 యుండియుపు జేటికికాని పరీక్షఁ జేసితి ॥ కొఱవనినెత్తిగోకొను కూసు
 లభంగినివేకహీనతి ॥ క ॥ ఇప్పురమపవిత్రులకు ॥ జొప్పఁచునే
 యొక్క ముఘము యోజీస్థలిపై । యిన్నాబనై నజూడఁగఁ । నిష్ఠనచేవలం
 టనేర్పు నేవవరింప ॥ చ ॥ అనుకొనిదండ నాఁగుఁగని యాదారయిట్లు
 ను నీవుసత్కృత ॥ గనినఁచుఁగంబుమేరువగు గాదనన్దృఢ మనాను
 మేరువ్రా । యనఘనుతింపెకన్నమగు నయ్యభవన్నహి మంబులంబు
 హే । చ్చినమృగుభాషలన్ననుతఁ జేసెదనావళి చోడ్చుమందగ ॥
 మ । కమనీయామలరత్న భూపణముల ॥ గాతఁస్వ రాంభోమిళి ।
 త్సుమహచ్చేలములిచ్చెఁగాఢతర సంతోషాత్ముడై యిక్క నా । గనుకం
 శ్రీబసవాధినాథునకు లోకవ్యాప్తసత్కీర్తితాపం । గనుతస్సంజియన్న
 తోతమునకు కల్యోత్సవంబొప్ప ॥ క ॥ అంతలనాగాంబూమి ॥
 కాంతాసంఘంబుగొలువ ఘనసంతోషా । క్రాంతిన్వాంఠాంబుడయై ।
 వింతగఁనిజభవమునకు విజయముఁ జేసె ॥ నీ ॥ బసవేనుఁజానంద భ
 రితాంతరంగుడై రాజానునుతిచేసి రాజమాన । దంఢావళంబుపై తన
 యల్లు నెక్కించి తానునులోనెక్కి భవళచాను । రాజవత్స్రంబుల నల్పం
 బులైయొప్పు భేరీమృదంగముల భోరుకొనఁగఁగఁగఁగఁగానృత్య గా
 నములే జెలఁగఁగఁ వంధిమాగధుబుకై వారమొనఁగఁ తరుచుచతురంగ
 బలము కిక్కిరిసిననువ । వేల్రహస్తనాహీరవ వితితిదనర । నమితిమం
 గళాలంకృతం బై నపురము । రాజవీధులనరిగె విభ్రాజితముగ ॥ చ ॥
 ఘనబసవేశునృకుని గన్గొనెపారని కాయమట్లొళి । భనసహజాకృతి
 స్ఫురణ పాటితశక్తిత నూజకాముల ॥ వనరుహసంధివాదిసుర వర్ణిత
 దివ్య గుణాభిరాముల ॥ ధవదసఖాంఘ్రిసేనకహి తప్రదనాముల కీ
 ర్తిధాముల ॥ చ ॥ ఎఁడనెడకామినీమణులు హేమము యొన్నత
 సాధవీధుల ॥ గడుముదిమొప్పుగానిలచి నన్యసుమాక్షుల భవ్యలాజ

త్వి । పడరగిల్లెగతట వృషాధిపుపైమరి నాగూబికా । బడబడు
 భరికూజుపము సర్వజనావళి చోద్యమందగఁ ॥ ౧ ॥ జన్నికట్టుముత్తెకు
 వల్ జతలజతల । నిలచియాడాడబుత్తెడి తలకును । కనులతోమొ
 గళారతుల్ ప్రసవమెందగఁ బట్టియిచ్చినమ్మహా బాగులకును ॥ ౨ ॥
 పలికెనుజెనుయసాధ । స్థలములపైచుండిమామ తామరిసామిన్ ।
 తెలియఁగనుండుతోడఁ । బలికెప్పికలనాడ పద్ధతిబులన్ ॥ ౩ ॥
 లినాత్రి మూతఁడే నాగాంబికాకణఁ సాధవులై డింభకుండు ।
 ముంచేణియీతఁడే గర్భింబుగోలఁ బదియురెండొమ్మ బాలకుండు ।
 నా సిగియింకే మాంగురుదుడై యనతామెల్లిస యమ్మకుండు ।
 చు దావ్యయీతఁడే జనవిందంబాపి ఎతిచెతమన్ననఁ బడయుకట్ట ।
 పలికెగిల్లెమ్మల కగువుదిరి । బుద్ధివులునేనుసఫలక బాదెనా
 దె । యనుమహాతియోజను లందుసింగు । వినుతినేయును సుండి వివి
 ధగతుల ॥ మరియును ॥ ౪ ॥ ద్వాదశాద్వాబులు తల్లిగర్భములోన
 నూగుటాశ్చర్యమే యువిదలార । యుండెఁబోతరుబిల్వ ముండలేనునిస
 భఁ డలుకుటఁతకునింక భానులార । ఎలికెబోయంతలో పెడతికణము
 వారఁ బుట్టుటచితంబు పొలతులార । పుట్టెఁబోతనతల్లి పొట్టునుఁకిమ్మె
 యు నిలుచుటచోద్యమ నెలగెలార । యీజనానుమోదాడి భనునిస
 ఁ ॥ డిగనూసముద్రఁ డీశుభాంగు । డీప్రసాదజనితు కెంతప్రశ్నా
 శ్వాకో । యెన్న నేరిశక్తి మింతులార ॥ ౫ ॥ కలికేకంకరభక్తులై
 ప్రాధు ల్గాకున్న నీవింతము । గృలనై నగనుగొంటిమేధరికి నాక
 క్షాణనది బుచ్చే । మొలచెగర్భమునాగమారముకి కామగర్భన్విచా
 రంబు । నెలపుంజెందనెంగడట్టియబలన్ దప్పెంచుటెతప్పగున్ ॥ ౬ ॥
 చ ॥ ఎనువొత్తయెనతి భావమెరుంగక గానిచేట్టలం । బహుశాసా
 నుండునుని ఎల్లి తమయ్యెయ్యె మున్నునిందగా । దురితమువచ్చెయ
 ఘనం దొక్కఁడేసెడి మార్గమెయ్యెదో । హరిహరతెల్విమూలిఁ జ నా
 వళికెక్కడి ఎత్తివాక్కిముల్ ॥ ౭ ॥ అసమశిలీమూలంతకిము దావనా
 మూర్ఖుల రావతారము । బసవనితోడబుట్టునట భక్తిసరోజ్వా దావ
 లగ్ననూ । నసయటసర్వసావనగు గుంబులప్రోవట యట్టిశాశ్వతి ॥ ౮ ॥

సుమతిలోన వేరెయొక వాఁధజనించు నె యొదిచూచినక . ౩ . తెలి
యకనాఁగిని కిందటి . ఎలుకులవలనఁ గుఱించు పాఁగిమిపుడే . య
లఘుమహాత్ములఁగ నుట . దొలగఁగ నమకూగుఁగ నక్తి తుదిచునరి
య . చ . కటువించుతింపుదుఁగ రుచు తెత్తి నమస్త్రియ లొప్పకే
యచు . పటహాధమామికామురజ బంధురసాదము లొలకిపు
స్ఫటనెటనాదివోద్యముల జూచుచునచ్చెరు వొందూచుడిర . క్కటక
నివాసులయ్యెడప కాసమనోనలి న భిరాములై . క . ఈచందంబులు
రజన . లోచనపర్వంబుగాగ లుగువిభవమున . యాచకవా భిరము
సఁగించు . పంచమలగ్భుతము నొది కీర్తింపంగ . గ . రాజ్యలక్ష్మిని
వాఁడై ప్రణతి కెక్కు . నిజగ్రామమునకుఁబడె చి నిరుపమాన . భ
ద్రదంతావళమ డిగ్గి భాగినేయు . కరుముచేట్టిబసవక ప్రజముమిగు
ల . క . కంచుకులుపాయదొలఁగును . లుచుఁబురవిధనడున హృ
ముతోడం . గాంచనసింహద్వారం . బందితగణిజూచ్చియొగి యచ్చట
రహితే . ఉ . భర్తమణీసముంచిత సభాధవనాంతరి రత్న ౩౭ . ని
ర్మలభావుడైనభగి ససుసునుడఁగఁ జేసిభూమిభృ . ద్ధర్మసమానమూ
ర్తియగు దాసుచునందెవ సింఁచికొంతినే . ప్సొలిసర్వవిద్యనిన ద
మ్ములుజూచుచు నుండియొత్తట . చ . నిరుపమాకాంక్షనాఁబరమ
మయభూషణ సంతతిస్తవీ . శ్వరబుధవర్మహారతిక వాఁశ్శివైశివర్మ
కాదులక . సిరిదొలుకాడద్ర పులుగఁ జేసిముదంగునఁ వారి నెల్లగు .
దిరములకన్దియబ్బసవ ధీమణిలోపలి కేగివేడుక . గ . గంగచూరబీ
ది కామిసీమణులకు . భాగినేయుచేత ప్రణతిసల్ప . బనిదియప్ప
దుచిత ఎరివారయత్తుడై . యొనరిమిష్టగోస్థి నున్నవేళ . సి . దీరలం
టినభవించి శ్రీకృష్ణురివాని నసుయగు జేయుమా చయ్యగారు . ఎదగు
చేట్టిమే ల్పసింగిగాఁజేసిప ఖ్యాతికెక్కినకలి కేతవరుగు . శరణపదాం
బువుల్ జల్లికట్టలుపైసి జేయుమోలిగమార సేఖరుండు . మృదునిచే
ఒల్లింది మిత్తిపాలగుగొల్ల ప్రాణమిచ్చినకిన్న రయ్యగారు . వసుధ
లోపల నేడునూ ర్వత్సరములు . నేడమితిమిరివతిఁంచు మాదిరాజ .
మొదలుగాగమహాజంగ ములుమనోబ్బ . భరితసంతోషులైవచ్చి గురు

తిరుగుగ || ఉ || వచ్చినగాంచియచ్చినవ వల్లభుడందర కృష్ణమొక్కినో |
 దేచ్చినుభాసనంబులన తీవమనబున నుంచుకొల్లు | కృచ్చివార
 వారిన మస్తరణంబులు స్వంబునితా | హెచ్చినభక్తినుచ్చనగ కీర్త
 రులిట్లగు రియ్యగు తున్నోక || ప || బసవపుమహిమంబు ప్రహ్లాదు
 లకున్న పన్నంబులకును బసువదేవ | తిరువచ్చిన పుత్ర భక్తులము
 లుగానొం నీకచెల్లెనగాదె నిర్విసత్వ | సత్యోదయ్యులై భక్తుల కీర్తి
 నవాగ్గ మాంబిమహిమనే ముగించెన్పు | తత్కణమునకల గుం
 గిలుట్లగు లక్ష్మ మాకునినుతి యందరదేవు | మొనరుచుత్త
 మొక్కవటం | దేచ్చిహచ్చనయాశ్వరు మెచ్చనలదె | బసవపుమ
 యించునియు నయాశ్వర్యకేంద్రు | కలమనుద్దేవ మొనర
 క || ఉ || బసవదేవునిగావించి విజయచిహ్నంబు యా
 నాసముదాయునిమహిమ జూరబాసనవ రెహాభక్తిగా భాసుర
 భాంతియూబడ భావమనందు నిలచియున్నోక | త్రా
 చిన విభంబుమీసరించు మెచ్చగానో | నీక ప్రసాదించు లోక
 మీంబుల కేకభక్తులమీమ మోక్షంబు | బసవపుమహిమ
 తిశాంతజముల కేయకమాత్మూడు నియమంబుల నుండు భక్తుల
 క్రిహంబుల కేప్రతాప్తూడుప్ర భాకినామ | కలియ బసవగణ
 బసవంబుల కేప్రసాదంబు హిమమయము | బసవపుమహిమ
 పుంబు యుభయతిగ | కన్నులగనంగభాగ్యంబు గలిగించె యితిర
 గణంబునా బసవపుమహిమ | పలనిపైకొనబియ్య వలెన || క ||
 బసవపుమహిమ పావని | పావనముగిలెమిదుప్ర పరమతిశేష
 చిహ్నంబుల గల బావిగోవ మొదెనెను హత్తుటాబుని ||
 ప్రభుభక్తి భక్తుల రాగ్యవిత్తల సమగోచర నిర్విణాస | బసవ
 చురు నిఖిల బియ్య మయన్నదను మహా చిహ్న మయ్యు | బసవ
 నాలిడ ట్లులొనిమదేవ కాజ్ఞయునితి యయ్యెగాన | కరుణ
 నాను కరణంబులేయుండు నాప్రణవవారిలం దిరుచుపెన్పు | బస
 చెన్నబసవరా జనుచుచుండు | బసవదత్తంబునలంబు భక్తి
 చెలువుమీరంగిజూగిమం బులకుఘాతి | బిష్ణుములువప్రభూమంబు

తులూనగి । గీ । దళితపాపులైన యలభక్తవర్యులు । దానునెలమి
తోడఁ దత్వగోష్ఠి । నలుపుచున్నయట్టి సమయంబునందొక్క । ద్వార
పాలకుండు వచ్చిమొక్కి । శా ॥ దేవామొక్కవిచిత్రమిప్పుడు
రెడ దిన్నప్రభారమ్ము । క్షావైహార్యపురందరాశ్మముఖ రిత్తు ధర్మసం
యుక్తభూ । పావిద్యోతితపస్తయగ్మమున భాస్వత్పత్తికాయాత్మియై ।
భావాశ్చర్యముగాబడెన్వడిఁ బహిద్దారప్రదేశంబునక ॥ క । అలిత
భూషణావళి । లాకరములుగనినస్త్రీక రాకృతిచోచెన్ । మాకల్లవ
నుచుబసవం । గాకాంకిదదీయవీక్షణారంభుండై ॥ ఉ । అద్భుతము
న్నభక్తనివ హంబునుదానును సత్వంబున । కృచ్చి ముఖూర్వశోధలం
గ నంబుమహస్తయుంబుగాంచిగో । వచ్చెనునదియెన్వజెసి యంబు
లొయెచ్చుట నుండివచ్చెనో । యిచ్చటికన్నచానుచొక డిట్లనిపల్లెఁచ మ
స్థరింపుచున్ ॥

—[*] చిత్రకన్యకా [*]—

గీ । లక్ష్మిపదిజ్జలునోబుట్టు వైనచిత్ర । కన్యాయునునదిరుదనవి కార
మొదవఁ । గుట్టములకాపరినిగూడె కలయనీతి । శీలముచుమానమొం
చుకఁ సిగ్గుచూలి ॥ క । పెరివానిననుజగూడిన । తెరగాపుఁడుపిల్లవర
ద తెల్పివోయె । క్షౌరగానిమాట చెప్పుటకు । గోరింబొప్పిపట్టులై
నఁ గుడెనునొత్తన్ ॥ క । ఏమియుఁబలుకఁగదోచొచ్చి భూమిగనుం
గోసుచుఁగొంత ప్రొద్దుండివిధం । దామాన్యునితోఁగూడ । హామాని
నియెంచిమాట సాత్మికయయ్యె ॥ చ ॥ సకలునుఁదైవిధిన్వొకచి సాధ్య
సమాధియై బుజ్జగించిబం । భుకులముకిన్నెయన్ను వెలిఁ ద్రోయునటన్న
ధయంబుమానియా । సకియొకయన్యచూడనిది సఖ్యమొనర్చెగ దేప
యోజనా । తక్కుతమబ్రాయగానరమె ధామజిహ్వల నెట్టివారికి ॥
చ ॥ అనిహతిబుట్టువల్లెబస వాధిపుటోదరి నేనునిండఁజే । సిసఫలమూ
రకేదనకఁ జేసురెనాకిట తోడనుతోడున । న్ననసిజవైరికాంతకెన నాజ
నుదత్పతి నట్లువల్లఁగాఁ । జనునెయెరుంగనైతి కిదిచన్నపం లో నుచునం
గ కేటికి ॥ చ ॥ నలుగురునిండఁజేసినను నవ్వెగ నేకరీతిక సహించున ।
క్కలుషునున స్తమోమెటులఁ గన్గెనజూతుడు వ్రంచుగోపము । గలముగ

బూనిగుట్టముల కావరిగొట్టునఁ వేయఁబంచిలో । పలికిరయంబుమీరజ
ని భామలుగొల్పవ సిండుచెల్లెలిక ॥ చ ॥ కనుగొనిమోమునక గినుకఁ
గానఁగనియ్యకఁ నాతియిందుర । మృనిసఖనేకతంబభవ నాంతరసీమకు
మెల్లమెల్లదో । ట్కొనిచనిదానుమున్నటని గూఢతఁబిల్విన నిల్పుయా
లెకుల్ । దనుఁగని మొక్కిక్కభూధవుడు దానినివారికి జూపియిట్లనుక ॥
౩ ॥ ఈవనితంగొనిచనిపి । నావనితలమందుమెక్క యనియంత్రము
మై । వైపుఁజూతునిములుగా । నావుడునొగాకయనుచు నతులైసం
తక ॥ చ ॥ చెలియలిదిక్కుఁగన్లెసకఁ జెచ్చెరనవ్వలి కాతఁడగినక ॥ ద
లవకులంబిందువని దవ్వలకుంగొని పోయిచంపగాఁ । దలఁచితదీయ
రూపమును దైన్యమునుంగని సంహరింపచే । తులువెనరాకయిట్లనిరి
దాఖిలేమానసు తొడుమొండొరుల్ । సీ । అక్కటాశుద్ధాంత మందు
మండెజుతిన్వి కల్వెపాలకసఖ్య మజ్జెనెల్లు । కట్టన్లుచేల్లెలిఁ బట్టిచంపు
మనంగ నాలుకయెట్లాడె నిరవరుసకు । మిగులఁపాఖ్యాన్విత యగురా
జసుందరి కేగితివరమేష్టి యెచటవ్రాసె । నబలజంపఁగఁగూడ దనిరాజు
తోడెల్లి మతిమంతులెవ్వరు మాన్పరైరి । దైవమిటుదప్పజూచిన తరి
మరెవ్వ । రెంతబింతయొనర్చిన నేమిగలదు । కఠిమఁడగురాజుగొలచి
న కఠివేట్టి । గోలవధియింకఁగానియ్య కొనఁగవలసె । క ॥ అనివగ
చివగనిభావం । పానరింపకఁదీరదనుచు మెకయసియంత్రం । బునవైచి
జనిరిచెలితు । త్తునియలగుదునవనిమీదఁ దొరుగొనంతక ॥ క ॥
మారుణింజయునతత్కర । వారిజములువచ్చియిబలుఁ జూలెనటం
చుక । చారుడుదెల్పినబసవడ । వారితివృత్తయనియుక్త భావుండ
య్యెక ॥ ఉ ॥ అప్పుడుమిండజంగములు నచ్చెనవందుచు యారె చేతు
లే । యిప్పగిదింపసింఁచెమరి యీకరములఁగల యింతిరూపమే । చా
ప్పునసుండునోయిపుడు చూచిననొగద యంచుకోరికల్ । విప్పదలిర్ప
గాఁబసవ నీరునిగన్గొని పల్కిరందరుక । మ । బసవాధీశ్వరయీకరద్వ
యమునక భాసిల్లుపద్మాక్షీసాం । పెనఁగంజూడఁగవాంఁఁజెందితిమిమా
యిప్తంబుఁజేకూర్చిత । ద్విసజాతానననెవ్విధిన్ననిచి ప్రీతింజూపవేయిప్పు
డో । యసమాస్త్రామితగర్వనిదకశన పాదాబ్జాతిపుష్పంధయా ॥ చ॥

వలచినవాంఛితంబొసఁగి వారవధూజన తామనోజ్ఞలీ । లలఁజరియింపజం
 చిమములాలససేయుట కల్లములమై । యలరుగదయ్యునునునవి
 యాత్మఘటింపుచు నీప్రయోజనం । బెలమిమనర్పిజేనియని హెచ్చగు
 వేట్కల వేడునంతటా ॥ ౧౧ ॥ భక్తులెయ్యెడివేడఁ బ్రత్యుత్తరచీక
 మెసఁగు నేమముగానఁ బసవయంతి । తనతోడమున్ను దెల్పినచాచిబిల్పి
 నీ వరిగివేగంబత దంగనాంగ । శకలంబులన్నియుఁ సహకూర్కొనిరి
 మ్ము నావ్రుడుజనివిపి సంబులోన । నాడాడఁబడియున్న యత్సక్తులన్ని
 యుఁ జతఁజేసికొనివచ్చిఁ గలమాళి । యెదుటనుంచినచారుని ముష్టమొ
 సఁగి । శరణసందోహమాలకెల్ల బాగిమొగిక్కి । సంగమేశ్వరుమదనో
 న సంస్కరించి । యతులలింగవసాయల హస్తుఁడగును ॥ ౧౨ ॥ వెలఁది
 తనుఖండచయములు వేరు వేర । నేర్చియంగంగములుబతి గూర్చి
 యచటి । భక్తపాదాంబులనుదాని పైలింబ్బి । యిందునవిభూతిగొనిది
 లికించుటయును ॥ ౧౩ ॥ తత్పదాంభోజజలమునం భాగ్యునిఁ । పావనం
 బగుతద్భూతి జీవకరణి । యైననిద్దురమేల్కొని నల్లుగాగ । పొంగివచ్చు
 కయపుడన జీవయయ్యె ॥ ౧౪ ॥ మామనిమితీనిలఁ దెలుపఁబడి
 గుకొను కొమ్మమేలిబం । గారుమెరుంగువంతి క మనితేలిచిండు
 చిల్కసిం । గారపుకోవిరత్నపుచొ కాటపుబామ్మ యనంతవస్త్రదా ।
 వారిజగంధినిల్పెఁబస వప్రభుమోలఁవిలాసవర్తయె । ఆనందమును
 ఉ । అక్కడనున్న మర్త్యనివ హంబతివిష్ణును సంగతాత్మయై । యొక్క
 డనై నఁజూచితిమె యిట్టినిచిత్రము ఛేదితములై । యొక్కడవక్తవ్రాసె
 న యట్టికలేబగుండములో భలీ । యొక్కటఁ గొన్నియూబసవఁ డొప్పున
 జేసెనతిఁసజివగా ॥ ౧౫ ॥ ఇతనిప్రభావ మలేగనిన నీశ్వరుఁడేయగుఁ
 గాకమర్త్యుడ । స్మరింగనఁబోలునేయనుచు మాటికినన్నతి నేయుచుండ
 ద । తృతిబసవేశ్వరాంఘ్రిజల జంబులదైబడి మొగిక్కిపల్లెన । న్నను
 లభవత్తృపామృతర సాంబుధిఁదేల్పిపు నీతఁజేయవే ॥ ౧౬ ॥ నీకరజాత నేన
 గుట నిష్ఠురపావ భయంబణంబితి । పొకటసౌఖ్యసంపదకు లాల్పఁడి
 యుంటిని గాననేకీయం । జేకొనినన్నుబోచెదవై నిర్మలచిత్తునునర్పి
 బోవవే । లోకసుతప్రభావయని లోలవిలోచన వేడునంతటా ॥ ౧౭ ॥

పననామాత్మచంద్రుండు పృథుడయినట్లు కృమముగానున్నారేత
 య్య నారీచేతఁ . లింగ భారణమనుకొన ర్పంగఁజేసి . విమలసుజ్ఞాన
 యుక్తగా విండువిను . ॥ ౩ ॥ అక్కల్లికృమము మొగ్గుచున్నట్లును
 బసవేశనాన్ని పంబులనుచు . భరణిపై నెవ్వరు న్నమయి పడేవాభి
 భానంబులననుగ్రహించుచు . భవవేద్యమేకాదై . సకలవిధంబుల నా
 పేల్చుచరయంగ సేవచేస భవదీయనామచంద్రాన్వితాననుజేసి యైన
 విష్ణుబుజేయి పానంబులన . దళితశరణవశంబున నంబులుగాంచి .
 సమ్యగమారకున్న . చగళరాన . భక్తులభిలభివే . పద్మభవనయ . ట్లం
 బునామనిదీయబలంబులు ॥ ౪ ॥ అతిలీలాపతియై భరంబరగృన
 య్యభోజవశ్రేష్ఠగాం . చితశోభాకలవాళియావ్యవీలన . చ్చుంకూరి
 ములగాంచియ . ద్భుతమొప్పుకవడిమింకదాగమదీయ . ప్రహ్లాదక
 ద్భుచ్చరా . తిలవైశ్యానరి పీఠికానిచయ . సంప్రప్తాత్మచేతమై ॥ ౫ ॥
 అంగదకదేలవాత్తన యంబులగోరిన . వారిహంభుతం . బంగదకార్ప
 బూనిబన . వాచిపుడజల బాహిబిల్పియ . బంగమమూర్తిలకమను
 మ సాయకకీడల లోననలుచు . మృగనయన్న మొగ్గిజల బాసితపే
 ణవచిం చెగితక ॥ ౬ ॥ క్షితితలమున నెక సఖిక . పతియొడిచయో
 గ్యమగుచు భాసిలుంగాక . గతిచలనమెక్కయ్యుచికి . పతిబాహుశ్యం
 బుయొక్క పద్మతియగునే ॥ ౭ ॥ మిరితేనిదంగమానవి . ముగివాంఛలు
 నీర్విగా నుపధివేనాకే గతిగల్గించకకరుణోన్నతిచేమోదాసి . తేసి నమ
 ప్రోవగదే ॥ ౮ ॥ అనబసవేనుడిట్లనియె నరటుజపత్రవి శాలనత్రయి
 ట్లనబసితేనుధక్తరవ హమ్ములకామసు భాభిలాషలిం . పెనయంగడిర్ప
 పన్నుస్యో యంబేశిప్రంజేయ గానచింతలం . జనకమదీయనత్తగుణ
 సత్వసమర్థత గల్లునికక ॥ ౯ ॥ పొమ్మువారియధిపవు గమ్ములిమ్ము .
 గిమ్ముకలుచమ్ములనువివ జమ్ముమదిని . నమ్మువామూల మేలుచే
 కొమ్మునుస్థి . రమ్ముగనుము క్తహరుకు నిజమ్మునమ్ము ॥ ౧౦ ॥ లనియ
 బలామేడంబరచి యాత్మలనువిధు లూరుమండభ . క్తనిచయమున్ను
 దంబలరె గన్లునిమీరలు వేల్పుననుభో . ననవలనస్సనోబ్ధముల . నాటిక
 కోరిక తెల్లదీర్చి ॥ ౧౧ ॥ జనియనుకవడింజనితి యంగనకోర్కొని వా

రలందరుగా || క || ఈకరణివారలేగల్గు | పాకరొడగుబసవరు ||
 యద్భుతమహిమం | బాకాంతుం గొనియోడును | అగ్నితలదా
 మాధ్యమాది రాజప్రముఖులే || గీ || నాగమావలోక నిర్మాణాద్భు
 తై | యంతిపురికివేగ నరుగవారి | సమ్మృగాక్షిజూది హస్తంబునద్భ
 క్తి | దొలుకవందనములు సలుపునంత || క || వనచాక్షువికృతైరా |
 గ్యనియమమాహాత్మ్యనిష్ఠ లాత్మలకుముద్రాబాంధరింఁ బుష్కరిధులం |
 విసుతింపుచునుక్కహర్ష్య విమలతలమునకా || చ || బసవనితోసను స
 శివ భక్తనికాయమతిప్రసాదహృ | ద్విసరుహయ్యకి హైమహిమ
 పెంపెనగఁసభద్రీయించెనిం | పెసగహిమాననీధరిను పోసెనా
 తమైనిరంతరో | ల్లసనమునెందునాచిరధు లులురణించిసానగం
 దకా || వ || అనిచెప్పిన కుంగసంభవుండన్వలికిన నెరింగింపు చునుబ
 యు | మ || మహికాపార్వసమాన్ధ్యైర్వసుగు రామేయబ్జపౌండిర్య
 పూ | ర్వహరిద్రాజతనూజశౌర్యఘన పాదావారిగాంభీర్యగు | స్వగా
 తేజోజలసూర్యభాసురమనీషా దేవతాచార్యవే | దహయామిర్వరు
 సంతతార్చనకళా తాత్పర్యవిర్యోన్నతా | ౧౧ | అబ్ధినికాయవిదూరా
 యబ్ధిసమగభీరవైరి హరణవిచారా | లబ్ధకవాహరిహృ | లబ్ధసుక్ష్మ
 భవశరీర రమ్యాకారా || నోటకవృత్తము | శ్రీకరబ గువ శివచ
 ర్యా | ప్రాకటహాసరి హలవధుర్యా | లోకనుతేశి లోచ్చయధైర్యా |
 ఓకరశత్రువి భేషకౌర్యా ||

గద్య || ఇది శ్రీమచ్చెన్న మల్లికార్జున కరుణాకటాక్షి
 లబ్ధ కవితా ధురీణ కాశిక గోత్రపవిత్ర కవిజన
 స్తుత్య పాపయామాత్య ప్రణీతంబైన, చెన్న
 బసవ పురాణంబును - మహాప్రబంధంబునందు
 ప్రథమా శ్వాసము - సంపూర్ణము





శ్రీశుభము

చెన్న బసవపురాణము.

ద్వితీయా శ్వాసము



శ్రీమద్భీమరాంబాహ్వా । త్తామరిసహార, ట్టు దున్నమట్ల
 వ । న్వామిక్పాలభశుభ । స్తోమాశ్రియమృతలింగ శోభననామా ।
 ఎ ॥ అనఁగింపు మహ్యగస్త్యము నీందుగనకు లేణక హాధీశ్వరుండు
 తరువాత పృథ్వాతం విట్లని చెప్పం దొడంగె । చ । అనువసియించు
 భక్తనిచ యుంబులుజగము సత్ప్రసాదవి । స్ఫుటమహిమలోవినందివిరి
 భూరధిమూర్తి దిగంతపూర్ణో । త్తబినికీతి యైవెలసి ధన్యతఁజెం
 దిన మాదిరాచూ । జటిల యుదాబునంగనిరి సమ్మరితోర్తుల బల్కెనీ
 గతి ॥ ౧౦ ॥ అఁగూనైవరివాస్యములే నివధి వ్యక్తంబులై యుండు
 గా । న్నశ్శ్రీయగమసత్ప్రసాద మహిమంబుల్ దెల్పిరక్షింపవే । య
 ననాధన్యమున్నమీకనుణ నాద్యంబై నభక్తాచే । వినినలేవది
 యింతునంచుబలికె విస్పష్టమానట్లుగా ॥ ౧౧ ॥ అమృతసంధాయ
 కంబయి యప్పరఁబి । పూణఁమైమత్త సారంగ క్షేరమైచ । రన్నరుద్వ
 రగంధర్వ రాజమగుచు । నతిశయిలైశ్రీశైలేంద్ర మవనియంగు ॥ తద్గిరిం
 ద్రంబున । మ ॥ అకలంకోజ్వలమల్లి కాజ్జననుతి న్వాహణయుక్తా
 రికా । శుకముఖ్యాడడనాదసంశుతిముద స్తోకప్రేరోమాంభకం ।
 చుకదేవపినివాసదేశవిల సహృదావహచ్ఛాయద । ప్రక నామ్నాది
 మహీజమాకదలి కారణంబునందొక్కచో ॥

* గంధర్వనికథ *

క ॥ కమలాధివాసవిలస । త్కమలాసవపాయినభల కమనీ
 యంబుక । కమలాంకకిరణశీతల । కమలంబగునెక్కుకొలను గమవెలు
 గొందు ॥ క । తత్త్రింబునగంధ । ర్శీతముఁజ్జకచలుఁడైమ
 హిమా కరుణుని । త్తమని నిమిగ్నముని । నతి వి స్థిరమని

సల్పుచునుండెన్ || ఉ || అంతట సుక్క-నాడుట లాక్షపదార్థును లాఁ
 వంజన | భ్రాంతివిదూరులంతరచ రద్విపుదూరులు యోమాగఁబి
 శ్రాంతలుపంచవణ మను జాకమూనులు బుడై-శా సుఖే | శాంత
 ఉనంగనిద్దరు మహాత్ములు శ్రీగిరి సంచరించుచున్ || గి || అచటబాగ
 మదివ్య కేసాంబులందు | మూఢుకరభిక్షుగొనివారాచరము | జీసి
 భుజి యంతమనుచు విలాసములరెన్ | దత్తవోపనితీరంబు దరియోగి
 నీ | వివలచూసుకచాబ్రె వేర్పాదితస్కక్కు మంబులొడిగి పోయి
 లందు | నిచియోంకాయు క్షి చాడెరుగార్తి పూతిడలోపేత సు
 తిజల్లి | యిట్టిలింగాచ్చు నలమోకేమిసొంది యన్నితంబగుల్సి హ
 ప్పసాదామాదలెడిగొడంగిలొరు మదిలి గలవకత్తెయభావములనున్న
 వారిలనుతల్లిమీసని వా సనుందు | తంపాసలువుచునున్నగం పిర్వి
 విభుడు | పేక్షయు సుతిచ్చర్పి కెగల వాప నిట్టిలనినెక్కొజ్జాన
 హృదయుడగుచు | చ || కృతినిఁగింఁచింపెంతమూ శ్రీవర బాణనిఁబుట్టి
 యాత్మసం | భవహరుత్తమమున నిఁ ఫాలవిలాచనలాంఛనంబులే |
 యవిరళభక్తి ద్రాచ్చిమను కానవడెన్ బహులీగతిక | సమపర్యధి
 కెంగిలి ఎర్రాదమకొంకక నచ్చుటాపునే || క || సగుతవ్వరైఁబయి
 గతి | హరుఁకునిటుభక్తి శేష ముర్పించుటయ్యా ధింకెతలమునగల్గదే |
 దురితాత్మకులారయనుచు దూషించుటయున్ || ముప్పది పాద్యులవా
 వృతాత్ములగుచున్ వేగంబగంధర్వునిగ | గదియోమూఢమువశానా
 దమెరుగంగా లేకయుచ్చిష్టభా | వనదూషించితిగ్నానయసుముహా
 పంజాలదేవాలనీ | మనతేజాబరగాగ్రెసుంకరపు మేఘకొమ్మపే మ్మిగ
 కటన్ || చ || అనపుఁకుభీతిమెందివిన యిట్లుననిట్లను గేలమోడ్చి
 యో | యనపుతరాత్ములార తెలియంగనకేమియు నాడిట్టిదు | ర్వి
 నయవదఃఫలంబను భవించకఁదీరు నెయింకశాపమో | ప్రసన్నులయ్యె
 యదెల్పి సంతసమందగ శేయశేయన్ || ఉ || కోపముమానియి
 ట్లనిగొన్నిదినంబులు భావికీర్ణలిం | ప్రాంతసోత్తిమాపమున పర్యట
 నంబాసరిపుడుంగిరు | ద్రావణమూతియైనశర గాగ్రిడించుచుసాద

సేవమ | వ్యాపమువీడి హేతుగిరి చాపునిప్రాపున తేరెదెట్లున్ || గీ ||
 అమృతస వ పరిమళభోగా గామమోద | నాదికారణమైవది వ్యవృథా
 ద | - పరిమళవచ్చిరే యేనిమితర | గతిదెడ్డదురత్రినాదభో గమ్యస
 గాని || ౩ || అనిజంగమవరుణాశ్రయ | ఘనశాసమువలసనపుడె గంధ
 ద్వ్యశతో | భననిరూపమాగోల్పడి | గోనశానితక్షణముగ్రామ కోల్ప
 బగుచున్ || చ || గొరగొరిలాడుచుంబుడమి గురువుచుబల్వెరతో
 డనెప్పుగా | బిరికిజాచుచుగడంపు వేగునవంకరగాగబోవుచున్ |
 గరకరపండుగీటును నెంబడినట్టెను తుంగమాస్తలం | దెరిలిచిపేయ
 చున్ బొలల శ్రీసోదామచేనెబాగునన్ || ౪ || శుకరనింజనివనియా
 సూకిమురూపాదిగు మంజుమనుశో | భాకలనాధరణీలత | నాకం
 పగుపిజయనాతి నగరముచేరెన్ || గీ || అపురంబుననెపుడును శామ
 రంబు | యెరుకకులమునదనియించు బెరుకువుండ్ర | పామరుండనల
 డొక పామగుండు | సకలకల్మషగుణరాసి నర్పిరాసి | స | వాని
 యాలు బాడంగియనునది || ౫ || సంజరింగినదొంగ సాపెనగొట్టుపి సా

* బండ్లంగికథ *

సిదిమ్మోదేర నా బటాని | తచ్చనొందిపా తరక తైకల్లరి వల్లితమ్మా
 యలబెల్లిటికి | ఎక్కిచిక్కులమారి పెక్కురురూపిదూ బరిద్దిడిజాం
 కుల చాచమోకి | చాచగులాడినొడారి బొల్లిపల్లాకిజా దరియబ్బెరాసి
 గా తలకొల్పాని | మగనిగంటినెరుసువగ శివనత్తి | బలుగయాశిపాలాడి
 రుగు పాలిజాలి | మందులాడిచెడుగుమానిసిబూతంబు | పిసిడివిచ్చగాం
 డ్ల వెన్నగుదియ || గీ || అట్టివారియింట యరుతగాచున్నట్టి | పెరటి
 పంచనాన గురుకులిడుచు | నచటనచటదిరిగి యలపందియలపంది |
 పండియున్నపుండ్ర పామరుండు || చ || కనినతిబిల్చిముక్తిటిని కామిని
 చూచితె యన్నడ్డిప్పున్ | గరుగొనుండిగాదిది సంబుచుగంజయు గా
 లవోసిపెం | చినవిటనుండునంచుతి చెప్పినసంతసమండిదానినె |
 య్యనదరి కేంబిల్చిపుని యంబలినించువోసెమూకుటన్ || గీ || అంబ
 కళముద్రాని యతిమొదలాంది | యెచటికరుగబోకి యెరుకునింబ |
 గంజకడుగుగోత కడుపునింపుచుగొంత | గాఢమండలాతి గతులనంత

నీ । శివరాత్రికలిభక్తి త్రితైలవల్లభు గనువేడ్క వృద్ధజం గను దొకం
 ము । చనిచనిబెజవాడ సాయంతనము నకు జేరికేర కటి చిచ్చుచేత ।
 బీడలేకభిక్షుకై భవభక్త భవనంబు లేచ్చొట్టగలవని వచ్చివచ్చి । యె
 రుగటాలకయిది కరకంఠభక్తమం దిరిమనిపుండ్రీపా నరునియింటి ।
 కరిగిరవ్వారజేశము నందునిల్చి । ఘంటవాయించినోడనెం ఖంబును
 త్తి । భిక్షయనవుడుబండంగి వినియడంప । రానికోపంబుననునుంది
 రంబువెడలి । నీ ॥ కనుగొనవలసిగ్గి మృతమేనువ్రాలిన కనుబొమలో
 లోతులా కన్నుదోయి । వరాకెడుశిరమును చురకెడుగినునంబు భ
 గ్నదంతావళి పక్కకరి । చొల్లుగారెడునూరు తెల్లనిగడ్డంబు తెగని
 శ్లేష్మంబుచే దగులుమాట । వెన్నంటుదొక్కయు నన్నపుచేగోల పొడి
 వగ్గుకాకిచూ పులునుమరియు । జడలుకక్షపాల గొడుగుజీర్ణపుగం
 త । చెవులనాగుబడగ లవుడగోచి । యెదనుశివునిజేర్చు రుదురాకలు
 నుబూది । యమరుముసలిజంగ మయ్యనవుడు । చ ॥ కనుగొనడా
 యవచ్చి శునకంబువిధంబున కక్కరించియు । ట్లనునను నె టినుంటగని
 యుద్ధమరాతిరికాడబిచ్చముం । గొనునెవమూనిపేరొంటి గోటువచ్చి
 నజాడదోచెనా । పెనిమిటిగన్ననిన్నిడుమ ట్లకయూరిక పోవనిచ్చు
 నే । ఉ । కల్లరులైనయాపారుగు కాంతలెరింగిన కేలిసేయుచు ।
 తొలిటినైరమెంచితితో వినుపింపక పోవరంతతో । చెల్లునునాడుకాపు
 రము చిక్కిననీకును భంగపాటగుం । దెల్లముగానింకనిట ద్రిమ్మరిసూ
 డదు పొమ్మకృష్ణురక । క ॥ అవియదియాడినమాటలు । వినిజంగ
 మమూర్తిమదికి వెగటుగదోపక । గనలిశివాయనికణము । లనుక
 రములజేర్చిదదికి లంబడియనియెక ॥ ఉ ॥ అక్కటయిట్టలూడదగు న
 మ్మయినువార గానుచారా । తెక్కలికానినాడుపగి డిగ సిరిగట్టుని
 నానుగొల్పె । స్వక్కువనేగుచోజనన మాజముగూడగ లేకనాకటా ॥
 జత । టచేరిభిక్షుకయి జేరితనీగృహనీమకోమరీ ॥ ఉ । కాలముపెర్వ
 ముంగడచి కార్యముమేనునజెందివృద్ధునై । కాలకడల్పలేని ననుకా
 మవికారి పటన్ననవ్వలే । యేలవృధానులాపముల నేచగబిచ్చములేచ్చి
 పట్టనం । నాలుమరేమియొకవలదు నావుడకోపముతోడనిట్లనుక ।

క. | ముదిమదిదప్పెన్మైత్యము | గదిరెనుయటుగాకయుమిత కాయ
సమలితో | మదనారిభక్తవర్యుల | పదనసులకుగాకయిటకు జనుడెం
చెదవే || అనిన సతిండిట్లయె | గీ | నెలతనీవనుమాట యేనిజముగా
ని | మాకుగలదొక్కవ్రోమేరి మందరమున | మునుపువేడితినచటన
గొనగవలయు | గానతగుభిక్షపెట్టుము గడపవలదు || క || నావుడుకా
మనియిట్లను | మా నంగడమందుజంగ మయలక బిచ్చం | బావంతబె
ట్టనొప్పుదు | సేవెట్టితనలుమని నిలువకచనుమ | గీ | అనినజంగ
మయ్య యనియెతోల్లిటివారి | చర్యలెల్లసూర నానిమొదలు | శైవవ
రులబూజ పలుపుటచేగాదె | యిహపదార్థ సిద్ధు లెల్లగనిరి | క | కా
వునజంగమవర్యుల | సేవింపుటవలనగీడు జేందులగలదే | కేవలపా
పపువాక్యము | లీవిధిజనులెవ్వరైన నిలననగలరే | చ | అనివినికొ
ధిఘూర్చితని జాననదైశివపత్తికైవడికి | విసవోబునపల్కులివి వేయ
ననేటికి వారిచాట్టున | మనమునకొల్పుగాదియల గల్గినవారముగా
ముటున్నకే | చనుమకనిల్చిజేసి పెలుచక నినుగొట్టక మానగట్టిక |
గీ | ఇట్లనుబోజులవే యంగటించ | గంటతాకట్టుగానుంచి కడుపు
నిండ | గునుపురుచ్చుటగ్గిల బడితెలారు | దాకనెటలినగలుగదు త
ధ్యమనిన || చ | అడిగినచోటభిక్షగొను నట్టివ్రోతంబికనొందుచోటనే |
నడుగగబోదునేరిన యట్టలాసంగకపోవరాదనక | చెడుగుపిసాసిబల్లు
దయ చేకొనిజంగమ హస్సుటంచుటె | న్నడిగదియంగబోవుతరి నాదిమ
గండరుడెంచిచచ్చెక || ఉ | కోమలయేలభిక్షకుని గొట్టగబోయెద వ
న్ననధుకో | గామనివల్కునట్టితరి గాదనినన్వినబోకభిక్షకై | గా
ముదెరంగునకదిలె గావునకొట్టకమాననన్నస | ప్పామరుడాలితోని
టుల బల్కెదయాసము పేతచిత్తుడై | గీ | పృథ్వువేళగాని వేళనా
కలుడస్సి | వచ్చినాడగాన వలదుగడుప | కలుగుకొలదిపెట్టు మటుక
యేమిటికిట్టు | అనిననిభునిపల్కు లరుదిదోవ | ఉ || శునడవీరుగక్క
మ రెవ్వరిగానకవచ్చెనంచుగో | పాననయాచునక్కడి వ్యయంబుకు
డెంచెటంచునాధులో | లోనగొనంగిలిట్టుచువి లోలతదోచక నంచరిం
చుచుక | దానిటుకొంతప్రాద్దుగదు తల్లడమొదియొకింతకన్నతోక |

గీ । తనదుప్రాకృతముగడుచునిన నాడొకిమూల । దొంగికుండల్లోన దొంగ
 గతనము । దనరడాచినట్టి తమిదెపిండియొకిలి । పెట్టిపొన్నుటన్న భీష
 కుండు । సీ । అఖలంబున నుగడు ధాతురాగా నని చిర్చి పక్షిలబు
 శెల్లుగాన । నాంటిపెల్లున నప్పిండియంతయు నతిగమనగొని యా
 త్యలింగ । మనకునివేదనం బొందిచియించుక యిరిగింపగబాడి యగు
 టకుతుక । కడ్డమైయవ్వలి కనుగకియన్ననూ ర్పెడలమిగలన త్తడ
 చిగొనుచు । డిల్లపడియల్పపెబ్బోల్లికొని । కడ్డవనకు సేచిహుర్పుం
 డి దరిననిల్చు । నెరుకుజుగాలిగనుగొని యెలుగుగాకి । నన్నముగని
 ట్టులనియెనా జంగముండు ॥ ౩ ॥ కనుగొని దోనవ్వాటి । దనిపెడి
 యోచారసున్ని లెగనాకైదా । చినిదా వెచూలచుచు । కనిమిగిలిప
 వచటనునిచి యతడేకవెనక ॥ ౪ ॥ అంబురెచ్చి పట్టుగని వంతటన
 క్కలు మాత్యయాపులై । లనరెక్కాతులంగిలచిత మరిసాయత సేత్రి
 లారనా । పెనిమిటిసేయునుగడుమి పొటరెక్కానుకపెద్దదాతనం । చు
 నుగల్గినా మెల్లి జూట నిడి జూచెనుచేగ వివేక హీను
 డై । ఉ ॥ ఎక్కడనుండనచ్చెయికో యాముజుగిలనానిమాయబో ।
 తిక్కితరాలనుండియొక చీమకబోవగ నేడిదాచుచు । చక్కసపిడినన్దది
 మి వర్వముదెట్టగ బంచెయొక సే । నెక్కిరిచ్చిసింతుమని లెత్తివ్వు
 యంబూసొంచుపేనిలోక । క । అప్పిండియపులగలపై । పప్పుగతికొ
 నైవకతలం పొంగిజల్లె । తప్పొచ్చించితినిచటను । లిప్పదనవని
 మీద దయదలుపుచుశే ॥ గీ । ఎరనేకపతుల నెనసికాపురముంటి ।
 గానియితబెరుకు వానినెరుగి । జుగమయ్యతోడ జువుకాపురము
 డా । నింకనమచుచువిధ యిల్లువెడలె ॥ ఉ ॥ తోడనయ్యోచామరుడు
 తొయ్యలిజక్కగబట్టినాతిని । స్పిడినిమేషమేనియును నేవసియింపగనేర
 నీగతిం । గూడుననాంబులెరుచ గోపమునేయక తప్పునైదిర । మ్రోడ
 కుబోయెదంచుదన యింటికిదోల్చాని వచ్చెన్గొన్నార । చ । అటుచును
 దెంచిముగతని యచ్చటడించునాదమప్పడ । క్రిటిభజయించ
 గాంచి కడుగేసుచుసామ్మూర సామ్మజైదేమే । లిటుచనియించగావలు
 న తేనునభాగ్యము లంచునర్తరిగ । దట్టగొనసిల్లుబొచ్చివ్రుకు వంట్లు

సనిద్దురజెందిద్రుగ్ || గీ | అంతసప్రతిభక్తిని శాంతజంగ | మప్రసా
 దోపభోగస స్మహిమవలన | విమలసుజ్ఞానమాత్మబ ర్విసగిశ | భక్తులి
 చ్చినశాపంబు వాసెననుచు | వ | ప్రమోదంబునొంది యవృక్షద్వేహం
 బు విడవాడి గంధర్వరూపంబు వహించి ఈశ్వరపదంబు నుండదలంచి
 యు నతలోన తనమనంబున || గీ | ఇక్కిరాలవర్యునింట నుండుట
 నుం | నైతిపల్పినాద మబ్బెశాప | మజ్జగింపగంటినుక్క మేలెననీ |
 తనికికూర్చుకున్న తప్పుగాదె | క | కాపునప్రతివ్యపకారము | గావించి
 నవిదపముక్తి గైకొనదగునే | నీవిధినంతటిదాక | భూవలయమునం
 దునిల్లు బోత్యాకృతిచే || వ | అనితలంచి యచ్చటబాసి చనియొ
 క్క శివాలయ ప్రాతంబున నిజజన్మ వరత నంబులు మాని యీశ్వర ప
 దభ్యాసం బొనరింపుచు నుండెనిచట | క | తెలవారుటయొకిరాతం |
 డలసతిమేల్తాంచియాల యప్రాంగణభూ | తలమునకిటిగానకమది | గ
 లవలమందుచునుదుర్వి కారాకృతులై || గీ || పెరడునిరుగుపారుగుమరివా
 దవాడలు | పురముబయలుజెడకి పందిగాన | కయ్యొముసతిజంగమ
 య్యగైకొనిపోవ | వలయునింతనిక్తు వంబుదలప || గీ | బత్తుడనివ
 చ్చియెంతటి శక్తుకొనియె | బడుగుజంగముకూఢుడు కుడుచునింటి |
 కగుచేసెడిదుష్కర్మ కేటిగతియొ | యనుచుజింతించియటకొన్ని దిన
 ములకుగ | క | శరవికననంబునిర్మల | శరసరసీభాన్వదబ్బ సముదయ
 మగునా | శరదాగమమునమాధవ | శరదేవ్యర్చాదినములు చనుదేరు
 టయ్యు | క | నిండినవేడుకధరణి | మండలపతిచండికకు సమర్పణనే
 య్యు | పండుగ వేటలువేగొని | తెండనితలవరులబంపధృఢగతివారల |
 వ | పురిగలచోటులన్వదకి పూర్వమెసంగడి చోల్లమేషకా | సరకిటి
 తామ్రచూడముల సయ్యనగైకొని యంతపుండ్రీపా | మరుగనియోరి
 పామరయు మాసలిపండుపు గాననీదుమం | దిరముననిచ్చవచ్చుకిటి దె
 మ్మూరయమ్మున నావుడయ్యెడగ | క | మందిరమునవసియించెడి |
 పండియెటకొలప్పిచనియె పండువుకికనే | చందమునదెత్తుననిజో | లాం
 జోకనవిత్తుడగుచు నలిడుండుతరిగ | చ | వనజశ్రీముఖాంతకని వా
 పమునస్వసియించెనూకరం | జనియొకరుండుజెల్పినర యంబుననచ్చటి

శేగిచానిబం । ధనమొసరించివెచ్చి నరనాథునిపన్నిధి నుంచితెంచు
 చా । జనినలెదీయహోత్రిగని సన్నుడమొందె సహీశుడుంబుకా ॥ ౪ ॥
 ఎవ్వరుగొట్టగజనదీ । కొవ్వొనకిటిబట్టిన కొట్టెడననిచే । రవ్వొనసి
 గొనివేసిన । యవ్వొనబట్టబుధర్మ మైకనపట్టె ॥ ౫ ॥ నరనాథుం
 డతివిష్ణయాన్వితమనో నభీకుడైనుంత్రిశే । ఖరుకాపించిచిత్రమ
 య్యెడుకిటిం గన్గొమ్మబట్టబుబం । గరువైకన్వెడోగి సోకియలుగో
 కంబందునంగంటిమే । క్రితకూత్ర బనిచూడరాచినుచు లెక్కింపగన
 మ్మంత్రియకా ॥ ౬ ॥ అరుదందిదేశయిననిజ । పురుగుగొలుసుము
 దెచ్చి హోత్రివరకళే । బరమ దగిల్చినచామి । కిరమైయొపర్వతింబు
 కైవడినుండె ॥ ౭ ॥ అతట గద్దా వరాహ శాస్త్రోపదేశంబు పీఠ
 డకొని గంధర్వులై తత్పరయూగి సె ధర్మగత్తాందితి । విమానంబ
 ధిరోహించి జంగమ ప్రసాదోప భోగియగుచును శాసనాచారంబందితి
 సుఖనైతినని సంతసింపుచు శివప్రసాదో తత్కల్యాణంబుచిరుల శా
 తకుంభంబై వెలుగుచుండె నెరిగిం గని రాజపురంబుంబు విష్ణయం
 బంది యయ్యాటపికు రాపించు నడవరామ బట్టె దొరకొని యడిగిన
 వాడిట్లనియె ॥ ౮ ॥ నరనాథుం మొదల రామకృష్ణాదుల కన్పొ
 టనుంజియో యేగదెంచి । గొలుచుచున్న రవికయ్యులై కొం
 తకాలమనకు కుడరధిక్తి । భజయింపబోవుచు బంగు గమయోగ
 డద్దమశేయమా యాలయమన ॥ ౯ ॥ నాథి ధైర్యచేరి నానికొమనో
 డె సున్ని వెట్టిననది చొంకికొంత । దించిచూచు కిట్టి గాంచినమతి
 నదియమొదలిట్లువెడలితి వాంగణమున । నున్నయాజులదె సినే దు
 ల్పవచున । కేవలకవిత్రిగాదెచ్చి తిరుకునుడు ॥ ౧౦ ॥ చాచచారురము ॥
 రహతేలాధినాథుడబ్బు డంతరింగమందుజంగము । ప్రసాదసన్నహత్వ
 మెంచ పంజాతసూతకా ॥ ౧౧ ॥ వశంబెయంచుసన్నుతించి వస్త్రభూషణా
 దివ । న్నుసంతిస్సుదంబాస్పితోలె చెంచునంతట ॥ ౧౨ ॥ ఇట్లయ్యవ
 సేత్వరుచేత బహుమానాన్వితుండై శబరాన్వయ భూషణుడొక్కగలెం
 బున విప్పంది వలసంగదె రాజ మెప్పంది లెక్కలేని ధనవ్రకు
 ప్పొనల కెల్ల వత్తున్నజన్మ సుకృత ఫలంగివ్వ రాహరూపంబైవ

చ్చి నాయులు కష్టమున కోర్చియుండి యంతలుననన్తనంత భాగ్యవం
 తునిజేసి యుయ్యసంతా శాంతిగు పంతసంబానగూర్చి తనుప్రవీక్షించి
 చనుయెంగాని కేవల నూశరంబుగాని స్రమోదంబు నెందును నిజగ్న
 హంబున కగుగు నవసరంబున ॥ చ ॥ సిరిహలరేనిగాంచిజ నీమకు
 గ్రగ్నర బోవునట్టియూ । శరణుగల్గెనగ్నగ్నైరిప సంభ్రమై శబరం
 దువచ్చిగూ । వరులకు మొర్రకిన టిగణ వనశిజవను దంచెనన్నను ।
 సిరితంసన్నదంబునిధి దేలిషహితల న భుజియ్యెన్ ॥ శా । ధీరా
 మాత్మల బచిడంగ మునిదోడ్చెప్పించిగ శిక్కివీ । రామాదుండగ జేసియ
 ధ్యమయ పాద్యునిచ్చిశిశ్వము । స్త్రావ్యాతమగ్నతుల సలిపి లోక
 స్తుత్యపాగించెత్తి ॥ స్థిరహృదయ ముట్టగుల వన్నెంజెందెమా
 భాగ్యవాల ॥ శా । స్వామీయ శివశేఖర భుజించంగ్లికోలంబ
 యు । స్సాగగ్ని గణకబాంధ్యినిరవః మూలగంబువ్వెన్ ॥ హేమ
 న్నాపియ నమెక్కి ము వనశాకగ్నిగూ । హేమ ధాంకితజాతువీ
 టిగిగణ చోద్యులకెట్టినిక ॥ ఉ । శాస్త్రసమహమహిమ గన్దెన
 శక్తిమెయమమెయ ॥ బూజున గొప్ప మల్లెయ పూర్వదయారస
 ముప్పొలెన్ ॥ ప వ న్నయ్యు గుల స క్తిసకేమ్యులు బల్కె నొరనీ ।
 భావముగానెయ్యెగుల వనదరాక విరాజకేర ॥ క । భువిజంగ
 ముప్పొలెన్ ॥ భిరనోగం ధ మ గాన చ ధివసినే । వివరింతులననహ
 త్వము । ప్రవిరులమతిమమమంబు బలువదోడంగెన్ ॥ చ । కల
 దోధికుడబ్బెనె ఘస్థునిపానమోదంబు గుం । డలముతిరప్రభాపు
 డత డక్కిపెనెనె శైవమూరిం । బులరగుభిక్షుమిత్తిజల పూణత
 టాకసమింభాసినీ । తలమున పీరియచ్చును ధాకరశేఖరు పూజన
 ల్పుచున్ ॥ గీ । తత్ప్రసాదాబుభౌజ గాంతమునగు । నుంచలింగా
 ద్విలంబు గావించియార । ఇంచియాభాజనంబు గడలేటాక । జల
 ములోవై చిదరమూతిక చనిశయంతి ॥ వ । అల్లు నీటన్వేచిన తటి
 యందొక్క కిణంబుండి రాలిన । చ ॥ అతులిని ప్రార్థననుకృతా
 తిశయంబున తజ్జలాంతరి । స్థితశరణప్రసాదమతి తీనితమెక్కరువంబు
 మింగిన । గీతలనుచు మంగ్లియై న రిం గుదునుడి కోర్చి నాల్గక ।

మృతముగ చెంచొకండదని దూరిపుకేటల కేగివచ్చుచోకా । క ॥ చెరు
 వుననీరముగనుగొని । తరుచుగలవిచటమీలు లేర్థమనుచున । య్య
 రుకపునుసంతనంబున । మెరియుచువలవైచిగిచె మెలకువతోడకా ।
 గీ । జాలమునజక్కివచ్చిన మీలతోడ । సత్ప్రసాదోపభోగియు పంబు
 దగుల । గాంచినంతసమునమెయి వెంచిజెంచు । చిక్కమున వైచిగొని
 గృహ నీమకరిగి । చ । తననతిజేరిల్చివని తాయిదిమాచితే మించి
 ఛాయమీ । స్థనిచనుదొచిన డిమిది గొల్బునగురిగి వండితెమ్మునీ ।
 వనపునునట్లచేసియొక యన్నమురెట్టిగ నిట్టపెట్టినం । దినకలరాస్వ
 యోద్భవుడు జేపకురిదురులుగ్గడిపుచున్ । చ । అది మొదలాకిరా
 తపతి యండరుమేలనహింససేయుట । లగ్ననిగిశ్వరాంఘ్రిలు ద
 లంచుచునిమ్ముల నుండినంతెకొ । న్నిదనమాలేఖావ నకిటియొక్కటి
 పక్కగంబులొ । మదమనజొచ్చియందుగల మనపులంగలగుండునీ
 యుచున్ ॥ క ॥ చనుదెంచియాశబయగ । స్థనివడిదస్త్రావిటాకి కో
 టిగుబడజి । ప్రియనితజేవుడైయ । య్గనమునుభువినుంగవచ్చి హత
 గిరివ్రాలెకా । ఉ ॥ వానిగెతెరాజధట ౨౫౬ ము రారక బాధ జేయగా ।
 బూనికతోరచర్యగొని పోవగవచ్చిన రీతదూతొకా । హూనిలుపుండితం
 జుమహి మోన్నతడంగమ సత్ప్రసాదభు । జ్ఞానచక్రిభావమున మీల
 గుబుణ్యశరీరావ్రణకా । చ । యమనిలయంబు జీరిగన సమానము
 పొండని కల్పభూజసు । నమయవిమోసమాతని మనఃప్రమదంబున నె
 క్కలంబిది । వ్యమునులుసన్నతంబ ప్రమధాధిపలోకము జేర్చనాత
 డం । దమితనుభానుభూతిగని యంచితలీలవసించెగావ్రణకా ॥ క ॥ శర
 ణప్రసాదమహిమము । ధరణీశ్వరియిట్టిదని ముదంబిగురొత్తం శరీరమా
 తికాతస్మవాశ్వము । తరముగ బెలుపుటయ వసుమతీపతియంతెన్ । ఉ ॥
 కృష్ణమృగ మోక్షియోశరణ రిత్తమజంగమసత్ప్రసాదనా । ఖగ్గమృగ
 గూర్చిసస్వినంబ కా యనిజేయుమటన్నమందహా । సన్నిగురొత్తనిట్లని
 యె శాంకిరంశంసుధాభిరాజనీ । కమ్మెయితెర్విభూతిధరి ణీశ్వరకల్లగ
 సేర్పుచెప్పమా । గీ ॥ భస్మరుద్రాక్షి ధారియైచెవణకా । మంత్రీశర
 నంబానగ్నచు మహితనిష్ఠ । లింగమునుదాన్పిగురుభక్తి సంగుడైన ।

కాకదివ్యసృష్టాదాబు గలుగుకల్లు || చ || అనుడుమహీశుండిట్లనియె న
య్యతిదీయవావాత్వములే కిరీటుం । బుసనెరిగింపునావుడు విభూతిమహా
మహిమంబుజెల్పెదఁ । స్వీకము వసుంధరారమణిని శృలచిత్రముతో
డనెంచు । నయ్యనమును చెప్పగాదొడగె నాత్మదయారసముప్పల్లగఁ ।

* వి భూ తి మ హి మ *

సీ || ఉసురాజగుశిష్య మోత్తరదక్షిణ పూర్వాధికముఖముల బుట్టె
పింగ । భాగ్యతపవధూ మ్రాగుణవణకంబు లనునదబద్రగు రభిసు
శీల । సుహనయ న్నామభే దములగోవులువాని వలనవిభూతియు భసిత
భస్మె । ములుతొరరిక్షిలు వెలయుబుట్టెభూతి గావించునట్టిమా ర్గ
ములునాల్గు । గలవ్రకిల్పానుకల్పాప కల్పములున । కల్పమునవంగనందు
లో కల్పభూతి । యుత్త ముంబదిదొరకక యుండెకీరి । లక్ష్మీననిమూడు
జేయంగ దగుమహీశ || సీ || షీతివిభూతినొనర్చు గతివినుముత్తమం
బగుగోమయగుభూమి నంబుక । నంభోడత్రంబు నందునద్యోజాతి
వరమంత్రమునబట్టి వామదేవ । మునబిండములుసేయు చునుతత్పురు
షమున న రంగనిమచున మోరమునెకి । వాగ్నిలోదరికొల్పు నదికల్పమ
డవిసెం షి గోమయపుపాడి మనుపుజెప్పు । కరణిగాల్పిననదియును క
ల్పమయ్యె । తానకాలినభూతివ స్త్రమునధూళి । తాబుగాజేసిగోవు
మూ త్రమునజేయు । కరుడుగాల్పిననదియుప కల్పమయ్యె || వ ||
ఇట్లుగాక లక్ష్మీనయదియ కల్పంబని యెరింగి యేరిద్విభూతికా లాగ్ని
రుద్రోప నిషదాది శుక్రత్యంతోక్త మార్గకంబున సతతంబు నుత్తమాం
గ ప్రముఖాంగంబుల త్రిపుండ్రధారణం జూనర్చునది || క || ఇట్టివిభూతి
ధరించిన । యట్టినుహామహుడుజగతి నవయవయుతుడౌ । గట్టువిలు
తుండెయగునె । పుట్టునసంశయములేదు సాధిక వతిలకా || సీ || శ్రీ
కరమోక్షల క్షీపసీకరణకృ త్యాంకితశిలకవి ఖ్యాతిభూతి । యత్యం
తమోర మహావారికొఘును హీధరామరవరి హేతిభూతి । కాకో
దరా ధీశకంకణసర్వ శరీరవిలేపన ప్రికభూతి । ఫాలతలాంభోజ భవ
పూర్వవిలిఖిత సాతకాక్షరతమో జ్యోతిభూతి । సంతతాత్మీయమాన
సా సద్విశభక్తి । భావనాధారిన నవ వ్రాతనిరుప । స్నేహికాము

మ్మికోరుది వ్యవభావ । పూరితాభవకామ్య భూతిభూతి ॥ వ ॥ ఇ
 వ్యభూతిమహత్వంబున కొక్కయితహసంబు గలదెల్లని నుక్క పాపా
 త్సుం డత్యంత రోగ బాధితుడై యందేనిజనిచని ప్రాణాంతసమయం
 బున నొక్కపట్టా బాహ్య ఏదేక స్థాన ఎ టికాసమీపాబున కద
 లంజాలక పడియున్న నెక్కసారిమేయం బచ్చటి స్థాన భస్మగత
 పాదయొనచ్చి యప్పాపాత్తు పాదతలంబు దొక్కచనిన కొంత వడికతం
 గు మృతిజెందిన కింకరులతనింగొనిచని వైవస్వతాంతికంబున నిల్చిన
 క్షికాంతుండుగని ప్రాణాంత సమయంబున దైన భస్మధారణ మహ
 త్వంబువలన కల్మషంబులు దొలంగి పుత్రాత్మకయ్యై నితండు మ
 దియ్యదండ్లనంబున కనవాకండనిన బహుమానంబుగా నెని శివలో
 కంబున కనిచెగావున భస్మధారణ ఉహత్వ్యంబిట్టిదని మరియిట్టినియె॥
 మ । ఒక భూదేవుడు ఘోరపాపకుడై యుంకంగత్యాంధవ । ఎగిరిం
 బాతనిమమ్మతంబులు సహింపజేక నెల్వెట్టిం । నదిలంబుక విడిపో
 యిఘోర వివస్థానంబునక బల్మిరా । తక జేతంబు పీయందునతి జే
 దంబందివతికంకా ॥ గీ । అతుల్యనోరాఘనవాంధ యనుభవం
 వ । నలయునుచూటజనులకు జల్మియున్న । లమ్మహిమనుదేవాంబు
 నందుకుమ్మ । రోగ బుజనించెనుచులకు శోధిదనర ॥ గీ ॥ ఒకలచూది
 నజనులెల్ల నోకిలిం । గానిచేదూరమునకు గ్రంథ మొనె । నానది
 గళక్తియించు కంతైనలేక । పట్టజొపనమేనుచే పారు ఎండి ॥ క ॥
 ఒకనాడొకటజనో । ఎకతెప్పకొనమీం పనిదిరుగుచునె । తకము
 న్నుదివానలద । గ్రకుజామితభస్మమచట గనుగొనియంగు ॥ గీ ॥ మం
 డిదెల్లొనిట్టిగో మయపుకరడు । గాంచియాకటజస్సిన కతనవేగ । బు
 చ్చుకొనితనియబ్బుది పోవునందు । బియ్యెనడువంగ లేకయా బ్రా
 హ్మణుడు । చ । అటుబడయున్న తివ్రగహ నానలదగ్గమహీతిలామ్మ
 లక । నటపటమచువ్రక్కలయి పారుదుదేహము వీడనత్తరిక । కుటిల
 భయంక రాకృతులు ఘోరగదాయుధ పాణులై సము । దృటగతివచ్చి
 కింకరులు దెల్బుచునేగొని పోయియారిని ॥ ఉ । కాలునిమార్చినిల్చ
 నతి కంఠిదేహమతోడదూరింక । దూలగబ్బి యారిడతి సుప్తవిచే

ప్రియశ్చైవ యేనియు । గాలమశ్చైదువేళభవ నాశకభస్మము మెక్కి
 పూయుట ॥ దాలిచెత్తె న తేజమిట దావసియింపన నర్హుడెమ్మెము ॥
 ౪ ॥ అనివై వస్వశ్శుభాశిని । ఘనతిరుపున్నవిమాన గతుజేసిముదం ।
 బునసుల చెప్పగువందగ । ధనదప్రియనగరికతిహి తంబుగననిచె ॥
 ౫ ॥ కాపునవిట్టిదిశ్శిభగ । త్వావధానతపసిద్ధి పాథివయికన । ద్భావ
 మునపిను ముడెత్పెద । కేవలగుద్రాక్షఫలము కృతభవహరము ॥
 ౬ ॥ రాక్షసవంశనాయకపు రంబులుగూల్పదలించినూటిగా । ఏక్షణ
 మొప్పజేయు స్వవిరుధులొచన కి కి శోత్సరం ' బ్రీతితిరాలిభూజను
 ల నల్లబడిత్రుకైయబూచిని । ద్రాక్షనగింబుజన మందెచుహము
 హిమంబుమీరగ ॥ ౭ ॥ అక్షిణి నామవహ్నిమహి రాంశనమద్ధశి

* గుద్రాక్షమహిమ *

వాక్షసస్థానం । శిశుల మిట్టుకలకయుగ విగళనక్షములగుకక్షబా ।
 వామరతిలంకికలులన మున్నతిచేయుఖసంఖ్యలేర్పెడ ॥ ప్రకటితభ
 క్తిదాల్పిస్తం పాలచిరస్థినిగిరిగిరిగ ॥ సి ॥ ఒకకెకాతకుడుము
 హూగాలిటపేనలు లాడంగిని చని యుగరుకొకన । లోవరతలమున
 రుద్రాక్షినిదాని నిసారమేముగ భయవేడ్చె । గీలించియాభేట కృ
 త్పతినుండిగ ఘనవక్రశిఖర గాచిగునక । సహితంబుగావాని
 జాపినెంతట నశ్వగుడికిని లేకుడెచి । న న్నవారిరుహమున రుద్రా
 క్షిముట్టి । స్థిరమయ్యెడిది యిదినిని । జాలంబును జేర్చి శరవ
 ఘోరికి । గానరుద్రాక్షఫలమిది మా నవేంద్ర ॥ అనిమాయ పంచాక్షరి
 మహర్వం బిట్లని చెప్పి దొడంగె ॥ ౮ ॥ శ్రీమహానాదీశ్వర సీజ

* సంచాక్షరిమహిమ *

శ్రీమఖండకావకా । జ్ఞాతవిరోచనుడును సంయమిపూజితిపాద
 పన్నుడు । ద్యోతితదేహాడంగిదన ముద్ధతిగర్వవిదారియైలన । త్వాతివ
 హించిమించె మనుజాధిపంచ ముఖంబులీలచే ॥ ౯ ॥ అట్టిశ్రీమన్న
 హేళుపం చాననముల । వలసబంచాక్షరములుద్భవంబునెంది । వరు
 సపంచాక్షరియనంగ వన్నెగాంచె । నదియునే స్వరవినింబు నాలకిం
 పు ॥ ౧౦ ॥ వరుసపన్నోహా వాగుజేనాను లి తన్నును న శాన తలయుఖ

ముల । కలెతనకారము కారిశికారివా కారయకారముల్ కడుజనించె
 నవిప్రోపుగూడిపం చాక్షరింబుననుపై నదిమంత్రరాజ్యమై యలగెడు
 తి । తన్నంత్రమాతన త్ప్రణవయ్యిక్కింటిగా జపించుచున్నది త్త
 యనయ్యె । పతెతపంచాక్షరీమంత్ర జపవిధాన । వేదియరయసాక్షా
 త్స్థితి వీధుండు । గానికేవలదనుకని కనగవలగు । శెంకయింతుక లేక
 ర సాతలేంద్ర ॥ ౪ ॥ పంచాక్షరీసుధేనువు పంచాక్షరీకిల్పకింటి ప
 రికింపంగా । పంచాక్షరీచింతాపాది । పంచాక్షరీబోలడగతి ఫలనముగల
 జే । గీ । మరిచియునునుకీమూగు నగుశ్శివాయ । యనిగమ్యతాన
 బ్రహ్మ హత్యాదిసాత । కావలులుగ్రుంగు నినసి త్స్వంబునలుపు । జ
 పఫలంబెన్ననలువకు శక్యముగకె ॥ ౫ ॥ ఇష్టించాక్షరీ మా హాస్యి
 బున నొక యితీహాసంబు గలదెట్లనిన త్తోగూర్చాక మహావల్లభ
 ఖండలుండు కానికారాజ తనయమును కభావనిగె డిలియొక ప్రతి
 మసమాగమ దినంబున నబలమంగళ భావ లంకిత కాండర్యగాత్ర
 యగుచు విచిత్రంబయిన కేళికామంద్రింబున దనఁజ్జవసింబును దానిం
 గని మదన ప్రదరవిదళిత ఎల్లగముగ యున్నానని బోలెడు
 బోయిన నచ్చపలాక్షమన్న కన్నులు నై క్కెతామన కన్నులొలు
 నున్న పనుయంబున దనచెరిచ యుచారంబునకు మచ్చి భగవం
 మానుండగు గర్భావస్థాగ్న పంచాక్షరీ ముగ్ధా దశ ప్రభావంబున
 పవిత్రంబైన గాత్రంబులయది గానన న స్మితీశి మంత్రుండగు ని
 జనాధుఁగదియనెల్లకి శివమంత్రోదేశంబు గనిపవచ్చుట మదియసం
 భోగంబుచుభవింపును పెక్కుభంగులవారించినపినికి అక్షమరేడు కామా
 తురుండై పయింబడబోయిన నమ్మద్దియమేచు కాలిచ యనునముద్దక
 న్న లద్దయు వేడివియై పొడచూప వెంచి దూరింబుననిలచి హరమం
 త్రప్రభావం విట్టియని తలంచి యప్పుకప్పుకెయను మతంబున గర్భా
 శ్రమంబునకుడుని యనినచే శైవపంచాక్షరీ మంత్రోదేశంబు క్కొ
 నునంతలోన శ్శిష్టంబు పస్మయంబు నుండ పూర్వకృతాఘంబులు
 కాకంబులై పక్షంబులుగ మరి నిడదేహంబు వలన వెడలి పడుటయు
 నారాజశేఖరఁడనందకందగతి వృద్ధియారవింకుండై యాచార్యునకిచ్చె

వస్తువులొసంగి విఘ్నాని తనకు సద్గతి చూపుటకు భార్య బెక్కుభం
 గులనుపలాలించి తజ్జలదాలక వలన నిష్టోపభోగంబులనుభవింపుచు
 నుండె గావున పంచాక్షరి మహత్స్వం బిట్టిదని తెల్పి యోగిపుంగవుం
 డద్ధరా వరునితో మరియు నిట్లనియె || మ || అతిథీమద్గురుభావసంభవ
 మువే దాతీతమత్సుత్తమం | బతులంబవ్యయ మప్రమేయమగమం బా
 నందకందంబున | త్తతమాద్యంతవిహీనమైబరగు లింగంబునమహాభక్తి
 సం | గతుడై దాల్చిన వాఁడుమక్తివనితా కాముండుగాకుండునే |
 ఉ | ఇట్టిపరాత్పరేశివుచు పేశ్వరునవ్యయు భావమందునకా | బు
 ట్టగజేసిసంతతము బూజలొనర్చగ శిష్యుచేత్తి | బెట్టివడత్తురంబనగ
 బెంపువహించెడి మంత్రముంజెవిం | 'దొట్టగజేయునద్గురుని తోనుగుల
 న్సరి సేయవచ్చునే | క | గురుజేదల్లియుదండియు గురుజేదై వంబు
 దాత గురుడైసకలముగా | గురుడనగహరుడనంగా | పరికింపగవేరె
 కలదె పాధిః నతిలకా || సీ || ఆచార్యసత్కరు గాలోకనముసేవ కాజ్ఞా
 నతిమిరము నడచుజోత్స | గురుహస్తదత్తభా సురభసిరముదాన భ
 క్తిమహారాజ్య పట్టకలన | యపదేష్టభవ్యపా దోదికంబులుశిష్య క
 ల్పపదావాగ్ని కమలవృష్టి | వరిదేశి కేంద్రుని వ్యప్రసాదామృతం బా
 శ్రితజన్మరో గౌరవంబు | ధ్యానమూలంబుగురుపురం దరునిమూర్తి |
 మూలమగుబూజలకుగురు ముఖ్యపదము | మంత్రములంబుగురువ
 ర్య మాటమరియు | మూలమగునద్గురునికృప ముక్తికనఘ || క ||
 గురుపాదభక్తిపరులకు | బరికింపగనందరాని పదవులుగలవే | నరవర
 తత్ప్రతిబింబిత | శరణమహత్వంబునచువ శక్యంబగునే || చ || శరణు
 లకర్థిమొక్కను చారిముసేయలేదీయనద్గురో | త్కరమునుతింపతత్ప్ర
 దము గన్లెనవారలనచ్చరిత్రముగా | వరుసనినంగబాల్పడిన వానివశీ
 షకరాబ్జజిహ్వాకా | వరినయనశ్శుతుల మనుజు వల్లభయిట్టివిగ నివే
 టికిక || క || జంగమవర్యదయారస | సంగతమగుసేనియట్టి జంతువు
 తుదిన | గ్గరాధరుకృపగనుచుప | పుంగవయితహాసమొకటి పాలు
 పుగవిచుమా || ఉ || ఆగమవేదియైశశర గాగ్రాశియొక్కను భక్తియు
 క్తుడై | శ్రీగిరిమల్లికార్జునుభ జుంపగబోవుచు నండ్కారిచే | దా

గదలంగలేకయొక తావుననిల్చిజనాళిమించెనే । నేగతిచేగువాడెవర మే
 శ్వరియంచుదలంచుచుండగ ॥ మ ॥ ఒకభేరుండముశాన్తిసేబకమ
 య్యుద్వీక్షణింగాలిచే । శకలంబైపడియున్నగాచి యదిమాంసమ్ముం
 చునందేనిబో । వకమంటంబిలదానిచాయమెరు బర్వకేగనత్రైత్వికాం
 చికడుండెప్పరిమస్తమూచియతడ ధీరామోదంబున ॥ మ ॥ అహ
 హాయాంతగాధినాథుడు మదీయ్యులైనతాపంబుపె । పుహరించె
 ఘటియించెనాకు త్రిదశ స్ఫూతాంబాదివ్యవా । ద్విహరీపంతతిఫలనో
 త్సుకర మారాశేశురతోల్లస । ద్దుహశుంగాగ్నినూతనాంకపట దే
 దీవ్యత్పిభాలోకము ॥ చ ॥ ఇతడుమదీయ్యుమిత్తుని యెంచికులా
 యజరాజగాంచియో । పరిగవశేణ్యమాదయకు పాశుండివైతివిగాన
 మీదట । ధీతితలచుంగునెన్నోమి చేరమరాయుడనంగరాజసం ।
 తితివయపుట్టిభూభరిణ దిక్షుచ్చవైతుది జెందుమీశ్వరు ॥ చ ॥ అని
 యిటులాసతిచ్చిశర యాగ్నికృత్కేగనల్లికా । జానిదమల్ భజంపు
 చుమ రుల్లలనానిచామరౌఘం । జాభవవాతలోలవిల సద్భిరున్
 భిరురస్పదామనం । ఒససికొల్పుమరువన పూ తుండచ్చలనుండ
 నంతట । శా ॥ భేరుండంబుజన తొక్కినమచుల్ స్వోరలంబం
 దుసం । చారింబొగ్గజేసియంగమున నెన్నెల్లలయాధిపూ । జారా
 జాగనికగ్నిరుంధువిని భాస్వద్రాజవంశంబున । నెరాగ్నిపరచేమా
 ధితినా విఖ్యాతబాహుచ ॥ ఉ ॥ వైకుంఠంబారించి రవగు
 లయేవగించియిష్టలం । గారవమొప్పబాచిశితి క రునిజేహమానంధ
 రించి ॥ జారతిమించిలింగగురు జగముధక్తివహించిక్కులం । దోరపు
 కీతినిది ఎరిసోపమతింధర యెలెనొచగ ॥ శా ॥ ఈరితివిధిధేష్ట
 భోగములచే నేకాతపత్రాసరి । భారంబొగదాల్చిదేవతలు సాభావిం
 సంసంతంబునం । శ్రీరాజార్థ కరిటివీటికరిగన్ జెమ్మెందుభక్తప్రభా ।
 వారూధివిమతిపశ్యమగుకే జ్యోతోకరితామణి । క ॥ అనితెల్పిన
 జాగమప । ద్వింజములకుజాగ మొక్కి వసుధారువడి । ట్లనియెన్నటు
 లంగాద । సనుముక్తునిజేయుదనుచు సమ్మితినిన్ను ॥ క ॥ కావునది
 ధీయెచుగురు । జేవాచుచులయుతదీను స్థానిగుతులకుదా । భావ

ముననలరినీకి । వృత్తివాప్తి ఘటాశుననుచు హృదయముతోడన్ ॥ ౧ ॥
 స్వానససాధ్యులు సల్పగాయమంది తతబూతిరుద్రాక్ష ధారిజేసి ।
 శుక్తిహితంబుగలది ఖ్యాతిగాకాలిం గముధరియినిమో దమునప్ర
 ణవ । సహితపంచాక్షరీ స్మృతిగ్రాహ్య దేశ మొకరించిభక్తి విత్తునిగజే
 సి । చరణాబ్జస్థల నానకు లోకృపచేసి నిశ్శిష్యుగాగమ న్నించెయం
 త । వీరశైల సరవాస్యమల్ వెలయదెలిపి । శిష్యహీనరుచేతన త్తార
 మంది । భూజనులుతన్న గొనియాడ నైజదేశ । మనకువేంచేసెడంగ
 మ ముఖ్యుడంత ॥ ౧ ॥ ఘనముగనచ్చునొత్తిన । యనువుననాశరణు
 బధి మాశ్చర్యహీన్ । జనపరిసరముక్తిగదా । ర్చనములునల్పు
 చునుతనకు స్వాంతమనదాన్ ॥ ౧ ॥ నాయేలుభూమిలోపల । గా
 యజహరభక్తుడొకడు గానగబడడ । యోయెటుల సైపదగుజను ।
 లాయతన మౌనబాజు లయ్యెదరుగదే ॥ ౨ ॥ వానొనరించుపాతకమ
 వస్యమునాకుఘటించుగానగే । నూరుచూచు మాకుటిదియుక్తముగాదని
 యెంచియప్పుడే । చారులనెరిపియదిరివె సందనయొద్దికిబిల్వబంచి
 యా । భూమణుడు భక్తికిరతి పుట్టగ్నకైవ మతాధికత్వమున్ ॥
 ౩ ॥ గారనమొప్పద్రోసి గుంబజనవాకిమేయవస్తువం । భావములి
 చ్చిరృష్టములు బావములంబలులి గల । స్కాసుల జేసిపూర్ణము
 గ న్యస్యముల చెప్పువారినిచ్చి । స్వగ్రామ సంత్రాసుద వారిధిజేలివ
 చించిగతి ॥ ౪ ॥ ధౌరామౌళి భాగ్యమచ్చె గడుమేనానిత్యముక్తి
 క్రియా । పాణిన్యముసాధించె ఎరుకున్నాపాము మెల్లముహా । దూ
 రంబైదనెనిమ్మహీను వలనకాగోంబుగానిష్కం । యెట్టెట్టెదమితరా
 క సరియాపించగలేరెచ్చడ ॥ ౫ ॥ గ్రోలరుతెనెచె ఎరుగొట్టితిల్లి ।
 గొలురకుబాలుద్రావింపునిమనల । పెక్కుధగులశిక్షించియక్కజ
 ఎగ । పుణ్యమాగణంబుబాపెన్నికమిరెడు ॥ ౬ ॥ అయ్యెడొరులా
 నచున । జనపతియనుమతినియాత్మసదనాబులకు । జనిసంతతిధర్మా
 గా । ధనరతివనియించిరతిమునిగురొక్క ॥ ౭ ॥ కావున ప్రసాదమ
 గాత్యం బిట్టినది తెలిపి మాచిదనాది గణాలులలో సకలేశ్వరి మాది
 గాజయ్య యేతల్పినాది మానవశక్తిని విచ వినునని ఎల్లనయె ॥ ౮ ॥

రాజితకాంచన రత్న నిర్మిత సౌధ గోపురావరణసం దీపితంబు । కనునీనక
ల్లారకు ముదినిర్మలనీర కలిత కాసారివి కాసితంబు । స్థిర కామినీ దుష్ట
యశ్యంగారి విభ్రమాబ్జాననా విశ్రుతంబు । సంతత సముచిత జాత్యను
గుణమాగత పథికచాతుర్వ్యణ్య బంధుగంబు । భవ్యచతురంగబలచ
యైతాశతంబు । నిరుపమోద్వానవాటికాసుగుచిరింబు । దేవతాగార
సందోహభావితంబు । పుణ్యస్థలయంబుసింహాగ్రపురవరంబు ॥ ఉ ॥ ఆ

—శ్లోక వేదపితామహుని షడ శ్లోక—

నగరింబునందుభగి హారదాంబుజధ క్తుండంతరి । జ్ఞానిత్రిలోకపూ
తుండు పుట్టతిపక్షవిదారణుడుభ । క్తానుగుణాబోధయన హయా
దువేదపితామహుండునా । గామైధ క్తిపు గవుక ఖండినైవమిత్రచా
రుడై ॥ క ॥ నివసించుచుతినిశిష్యుడు । ప్రవిమలైథక సాంబధు
విదూరుం । జవితధవాక్యధురీణుడు । భువివాసుచుడనగ మెక్కపుష్ప
దువెలయుక ॥ గీ ॥ ఆరెడినిశ్చలుగుగుదాభ్రాతములకు । నేవసేయు
చుతజ్ఞక్తశేషసృధము । దమునగాంచుచు మెకసాశెయ్యు ననతిని । తో
డనుకనాడువినయంబుతోడబలికె ॥ గీ ॥ అగురిగములలో నెవ్వడ
ధికుడైట్టి । చందమున మోక్షు బుద్ధిగ నునెగు । నేమతింబు త్తగు
బగునితైరంగు । తెలియనానతినిమ్మనందియమిదీ । చ ॥ అనియిటు
వల్కుశిష్యువిన యంబునకాత్మముదంబు నుండియో । ఘనతరపుణ్యసి
దుమ దిగల్గినసంశయమెల్లదీతుకనం । చనఘుపలిగజంగమమ హామ
హిమంబులుసత్ప్రపాదినీ । వసథలముడయారసము పర్వగజెప్పవో
ద్రాగనత్తరిక ॥ నీ । బహుదిదేవతా భక్తజగత్కర్తా శంబరదానవ శి
త్రుహితా । యమితాసనత యజలధ క్తిత్రాత యత్యోతబలపుర
దైత్యశేరి । ఫాలసంగతికీలి భవవిధంజనకీలి భాసురానంతి లాసశాలి
కుముదిబా భవధారి యమమదసంహరి గ్రావరాజసుతామ నూవిహా
రి । యవ్యయుండమృతుండుసర్వాత్మకుండు । భావనాతీతుగుమహా
దేవుడెందు । దేవుడగుగానెక్కినదేవతలను । దైవమనికొల్వవలది
దితధ్యమనఘు ॥ ఉ ॥ భూవిదిలంబులోకచయ పూజితమాతలెఘోరపా
వసం । భావనధుర్యమిశ్వరప ద్రిప్రతిపాదకము త్తమాత్తమం । బావృత

పాతబుధహరి గాకరిమైవెలుగొందునట్టియా | శైవమతంబుతోడనన
 సల్పగ వేరేమతంబు ల్లునే | ౩ | ఇట్టిదిశైవమందుగడు హెచ్చగును త్త
 ర్శైవమధాచే | పట్టినపుణ్యమూర్తికనుమ శాణవిరోధియనంగవచ్చు
 నే | పట్టునసంశయించకుము భగవాంఃభక్తుడుభక్తుడీశుడా | గట్టిగ
 నీశభక్తులకు గల్గుభేద మొకించుకేవియుగా || ౧ || పుడమినుక్కొకభ
 క్తుడనుడుచుచచ్చ | లవాహయెల్బంగితక్కనేయంగవచ్చు | వారిమా
 హాస్యమంబికాధానడరుగు | గానదదధీనుడై యుండుమానకపుడు |
 ౩ | చరలింగార్చనజేయక | గురులింగార్చనలునేయగూడదువిమత |
 ద్గురులింగంబులకంబెరు | చకుడెయభక్తుడనిపలుకఁసకలశ్రుతులు || ౧ ||
 భక్తుడుగునుడుమా పరిశిష్యుడనుటకు గురుతుగాగణపాలకుండు
 నాక్షి | భక్తుడైతండ్రిశ్రీ పతిబాణదాత్యజుడనుటకుభల్లాణ ఘనదేవా
 షి | భక్తుడదొరబాటు భవుడనియనుటకు రూఢిగాబాణానురుండా
 నాక్షి | భక్తుడుగల్వరిపరిమేళుడోటరియనుటకుస్వేరివా హనుడేనాక్షి
 తానుగోనవన్మవేమైనగాని | భక్తులియ్యకఁగతిలేదు భవునకెందు | శ
 రణవర్కునిసత్కటాక్షంబుదేవ | భూజమాశిష్యధేనువులే పుట్టినిల్లు || ౧ ||
 కాలాగిణపాద భూమిమోసాకిన మర్త్యునిదురితములే మ్రగ్గించనవె |
 భూజాటిభక్తులు ద్రోక్కినధింపయి బారిలువాడఘటతులే జెరుపకు
 న్నె | శర్వభృత్యులతను చ్చాయమైబాలసిన సరుడుకల్పవముల బారి
 గొనండ్ | వారశరణన్నాన శరకుండలపంక మలదినజనుడుని ర్మల
 డుగాడ | పగమపావనజంకమప్రతితోడ | శమరకిన్నరయక్షవిద్యాధ
 రాహి | సాధ్యగంధర్వమునిసిద్ధసారసాస్త్ర | చంద్రముఖ్యగ్రహదులు
 సాటిరారు | ౧ | శ్వపదుడైననుపారింగసహితుడని | యవనిలో
 నుత్తమోత్తముడనఁగబరగు | నట్లుగావునశరణదిష్టప్రపాద | నేవనము
 లేకముక్తినిజెందవశమే | ౪ | ఏవిధముననైననుమా | త్సావహాశరణ
 ప్రసాదమానగవలయున్ | పావసతిద్బాండస్థం | బావంతియుదొరికెనే
 నియన్మృతిముజెందుగా || ౪ || అనితెల్పినదేశికవ | ద్వజనములకుఁగి
 మ్రొక్కి వామనుడుముదం | బునజేతెనన్నకరుణం | గనెగురుడని
 యంతిళింతిగాలముససగ || ౬ | ఆప్రిలోశనుండుగొడ గవ్వయన

న్మొకభక్తురాలురు । ద్రాపరమూర్తులనశరణాధ్యులపాలిటిచాల
 మేలుదు । స్వాపపుకొండ్రప్రపునకు పాకిసిషూదనుచేతివాలించి । ద్వా
 పకవాక్యసంచయసు ధారినమీనగజాలులీలగఁ ॥ క ॥ ఆవెలద్రిప్రవా
 దముగొనఁగావేదపితావిహుండుగాంక్షించుచుడి ॥ కేవిప్రకులుడజననిం
 దావాప్రుడనగుదునచటికరగుడుచేని ॥ క ॥ నిదకుగోబుద్ధియుండి
 న । జెందదుతెల్పితిప్రసాదసేవబడయకే । నిదనరుజెందుకెలులీ । బొం
 దివిడచివేరెబొందిబొందికొనియెడి ॥ చ ॥ అనిలుటలాత్మలోదలచి
 యంతటశిష్యుడుదానునిచ్చులక । జనిమరికొన్ని నల్లకుని శాకిరశేఖరతు
 ల్నుడైనయ । య్యనముడుగంగలోజలక మాడిగరబుసకేగుచుండి
 దా । శునకక కేబరంబోకల జూచెపధంబునల పాణీనమ ॥ గీ ॥
 చూచిదీనిశరీరంబుజూచ్చిమగగు । దిరిగొడగవ్వప్రత్తిస నబుగొందు ।
 ననుచుసంతోషపూరితుడగుచు హృదయ । రిదబుసమిక్కియ పా
 యమపుడు ॥ చ ॥ కనుగోరిశిష్యామన త్కొడమ చెరితల జేరిశిష్య
 లో । ననియెముహూర్త మాతనిట నలంబినివారికార్దమై । య
 నువుగవిశ్రమింతమని యాతఁడదానాదుడొ డెడ । ల్లనిపమనమాగి
 విసరక వసియించిమోడదత్తులై ॥ ఉ ॥ అటవసియించియాత్మకృతి
 మారనికేర్పడినీశిష్యనే నిలని రంబుగాలయు నీవేటిబాగ్రితతోడ
 నుండుమై । చ్చటికజనంబోకనుచు ఛాత్రునియూరుచు నల్లలాడగా ।
 కుటిలపునిద్రజెందెమది గొంకకతమ్మరనర్హుడై త్తొ ॥ గీ ॥ అసమమై
 నట్టియితరకాయప్రవేశ । విద్యశనయంగల్గుటచోడ్చుకులరి । యత్న
 జేహంబువెడలితదంతికన్ధ । శునక జేహంబుజూచ్చిగక్కుననులేచి ॥ ఉ ॥
 నాలుకబైటవేయుచును నంబుగరోహునావలింపుచుక । నేలనమూ
 రుకొంచుగడు నిక్కుచుబోలుచుచొంగరాల్పుచుక । వలముద్రిప్ప
 చుకశిరము వాల్చుచుకణములన్నిదల్చుచుక । మూలుగుచుక వెనక
 జనుచు మోరియొకించుకమీదికెత్తుచుక । మ । చనితెల్పట్టణశాహ్వా
 దేశగత మాచండాలవాటిన్వసిం । చినదానిగొడగవ్వభక్తిసహితం జే
 రంగనేతెంచియా । వనితామాళికిభక్తిమొక్కుచు పురోభాగంబునక
 నిల్చినగనిదివ్యేతరంగతిం దెలసియగ్రస్వాంతియొట్లనుక । మ ।

స్వకులభాంతిని పుష్పలకపి శిష్టజనతజ్జంగమా । ధికవేషంబుపరిత్య
 వించిశుని వైతేమీలుమేతారా । పరిభావింపకులంబాకండు గలదేవిత
 య్యోసీమందలు । ధిగ్గర్భ క్కులస్వతేలియ రాదేభక్తిమాగ్గంబు
 ల్ ॥ ౪ ॥ ఎందరియోనులబట్టి । వెందరిచనుబ్రాలుద్రావిలెన్నికు
 లముల్ ॥ పొందుగపసియించితవిపు । డందమెచ్చిపుండననియహంక
 తిజెంద ॥ గీ । పెద్దలెల్లబలిష్ఠించుపిడిపింగ । మూత్యయగుగా
 నిశిలయను మొరికుగలదే । యట్టిగతిదివ్యలింగాగ్నియైవని । జాతిభే
 దంబులొచుటసేతియగున ॥ ౫ ॥ అనిపల్కికుక్కయిటారి । మృనిపెం
 చికలోననింతయన్న మువైవం । దినభాగ్యమంతెయూనని । కొనియతివ
 కు మొక్కియతడుగొంతుచుఁజనియె ॥ చ ॥ చనియొకచోటయాశున
 క నంహననంబునుచిడినిదమ । ల్కన్నగతిలేచికున్నులు కరంబులనుల్పు
 చులెట్టుల్లుచు ॥ దనప్రియశిష్యుఁజూచి సదనంబునకుంబ దరాయట
 న్నవా । మనుఁడుగుండొనర్చుబలు మాయలెరింగినభక్తియైయన్ ॥
 చ । ననువిడచాడిమీగుకుహ నాగతి గానొడగవ్వనుందిరం । బుననుప్ర
 సాదముఁగొనగఁ బోలుచేడెకతా-క్తిభా । జనగళుప్రసాద మనిశం
 బుభజిపుచ్చినేఁజువిన్న కే । యపుంచుచువాడనిక యబ్బులెట్లుభ
 వత్ప్రసాదము ॥ ౬ ॥ ఇత్తెల్లనెనకుసెల నిదగునచ్చటకేగివేగమే
 వత్తునన్ గురూద్వహులు వాసునలోకులెంగఁబోవరా । దత్తెలా
 టినన్నగని నెట్టలయాకృతి కాగి నైన్ । వెత్తెరగొప్పచెగదవా యే
 గిప్రసాదముగొమ్మన వుచు ॥ చ । గురువసుప్రసాదపద్మముల కుంబ
 గుల్లిమహత్మజుగమో । త్కరికులమంచగాడనిహి తంబుగఁమీరలు
 సెప్పించుని । ఎరుసునోకినిందిలకు భావమునంచుభయంబునుందినే
 శరణవరప్రసాదఫల సౌఖ్యముగాంచుట లెట్టలంచ ॥ ౭ ॥ కా
 వుననహజాకృతచే । యావనితామోచియింటికిరెగదననిప । ద్భావమున
 గురునియనుమతి । భూవిదితముగాగనితడుబోవగురుండు ॥ ౮ ॥ శి
 ష్యునిమేలిబుద్ధినను జెందకిఁపోయెస్కృతీతిహాన । ద్భావ్యములెన్నియే
 నిసత తంబుగ్రహించియుభక్తిమాగ్గంబు । నుష్కముగాననైతిమది దొ
 వినమందతఁగొకులెల్లన్ ॥ ద్భావ్యమునకురెగనిము నోఁజరియిం

చిరిమిదెరుంగుమిక్ || ౪ || అనిపెగలమిగులబొగులుచు | తనమతఘన
 వశేగినంతలచ్చివ్యుడప్రా | క్తిససక్తితమహిమవలగ్ || జనియా
 గొడగవ్యదివ్యసదనముఁగాంచె || గీ || కాంచినోతికేగి యక్కంత
 యడుగు | దమ్మలకుజాగి మెక్కియొయచ్చునను | హాసాగలు
 మద్దురుదారగించు | పాత్రమండలగుణించింపుమనిన || గీ || ఎంతదాసో
 హావరుడితఁడెంతధీరు | డెతగురుభక్తిస్థాత్ముఁడెంతదగ్ధుఁ | డెంత
 సాహనుడనియెంచియింతియె | వేడువాట్కిఁబ్రసదంబువెట్టుటయు
 ను || ౩ || పరమావృతమనిన మను | డగునంచుమగుడిచిలేచినంతటనెడు
 ట | సురమానియశివిద్యా | ధగగుఁడోగలుగొలువఁదయమడిబొద
 ల || నీ || ఘనవృషభేంద్రుడు గాలివేతరిపించు వాచగాభూపణరాజగా
 గ | గల్లులదొరచూలు కిడిదిబెట్టలిసోలు నలుగాలువన్న శాలు
 గాగఁ | కడలిబుట్టవిసంబు కామసిభసితంబు మేలగానెప్పేరి పూత
 గాగఁ | పావకజ్వాలంబు బలువైసశూలంబు చాట్టగాగిడుపాటు ముట్ట
 గాగఁ | రివ్యతిరవసుఁడరాధర దరులును | షేగుగాగిఁపింటితిగ్గాగఁ
 దనరునట్టికీచు ధాకరశేఖరు | డధవడచుఁడిల్పెఁ పాపకమలర ||
 గీ || ఇట్లువీర్యక్షమై సశ్వేత్సంసకు | వసన పుసాప్తాగ వంద
 సంబు | లాచరించియమందమో చాల్కుడగుచు | విమలసద్భక్తిసిట్లని
 వినతిచేసె | నిరోష్ఠసర్వలఘుగీతం || శరణధిశయాశరభర కరదహన
 ర | జనికరనయ కిరితి జనరణగరి | గళిసకలయతితినతి కలితచర
 ణ | ధనదసఖతీతిరధరజి తనగనదచ || చ || అనినుతియించువామను
 ద యామతిగన్లెని యోరుమారిని | యంతరసాస్యపుణ్యమున కచ్చె
 తుపండితి గానమానికే | తనమాకౌఠ్యభూధరము చాచ్చెదరన్మని ప
 ల్కనంతన | య్యనముఁడవిన్నవించె వియంబునఁగ్రమ్మర భక్తిమొ
 క్కుచుక్ || ౬ || ఓపరిమేళయోవరిద యోబుధవత్సలయోమహేశ
 మీ | శివగిడికవచింపఁదగు సెననుధన్యనిశేయుమద్గురుం | బాపవిదూరు
 మన్నునిర పాయభవత్పురిజ్జేపెన్కన | స్మృతమందజేయుటది మేలగు
 నట్టులదిత్తిగింపవే || ౭ || అనినవిని పరమేశ్వరుం చాత్మగతంబున, వేద
 పితామహుండు భక్తభుక్తశేఖర భోగప్రభావంబున నిజపథప్రస్తుండని

యెరిగియు జంగమ కులభేదనం బొనర్చుటవలన హీనజన్మంబగునని
 లోకుల నకుక పరిపను, శిష్యుని ననంబరయనుండలంచి వామనుంగనుం
 గొని || మ || అసఘండితఁడనంగవన్నెగనుమీ యాచార్యవర్యుం
 గువా | వనపద్భక్తి పదంబెరుంగకజన వ్రాతంబులెగ్గించునూ | యనిచి
 తంబునగొంకివాసునక దేవాంబుండఁగాఁజ్ఞించెగా | పుననిమ్మిదిభవం
 బుగక్కు యగుచుం బుట్టంగనర్హుండనక || సీ || బిట్టుల్కివామనుం డిట్టు
 లబల్తెనా గ్గుగునకాహినకు ర్హరభవంబు | జగములబుట్టింప నెగడఁజే
 యనఁగంబు కిక్కులొమీరలి సమయమందు | వేదపఠామహు వెల్తినే
 యకభవ త్పదసంబుఁజేర్పంగ జాలవయ్య | యదిగాకయేరూప మేని
 బూనియుఁభక్త భుక్త శేషముగాంచి పుణ్యుడయ్యె | యతనివిడనాడి
 యేనచ్యు లువామగునె | గానయాతనితోగూడ ఘనతిమెరయ | న
 న్ను గొనిపోమ్మినావుఁడు నందివాహుఁ | డాన్మలోపలసంతోష మావ
 హిల్ల || క || సీభక్తి వలనజిక్కితి | శోభితగతినిపువేడు చొప్పుననడు
 తుక | వై భవమునెగురుదోట్కొని | నాభవనమ్మనకురమ్ము నయగుణ
 శీలా || క || అనితద్గురుశిష్యులనా | త్మనికేతనమునకుసురిస మూహ
 ముఁపుగడక | ఘనపుష్పవిమానమునక | గొనిపోయెతిపుండుచిగురు కొ
 నుదయతోడక | వ || కాపున ప్రసాద మాహాత్మ్య మిట్టిదనితెల్పి మా
 చిదేవాదులతో మాదిరాజయ్య మరియు నిట్లని చెప్పందొడంగె || గీ ||

—రీ*రీ బిళ్లమ రాజుకి న రీ రీ—

గీ || రాజగురుబుధకపులచే తేజమెనగి | బాసమానసురక్మాధి నామ
 గుచు | ప్రిబలజిష్ణుప్రిభూత్తమ పాలితమలీ | నా నననె న్నకడ
 యనుపురంబు || ఉ || ఆపురమేలుఁరత్నికలు కాంగిప్రసాదము నెఱుఁ
 గ్గనం | దీపితుఁడాత్మగండతల నిర్మలసాంబ భ నివారించు | ప్తాంబ
 సానురాగుఁడు విశంకటవర్తిత వాహినీచయ | న్యాపితుడొం మేలన
 భరాధిపుఁడాక్కుడుబిళ్లమాఖ్యచే || మ || అసమానోత్తర్యనైతత్వవి
 దుడు ద్యద్దేశికాధీశవ | ద్విసజాతాలయమానసుంబు నతత్వాన్యైకైక
 తోషదుం | దనమాస్త్రించితరూపవంతుడచ లేంద్రాశీతధై ర్యుడననీ
 పినుధానుండల మేలెనాతఁడుజ నానందంబుగానెప్పుడు || క || జాతి

తుండనగధరబ్బి । ఖ్యాతిగనివడేశికాగ్ని గణకృపావి । దోష్ఠితశివ
 లింగధరుం । దైత్యోరపుభక్తి నలరి యనిశముబ్రీతి । ఉ ॥ భోజనశే
 పనాంబువి భూషణవాదనస్మృతగీతికా । వాజగజాధిరోహణ శివస్మృత
 నత్కృతి ముఖ్యముల్ హృదం । ఘోషమెల్లర్పనద్యుకుసు మంసగ్నైకా
 న కేగ్రహింపనం చాజగతీశచంద్రుడు మహానియమంబూసరించెమిం
 చుగ్గ । క ॥ మరియునుప్రార్థి:కాలము । తరిగురువర్ధనముసేతు త
 ప్పకననియే । దైరవృతముఁబూనియ్యాగతి । జరిపెంగాలంబుకొంత స
 ద్భక్తిమెయి । సీ ॥ అంతటచామయ్య యనదొప్పురీలమే తేలితనవీ
 డును దానుగదలి । మసకతిత్తులుతుంగ కసపుచాపలువసి గొయ్యలు
 జనపమో కులునువలల । చిక్కముల్ మొలలుమా సినదింపిబాంతలు
 దామెనతాళ్లుగో తములువెంటు । కలమోపులునుదువ్వె ఎలుగేదకొ
 మ్ములు పాతకుండలువిన్ని బాడిసెలును । వంపుగుడిసెలసామగ్గి దం
 పురోట్లు । కురుచకోకెల్లువిన్ని దా గంటలుమొదలు । గాగులుగువస్తుజా
 లేంబు గాధభములు । మోచితేవెంటసూకర ములుచనంగ ॥ క ॥
 అరుదెంచితప్పురీవర । పరిసరమునవీడువిడిసి భావములలరి । స్థరణీ
 శుదర్శనోత్సుక । పరులైతకువారియొక్క పద్ధతితోడె ॥ చ । ము
 రుగులుకాసికోకలును మువ్వలుగుచ్చిన చల్లడాలుకం । ధరిలుమెరుం
 గుగుండ్లుపగ డంబులుపెదులి నంటుపోగులం । గరములుచెక్కడంపు
 చెవి కమ్మలుకత్తులుతెట్టపాగలి । గరిమసు వేషముల్ దనరం గాగనన
 య్యెను వీటిపెద్దల ॥ సీ । రతనాలకుప్పెసా రపుజెడకుచ్చులు శశి
 పూలచందరుల్ సరిగలుచెపు । లనుబవిరెలుకమ్మ లునుముక్తుముక్త
 ర లడ్డకమ్మలుముత్తి యంపుకమ్మ । లలరుమాక్తికహార ములుభుజకీ
 తులు కడియముల్ మొలనూళ్లు కాళ్లసజ్జ । జలుగుపావడలును చీ
 నాంబరంబులు వన్నెకంచెలుహాం బట్టుమునుకు । లమరమేనుల
 దీధితు లతిశయిల్ల । నోరచూపులవిటులను జేరెబిలువ । తలిరువిలుకా
 నివట్టపు దంతులనగ । జతనమైరంతదొమ్మరి సానులంత । క । ఈచం
 దంబుననిజవ । ఘోచితవేషములుదాల్చి యొండొరుగడవం । జూచు
 జనుల్ వెరగండగ । ప్రాచుర్యంబొప్పనగరి ఎద్దతినంత ॥ చ । అడి

దములానగట్టలసి యంత్రములుక మరుగాల్లుడోట్లసం । గడిపలయం
 బులుక మెగుగు కంచములభృతబోన్నతంబుతో । గడలుగుడాల్లుపగ్గము
 లు కిత్తులబోనులు గడ్డపారలుక । పడినానిమేటిదొమ్మరులువచ్చిబిల్ల
 మహిశుపాలికిక । గీ ॥ అగుగుదొచితద్ధ రాధిపుగ్గుహబహి । రంగణ
 ముననిల్పి యంబువాహా । నిసదమట్లనిన జనులకుచెవుడొంద । పె
 క్కుడోట్లగొట్టి హొక్కుమొగిని । ఉ ॥ ఆరవమాలకించినభ నందరుబ
 మ్మెర పోవుంతలక । భూరమణుడిదేమియట బోయింకనుంగొనుడ
 న్నవేల్చికుం । డారినివచ్చినిల్పినిన యంబునెట్లనిననిచ్చించెదే । వార
 మణికు వేయముల వచ్చివనించినవాగుదొమ్మరుల్ । క । అనవుడుదర
 హాసితానన । మునసచిప్రనిగనిననలెండు ముదమునవిద్యా । ఘనులగు
 టవారుదేవర । యచక్కనకు మొగుగ్యులగుదు రనిననతనితో । నీ ।
 భూమిశుడనుమంత్రి పుగవయెవలూ నములైననస్సదా చార్యుడెల
 మి । మున్నుగాగనకిచే కన్యలజూడెనన్ ప్రితిముఁబూనితిగాన వారి
 నచటి కనుంగొందగుననా గాకియనిచారుచే నత్తెరంగెల్లఁజెప్పిపనుప ।
 వాఁడునెప్పురమున వచ్చిచందడిపెరు బొట్టులుడోట్లచ ప్పుకునునణసి ।
 పెద్దయగుచామదేవర విలిచినునుజ । పతివియోగంబుదెల్పిన పరమహ
 మక । మెసగతనవానిందానజా తీసుఁడున్న । రాజితోద్యానమపుడు
 చేరంగఁబోయి । మ ॥ కనియొదొమ్మరిమేదిరీడువిలస త్తంజాశుగా
 స్థానస । త్యనిశాంతాయితమాతభూజఫల సారాస్వాదవాశావల । ధ్వున
 క్కిగోడ్పటరావసంచకితపాం దవ్రాతఘర్మాపనో । దనదమనిలసంచల
 త్తదలికా తొడంబునుద్యానమున్ । కనియొండారులతోడ ॥ మ ।
 వనమొప్పెన్ఘనమైస్వక్యమితి భాస్వచ్ఛాయితోనేకమా । కనకాశో
 కతిమాలముఖ్యసుమనః కాంతీంద్రీచాపంబుతో । జనితామిదల
 తాంతెవిశ్రుతర సాసారంబుతోపన్నగా । శనశారీశుకముఖ్యనీడచర
 చంచద్గజతోనంతయుక ॥ క । అనియీతీరునబల్లుదు । వనజాతాక
 రవిలాస వసతులుగనుచుక । ననలలరులుగోయుచుతో । చనపర్వంబు
 లుగవారు జనిచనియెదుటక । శా । హీరోదారకవాటబంధురము రా
 తీశాశ్మకుడ్యంబుడై । త్యారాతీశ్వరసిలకుట్టినము ముక్తాంచద్విశా

నంబున । దూర్భరిస్తంభమురత్నతోరణమునై పొల్పించు భాస్వచ్చతు ।
 ద్వాదశాగారిముగాంచిత్తరిస ముద్యన్మోదచేతస్థులై । తదీయసుధ్యన్మో
 దేశంబున ॥ సీ ॥ కేవలశాంతిచే గృష్టానందంబును పాస్వానందమును
 వాని । మస్తకముఖ్యస మస్థాంగములభసి తోగ్రావిధానై యొప్పు
 వాని । శమదమాచూనని శ్చలచిత్తవృత్తిస దానందకలియై యలరు
 వాని । కరితలన్యస్తలింగధ్యానపరివశ మతినితాంబెల్ల మారచునని ।
 గాంచిమొక్కిపెరకుభూ కాంతుడనుప । వచ్చినారముజేరి ఎరిస
 ముఖ । మందుమానేర్చువిద్యలిం పొందిజూప । నవధోపుముగూస
 ర్య యలఘుధైర్య ॥ క ॥ అనిపల్లుదురోడ్తోడన । వాధిభ్యానముగ
 డోట్లు వాయిపుచును । ల్లనబాబ్బోడిభుజ న్నా । లనలులుగావించియ
 ది జెలంగుచునంతక ॥ గీ ॥ గడలున్పిన్నాల్లు గడలన్గబులు గట్టిమొక్కి
 క్తిపుడమి మట్టిదిగిది । ఫాలములనలంది పైజ్జులకొనినదై । లండుదో
 డగిరప్ప డతిముదమాన ॥ క ॥ పలువురుచిల్లమెరింబులు । కిరుగును
 లంతరమునందు దిగ్గిర్మరుటలుదు । ర్భరమత్సర్యపటమాలొడారు । లు
 రువడిసరిబెనగుటలుజ నోత్సుకమయ్యె ॥ క ॥ కత్తులతోనులదూరు
 చు । గుత్తిగపెక్కుండ్రునెకడ గొనిమోయుచును । వృత్తులబలు
 దూలము । లెత్తుచుమరికొందరాడి రెలమివహించె ॥ ఉ ॥ మూపున
 రానభంబులను మోచుచుదండెపు తోలుమోకుపై । నేవునజంకులేక
 యెదు శేగిశరీరములంటనకకా । ల్లాపుచుతెప్పించి పదిలంబుగ నుం
 డారు లీవలావలై । చూపరులాత్మమెచ్చ జనుచుకొంటియించిరి కొం
 దరందులో ॥ క ॥ వాయునిరోధముజేసివి । హాయ సమధ్యంబునందు
 వసియంత్రముపై । కాయమునిల్పెనుజనులా । హాయననందోక సరో
 రు హాననచులకక ॥ సీ ॥ తలకొన్నిదొంతిమం డలునిల్పితలకక గడ
 యెక్కినటియించె పడతియోతుక । నాభియంద మొన నాటించిచక్రిం
 బు కై వడిదిగెను కాంతయోతుక । చివర వెన్నునమోపి యనరిల
 మొగ్గగా వ్రాలెచలించక బాలయోతుక । కాలగ్ధమెయిన్న కిట్లకు
 దవిలింది తలక్కిందుగానేరె తరుణియోతుక । పడయుగంబునగు పా
 దుకలేదగిలింది । మోకువెంటదిగె ముదితయోతుక । మీదనుండి

ల్లభ్యుషాంబువెయులు । వర్ణింపబడినట్లు పనితియోము ॥ ౬ ॥ ఈ
 గిడికసగు భుజును జీకడపర్వముగానొందిని । ప్లాఁలిపూర్ణుడైయలరు
 నద్గురులబ్ధినిచ్చియొక్కడే । ౭ ॥ అపొందుమీదయకు బాతు
 లమంతియెగానియట్టివి । దాహికి గాఁగము ఘారు శిష్యులమె
 చ్చుజేయగల ॥ ౮ ॥ నియందనొక్కమె గిడ । నినుతిచిసపల్కుల
 గెందువినకగదా । మనలిగలినపతా । ఒలితామోదముననుచామ
 యవగడ ॥ ౯ ॥ చి ॥ కటకటమిరలరాడు పెను స్వప్రపిదైలుమాడదాయె
 మా । చ్చుటకుబోమిపొడమని చామయబ్బినతత్తనూజమా । రటసుర
 వేశ్యయోయనగ రాలుచుండెడిచెన్నసాని । పిటువగడెందనేమిటికి
 యేగుడిజెప్పెదనంచుట్లగ ॥ ౧౦ ॥ ఉల్లముగోననుంచుసమ యోచి
 తఫంగిదల్పిగట్టరాబల్లుచిజూచుసిగురు మహాత్ములనెవిగనైనదమ్మ
 నూ । ఉల్లుచిబాటిదోచివాద యంబుగలంగమెన్నకేపె । యల్లుని
 జేసిజెచ్చడర యంబుననేనుగిటిపిటిక ॥ ౧౧ ॥ అవిల్లియన్నిలాసిని
 జనకునియొడఁబొందితిరుగజనుదెంచుతలం । పునదగ వారునుదాచును ।
 మునువిడిసినపిటికరిగి ముదముదిల్పిన ॥ ౧౨ ॥ చిత్రమకూలంబు చెలువు
 మీటగఁగట్టిరవపైడిమొగల రవికిదొడగి । పొగసుగాచుటగ స్తురి
 శేఖగిలించి పూలదండలుసికి ప్రేలఁజట్టి కన్నులనన్నము గాకజ్జలము
 డీర్చి లీలాసరోజంబు కలసునిచి । యగరుగందమ్మ పల్పిచెక్కులన
 లంది యెదలంగపేటిక గునురుకొల్చి । యాకుమనపాకచెలియివ్వన
 దికొనుచు । పిణైకొనియొకసఖవెంటరాగ । నీమోహిన్నికవడిచి
 వెడలె । సిరుల నెడఁజల్లునగఁబూనిచెన్నసాని ॥ ౧౩ ॥ ఇవ్విధముననాజవ్వని
 పువ్వులవిలు కానిదంతిపాలుపమరునడల్ । నివ్వలేల మొగముననుచి ॥
 నవ్వలయగఁగురునియప వనస్థలిజేరె ॥ ౧౪ ॥ అలచనితెడ్డకి కా
 తికస్థలమున నాసీనయెసరో జాయతాషి । చెలిచేతివిడియ చేపందిని
 సెనె నడలించిసారెలు చక్కమెత్తి । కొనివాడిగొల్లెట తుగ్గుమీటి
 యొండొంటు నెతిమేళవించిగ శుశ్రుషలమగ్ని విచిత్రాత్మయికిం
 వమ్మహస్తవింకికావ్వనముగోలమెలగల । రమ్మలెగ్గిమిధ్య
 విలందితముల । తాళమునకగ్రమబులునెన్నె । ౧౫ ॥ గాదెనెన్నె

తారములుమెఱయఁ | గ్రమమ మీఱఁగనప్త స్వరములుజెలఁగ || ఉ |
 భైరవినాటతోడిసిరి పాదిశాదిశిదేశిమ రువా | గారిబిభాహారీలలిత
 తిన్నడగాళమ ఖారీదేవగాం | ధారివరాళితిన్నడ ధన సరిఘూజకోపూరి
 బేగఁడా | యారభిరామఖల్లిమొదలైతిగురాగములిఁపుమిరఁగఁ |
 క | మొరఁడులుదిగురింపఁగరా | లైరిలఁగిచిత్తగుపుబామ్మతెఱతఁలూ
 చఁగ | తెరవలతలమూనికమే | డైరిఁబాడునుపీఠపైజతింపలికిఁచెగ ||
 క | అంతటలింగగతఘ్నా | నాంతంబగుటయునుదేశిశాగ్రిశిరయు | క్కం
 తువిదారునిపేటిక | సంతసగాఁగుదురుకొల్వుసమయమునందఁ || క ||
 ప్రిమదాళినిస్వసంబునఁ | ప్రిమదారిత్వంబుబాడుపాటలుచెవికిఁ | బ్ర
 మదంబెసయింపఁగదీ | ప్రిమదనహరమూర్తిచలిత భావుండగుచుఁ |
 మ | కనియెంగటైకటామనోజ్ఞతశ భృత్తిండానికిమేఘవా | వననీలో
 పలనీలకైశికసు మోద్యన్మాలికిభిన్నయో | వనగంధానిలధూతకామి
 జన భాస్వదీర్ఘతాచూలికి | వనదాతాంబుహస్తకీలలితాణి సంచాలికి
 బాలికి || చ | కినుఁగొను సుతలోసుమ కాన్మకుండస్సోహోధకల్ప
 నిక | ఘనునిపదిగలంచలిరి గన్పడెనుచుఁగతూహలాత్మకై | కను
 గలవిండదప్పిసెల కట్టియాలెక్కిడిచక్కగానురి | మ్మనఁగూఁపసివేసి
 స ముత్కటమోహమానిల్పజలమి || నీ | ఘనపురాతనభక్తకథ
 లువిన్వనల వెలదిలేబలులు బినఁగోగు | గురుచరేశ్వరులమ క్కు
 వబూన్పుకరమల నంగసకుచయుగం బటదిపురు | కారలస్యస్తలిం
 గముఁగనుకన్నులఁ సుదితిఁక్కదసంబుఁ జూడ నొచు | త్రివిధప్రసాద
 ముల్ జగిగొనుజివాచే నెఱవసుధారిసం కానఁదలఁచు | కలితినిర్మాల్య
 వాసనల్ గాంచున సఁ | జెలియ నెమ్మేచితాపులుఁ జెందగోరు | నట్లుపం
 చేద్రియవ్యవహారమెల్ల | నఁబుజాత ష్ఠీయంచునఁ హత్తుకొల్పె | క ||
 ఇటులుండికొంతవడికా | కుటిలాలకలకువిడితుకంబునఁ | జ
 టియిటులఁబల్కెనత్తిరి | హుతరిమోహతిరేక భావుండగుచుఁ || క ||
 ఎవ్వరిదానపుజన్వని | యివ్వనికేతెమివచ్చు ప్రేగునిమదిలో | నువ్వభు
 లూరుచుఁబల్కిన | నవ్వారిణయాసయిట్టునియెనతనిలో || ఉ || జే
 వస హానుభావభవ దీయపదాంబుజదర్శనేచ్ఛధా | త్రివరమూలియంప

నరు దెంచితిదొమ్మరిపిటిమేతరీ । డైవిలసిల్లుచామమకు నాత్మజశ్చెన్న
 కపేరుగానవి । ద్వావిభవంబుగాంచికరు కామృతదృష్టిగృతార్థజేయ
 వే ॥ క ॥ అనివివరితాతనునూ । తనయౌవనఘనతగనిముదమునెం
 దినయ । మృనియప్పలుకులకెంతయు । సనురాగమునొందియిట్టులని
 యెనినెనినో ॥ చ ॥ కలితభవద్వయోగరిమ కన్నులకింపుగఁగాంచి
 నంతనే । తలిరులవింటిజోడుబెసిదంబుగఁగికడకంటివాడిచూ । పుత్రబ
 లునారసంబులుగఁ బూనియెదగుడిజేసియేయనో । చిలుకలకొల్కినా
 వృద్ధయ సేమ చెలింపఁగఁజూచెప్పెయ్యగఁ ॥ క ॥ కలతెఱఁగుదాచ
 నేటికి । చెలియాసేయకలవాంఛజెందినయదియ । వ్యలరాజుబారిదో
 యం । దలఁపకరితేలునుతిముదంబిగురొత్త ॥ ఉ ॥ కూరిమిశిష్యుడై
 వినుతి గొన్న మహాత్ముఁడుగానవేడ్కనా । కోరికఁదీర్చఁగాలుడమి కొ
 వ్వునుకండిటునిన్నుబంపెనో । వారిజగంధినీచిగురు వాతెరజేనియఁగ్రో
 లనిచ్చియ । మృతసతాపవేదనలు మాన్వఁగజేయిదెనిన్ను వేడెడ ॥
 ఉ ॥ నాపును చెప్పనివివద సంబునఁలేనగవంతురింపగాఁ । నావలఁజక్క
 మేటివృజ నాయకుఁడూచుగుదిందలంపుచు ॥ ధీవరయిట్టులాడఁదగునే
 మియిబోటి హాహుల్లసనవా । రీవిధకిచ్చజేతురెగ గింతురచిత్తభ
 వానురాగము ॥ ఉ ॥ కామముబారిసంచయము గండ్లకగించిమహే
 శదివ్యనా । మృతృతపానత్పిఁ దనరారికరస్థలలింగరీధవీ । క్షామతి
 నాజవంజవసు బంబెనఁగోరకఁ రాజయోగని । ప్తామయులైనవారికకటా
 తగునేయిటువంటిమోహముల్ । చ । అనియిటుబల్కఁచిన్న దనమాన
 నమందునఁగానుపింపని । ట్లనుననబోడినీవిటుల నారడిపల్లులు పెక్కుబల్లి
 చు । ల్కననమవీడనఁడివనఁ గానిగునేనాగసై ననీదుచ । న్మొనలను
 రమ్మనంబిగియ మొత్తి పుగిలఁజేక్కుమిత్తరి ॥ గీ । మున్నెడయనం
 బిముఖ్యులుమోహవృత్తి । వాసిఁగోల్పోయి రేయందువారికంటె । నే
 నుఘనడనెనురిమాటలేల్లబడ । బూలవిలు కాని కేళినన్నలుబాల ॥ చ ॥
 అనపుడుగేలమోడ్చిని యంబుననిట్లనివిన్నవించెన । జ్ఞననుతతావకీన
 తను సంగతి నేగడు ధన్యనొనఁచి । యనఘతపోబలంబునకుహనిఘటిం
 చునటందుఁగొంకితిం । పెనయఁగమియభీష్టమపు డెట్టులనట్టులచిత్తగిం

పవే || గీ || అనియనమ్మాటకణకారసాయనముగఁ | జెప్తులఁబోకినయంత్ర
 జేశికవరేణ్యుఁ | జారణోరినకోర్కె చేనూరెననుచు | నాల్గిసంతిషముం
 మనయ్యనసరమున || ఉ || వారిజమిత్రసింహముది వస్వతిదిగ్గిరినిర్లబుంచి
 దై | త్యానిపచాటసిస్థలిది నాళ్ళుచుదేధమునెటనెటించి | త్వారమదం
 వెనంజరము శైలతటంబునజెందిన క్షేర | త్వారుణదేవామ్రైయతిగె నగ్గిరి
 మాటునకురయంబునఁ | చ || వనరుసామ్యుత్రుడస్తగి వ్రాసుతిరిగి
 గవవీడుజక్రవల్ | ఘనతరళోకమందరిని కాంతుడునగవయంగిరామ
 సం | బునగడు సైవఁజేకినివి పొక్కిలబసేయియటంచువాసనీ | ఘనక
 చవానిబల్కిముకఁ గన్గెననానెదోచెత్తిత్తికె || చ || పరిగోనికాల
 మాంత్రికుడు పాంథవిదారణదాత్రికేక్రీతే | పునఃపుజయించిగాజర
 మ భూధరవేదికసాంధ్యరాగన | హ్నిసిలిపద్యబాంధవ ఘృణిస్తుటప
 ల్లవరాజువేల్వపా | చ్చివసతిధూమముల్ దెసలఁ జెందెనగదమము
 పైసెల్లెడఁ | చ || చులులధ్వాంతిగదాధినాథు పయివాచ్చాదింఁగ
 సెప్పని| స్ఫుటతారాసంధిలవట్టన సవాభోగంబునంజ్జతితో | త్కటపాం
 డుప్రసరంబులో యనగదిక్టాండంబులంగాంతిమ | కుటుటపైపర్వితా
 ర కానభులుగన్గొనయ్యెనప్పట్టునఁ || ఉ || ఖ్యాతమహీధ్రునిరితద వా
 గ్గులుపెట్టినదీపముల్ చకో | తీతతిపేటాంధ్రుదివి రిక్కలుసీలపురా
 త్రసేనతా | లాతెతరాత్రియక సరసి జాతీనరింపగజాధిరోవాణుం | పై
 తనరారెనాగనుద యాద్రిపయికెళిదోచెవింతగఁ || చ || తొవవి
 కసిం చెదేటిగమి తోయడగేహములన్వసించెబ | క్షీవితతినిడసంచయ
 ముఁ జేరిసుధుప్తిసుఖంబుఁగాంచెయి | ర్జవములమ్రమోతమించెనల రా
 జముదంబువహించెజక్రముల్ | గవవిడిసంచరించెశశి కాంతిశిలత్ప్రవ
 హించెసీరమై || ఉ || ఆనమయంబునగ నువల యాంబక బాణములిందు
 పాదవి | న్యాసములంగ వేదనమొ నర్పగఁదాలిమినిల్పలేకత | ద్వాసవ
 రత్న వేణికర తామరన్గహణంబాసర్పితా | భాసురిసూనయుక్తమగు
 పాన్పునఁదార్చిగురుండువేడుకఁ || మ || సరసాలాపనఖత్తాధరసుధా
 న్వాదాచ్చతాంబూలదో | ద్భరితాలింగనచుంబనాదికములఁ రంజెల్లు
 కందర్పసం | గరకేళికరనవాధికదేలిమల యాగస్పర్శనాంకూరణో |

స్కరముల్ బద్ధిగఁగొంతపొద్దు నుఖ నిద్రంజెంత నవ్వేకువక ॥ చ ॥
 నసేనుకునాథుడేమొలిపి నామభవత్కరుణాకటాక్షసం . గతిగడుభన్య
 నైతి చనగావలెనీటికి నజ్ఞసేయుడే . గతితెలవారినన్నిచటఁ గన్లెనికి
 స్కవహింపకుండునే . ఊతితిలూకులాఘవముఁ జెందకపోవదటన్న ని
 ల్లచుక ॥ చ ॥ ఘననిభవేణియొక్కతృటి కాలమునిన్నెడబాసినిల్వనే!
 తుక నెవరహంబురాశి ననుద్రోచిచనంజరణంబులాడునే . పనిగొనినీ
 వ్రనాదయిన భాగ్యమునంజనుదెంచితిప్పున . జనపతియాజ్ఞసేయునని
 నాశ్వసనుటికి నేనుగల్గెక ॥ ఉ ॥ నావుఁడుమీరువల్కువచనంబులు
 నిన్యమెగానివేవిక ॥ భూవిభుఁగానబోవలయుఁ బొమ్మనినంజనిరాజు
 చేతనం . భావనలందివేగనిట వచ్చెదనేజనకున్నతండికిక ॥ భావము
 నందువేరెయొక యధఃపదోచుననుజ్ఞయీగదే ॥ చ ॥ అనవుఁడుదేశికుం
 డు కమలాననభూతిఁ గానఁబోవుటల్ . ధనమునకైకదావలయు ద్ర
 వ్యములిచ్చెదఁగొమ్మటంచుకాం . చనమణిభూషణావళుల సంఖ్యమొ
 నంగనసంభ్రమంబునం . గొనివిసయంబుతోఁజలికె కోకిలవాణి నమస్త
 రించుచుక ॥ ఉ ॥ కన్నదియాదియజ్ఞుని కన్నబ్రియంబునఁ గారవించు
 మా . యన్నయొకప్పుడుందలియ నన్నముఁబొత్తున నాకుముద్దరీ . కు
 న్నభుజింపఁడట్లగుట నెదికపాదటి చద్దివేళదా . రొన్నదికాచి
 యుండు జనకుండిదేవేగమె పోయి వచ్చెదక ॥
 క ॥ అనవుఁడునెన్నివిధంబుల . జనవలెననువాంఛనీదు స్వాంతములో
 క ॥ జనసంబయ్యెనుగావున . జనివేగమమరలిరమ్ము సరసిజనయనా ॥
 గీ ॥ ఈవువచ్చినదనుకనా హృదయమెందు . బొందదనికన్నగవఁబా
 వ్ప బిందులురుల . గబ్బిచనుగుబ్బలెదనంటఁ గాఁగిలించి . సెలవైసఁగి
 పంపనంతన చ్చిగురుబోడి . అచ్చటఁవాసియాత్మముద మందుచుఁగ్గి
 క్కునవీడుతేరఁగా . వచ్చినిజకృమంబుండమ వారలకంతయుఁజెప్పిప
 ద్దురుం . డిచ్చినవస్తుభూషణము లెల్లనుఁదండికొసంగఁమెచ్చిలో . న
 చెచ్చెరువందికూతుఁగొని యాడుచునేనుక నుండెనత్తరిక ॥ మ ॥ ఘ
 నమందేవానిశాచరుల్పలసిల గల్పెట్టనేతెుతురో . యనిపూర్వాచలకు
 గఁసీమణిల బాధ్యతాజ్ఞతఘ్ననూ . తనసేనాపతివెల్గుకైనిలువు చం

బ్రహ్మోతియోనాగమిం । చినతేజంబున వేగుచుక్కుయుదయించె ॥ చం
 ద్రుతోనుద్దియై । ఉ ॥ వాసిగిగర్భసాక్షియిదేవచ్చెనుపస్సమయోచిత
 క్రియా । ధ్యాసులుగాకసిప్పుడన యంబునదిద్దురజ్జెడజెల్లదో । భూ
 నురులారమీశనుచు బోధిమెనర్చినమాడ్కివేకువ ॥ గూసెపదాయు
 ధప్రతితి కోయదికాలమెటుంగు గావున ॥ చ ॥ తెలితెలివారవచ్చె
 నలుదిక్కులుచీకటి బుచ్చెనండజం బులరొడిమొచ్చెబన్నగన మూ
 హముపుట్టలజొచ్చె కైరవం । బులుమదిమెచ్చెజక్కవలు పొంగగమె
 చ్చెమనోభవుండుపూ । విలురతిచేటికిచ్చె నర విందదిభంబులువిచ్చెన
 చ్చుగ ॥ నీ ॥ అంధకారాతిబ లుపగారుడవౌట పద్మాప్త సంగజ్జనే
 బరిధవిలుట ॥ జననుతంబగుత్రీయూ తిమతవతిఁల్లుట సంతతిన కసం
 చారివగుట ॥ కువలయొల్లాసివై కొమరాగుచుండుట జిత్రీభాసఖ్యా
 తి ధాతిగిగుట ॥ బలుపలాశులపెంపు ధగ్నింబుచేయుట దార
 కాంచత్పరీభా హానగుట ॥ నీవశివుడవునారివిధు లీవనజి । వీనచం
 ద్రాగ్నులునువాయు వీవగువాడ ॥ వీవయనిధక్తిచేజను లెల్లమొ
 క్క ॥ బూర్వదిగ్భూధరంబున బాక్షిచెనినును ॥ గీ ॥ అప్రసచ్చెక్కిని
 త్యక్త త్యములుదీర్చి । తండ్రియనుమతికైకొని ధరణినాథ । ద్భానంజా
 నరింపగ దగినవేష ॥ మొకిటి నెమ్మది నూహించి యొరపుడనర ॥ చ ॥
 పదకటిదేశహస్తగళ ఫాలశరంబుల మెప్పెబన్న గాం । గదకరిచర్మశూ
 లగర గంధవహస్తజటాళియొక్కెడ ॥ కుదురుగనిల్పిము నైతన కుం
 గలయట్టియలంక్రియల్ శుభా । స్పదముగ మెండువైపున బాసంగ నెసం
 గవిలాప మీర్పడ ॥ క ॥ తరుణియిటులధానాశీ । శ్వరవేషమూడా
 ల్పియూప్త జనములతోనా । గరికులరుదొండధరణీ । వరునాస్థానం
 బుజేర వచ్చినుదమున ॥ చ ॥ పోకటన్మదంగతాళమున రావము
 లుప్పతిలంగనిల్వనం । తకిమునుదేశికప్రవర దర్శనకృత్యమొనర్చిసింహపీ
 తికవసియించుభూపతి వడింగనిదిగ్గున లేచినిల్చి ॥ న్తకమలముల్ మొ
 గిట్టినుది దారైశినాథప్రడన్న భావము ॥ గీ ॥ ఇటులభావించియ
 పుడమ్మ హీతలేందు ॥ డీశ్వరాకృతిదాల్చిన యింతిప్రజ్ఞ । కద్భుతం
 బుదిది తిమిరు నట్టివస్తు । వాహనాంబరభూషణా వళులొసంగ ॥ ఉ ॥

ఇద్విష్ణువేష్టగైకొని మహితలనాధున నుజ్జగాంచిము । న్నచ్చటనెవ్వ
రిప్పగిది నీప్రితమిచ్చిరె యంచునాత్మగా । నచ్చెరువంచుచున్నరలి యం
దరితోడమహిమ జీరిగా । వచ్చివినోదనీలలఁ బ్రవతీలుచుం జెలియం
జెనచ్చటగా । మ । సతితకజాలమొన్నచన్న మొదలా జాతీశుండత్యం
లమో । హితుడైవేగమొనర్తులంచుఁబయియా యేకాంగబింబాస్యన ।
స్మరియాహింపకనుండెప్పుకవావా నాభాగ్యమిట్లుండెనే । గతివేగింతున
టంచుఁగ్రొన్నమహా కామాధికారింబునగా । నీ । కొమ్మకై చిగురా
కుఁ గొరికికోయిలగూతు నబలబల్కెనటంచు నాలకించు । కొలకుల
కైయంద కొదమరాఁగనునొని ముదితవచ్చెనయని కదియదిపురు : సు
మగుచ్చయులనాగిలి భగ్గురియుఁకాకింప జెలివీణపల్కని చెవులజొ
నువు । కలికిగంధపుగట్టు గామ్మమైటాలయంగఁ సక్తిమేవలపవ సంతసిం
చు । నాత్మసాధవన స్థవి స్థస్థమహా । చాపనిక్కుక్తకొరిక శరనికా
య । మాతరిశ్వాప్తహింస మాపప్రథ । భాజన త్రియమానసాం భో
జాడగుచు ॥ చ ॥ కలవళమొగుంచుఁగడ్డ కన్నులనీరముహెచ్చడె
చ్చుచో । నలమట మంగుదూగు చెలియా యిటులమృది పిల్చునిల్చుది ।
కిలివోజెక్కునుక్కువల కేలమెనల్ గదియించుమించిత । స్వలగొ
నుత పవేదనల నాసికొగి గురుంచుదీచుడై ॥ చ । జలచరకేలనాబ్జ
పిక చందనశైలన మీరవాంసమాల్ । వలగొనితన్ను నొండల వంచు
చుఁ హానినీత్రహాసము । స్వలశిశిదూషహాధరణి జాధవసేవితసాద
హాయధో । నిలయవిభూషహాశరద నిలగఁఁఁఁదాని ప్రేక్షించున్ శివున్ ॥
క । తురీతీవగలఁబొగలుచుఁ । నాగీమణియంచురుగులఁ నాటినమదిచే
నీరమానన్న ముముట్టకి । భారముగానొక్కగిరి దివంబెక్షలించన్ ॥ గీ
తరణిగుంకెఘోర తమమునల్లిక్కులఁ । గ్రమ్మెచీకురాల రవములెసఁగె
జారచోరినికరి సంచారములుమీరె । విరిహిదనులనుంప వెక్షలెమ
రుఁడు । క । అత్తరి మత్తిలుచిత్తజా కత్తులచే మొత్తఁబడి ప్రకంపిత
తనుడై । హత్తినియుత్తలమునయా । బిత్తరిగచితత్తరంబు పెంపెన
లారన్ ॥ క । శివపూజోపకరణములు । భవనంబునకొక్కచోటఁ బ
దిలపటదిశి । వ్యవితానమునకుఁజెప్పకఁ । శివమెత్తినవానిఁగిది శ్రీ

గురుడంతన్ || చ || జనవతివిన్న మెమ్మనుచుఁ జ గమభ కు లెనెంగఁజ
 ల్కఁగా | గనియెదరన్న కొంకుమది గానఁజారులు జూగి నీవిత |
 న్నెనకొని కేలి నీతురని నెల్వలబోవఁజె జ్జువా నిం | ని న్నని నేనెట్టికి
 యి వేగమతామను విన్నబాడలన్ | కి || శరీలఁగామ కిన్యకు | తల
 జ్జాయ నెడుమాట భువినుగనవుడ | బృలామణినావ ను | టాలయ
 మరయంగఁజనుచు నందతిమముచేన్ || నీ || దామెన నీకులు దిగిలి
 యించుకఁ మొగ్గి గడలన్మ మి లూరఁగా నిలుచుచు | కొత్తి యూతినగ
 ని కుక్కలగురువెట్టె గరిచునోయనిదివ్వు గానరుగుచు | నుగువెల్లు
 లను కొంచెము దారిగనపించ వెననుచదియార దసరియచు | నె
 డనడఁగుడిసెల బడతులనుడవులు వినిచెన్న మాలలో య నతలచుచు |
 నంధ కారంబుగాఁగ మో వాంధికారి | మొక్కి మొగిఁవెలిలోగ్రిమ్మి పి
 క్కటిలఁగ | శేవుడప్పించెచెడి నావకిరణ | ఎగ్గఁ దుంగడిరుగు
 చుఁ వేసరిలఁగ || కి || ఇట్టిమహాత్మునికాహ | పుట్టెగద యిట్టివెతలు
 పాలతుకనిక గ | న్నట్టగఁజేయుదుననుకీరు | చల్లలఁగ వాని దెసనిశా
 చ్చరిఁదోచా || గీ || అట్టితరినగువెన్నల ఎట్టఁగటి | సాణిగాయంగ
 నందలి జన్మ మిలతని | గాంచితీసుగాన్మ యించిలికి | రో వారు
 లతోడనగుచు హస్తోక్తులలరి || కి || బహుమాచితి లేయ |
 మోహవివికారదూరుఁ మునిచర్యులుధ | స్నేహార్జనరతుఁయువతి |
 పూహవిదు ఖశ్మైచిత్తు నల్లమైపున్ || కీ || అతనగురుధర్మ
 గుణకాండ మవలంబుచ్చి | అతను సుధర్మగుణకాండ హాకిన్మరే |
 వీటిలోరాజముఖులు సేవింఁనిలక | వీటిలోరాజముఖులను వెనకఁవ
 చె || ఉ || ఎక్కడబోయెనోనియమ మెవ నఁడాగనుమానివృత్తియే |
 దిక్కుసనుడెనోతపము చేకికుడన్నియు నజ్జగించిమా | చక్కెరబా
 మ్మైయిటుని శాసమయంబు నేగుదెంచెన | మృక్కసంగనయ్యె
 యొరపై యిపుడేరినిదిదైయంతయున్ | చ | అనపునుసక్తిచేడియ
 మహాత్మునిమోటా లాడఁగూచునే | యనియదలించిచెన్న గృహంచి
 దెచూపెదరెమ్మటంచుదో | వొనిచనిసద్రజెందుసుమ కోమలిలేపి
 గురుండువేడెన | చెప్పనిసనుల్కిలేది పెరచెన్నదురేగి సమస్కరిం

పునున్ || శా || సామీనానైషచాలతప్తగలజే చందంబునకాగాంచె
 దో || యేమీనానైషచాలతప్తగలజే భూమీశాధ్యుచేగామిత || స్తోమం
 బులే గోవిందే శరీరకనిచ్చో కార్యమేమిన్యమా || స్తోమం శేరుదమంబు
 నయ్యయనకా నేమింపరాకుడితిన || చ || అనుచుగరంబుబట్టి విన
 యంబునదోహ్వాని పోయిశయ్యపై || నునిచిమనోజకేళిముద మొం
 దనునన్ని నెలంబుకొంతనే || పునకిటువల్కెనాదంబున పుణ్యముననిను
 గూడగంటిని || ట్టనిశేషుఁబాఱుకుండలు లబ్ధకపోయెనికేమిసేయు
 నున్ || నీ || ఏడుదరిపోవు వేళయోమాకిరి || నెలవొసంగిమీరు
 శీఘ్రమేగు || డననిపతిభౌత మైనమిమ్మన్నింప వచ్చునప్పుడుండ వల
 యునచట || క || ననుచిత్తంబుననునవకు || డనితక్కిడివగలలోచ
 వాంబుపులురులకా || వనితావనికాగిటజే || స్థిరగుండెగుల్లుననగ
 శ్రీగురుడనియె || ఉ || కువలయవల్లిసేత్రనిను గూడినుఖంపకను
 న్ననాకుభూ || భవునిసవ్యయేలమణి భామములేలననుస్తభోగ్యవ ||
 స్తునితతులేలనీవరుగదో జనుదెంచెదనకటాక్షమే || యవిరళవాంఛి
 తాధకముల కన్నిటికకువ గాదెనాపుడుకా || క || దొమ్మరికొమ్మ
 దగుల్కని || ద్రిష్టారెననులోకనింప దెల్లకుమదేశీ || ఘృష్ణేనువర
 లివిత్తుని || జమ్మగనామాటనమ్మి చనుమనుడనియె || నీ || జలజాతీ
 పెక్కుమాటలపనియేమిని దాస్తుతులాత్మకుఁ దగలనేర || వటుగా
 పుననిత్య మగుదేహముననంటు నిందకువెరవనీ విందుదిరిగి || వచ్చు
 నంతకు నిలువగ నేరుక నేనిను గలసిరానీశుండు తలపుఁబుట్టఁ జేసెని
 క్కార్యము సిద్ధమువలదని మానిచితేనిమా యాననిక్క || మనుషునే
 మియునననేర కయ్యగారి || చిత్రమనిసమ్మతించియా చిగురుబోడి ||
 తండ్రిచిలిపించి వారక యం తయునుదెలిసి || వీడుదరలింపుమిప్పుడ వే
 గమనిన || క || వీటిజనములకుఁబయనము || చాటఁబనిచినకలవస్తు స
 హితముగాన || చోటువెడలిరప్పుడవే || హాటకనగచాపుభక్తుఁ డగు
 దేహోడన్ || మ || చనికాశీనగరంబుఁ జేరిచటకా సర్వంసహభృతే ||
 గనకాలోచితకృత్యముల సలిసి రక్తిందేగికాధీశుడ || తనవాంఛంజను
 దెంచితన్నని గృహస్థానంబునందాతనిం || గనకెచ్చోవనియించెనోయను

చుఁ దానల్లిక్కులీకింపుచుకా । ఉ । అచ్చటసచ్చటఁ దిరిగి యాతనికొ
 మ్మలఁగాంచిదేశకుం । డెచ్చటనున్న వాఁడనను హీనవనిన్నటనుండీకా
 నతే । దెచ్చటికేగనోయెరుగ మనునినుండుఁబల్కవారితో । చెచ్చె
 రనవ్వనస్థలము శేషముగాఁగని యంచులేమికి । ఉ ॥ నమ్మిచాని
 లంబిలచి నాగురుఁడెచ్చటనున్న వాఁడొకే । భుక్తియునఁగాంచింప మణి
 కాంచనపత్రము లిత్తునన్న వా । రమ్మారుజేక్వ రాజ్యపుర ముఁగియునా
 రసియందరోక్కటై । క్రియ్యునిపచ్చియింపతిని గాఁగలేదని బెల్లనా
 ముకడై ॥ చ । హాయనుమిన్ననోబ్బవిధు దాయనునన్నికి పోననీకుడ ।
 న్నేయునునాయెడన్నిగుల నేరముగల్గినతిక్రమీయరా । దేయునునింతెవిం
 తెగలదేయునునేగతిఁ దాఘడింకనా । మిాయనునెవ్వరింకఁ గన్మపలేఁగ
 జాలుచు రయ్యయోయనుకా । చ ॥ ఇదిగురులింగజంగమ మహిమప
 నాంబుజసేవనాదధం । విదిసరపాయముక్తిరజ సేవ ముఁగిపరి లగ్నిపావనం
 విదిసగజామనోహరిగ శేషమహాత్మ్య మటంచునెప్పుడు । స్వీకరియఁగాఁగ
 దెల్పి కరుణించుగు పేశ్వర యెంచుదాగితే ॥ క ॥ ఇటులగునుననిబె
 లిసిన । నెటుబోవకనీపదంబు లేబూన్పుచుని । చ్చటసెల్లుమోసమందితి ।
 కటకటననువిడిచిపోవఁ గాల్గెటులాడెకా ॥ ఉ ॥ తల్లియుఁదండ్రియుకాస
 ఖుఁడుఁ దాతయుఁడై వముసీవెయంచునా । యల్లమునందలంచిపరమో
 క్తుకవృత్తిఁ భజింపుచుండునా । కెల్లడనెవ్వరుంబడని హీనమనోవృథ
 పంఘటించిపో । కెల్లునెరాజసఖ్యములి నీయనిరోసితి వోదయాకరా ॥
 క । అనివగలఁబూగులుజననా । ధునిఁగనియొకమంత్రీవలుకుఁ దోచక
 దుఃఖం । పనగునెతెలియనివాడవె । విను మొక్కయుపాయమిప్పుడు
 విను పింతునృపా । క । గురులింగజంగమంబు
 లుఁ । బరికింపఁ గనొక్కఁడగుటఁ బరమేశ్వరు
 డ । గురుఁడనిపూన్పుముజాతీ । శ్వరునచ్చించినఫలంబుసమకూరుననకా ॥
 క ॥ మణియొకఁడువల్లుమున్నొక । యెఱుకన్మునియొకఁగుమంత్రమేకా
 దెనుదిం । దరితేచ్చెనతఁడుజెప్పిన । నరిమంత్రముచేతముక్తినిత్యతగ
 నుటా ॥ క ॥ అనపుడునానియమంబెఱుఁ । గనివారలుఁపూలెఁబల్కఁ
 గాదగునేయా । ఘనునిఁగనుఁగొనినతుడ్డిలో జనమొసరుతునంచుఁబల్లు

సమయమునందుకా । గీ ॥ చామయొక్కడజేగుదెంచినాహరుజేసి । నేటి
 ప్రాద్దునదొప్పురివేటితోడ । కాశికాపురికరుగంగఁగాంచి నాడ । ననఘ
 జాతీశుననుచునయ్యవనివిభుఁడు ॥ ఉ ॥ సంతసమందివానికైన సంఖ్యధనం
 బులొసంగిభూతలం । బంతయుచుంతిశేఖరున కప్పనజేసిమితాప్తవర్ణ
 డై । ప్రాంతదరీర్పుకీసరిద రణ్యమృగంబులనెన్న కాలేడ । త్వంతరయంబు
 నొజునియె నాతికఁగూర్చుత్తయిఁగొజుజాడలక ॥ క ॥ చనికనియెనెనుటఁ
 గాడక । మునకల్పమభేదనికరగంభవిహళిక । మునిసేవ్యతీర్థరాశిం । విన
 తాశ్రితిభ క్షణోకవిబుధవలూళిక ॥ క ॥ జనిపురలక్ష్మీహరం । బనఁదగుగం
 గానదీతిటఁ తికిమనని । ల్చినవీహజూచ్చిజాతీ । శునిగానరెయనుచు
 నడుగుమంజునియొక నోన్ ॥ ఉ ॥ చామయొల్లుఁగనైనిర సావరుడచట
 చెన్నవానితో । నామెతిగాఁగనుక్కలతి యంభుజియంపుచునున్న దేశిక
 స్వామినిగాంచిమంత్రిధన సాగరిమొందరియింపఁగంటిని । వేమహితప్ర
 నాదమని యెంతయుఁభక్తినిమన్నురింపుచుక ॥ క ॥ డగ్గరికర మొగ్గినని
 పు । డగ్గురుడచ్చెరువుఁగదురెనవతముఖుడై । సిగ్గుననూరకమండిన ।
 తగ్గునిభృతనతివయనియె ధరిజేవతితోన్ ॥ ఉ ॥ ఈయననన్ను గూడివసి
 యిందుట కెదమదెంచినెన్నుకిం । బామనిప్రేమనేకమగు భాజనమందు
 భుజిపునుండుని । వీమడగాంచియుంగొనెద వేనిబ్రహ్మదముఁగొమ్మునా
 పుక । బామతిసేతికిట్లురుధ రాధిపుడెంతయుభక్తిపెక్కువన్ ॥ క ॥
 లింగశరీరపుదేశిక । పుంగవుదిన్యప్రసాదిభోక్త్రినీచి । భంగిమదిసంశ
 యించుట । కింగనగణియింపఁబాలన చెప్పువయ్యెన్ ॥ క ॥ నామదిదె
 లియకవలికెను । కామినిముబ్బంగిదేశికస్వామిప్రసాదామృతముఁగొ
 నకఁజననని । యామానవపతిగురునకునా స్తయఁపాచె ॥ క ॥ కరమొ
 గ్గినధణీశ్వరుఁ । గరుడామృతదృష్టిజూచ్చి కైవల్యపదా । కరసత్ప్రసాద
 మొసఁగినఁ । బరమామృతమనుమఁగొనియెఁబాధిపుడెలమిన్ ॥ క ॥ ఆ
 నమయంబునైలతి । రాసనుడవనిశుభక్తికిత్యంతసము । ల్లాసంబునెం
 దినలినజ । నానవముఖసురలుగొలువనాత్మిల్యమునక ॥ చ ॥ అరుణజ
 టాలివల్లవము లబ్జనిరోధిఫలంబుపన్నగో । త్కరములతానభుల్గరభ
 కాంతిశ్రీముఖ కాజభూమిభృ । ద్వరసులచేగూనితతి పక్షిసమాజము

గాభర్తితికికా । సురతరుభాతి దోహదాడ ॥ జూపెదదుతికసీమనయ్యె
 డక ॥ గీ ॥ ఇట్లునత్వకమైననల్వేర్వకునకు । పుకవిజాగిల్లి మొక్కి
 యాభూమిభతా ॥ ఫాలలమునకెంగేలుగీనుకొల్పి । భక్తిమొలుకంగ
 నిట్లనెబస్తుతించె ॥ లయగూహి ॥ దండధిపదోర్గదవి శంసవయోజ
 రిపు । ఖండధిపమీవిభుకాంక్షనకాండా । కాండమీపోడు ఘనకాంక్షడక
 రావచార । చండశిఖనేత్రధణి కుండలధర్మి । మండలకెతాంగి మునిమం
 డలమనోనిలయ । పాండవరేడిగిణ కాంక్షధివమేఘా । ద్ధండవమా
 మానకిర మండితకరోలఖల । తుండవలభిజయ భంజకవశిరా ॥
 గీ ॥ అనుచునన్ను కించు జనకతిగిజిశువు । దాదరించిన ప్రిసాదసిన్ధు ।
 కలరివాడదివ్య యానమెక్కుమురాజు । శాచలమనకిన్దు డరుగిచల
 యు ॥ ఉ ॥ నావ్రుడుజేవజేవగురు నాభునింబునగాదెసెకుసం । భావ
 నగాంచితియెడల భావ్యమయ్యిఁభునఁబాసిరావక । భూవరిపేనినిన్ను
 గొనిపోయెదనాగగురుండుచెన్నక । స్వవిషయేనలన్నుని నీలగఘోషటు
 సమ్మతించినకా ॥ గీ ॥ అసతీహరిముముక్కు నానఁబూని । నన్నుగ
 నిపెట్టియున్నమా యన్నయమ్మ । మొదలయినవీటిజనమాల నదలిన
 చ్చు । టుదితమేయనదరహాస మొసరిహరుడు ॥ క ॥ గురురాజుడై
 న్నకంద । త్పరసిజముఖవీటిజనుల సన్న్దవిమానో । త్కరమాలనిడికొ
 నిచనసి । శ్వరుడదురుగరజత్తైల సదనంబునకుకా ॥ వ ॥ కాపునఁబ్రి
 సాదమహాత్మ్యంబిటిడవి మూచిదేవాది గణంబులతో సకలేశ్వర మూది
 రాజయ్య వివరింబుటయు నందరు నత్యాశ్చర్యంబున నగని డెక్కుధం
 గులగొనియాడి నాగమాంబిక చే ననుజ్ఞాతులై తమతమ నివానంబుల
 కునిని తెల్పిన నగస్త్యుండవ్యలిభ యెట్లయ్యెనని యడిగిన ॥ శా ।
 విద్యహృద్యసువర్ణవైపుర పృథ్వీజాతభాస్వన్నభ । స్వద్వాహంకకళా
 కీటపద పూజాశాలిమా హేశ్వరో । ద్యద్వాక్యక్రవహాసురంజితని జా
 తాంభోజవిఖ్యాతసిం । హద్వారాంగణవేదికాఖలనరే శామాత్యజా
 తాంబితా ॥ క ॥ ఉద్వక్తపమాభిమన్దధ । రాడ్వల్లభరాష్ట్రదగ్గ రతణ
 దతా । పద్వణమృతివదనసు । రేడ్వైభవపద్మభూమ హితవాగ్వి
 భవా ॥ సంచాచారుము । ప్రభాతశంఖరంగిభూత బంధుకల్పభాక

టకంబునరి గాఁగనుచు జరియించుసింధుగా । స్త్రీలపదాబ్జసేకుల,
 తోనెడమించుక లేకనుండుక । ల్కాణపురంబు శీలవృద్ధ యాపృతియు
 ప్పగఁజూచిమెచ్చుచుక ॥ ౧౧ ॥ అరిగిచెన్నపై సునుందిరముఁ దిసి ।
 ద్వారపాలకు చేకవవార్చెఁజెప్పి । పనుపడనిదిద్ధరామయ్య యననెకగ
 డు । వచ్చెదెవరదగ్గనివాంఁఁఁననిన ॥ చ ॥ అలెఁడునుహఃస్కృడశ్వరి
 కృపాకరుఁ యగుఁగానిమట్స్థల । ప్రసంగితుఁగుగానినిట రజవద
 చ్చటనుండజెల్లదే । గతియని నెమ్మదిగలఁచి గ్రక్కునవేతొకభిర్కువి
 ల్చిమా । స్థితులనజెప్పిసమ్మహలఁ జేయిముకవిదెవతునావుచుక ॥ ౧౨ ॥
 చనియలెఁడునిద్ధరామని । గనుఁగొనిరాకకితిపికాసవాదగుడు ।
 య్యెనుచెన్న బసవశీమణి । యని కన్నగిట్టలనియె నతివిషయమున్ ॥
 చ ॥ అవు ప్రసాదభోగసను యనిదితిద్ధిగద్యిమిమ్ముగ । మ్మెఁదిబవ
 చ్చుదెచ్చరిగ కుంజగుడున్నచాదిగలగిఁచు । ఘనతనిగిగలగుతుండు
 గామిగదాయలుయ్యెఁగాను । తనెఁగుఁగాభిమియిమ్మత్తెదచి
 న్మయదీక్షిఁగాంచెన్ ॥ ౧౩ ॥ ఎ సప్తవిధయత్తుడైన్మిగి । భా
 తోడనుసరిజొల్ప దగదటాచు । వేదశాస్త్రము తెఱఁగింఁపియునింత ।
 శాలమూరకింపువఁజేపజేల్లతి ॥ ౧౪ ॥ ఇల్లమక భక్తవశిమని నిను
 జూట । తుల్యుడైనట్టిగురుమూర్తిక దొరికననుచు । నన్నిఁగెఁసెను
 దున య్యవసరమున । భక్తితితోడశ్రీచెన్న బసవనిజును । సే । చ
 నుదేరరామయ్య కనిభవఁ జూగి మొక్కినలేవనొక్కొగిటఁముచ్చి ।
 యనుభవమంటపం బునకుఁబోడ్కొనిపోయి యుచిశాసనంబున నని
 చితాను । భక్తులతోమణి భర్తాననుఁడై రామయ్యగిరివల్లె రాజ
 యోగ । నిష్టాగరిష్ఠతఁ నిరతికయ్యానంద పరిపూణఁ నిరుపమ భవశుద్ధి
 నిన్నుఁజేర్కొనుచోనొరు నెన్నదగునె । సదయమీరాక చేనేను నుదిస
 మయ్యె । నిందుధిరభక్తతోచనా నందమొదవె । ననిఁముకుళీకృతక
 రాబుఁ డగుచుఁబలికె ॥ ౧౫ ॥ పొల్మగుణప్రచారునవి లక్షణయోగవి
 హుచారునా । శిల్పవిదూరునన్నుఁ శిశిశేఖరసావప యోజభక్తరా ।
 పుల్కయినిగాఁగఁమిరిపును తూగివచించుటదాసునందువా । తల్పముగా
 కనేరయఁ దద్రథనిష్ఠాసాటివత్తునే । ౧౬ ॥ దేవగుణగుభావ భవదీ

యవనోగిరిమంబుత్తయై పోవగ కేరదట్లగుటఁ బూర్ణకృపామరిఁద్య
 శ్రువాదనా । భ్యావహుఁజేయుమాగఁమిపుఁ డారసియారసికాగ్రగణ్య
 భ । క్షాపితిహోమోకండవగు నట్లుగఁనన్ను ననుగ్రహింపవే ॥ చ । అనుమ
 నాదంబునొంది దరహోసముమోమునఁ బర్వసిద్ధరా । మునిగనిపల్కు
 నోకలుప మోచససిమదిగంటిసంతతం । బునుహృదయారవిందమునఁ
 బూవిశిపుశ్శబ్దయింపు నుండువా ననుజ్ఞప్రసక్తువేరెయొక వాంఛితమేటి
 కి దీక్షింపకొనన్ ॥ ఉ । నాపుష్పపాలింగభంజ సంబుసనెంతసమధుక
 డైసనీ । తూవిగనిచ్చలింగ భంకాయుఁడుగామన సూనవీరశై । వావహు
 డొనెకాపునఁ దయావరవిభవ దీచుశిష్యుఁగా । భావనఁజేయకొరతఁ
 బూయఁగఁజేయఁగఁదేయంబునన్ । వ । అనిన చెన్నబసవేశ్వరుం డిట్లు
 నియె । క ॥ నీకునుగున్వమునేయఁగి । నాకొలఁదియెగట్టిగాను సంబున
 దృఢమై । యీకొరకమేగనిగిడఁ । కైకొనుమొక్కగునిఁడుగునిఁ గావీరల
 లాన్ ॥ గీ ॥ అనుమఁబల్కినసిద్ధ గామయ్యభక్త । సంతతికిఁజాగి
 । మొక్కిను శ్వాంతమొజ్జిగి । దీక్షింపునరింపునువికృపా దృష్టిమెఱయఁ
 జెన్నబసవేశ్వరునితోడఁ జెన్నవియ్యు । వ ॥ అనిన । ఉ । అమ్మాట
 ల్వినియందునున్న ప్రసాదాభ్యవేదజాబేకవా । కృష్ణుంపాంక్షమహాత్మ
 యను యును మూయందేనుగున్వంబువా । దృష్ట్యైయున్నదిగానమా
 యనునుండి ద్వాంధ్రఁజేనూర్చియై । కొమ్మయన్నగఁజాజ్ఞచూలి నిడి
 యంగోటిభావంబునన్ ॥ జా ॥ ఈలీలగఁగఁజేభరాజ్ఞఁగొని నీయిష్టం
 బుఁజేకూర్తుర । మృగలింగార్చనఁజేయఁగావలయు శ్రమ్మాయంతుము
 న్నట్టుల । వేళందీర్చునొప్పిచీక్షిగొనఁ రేపేనుంచిదంచున్నియో । గ్యా
 లింగేహమలంకరింఁద బరువఁవాషిఁకంచిహోద్యంబుగాన్ । నీ ॥ పౌర
 భంబీయక స్థూరిఁగేహములల్లి ముత్తియంబులఁడెలి ముగ్ధుఁడీర్చి ।
 గోడలుసాగుసుగాఁ గుంకునుచెబూసి బహువిధచిత్రరూపములఁద్రాసి
 పొందుగాఁవెలిపి చందువాలమరించి నవరత్నమయతోరణములుగట్టి
 కదలికాస్తంభముల్ పొంకిల్లనమరించి కేతువులందండఁ గీలుకొల్పి మ
 తీయునివ్యధమునఁబెక్కు పెత్తఁగులమర । మంగళప్రదలీలచేమందిరముల
 లంకరించినిగనిమెచ్చిశాంకరేష్ట । గోష్ఠినవ్వేళఁగడపవేగుటయునంత ।

ప | చెన్నబసవేశ్వరుం డగుణోదయంబునఁ మేల్పాంచి నిత్యకృత్యంబులు
 దీప్తి పనుస్తభ క్త సంఘపరివృత్తుండై దీక్షాకేహంబునకుఁజని తన్మధ్యం
 బున శాలకుంభచతు స్తంభ గుంభితంబును ప్రివాళప్రయోగముచరీ ఘ
 లముక్తా దామాభిరామోల్లాభ శోభితంబును నానావిధ పరిమళోపేత
 ధూపధూపితంబును కర్పూరదీప్తితంబును నగు మంటపంబుఁగదియంజ
 ని యందు పంచవణక చూడంబులచే శారీరిలకంబును రంగవల్లీ ర
 చియింపఁజేసి తచ్చతుదిక జ్ఞాన్యస్థలంబుల శాలితాడులంబుఁ బోయించి
 వానియందు పానీయపూర్ణ కిలశి పంచకింబు నిలిపి తత్పిన్నును ప్రదే
 శంబునఁ దానుదివ్య సింహాసనంబున నాసీనుండై చతుర్దేశ శికులఁ జతుః
 కలశంబులనెద్ద నధికాగులై యుడువల్లుగా నియమించి తక్కిన భ
 క్తానీకంబుల నుచితాసనంబులనునిచి మధ్యకిలశంబుఁ దనవశంబుగాఁ
 గొని వారునుం దానును తత్కలశంబులఁ గంధపుష్పాదికింబులం బూ
 జించి తదుపరి నూతనవస్త్రావరణంబుగావించి కాంచనరత్నంబులు వాని
 యందిడి చూతప్రవాళ తాంబూలీదళంబులు తన్మృగంబున నిలిపియైదు
 కలశంబులకుఁజుట్టి రాతంతువేష్ట నాబాసరించి తత్కలశంబులు పం
 చాక్షరీ పంచబ్రహ్మ మంత్రంబుల నభిమంత్రించి ధూపదీపాదులొనంగి
 యచ్చటనున్న భక్తపుంగవులఁ విభూతి తాంబూల పూర్ణకంబుగా నా
 రాధించి వారిచే దీక్షయొనరింప ననుజ్ఞాతుండై భేరివేణువీణాది రావం
 బులు జెలంగ నంతకమున్ననున్నాతుండై భస్మరుద్రాక్ష ధారణంబాన
 రించి మంటప పూజానంతరంబున వచ్చి యచ్చటవసియించిన సిద్ధరామ
 య్యుఁ డాయంబిలచిన నతండు పరమాత్మకన్యంబున నరుగుడెంచి భక్తస
 మూహంబునకు సాష్టా గదండ్ల ప్రణామంబు లాచరించి తదనుజ్ఞానాంది
 గురుపంబుల కెరిగి ముకుళీకృతకరుండైయున్న గృహవలోకనమా
 త్రింబునఁదత్ప్రొక్తిని కర్కంబడంచి మంటప్రదేశంబున శిష్యుంబూర్వా
 భిముఖంబుగాఁ గూర్చుండఁజేసి తాను నుత్తరాభి ముఖుండై తత్కల
 శోదకంబుల నభిషేచం బాసరించి శై నసంస్తాగుంజేసి ఏర్పైదీక్షా వి
 ధాంబుఁ దప్పనీక ఫాలసంగితదు ర్లేఖలణ గుఱుట్టుగా భూతి పట్టంబుఁ
 గట్టి నిజహస్త స్పృశకంబునఁ దత్తనుగత పంచధూత వికారంబుడిసి

పాపాశ్చ గ్రీనుత్తోపదేశంబుఁ గావించి మాయాధ్యాం తాహంకారాది
 వ్యవహారము చేసి బ్రహ్మాంబును బ్రహ్మాంబుదాదానా గోచరుండును
 సుంద్రుండును నగు పరిశిషమూర్తి నవయవ రహితంబును జ్యోతిర్మ
 యోకారంబును సకలమూర్త్యైతీతంబును నగు లింగమూర్తిగా నియ
 మించి పంచభృగోధన పూర్వకంబుగా నాలింగంబునకు పంచామృతస్న ప
 నంబుగావించి పశ్చిమచారంబులనర్చించిష్యుమస్తకస్థితకళభావానుగ
 తంబుగాఁగని యాకర్షిణించి లింగంబునందు మంత్రోక్తంబుగాఁ బ్రతి
 స్థించి యాలింగంబు నాత్మఛాత్రుని కరంబునందునిచి వీనినక్షత్రబాయ
 ణండునుని యద్వైపుబ్రాహ్మిని శిష్యుంఁగాంచి లింగమూర్తిఁ బ్రాణప
 దంబుగా ధరియింపుము సమాదంబుఁ జెందెనేని దేహపరిత్యాగం బ
 ర్తంబు తెలిపి లింగాంగైక్య క్రియానిపుణంఁగావించి ప్రసాదాంగుండే
 సి వాయు ప్రాణసంబంధం బెడలించి లిలింగప్రాణుఁగావించి జీవన్ముక్తి
 హేతు విరతైవ రహస్యంబు లన్నియుం దెలిపి తీర్థప్రసాదోపభోగం
 గావించిన సిద్ధరామవిఘండు పరమానందకందళిత హృదయారవిందుఁ
 డై నిత్యసిద్ధుణానుప మానందము యాద్యంతరహిత బ్రహ్మాంబుగు లింగ
 మూర్తిఁమెనంగు గురుమూర్తియైన చెన్నబసవేశ్వర పదంబులఁకెరగి
 దేవా భవదీయ కరుణావశంబున గురుచరేశ్వరుల సపర్య లానరింపం
 గంటి మీప్రసాదంబున కర్ణుండునైతి భక్తగణంబులలో వన్నియకెక్కి
 తినని పెక్కుభంగులం గొనియాడుచుండు సమయంబున నచ్చటిగణం
 బులు || క | జలజాననాదిసురలకుఁ | దెలియంగానలవిగాని దివ్యమృత
 ముం | జలపట్టికాంచితోరా | భభిరాశ్రీసిద్ధరామ పావననామా || గీ |
 మలయజమునఁబువ్వమానికంబునదీప | మమృతమందు చేగహాటకము
 న | పరిమళము చెరుకునపండుచిత్తరువున | జీవమట్లునిన్నుఁజెందెదీక్షు ||
 చ || అనివినుతింపఁజెన్నబస వాధిపుణ్డిట్లనునయ్యలారయీ | యనఘం
 డుచిన్న నాఁడెమది కంపనిశ్రీగిరినాథుమల్లికా | ధ్వునుఁగొనితెచ్చియాత్మ
 పుణిఁ జోద్యతరంబుగనితెఱఁగాడెయీ | తనిచరితంబులెక్కయిడఁ దా
 మరచూలికి నైసకేశ్యమే | క | అనవుడునత్యాశ్చర్యం | బునవారలు
 చెన్నబసవపుంగవుగనియే | యనువునశ్రీగిరినాథుని | గొనితెచ్చునని

నగమాకుకోర్కెజనించెక || ఉ || ఆవిధమానలీలలయు నన్నగరంబు
 లు మీడ్చిపల్కెనో | ధీవరులారతత్త్వముఁ దెల్పెద నెప్పుడుసొన్నలొప్పు
 రిం | దావిహరించుముద్దయయ సంభవపాదపయోజభక్తుఁగా, సావను
 డీతనింగనియె భర్తదయాప్తిశుభాంగియందునన్ || గీ || కాంచియల్లగు
 ముద్దుగాఁబెంచుచున్న | నాడునాటికిఁదనయ్యాడుజోడువరి | గూడి
 వేడుకనాడుచుఁగొన్ని నాళ్లు | శైశవకీర్తిలెల్లనుజరుపుచుండి || కి || తలి
 దండ్రులయనుచుతిదూ | కలగాయఁగబూని గోర్పకముచల్లకముం |
 దలచీరకొలకిరుచె | ప్పలుఁబిల్లనగోవియమరబాలమదిరుగుచుక || ఉ ||
 శ్రీగిరినాథుదర్శనముఁ జేయఁగ నేగడునట్టిసర్వదే | శాగతమర్త్య కోటిఁ
 గని యచ్చెరువందుచునందటీగతిం | బ్రోగులుగూడియెచ్చటికిఁ నోయె
 దకోయనియెంచియందువే | దాగమవేదియైశ్వర కాగ్రణిమిక్కినిఁ తేరి
 యిట్లన్ || ఉ || కానటిబాట్టెలెండుసారి కాయలబుట్టునకంటెపెద్దు
 లు | న్నోవగవెక్క సందైన మూటలుమున్నగువానిఁగొంచుమీ | రీవి
 ధినెందువోయెదరో యేర్పడవాకొలుగంగఁదెల్పవే | న ప్రకమందహా
 సవద నంబుననిట్లనిపల్తెవానితో || చ || మునుఁగుటొక్కిన కులకు
 ముంగిటిపెన్ని ధర్మకోటికిం | జనసపురాపునర్వసుర సంతతినిల్కడట్టు
 ముక్తిభా | మినికినివాసభూషణున మేచకీకంఠువిహారి దెవెమై | ఘనతః
 వహించుశ్రీనగముఁ గనెనఁబోయెదహన్ననిట్లన్ || ఉ || అందఱుగం
 పులైచనగ నచ్చట నెప్పునిగలఁబెట్టికో | బందుగులన్నవారొకేలఁ బ
 ల్లుమునాపుడువచ్చెనన్గం | బందుసమస్తదేవనిచ యాధిపుఁడైతిగుమల్లి
 కార్జునా | వేండుకిరీటిఁగన్లెచుట కేగెదమంచువచింపగన్గర్క ||
 గీ || అనియెక్కిమల్లి కార్జునుఁడనగఁమునియొ | దేవుఁడో నేలశేఁడోయలై
 టఁగుఁదెలియఁ | జెప్పవేయనిపల్కినఁజిరుతవాని | మాటఁబోదోయఁ
 జాలకమగుడననియె || గీ || తాపసుండునుగాఁడుభూధపుఁడుగాఁడు | దే
 వతాధీశుఁడగు మహా దేవుఁడనిన | సామియా సామియా
 పమేచందమొక్కొ | యెఱుఁగుదేతేటవడఁజెప్పనిప్పుడనిన |
 ఉ || కేలనుపొటువాలుదుల కింపదలందొగ మేలుమేనిసా | బాలున
 నాలుకెంకెడల పట్టుఁదొల్కి సలాడుచుండుపె | న్నాలుపిరుందగచ్చిపా

క్షచారలవన్నెమెకంబుతోలుదా । కాలునగండపెండెవుచొ కాటపు
 నాలుగుగ్గుసామికిన్ ॥ ౧ ॥ నందియొక్కగిత్త నాగులుసాములు ।
 చేరుమెడనుబునుక చేరబూది । నదుటసరలుగొన్న రుదురాకితదగ
 ల్లు । నయ్యయొరపుదెలుపలవియగుకె ॥ అనుటయునాజేడదొర
 గనుగొనఁగామనసుబుట్టెగాపుసేప । జ్ఞానరుదై తుననుఁదోడ్కొని
 చనికాన్పింపుమనినఁగుట్టి కనియెన్ ॥ ౨ ॥ అక్షపులఁగొండలన్నడిచి య
 న్నమువేళగులేకయొడలం । బడలికఁజెందలేవువని బాలుడవాప్తులంద
 ల్లిదంబులం । విడిచనుదేరికగునె వీరడిబుడ్లుమానుమీడనే । దడ
 పువనినినాబరుస గవ్వగునేగగన్ననిట్లునా ॥ ౩ ॥ కూడదుదారిక
 ప్తమని కొంకుజరింపఁగఁజెప్పకయ్యరా । యీక్షగుకుట్టివరుస నందలు
 లేటుచూచువారితో । జోడుగిసీపిరుందినగు చుండునుదెంచెదఁదల్లి
 దగ్గిమలక । వీడఁగ బాలురసెబలు వేలుపుగన్మెరుభాగ్యమబ్బినక ॥
 ౪ ॥ అసవినివిరిమ్మనట కనకమ గాదది ముప్పకూడదె । ట్లనిమది
 సొశెయించి శరణాగ్రియమొనరి బొప్పుండద । న్వెనుకొనివచ్చుబా
 లుఁగని వీడటలస్వేదంబునొదికో । ట్కొనియలయంగనీకసిరి
 కొండకునేడుకబోయియచ్చుటక ॥ ౫ ॥ తడియమహిమా విశేషంబు
 లిట్లు చెప్పదొడంగ ॥ ౬ ॥ ఇతితీర్థసందోహ మిదికుండసంఘాత
 మిదిమంటపవ్రాత మిడిబిలాళి । యిదిగోపుగానీక మివినందలివిభృంగు
 లిదిశిఖగావళి యిదివహులు । లిదనదీనదజాల మిదినాలమిదిగంగ యిది
 మూలికోత్కరం వివిసరంబు । లివిముసిస్థానంబు లిదిపరిఘావార మివి
 చిత్రపుత్రిక వివిరథంబు । లివిమహాశక్తులివిశ్యోతు లివిమతంబు । లి
 వియమిషిమయపుండంతు లివికురెంబు । లివిసువర్ణాశ్మసముదయం లి
 వితటంబు । లనుచుపేర్వేరఁజూపుదు సరిగియంత ॥ ౭ ॥ కలితవజ్ర
 పల కల్పితకుక్ష్యంబు శాలికుంభస్తంభ సంభ్రతంబు । వైడూర్యరజ
 తక వాటసంద్భింబు శక్రాశ్మజాలకా సముదయంబు । ఘనఘాపవ
 రిమథా క్రాంతదిగంతంబు పౌఢ్యకర్పూరీదీపావృతంబు । నానాదిశా
 గత మానవాకీణంబు వేత్తనాస్తార్థట విశ్రుతంబు । ౮ ॥ పటుచతు
 ర్విధనాద్యవిభాజితంబు । వేదవేదాంతపారక విలసితంబు । రమ్యవా

రాంగనాలాస్య రంజితంబు । నైవశ్రీ లక్ష్మికాజ్ఞానా యతనమేగి ।
 చ ॥ ఏదిలముగాగరిమ్మనిముఠా లకునాస్య ౧౯ బట్టియట్టభృ ॥ స్పర్శ
 గమోజ్ఞాచ్చియందుగల సందిపిమెల్లన యోసాపుడు ॥ స్పర్శనానా కేగి
 యాశ్వమిని ముందట మొక్కిక్కు-ను నిల్చియుండెడి ॥ పదియందున్నది కా
 జ్ఞానము చక్కగఁజూపకుమారి నావుచు ॥ ను ॥ ఇంద్రాశ్రీ ముల్లి
 కార్జునుడు సామీ లెస్సబాగాయె ॥ మఱియో కేమిదలొద్దిదేవమిని స
 భావించికాన్పించె ॥ చిది పేర్చెపిగా ను పోయిని దిన్ ॥ గన నోడ
 నీ ॥ చతుర్థంబులుజాలుచునిది ద గ బోకి కాన్పించె ॥ ప ॥ అని
 న ॥ శా ॥ ఏమీమీనెడమా లలాదెదిపు నీయచ్చిన్పించారె చకి ॥ స్వా
 మీస్వామియితంపగాడనుట యేదండల గాకున్నచో ॥ గీ ॥ వాక్యాన
 భులెల్లభక్తిరతులై యేతెంచివాఁ ఛాళల ॥ సోమ ప్రియగొల్పనేమిటి
 కి నీతో జేతునామేలమాల ॥ గీ ॥ అనిఁజూపవృత్తంబు యో యయ్య
 లలఁచి ॥ కేరడగుంకిడి వేరె ద రిగలదె ॥ బెల్లమని నోడపడిచే జె
 ట్టినట్టి ॥ చందమయ్యచు వాఁడు బాడఁజూడ ॥ గీ ॥ ఏదిసికఁజూ మొ
 నవాలుయిట్టికేల ॥ నేదితోల్పిరిమొదచార యెముకఁగారి ॥ యేదినల
 కూననామేన విడినచాన ॥ యితఁడుజేజేలదొరయని యెరులనించు ॥
 చ ॥ అనవుడిరించుసావయపుఁ డైసరింధరియించుచిన్నెలీ ॥ యనువు
 ననన్నునీవడుగు నట్టివిభావనగానికగ్గదృ ॥ ప్రియగనరామగానమడిఁ జీ
 ర్పకుసంశయమిశఁడేతఁడె ॥ వినుతియొనర్పుమొక్కిక్కుచద నెఱ్ఱిరినఁ
 లుమానికగియ్యగన్ ॥ ప ॥ అనిన నచ్చిరుతం డెట్లనియె ॥ చ ॥ వారుఁ
 డుమడిందలంపనుక యాకృతిగన్పఁగిగ్గివృష్టిచే ॥ నరసింహవేరీరితిద
 గు సొచువచించితి వయ్యమిన్నునా ॥ దరమునఁమొరలాడునుడిఁ ద
 ప్పగఁగూఁడునె నన్నుమొరలి ॥ పురుసునచిన్నగాడలచి పల్లరుఁడ
 క్కుఁజెట్టఁబాడియె ॥ ప ॥ నావుడు తజ్జంగమవరుం డతనితోడ ॥ చ ॥
 వారుఁడెటువంటివ ఁనిన నాకృతిఁజెప్పితిఁ జెప్పినట్లయో ॥ స్మరహారుఁ
 గానుపించ దరహామమిభోటికి ధ్యానగమ్యుడై ॥ పరగునలంఁజూ
 త్కడయ బర్వగనన్నిధిమ్రోఁగాకయీ ॥ ధరిఁజనులెల్లగొల్పుపర తి
 త్త్విమడేనికఁ లేగుకాపునన్ ॥ గీ ॥ భక్తితోడ మొక్కిక్కు పకుసకగి

స్ఫోటోపు । చున్నదీపనిక నునికిగాదు । పోదమూరికివుడు వాడులే
 పడికిర । మృనినసిద్ధరామఁ జలనికనియె ॥ చ ॥ దయజనియించియా
 లని కలఁగిడినురావలెగానినవుని । ర్ణయముగఁజూపలేవు గదనాకట
 గఁ బనియేమిమీరుపొం । డయకసకేచువచ్చి జనులారడిసేయఁగఁసిగ్గుఁ
 జెందనా । యయతసమంబులైనశివు వారసిక్రస్మరవత్తునావుమా ॥
 చ ॥ కలఁగుచుజంగమయ్య కనుగందనుచుగఁపసీమడించియే । కొలఁ
 దిఁజంగవచ్చునని కూరిమిమీఁగఁగఁబజ్జగించియ । గ్గలముగమందలిల
 గు కొరగానినబిట్టవలంచియెన్నిధం । గులదనతోడరామికిఁ దగుల్కొన
 డంబని మేగెనంతటక ॥ చ ॥ ఇటుతనుఁబాసియాశరణుఁ డేగినపిమ్మ
 లసిద్ధరామఁడు । తొటమ గఁమూర్చఁజెంది బెడిదంబుగఁగన్నులనశుక్ర
 బిందవులే । పొటపొటరాలసేలఁబయి బొద్దుచులేచుచు నుస్సురంచు
 ది । పొటమూఁజూచిబెగ్గిలుచుఁ గ్రిమ్మిఁశోకమ తోడనాత్మలోన్ ॥ ఉ ॥
 శక్తినిక నుపింతుని జంగరువహుఁడనున్నదెచ్చియీ । యుద్వినిడిం
 చిపోయె నయయోయిఁక నెవ్వరు దిక్కులంచులో । బద్వినచింతరాముఁడ
 ల శాసినఁగొనువారి నెల్లవే । దాన్వనిజూలేరుగద యాదరణంబు
 ననంచుఁ గుఁడై ॥ స్వలఘు! గీ॥ గిగులఁజగులఘుగులవిరులనిరులఁదగు
 తగులఁసిగులఘుఁడు దగులఁబగులఁ । హులఁకిరులఁగిరులఁ బరగినవన
 మాలఁ । శిరభిరెడవరుస నరసింహ రసి ॥ నీ ॥ శారదకానవే శారదాం
 బుదవణుఁ మన్ననకానవే మన్నధారి । శాండ్రిలకానవే శాండ్రిలను
 తపాదు పాటలకానవే పాటలజటు । వారిణకానవే వారిణాడనచేలు న
 మృతంబకానవే యహృతజేవాఁ । స్వందనకానవే స్వందనాయితరథు
 నధయంబకానవే యధయహస్తు । రాజవృత్తమకానవే రాజధరుని ।
 బాణభూషమకానవే బాణవరగు । నందివధకానకానవే నందితురగు । న
 నుచుఁగుజములశివుజాడ లరసిమరియు । గీ ॥ ఘనునిశ్రీగిరిమల్లికార్జు
 నునిమీరు గనరెశ్రీగిరిమల్లికార్జుములారి । యతులఖర్జురశిఖరిప్రీ
 యాభుఁగనరే । యతులఖర్జురశిఖరిప్రీ యాభులార । ప ॥ అని య
 దుగుచు । క ॥ తిరిగినచోటులెతిరుగుచు । నరసింహతృణగుల్మలతలె య
 రయఁగఁజుచుమా । జోఁగబారుగుపాలెచొచ్చుచు । సిరిగిరిపతిగానతే

క చింతిలియంతన్ || గీ || నక్షవలేకజిక్కు వడిమేకజెనుటలు | గృ
 మ్మజెదవులొడగ గంపమడర | నాదరించిచెడ్డకు మనువారెగాననీ |
 కుండియొక్కచోట గూరుచుండి || ఉ || అక్కటజగరుయ్య యు
 దందగఁజెల్పిన నీచురూపమే | నెక్కడగాననైతి పరమేశ్వరినన్నలయి
 పఁబూనియే | దిక్కునఁడాగితోయడవి ద్విస్సోవేసరి నాక్షయాఁగిట |
 జక్కిరిఁదప్పిసుక్కిరిని నేనుకపల్కిక నైనఁబల్క నే || చ || కరుణద
 లిర్పనీవ పాడకట్టదవంచు వదించెమున్నయీ | శరణుఁడునేను శ్రీబ
 డిపంచులఁగొంచులఁజుట్టుమెట్టలం | దిరిగియున్నెల్లవోలెలచు దేవగూ
 మఁగాననైతిని | వరిపుడవయ్యెదంనెనరు వారిఁగీవికన్తనరాగదే ||
 చ || కటికిరించునంబసుల కాపరికుట్టఁడువిడటఁచున | న్నిటువలెగా
 సిఁబెట్టడను నేతిలిదండులఁబాసినన్నును | న్నుటకుగురుండువివేచుని
 చొచ్చితినియిలుగానయింక నే | నటఁబడనీకనాకినులు చల్లఁగనిల్లనఁ
 యుమొక్కెడ || చ || ననువెరఁబెట్టకీష్టక నంబడితేనిరయింబు
 మీరనే | నినుఁగొనిపోయిమాకుఁగల నెయ్యలఁబంధులఁదల్లినంబు
 లం | బనుపడునేగిటాలసిరి బాయనియిండులఁదొడ్డిమంకలం | దనియ
 గఁజూపెదన్నుడువుఁ దప్పఁబిరాలుననీపురాగదే || చ || తక్షయకరమ్మ
 నిన్నతి ముదంబునఁదొడ్గొని పోయిపాలుమీ | గడి నెయి విన్నజన్నుల
 ల ఖండముఁగొబ్బరి పప్పునానబా | ల్వడలునుదేనెపాడ్లుపలు వన్నెల
 వంటలు పానకంబుల | పుడములులడ్డుకల్ బెరుగఁ బాశముకజ్జము
 నీకొసంగెదక || గీ || అనుచునీరీతిసిద్ధరా మయ్యతన్ను | దలఁచిము
 ధ్ధానులాపముల్ వలుకునట్టి | సమయమునమల్లికాజ్ఞాన స్వామినెనరు |
 దవులనుకజంగమైవానిఁ దరియవచ్చి || ఉ || యెవ్వడవీపుకాడువడియే
 కతమేటికివంచరించెడి | వివ్వనిసింహగండకమ దేభములాదిమృగంబు
 లెల్లెడం | గొవ్వయినేకముల్ దరుచుఁ గ్రుమ్మరునిన్నిట డించిపోవు
 వా | రెవ్వరుమాకుఁజెల్పుట పు డేర్పడఁబాలక యన్ననిట్లన్ || ఉ ||
 సొన్నలయూరుముద్దయకు సూనుడఁదూడలఁగాయుచుండఁగా | సన్ను
 కజంగమయ్య గిరివాధునిజూపెదంచుఁదెచ్చియు | న్నన్నినవానిజూపె
 డక నిచ్చుటఁబోవనాడియేగెనే | శెన్ననగాఁతున విసని ద్విస్సోక

చ్చుతి నె గుగానమిన్ || గీ || అయ్యనీవైననెరిగిన నాతఁడుంగు | చో
 టుబూపి పవేవేల్పుఁ జూచినపుడె | యెలమిన పయిగోర్పడ మిత్తునీకు |
 నమ్మునునుటయఁజునపున్వినవ్విహరుఁడు || చ || జడియకుమేలయేడ్చె
 దవు జంగమవర్షుఁడుజెప్పినట్టియూ | మృదునిగనంగజేతుఁగడుఁ మేలగుఁ
 రారికుచు రయన్నయ | బృహతఁడు నెన్నోసల్ బుడమఁ బొందఁగఁజాగిలి
 మొక్కివేడుకల్ || వడసెతినయ్యమిమ్ము నెడఁబాయకవచ్చెదఁసామిఁ
 జూపవే || క || అరుడబ్బలునిదోడ్కొని | చనిమల్లేశ్వరుమనోజ్ఞ సద
 ససమీపం | బుసనిలదీనానవసియిం | చినవాడదేమాడురాజ శేఖరు
 డనినక || క || గునుజంగమవర్షుఁడుజూ | పినతెలమేయిచటలేడు వే
 ల్వాతెనిలా | గుసనన్నుఁగాసిఁజెప్పక | చినమల్లేశ్వరునిటుంకి జెప్పంగద
 వే || ఉ || నావుడభీకజంగమము నమ్ముమునావచసంబుదప్పదీ | తావు
 సేవసించుఁగను దమ్ములొకి చుకఁ మూసివిప్పుమా | దేవుఁడుగాను
 పించునని తెల్పియదృశ్యతఁజెంగఁబాలకుం | డవిధమాచరించి ప్రియ
 మంచుచు గ్రమ్మరిఁదోచూచినన్ || మ || అనఘుండవ్యయఁడప్రమే
 యుడచలుం డాద్యంతశూన్యండునూ | తనుడానందమయుండగమ్యుఁడ
 భలా ధ్యేతుండచిత్తుండవా | మనుఁడద్వంద్వడనాముడచ్యుతుఁడ
 నూత్నుజ్యోతిరాకారుఁడా | మనుఁడాధిక్తుఁడుజెప్పినట్లన గుణాకారంబు
 సంధిల్లగాన్ || కి || కనుపట్టసిద్ధరామయ | యనుపమమోదముననీతఁ
 డయ్యయెఱుంగఁజె | ప్పినవేల్పునజాగిలివం | దనమొనరిచియిట్టలనియె
 దద్దేవునితోన్ || ఉ || ఎక్కడఁదాఁగింత దడవెయ్యెడనారసి కాననై తిసీ
 విక్కిడికిఁగిలాలమరలి యెప్పుడువచ్చితివయ్యకానలాఁ | ఎక్కియొకిండు
 నేవెతలఁ జెందఁగఁవాదగుపుణ్యమూతిఁ యై | యిక్కరుణాకరుండభయ
 మిచ్చిటురమ్మనిచూపెమిమ్ములక || క || కాకున్న సేమిగతియగు | నో
 కదియనితిరిగియట గనుంగొనఁగదవ | ర్యాకృతియచ్చటఁగానఁగ | రా
 కుండినయతఁడుతత్తి రంబగుమదితో || చ || కిటకటమోసపోతిఁగదె
 కన్నులుమూయుమటన్నమూసిన | న్నిటునిరిఁజేచ్చుభక్తవరుఁ డెచ్చట
 కేగమియేమిసేతునే | వెలుగునుగొంతునిరికి భ్రమియించి వెనంబఁచికఁ
 గట్టిగాఁ | జటికెవఁబునైతి నినిచింతిటుచు డఁగియునురిక్తివేసి || నీ ||

చిరుతనిఁజేరంగఁ జీరికొంటఁజేర్చి తొడలపైచిమకొని యొకలునిమిరి
 కూకఁటిగువ్వివై కుంరాస్త్రుక్షిట్లను తనయనీమగ్ధశ్చ మునకుమెచ్చు ।
 వచ్చెనిన్నిటుదోడి తెచ్చుటకైయల భక్తునిఁడకుచే ॥ ౨౫ ॥ య
 తడగఁడడని యడలకుమనివాని పైఁప్రికొనుగోరు ఎడమవజ్ర । కవ
 చముగఁజేరియోగవే గములుఫాల । నయనమునుమరిప్పొసేడయుమె
 పంగి । యింటికేగెడుగానిని యొప్పిజాఫణ । మిగవలను యుడిగోరు
 మిత్తుననిన ॥ శా ॥ గానీవల్లభవాంధితంబొకటినేఁగొయ్యెచ్చెన్నిన్నని ।
 వీరూపంబుననీశుభాలయమునో వేదనామెబడి । న్నానారిందగుసం
 తసంబునగన న్నాయూరికేతెంచి ॥ ల్కారుణ్యంబున నెల్లకాలమటఁ
 సౌఖ్యంబొప్పఁగానిల్వవే ॥ ౩ ॥ ఇదివప్పవేతెవాంధిత । మెదఁలేదనీశు
 డనియె నేగతినీవిం । పాదవలఁగోరినకోరిక । లోకవలఁగఁజీయఁదగుగా
 న నుక్కటిచినుమా ॥ ౪ ॥ లోకమునకుఁబూజ పెకుమిన్దగిగు । కరు
 డుజూపిన్తట్టి పగిదిచిల్లు । పెరుఁబూజ్యు యొప్పతిమెండు ॥ ౫ ॥ సన్నా
 తించి యగ్ధకుండు ॥ ౬ ॥ గానీవై రామగ్రాంబున నెర ధాండా మే
 ధాయుత్తుడై యద్వైపుఁజ్చి సుతియడ ॥ ౭ ॥ ఫాలశ్రీశ నీకీలభ
 వ పాశవిమోచకశీలమోహిన్ ॥ ప్లోకములవాలిమోగి లోకసుధాని
 ననాలకంఠ కా । కోలకథాశీలాశీల కోటిక రాదిను ననుచాలె ॥ ౮ ॥
 లకవానకూలచిరు తించెరనిన్వి దెమల్లికాజుక నా ॥ ౯ ॥ హరిదశంక
 కాదిపతు పారవటీరమృగేంద్రగుంభ ॥ హ్రూమరాని వలెను దుర్గజ
 పారదహరిహీరనుం । చాసమోర జీమనసు ధాకరచంద్రిని లేశ్వరా
 శ్వభా । పారమణీశరాధనిజ సంహననాందిమల్లికాజుక నా ॥ ౧౦ ॥
 అనిచినుగించునానని బ్రతుకబునగన్దొని చెప్పిమల్లికా । ద్దునుడనున
 త్సనీకెగురు చూతుఁడైతిద్రాక్షులొప్పులొ । క్కనిమిమమేడుగాగనటు
 గావునఁబోదగుటంచునడఁం । బుననిజపాదసేవకప చూహవిహారిణి
 సొన్నలాపురిన్ ॥ ౧౧ ॥ కనకహణీమయాలయమఁ గల్పసఁజీసి తదంతరొ
 ర్వికూ । తనఘంటి గదూపమునఁ చావసియించియమేయభక్తిభా ।
 జనమగుసిద్ధరామఁదన సన్నిధిసంచితగజ్జనానురం । జనమొనరించుచున్ని
 లిచ్చె శర్వద్రుశ్రీగిరిసూకుచాడునన్ ॥ ౧౨ ॥ అటుగనపట్టఁబారజను

లంఘ్యుని నొనియవచ్చుటాత్మకంబులై యిటుమునుపెన్నడిప్పగిది నీమణిధా
 మముగానలేదు | విక్రమముగలదైనట్లెవల గిప్పుచునున్నదిచూడ
 డుచును | కృష్ణుల బగుదులెల్లగు మిగాఁగుడి జేరఁగనేగియందు
 నన్ | చ || అని పగులంగ మూర్తిగాని యందొక్క క్తిచేసింపుసిద్ధరా |
 ముగ్ధునిదియవృత్తిము మోదమున నులండునుకల్పబు | బె
 నెగొనంగులొండఱి వేగమును ద్దయజ్ఞానము | నీతనయనువచ్చి
 న దుచిరం గుఱుచునుధూసమిట్టడె || క || భవమువెలువడితజ్జ
 న | నీమము జూపిచుదారి చేచనియగుట | నవరత్న ఖచితమైతగు |
 భవకేరముగా చిహ్నిచ్చి బలినతిమచేన్ | క || రెండవరుద్రునికై
 వడి | నుండుతయిచ్చి జనమహా త్సుకుఁ డెయ్య | తండుజనసేవక
 ఁద | కాండజములకెరగిసిలువఁ గడు వేముతోన్ || నీ || జనకుఁడుగూ
 ఁని తనముగల జేచ్చ నాకులపావనా న యశంబు | నాపెన్నిధా
 నుని న త్తెగ్గన ప్తి న తిలఫలమును నాల్గుచును | నెడఁబాసియెచ్చ
 కిక్కిరియిచ్చు క్తి నావచ్చితి పెగుడెను | యాలింగమొక్కి డిలయు
 నొక్క నెఱగిపునుబయ్యు జరుతెత్తును | ముంత గూడి శ్రీగిరికరుగు
 న ము | ముదీలుగలగల వేశంబుతుడిగఁజగు | తనమవృత్తాంతమంత
 యుగలఁడెల్ల | నెల్లవారిలుగంతంబుపాదయలగుచు | గీ || భభిర
 జితంబుశాంభవభక్తిధామ | కమల సుధామలమద్యవై కాచహేమ |
 గు నుతరంబుగలగల నివహభీమ | సేవకాఘవిరామశ్రీసిద్ధరామ |
 క || బాలుడైనయె డియుని | లీలమహామహాదవగుట లేశముజెలి
 గుం | జాలమమతిమిడికిసరి | మొక్కమందు నైననెన్నగలదె |
 వ || అనియి తెల్పుంగుల గొనియాడి యేలిల్లింగ మూర్తిభాధానం బె
 ద్దియని చుడునువిచారిచి సిద్ధరామనిచే గొనిజేబు మల్లికార్జున
 మూర్తి గావు సిద్ధమల్లేశ్వ రాభిధానంబిడి పోడితో పహారములం
 బూజించితి నాద్యాదుల గొంత ప్రోద్దు వినోదంబు సలిపి తదంతంబు
 యశ్యులదోడ్కొని తదీయ నివాసముగూజని మదాఖ్యదతోచి
 తాసనంబుల నాసీమలై భూతివైష్ణవముగైకొని యొండొరులు తమ
 లోన || మ || ఘనగిరిమల్లికార్జునుని గన్గెనివిత్పిన్నగంబియందుఁడో |

జ్ఞానిచనుచెంచువీరిన కుండకుడుద్దయభాగ్యవృత్తిజే ' పునగు,
సాన్నలాపురిశుభం బువంగంచెబుంగునియా , బులునునింగరిం
బతుల సాఖ్యనుజెందుదిరింకమీదటన్ || ౬ || కర్మజ్ఞానాద్భుత
పుకొరికు | రాజసాగాన్త మననంద్విరాజమాళి | నచ్చెగల్గినాము
సకుమందిరిమతోడ | వచ్చెననిధ కికిమెచ్చినాడు | న | అదియు
మంగాక | క | శ్రీమెరయమున్నుమైధున | రా | కునిటలాపిసాది
రాజవార్చా | కామచనాపితిటలన | భామమునకుదెచ్చెదది

—(*) మైధునరామునికథ (*)—

ధంబెటులన్నన్ || ౭ || హైమవ్రాసాదిచర తస్మాన్సాగ్ధకచక్లావహ
మఃస్సుమన | హైమాయిరనక్షత్రము | భీమావతియౌబపురముస్ఫుధి
విదనర్చున్ || ౮ || తత్పురంబున || ౯ || ప్రాకటనైజవంశజల రాశి
విధుంజ్ఞానసోమయాజని | ప్లాకలిత స్మృతైవము సల్పికులాంగన
యందుఁబుత్రకో | భాకరుగాంచెనెన్ను పారితిమైధునరామనాము
మై | నాకునితోల్లిశితనగ నాధుఁగఁగించినరీతివ్రీతిగాన్ || ౧౦ || కని
మనోరథమీడఁరెననుసరియఁ | దానసోలోపకలనచేదనరింధు |
రాజగొనియాడఁదత్సమయాజిభూతి | లక్ష్మసాఖ్యా పిక్వగిగాలంబుజరి
ది || ౧౧ || అక్షయసవ్యయాత్మజమ ధాధిపుఁధ్యానగిగింటిగాని
ప్ర త్యక్షముగాఁదదీయఁమ లాక్ష్మితిగన్లెనన్తనింకద | త్రిక్షునితా
జగవలన టంచుఁముదఁబున సేగియాసహ | ప్రక్షముఖామరాభిను
త మాశిసలాకముజెందెన తటన్ || ౧౨ || జనకుఁబూ మేశ్వరుఁజెం |
తినపిమ్మనదల్లితెనపదిసరిసమునుమై | ధు స రా ము ఁడు ప్ర ప ల
లు చు క | య స నప్త క మై స పి ద ప నం బపచపునా ||
మ | ఒకనాఁజాటలకుత్తలంగలసి తానుద్దడకాంతారభూ | మికిపల్లెంధ
వనంగిహాధకమయి తాల్మిబోయియందొక్కచో | సకలాందోద్భవ
సన్నివేశగట పృక్షచ్ఛాయలందాత్మచు | త్సుకలీలస్వసియించువేళ సహ
పతుకల్వేపకన్యగణా || ౧౩ || ఒండొగులతోడదవ్వెల | పండుగలు
దెవచ్చెనింక పడుకములకు | స్వంపదురిసెబుగజ్జపు | కుండలుమా
యింటనదుచు నెక్కఁబావలి || ౧౪ || పాటియొకఁడ | అకుసన్నపు

౧ వలదుప్పలులుపూలు నేపితయంగీ । తారత్రులుగుతలపాగులు । వ
 రిమోగొనితెచ్చునాటి కయ్యయట చుగ । ౧ । మాయక్కలమాకా
 వలద । దోయగులులవారి నెల్ల దోడ్పడంగనే । నాయత్తవడగవతెల
 డోయనివేటొకడువల్కి నుక్కుకలీలద । ౨ । అప్పుడురాముడట్లు
 ను నందిగాంచికుమారులారమా । యప్పుడబావనుంబిలిచి యప్ప
 కుమారులైన బుభుక్షుముం । బప్పులుకుప్పతెప్పలుగ బాటినిజారలతో
 భుజియైదై । గప్పగలగట్టనిత్తు నొకంబునవారికి సన్నపుట్టముల్ ।
 దు । అనిసంజక్కు ననవిబాలకులు చోద్యంబయ్యెరామయ్యని । నను
 వాశ్యంబులుయూరులేని హలిమేనెట్లు నచ్చివూరా । రినిశిశంకలు
 తిడ్డలన్నగతి నొరీసికుతోలుట్టువే । విసమ్మై వడిబావగల్గెజెవుమా నిం
 జామునిక్కంబుగాన్ । ౩ । అందఱోడివారుకొర కక్కనుబావనుం
 దెత్తునంటిని । రిందఱునన్నియుండనిపు డొక్కడనుండిట వచ్చినారుమీ ।
 చందములెన్నరుగమె మృహవచనంబులు వింతవారికిం । పొందెడు
 గాకమీకునెన యొగ్గిముగాదలులై నదెల్పుమా । ౪ । మీయక్క
 యెవ్వని మీబావచీరమి వారిదేవురు దవ్వానమీప । మాకలిగినవా
 కొ లేకదరిక్కుగో వారిచుట్ట బులెవ్వరువారి । కందరుసంతాన మే
 వృత్తిజరియితు రెన్నడమియింటి కేగుదెంచి । రెవ్వరుమీబావ
 కివ్వలాలెచుచు వేపాటిజడవేసి విపులమాకు । నెఱుంగజెప్పమటంతు
 నందరునసప్రస । రెనగిగునినాడిజాయంగ నేగుదెంచి । మాటమీ
 దనమాటగా మఱియుమఱియు । నుచుగకత్తరితరమిలె న్నడుగుటయొ
 ను । ౫ । వెం నెలలబరిబాలకుడు విరిడియైమరు మాటలేమియుం
 బలుకకవారి నెల్ల నెడ గానీమంగవల బాష్పులందువుల్ । దొలుకగ
 నింటి కేగుచు నెదుర్కొనుతల్లిని గాంచికోకిమి । గలముగనేడ్చినంజెద
 రి గగ్గిక్కునా త్మకాశాగలీపునున్ । ౬ ॥ విప్రుజుచికనుల బెక్షలు
 నీరముదన । పైటకొంగ చేతలబాయుడిది । నాకుమారయన్న నా
 లంద్రినాకుట్ట । యేలయేడ్చెదయ్య యింతవెక్కి ॥ ౭ ॥ అడవివిద్యు
 ములగనుగొని । జడిసితితోయియ్యలేక సూచరులబని । నిడదెలిమిలే
 గుజాదిగో । ఎదుచులతో నేలనిన్నుబంజితిరెంజి ॥ ౮ ॥ ఒడతెలుగ

యాగఁజేసెను । చెడుగులునిన్ను వ్యరేని జనకిరీవాణి । గడయఁ గళి
 ఁచెదఁ । గొడకాకల శైలగువాకుఁ గొంకిఁ చెవువా । చ ॥ అసెగు
 మారుఁడిట్లనియె నమ్మనహయులునేనరణ్యమే । ది గుమిఁగూడియాడు
 నెడఁ దివ్యలక్ష్మలఁ బావగాలర । మృనియెడనుంచులదిరచు ట్లనికే
 బలుకంగఁలేనివా । రి నెటులఁదెత్తువలముఁ జెలరేగివి కావిక నవ్విరత్తి
 ర్థ । ౩ ॥ అనియలఁదాడినమాటలు । విని న్నొదితమెంది వినినెటు
 లగో । దనముచువుగ ననియప్రహోకి । యన ప్రవిచాఁగినిలికె నాత్మ
 జాతోడఁ ॥ ౧ ॥ అన్ని పేరితనమున నదినివడుగు । లాగుచు లుక్తిపి
 త యడలెదల । తెలియకాడియెనసొదియచు దీర । వారిలడిగినకి
 మమెల్ల నేరువటతు ॥ ౨ ॥ మీయక్కభ్రాగరఁ బమిగావమెల్లయ్య
 వారలయునికిశ్రీ సర్వతమున । చతిదూరమిచటికె ధైశ్వ్యస పత్తిగల
 వారుబంధువ గఁములుహిమవ । దాగులునుతులు గదాగివచ్చియులు
 సకలలోకాధ్యయై జరుగఁవృత్తి । లేమిచేచిలుచుట నదెన్నఁడువారి
 శ్రీదుఁడుమీపావ చెలిప కాట । పృజ్ఞఁజరింపఁగల సర్వభూమి
 యరియనాయల్లులంకపెద్దలఁడుట మెదియఁగలఁజేపిన హీనవిప్ర
 బాలకులకన్నఁగోప భానుఁడగుచు । ౩ ॥ బాలకుఁడెల్లువల్కుచి
 దె పండువుదాయఁగప చెఁదల్లిన । వేలఁదనూజగనిహృద యెక్కరుని
 ల్వఁగఁబవిష్టులం । బోలునెక్కిదిటంబిలువఁ బోవమయోకమతఁబంపు
 నఁ । లీలగఁకనువారి గరిలించుకఁవచ్చెదఁ సర్వరంగుకాన్ ॥ ౧ ॥
 వసుమతినియల్లుదోగ్గని వచ్చినట్టి । పండుగశుభాస్పదంబును పర
 గునెను । నల్లనేయకమన్నహీ యనుచునగరె । ఎలుచఁగాఁజూచిమ
 నసాటి బంధుకోటి । చ ॥ అపవ్రహ్మణ్యియల్లయె నన్నికుమారకని
 మ్మగాందిరీ । జనకుఁడుచన్న పిగ్గుటవి చారము చేనితరంబాదోజక । వ్య
 నిపటుఁబంపలేదతఁడు వచ్చుటలేదు తొలఁగి యిఁబా । మృనియెటు
 పైతుశ్రీలుజను పట్టివిగావుగదాసరావనల్ ॥ ౨ ॥ అదిగాఁమీపావ
 కతులిరిసంపదల్ గలఁతడిలకేలఁ గదిలివచ్చు । నెక వేళఁచచ్చెనా
 యొంటిరాఁడతినితో పరవారిమరుజెంచు బహుళమౌగను । యందటి
 శ్రీశ్రీ విందానీయఁగల మిప్పుటఁగుడుచుట కింటలేదు । నాటికిఁచవు

యుజెం చగఁవచ్చుగానికన్నులు బెంచగలరెభూ పలయమందు । గీ ! పూని
 మున్నూటయిరువది వుట్టలేండు । అములువానికిఁగగువ్యంజనములుగూ
 ర్చి । పాక మొనరిందిపెట్టిమీ బావచేతఁ । మెప్పుగ నెఁగరికాటుండు
 మిగులఁదొల్లి । గీ ॥ కానభాగ్యవంతులైన వారలతోడ । నట్లుసాటివ
 త్తు మీవుపెద్ద । వాడవైగఁగించఁ వచ్చినప్పుడువారిఁ । దోడితెత్తుగాని
 కూడదిపుడు । వ । అనివల్కిన జననిసల్కులు వెడవెడయుకొనిత
 న్నుఁ గేలిఁజేసిన విప్రకుమారుల మాటలు మనంబున నాటుటయు నేగ
 తినైన భగినీభావుకులఁ దోడితెచ్చి పండువుఁ జేయుదుం గాక యనితలం
 చి యొకతీరున నెద్దినంబుఁ గడపి మఱునాఁడరుగోదయంబున లేచి యె
 వ్వరితోడంజెప్పక మరుతెత్తిన కైవడి పురంబు వెలువడి । చ ॥ కరిచ
 మరీతిరక్షు న్నక గండకభల్లుక వుండరీక కే । సరికిటిభూమాయుశశ కల్య
 వలీముఖ కృష్ణసార కా । సరళరభాఖుభుగ్గవయ శాక్వరరౌహిశ రామ
 ఋశ్యశం । బరముఖసర్వదత్తమృగ బంధురకాననభూమిఁధీరుడై ।
 క । ఒక్కరుఁడదరక బెదరక । నక్కుడుపైనములుజనుచునెంతటిదవ్రాన్
 యిక్కడికిఁగీనగంబని । యక్కడినక్కడిజనాభి నడుగుచుఁజనియెన్ ।
 మ । చనికాంచెఁ ధరణీసురాల్మజుఁడు భాస్వదృక్తిశీలమున్ । ము
 సపాపాటఁకిలముస్వరదివా కఃకామినీకేలము । న్మునిగేయాఖలతీర్థజాల
 ముఁ సవామోక్షోస్సుకావాలమున్ । జనితాభీష్టదకల్పసాలము మనో
 జాతారిమి న్మూలమున్ । గీ ॥ కాంచిసంతోషపులకిత గాతుఁడగు
 చు । నన్ముహీధరశిఖరాగ్ర మధిగమించి । యెవలనుండునోమాబావ
 యిపుడవెఁకి । వెంటఁగొనిపోదుఁగాకమా యింటికనుచు । నీ । రాజ
 రశిఖరేశ్వ రంబంచువీక్షించి హావకేశ్వరునిగేహంబుగాంచి । గణపతి
 స్థానంబుఁ గలయంగఁడిలకించి పంచమతంబుల పజ్జవెదకి । కలితపాతాళ
 గం గాపగీతముఁజూచి కుండికానివహంబు దండనముకి । కోటిలీంగా
 తార కుంభినిగనుగొని చంద్రగుప్తనగంబు చాయనరసి । రమ్యతరళం
 ఖచక్రవ రాహబిందు । నారసింహసరస్వతీ నామతీర్థ । రాజుఁబరికించి
 కాంచన రత్నసాల । గోపురంబులుగుగ్గిమ్మరి పాఁడంత । వ । మఱి
 యుఁ ద్రిపురాంతకాలంపురీ బాలబ్రహ్మేశ్వర సిద్ధమాహేశ్వర వీరే

శ్వర స్కందసోమేశ్వర ప్రసూనాచల సంగమేశ్వరంబును చుట్టొ
 రోచ ద్వారముధ్యంబున గలతీర్థంబుల బర మర్చించి ప్రకారంబు
 జరియంబొచ్చి యంతటం గలయందరిగి మల్లికార్జున శిష్యుల నన్న
 వాడని కనుబడుచుంబుల నడిగి వారివలన నిక్క వంగుదెలిసి తదీ
 యాయంబు కేరంబోయి యచ్చట లింగాశారంబు గాచి యస్సగృహ
 పుకాగాగం విడియని చెప్పి రచ్చట లేడిదేమోననుచింతించి దూర
 పథశ్రమంబు నొనరి వాడుగావున నెక్కి యెడల సుచుండి యుద్దేవు
 నుద్దేశించి || ఉ || నింకినవేడ్క దివ్వెలకు నిగ్గనిపోషగఁబుద్ధిబట్టి
 నెండకు నకుండుకె శిష్యులసిల్వకఁ గోడునామె || రొడ్డనించుబా
 లురకు దివ్వయితెల్లినక న్ముఖగియీ || కొండకువచ్చినెల్లసలు సుమ్మ
 రింతనినుగాంచువాంఛచేక్ || ఉ || పొన్నుఁజుద్దిలువ్విడిసి ముచ్చు
 మల్ ఎడకింటఁజూతుగా || మిద్దియవొడఁదాచికఁ మిక్కిలేకక నొక్క
 రుండనే || నిన్నసకేగుదొచితి || కేమియఁబల్కకయప్పనిపున || ముద్దొన
 రించిరంజిప్తు మోరమ సోదుక మల్లికార్జునా || ఉ || మాసరివా
 రుదివ్వెలయ మా సకుంజలుర నాడబిడ్డల || న్నాసియెసంగఁదోకొనును
 వచ్చుచునుండి గానీవును || ల్లాసముసోడరిమ్మొది లక్షిసోసంగుట
 నీవురాకన || న్నాసియెనర్పఁబోకుకను గందనిచూడకుమల్లికార్జునా ||
 ఉ || తామవసించునట్టి పురిదండకుదూరపు చుట్టమైనరా || వారలదోడి
 తెచ్చి కుడువంగనెచ్చిబహుకరింతురె || వ్వారిలన్నుగాదప్రియ
 బంధుఁడనింటికీవచ్చినాడనా || గూరిమిగాంచులక్క పేట గూడునెక్కగిరి
 వల్లికార్జునా || క || ఇన్నాల్లనుండిపిలువక || నన్నిప్పుడుపిలువవచ్చినా
 డనినాపై || కన్నెట్టఁజేసినాడవా || కున్నలపైకిమకఁశేయఁ గూడునె
 బావా || క || మాతల్లికూతులెల్లుని || యేతెఱఁగుఁజూతుఁడును నె
 ప్పుడుఁగడువాం || ఛాతత్పరయైయున్నది || ప్రతియెలర్పంగరమ్ము వేక
 ముబావా || చ || ప్రియమెగణింతుగానినిను పేదలటంచుఁ దలంచఁబో
 కు || పేదలనునహస వస్తువులు లక్క వగావును చాలయంబునా ||
 రయమునరమ్మనివలకు రాకక పోరదటంటి వేసిని శ్చయముఁజిన్నునేని
 డిల || గుబకేన వి పెక్కు || గుల || ఉ || భూసురవర్మగంగనుమ

బుద్ధికిఁగోపనయట్లువల్కుది । గ్యాసుఁడుగానరామికిది గాల్పడిదిక్కులు
చూచిభావనా । వాసియెరుగఁడాయె తనవాసముఁజేరినఁ జూడఁడాయె
నే । జేసిన నేన మేమయ్య । చింతిలియంబు దలచియిట్లనుకొ ।
ఉ । తల్లినినన్ను బంధులఁబొంది బుంజూడఁగవచ్చుకోర్కెనీ । యిల్ల
ముగోపనిపద్యైవముగఁబుల్కులనీవు కీయఁగాఁ । జెల్లుయత్తవారిగృ
హ సీమలను ఎదలెన్నిగల్గి । పుల్లఁగోగోచనలు పుట్టినయిండుల
కానఁజెందరై ॥ ౩ ॥ కియిన్నెపుబవయం । బాయకనాతోడదివెల
పగుమకెటుక । మూయఁపచుఁబెక్క భంగులఁ । వాయోడకవిలిచివిలి
చివారిలుదఁకు ॥ ౩ ॥ పొడిమాఁకనుండియ । బుడుతఁడునేనిం
టికెలులఁబోదగుఁగినివొకొనియేగకన నెం । ఁడుచుటననుఁగేలిఁజే
సిపకపకపగఁగా ॥ ౩ ॥ పరివాసుతన్నగనుగొని । పరిహాసముఁజే
యఁవారిపలువుర డనుకొ । ఁగఁబెత్తియుండుకంటె న్నరణంబేమేలటం
చుమదినిశ్చలుడై ॥ చ॥ అలశ్శిరాగ్రమెక్కితఁ యప్పనుభావనునెమ్మ
నంబుగో । నిలిపినహాయబ ఘన సగ్మహఃపట్టణవాంఛలేమియుం ।
దలఁకనిల్చియొక్కబెడి దఁపుచుఁ బరికించిచూచిని । శృలమతిఁదాని
లోనురుకఁ శంకరుడఁ బయునంతగోపల ॥ ౩ ॥ ఇరుకెడలనిలిచిదండలు ।
కరములఁబట్టుటయుఁదిరిగిమహాశ్చముఖ । పురుషులనిరుపురగనుగొని ।
పరమాశ్చర్యంబునుందిబాలకుడనియె ॥ ఉ । ఎక్కడనుండివచ్చితిరి
యెవ్వరుమీరులునన్ను బట్టఁచూ । యక్కయుఁబావయేకరుణ నాత్మఁద
లంచిన వారుగారుపెం । పెక్కి నకూర్చిమీకుజని యింపఁబనేమివిసుం
డుప్రాణముల్ । దక్కఁగొనంగఁజూచెదనె తప్పకనేననఁచవివానితో ॥
నీ ॥ పరమాదరంబునఁ గిరిజయిట్లనిపల్కె మామంద్రతమ్ముడ౯ మేము
నీకు । పరులుమానీయక్కఱ భ్రమరాంబనేనుమీ బావయాతెండిదే
తాపుమాకుఁపుధినిదీపుజనించుపిదపఁచిన్నెన్నడు వాడలేదటుగానఁ నే
డుగఱుతు । తెలియంగఁజాలమై తిమిసోచుయాచపు శ్రుయభీమావతి
నుండివచ్చి । నాడునేడవనినిచ్చి వాడభ్రమసి యెంటిసక్కఁడిదిరు
గుచుచున్నవాడో । యనుమిడికొఱకించి దివరికొనుచుఁదవచ్చినను
గొంటిమిచ్చటవచ్చెన్ను ॥ చ । అనఁబి । తలఁపె । దా మిచ్చ

తేలికుమారుడంటె | ద్వంద్వయుగంబుమీదెడల | ఫలము సోకినవా
 లనవచ్చును | న్నెనరునగుచ్చియెత్తిధరి జీవరంధనిసదుభావకు | స్వి
 నతియొనర్పతంబియన నిలగఁతుంగఁజూచి మొక్కి నఁ | ఉ | నవ్వుచు
 గాఁగలింపికు గారి సముప్పతిలంగఁగూకటిం | ది వ్వుచుఁ జిక్కు-గీటుచు
 గు తూహల మొప్పఁగఁబల్కి-కున్నమీ | యవ్వుకు దెల్పివచ్చితిమో యా
 పెనెటుంగఁగిసీకవచ్చితో | యెవ్వరుఁడోడులేకపరు నెల్లి మొదల పురా
 గఁజెల్లునె || ఉ | వచ్చితిమీలు జేసితివి పారెకెనుంగొనువ మెల్లురా
 వచ్చుచునున్న వారుగల పాలకముఖులున రివిగడల | స్విచ్ఛేదమూక
 పారిపది వర్గముమత్రియకోటిపుమ | మ్మిచ్చదలిర్పఁజూచితేగి పేమది
 లోనికొఱంఠదీరఁగా || ఉ || దుర్గమకిరితక్కర | మ స్థితమదీగని
 ల్వును మత్తులసెగ | నద్దెచ్చివైయిచ్చటనుఖి వగఁంబుఁ జేందికొన్ని
 వాసరములనె || చ || చిరుతెఱువలు చచ్చటవ నెఱఁచచ్చి
 య్యుమి మ్మనఁదఱుమది వేడ్కఁబ ఁవదియును కుంగొనివఁచచ్చి
 గుటుచఁగనన్న గెన్లెనక రొమసీవుఁచి నూజలాపులి | త జేఁబర
 సంబుగంపప్రమ దంబునమావక రాజధానికే | ఉ | మాదాయాదు
 లుబంధువు | లాదివైలకాత్మసుతల న్లు ద్దనన | మ్మొడముఁ దో
 డితెత్తురు | కాదనకటుమీగురంబ గ్రక్కు నననన || ఉ || ఎక లేకుది
 వెలసదుమనె | గదుచున్మీపురముఁజేరఁ గాలేమియే | ఒడుగుమువ
 చెప్పుడుండువ | కెకవకలకేగుదెంతు మిందఱుమనిన || చ || వినిబె
 గఁదొందిబాలకుఁజువీరలదోడ్చొనివత్తునంచునే | బనిగొనివచ్చిరామనిన
 బంధువులెల్లనుగేలి నేయఁగా | జనుబుచితంబెయంచు హానినాయకుపా
 దములంద్రవాలిమి | మ్మనెలులనై నఁదోడికొని పోవకఁమాననటన్న
 నవ్వుచు || ౧ || అట్టలెనెమహ ద్వాంఛయారక | చెటుపనేల
 తమ్ము చిరునామధ | సమితిమత్కుమార సముదయమేనును | వత్తు
 మనియొగరుగ పరలనిచట | చ | తనసుతులోగిటన్వదికి లిల్లిదిగల్గొ
 నిపల్లెకూటమం | దునఁదిలకించిబాలకుల తోఁడనియాడుచు నుండెనే
 మొరఁ | జనిచనివాడవాడలఁభయాకులయై కనుగొన్ని వారినా |
 లనయనిగాన లేయనుచుఁ దప్పక వేడుచు గానకాతఁ యై || చ || కను

గవనస్కరించువులు గ్రీష్మగజబాదయుగంబుదొట్టిలం । దనువునఁజె
 వ్కునున్నదను చాలిమిదూలంగవ్రాలిలేదినా । ఘనధనరాశిపుత్రచనఁ
 గారణమేమనెప్పిసిప్పిమా । నినిదనయింటికేగి మదినిండినదుఃఖముతో
 డనెంతయున్ । చ । అన్నపానంబులు విసజ్ఞించి దినదినం బొకయు
 గంబుగాఁ గడుపుచునుండి యొక్క నాఁడు తనమనంబున శ్రీగిరిశ్వరుం ద
 లంచి ॥ ఉ ॥ పోరుడువంగ నేబలుకు బూటకమెల్లనిబద్ధిజేసి । యేదా
 రినిబోయెనోనుతుండు శాఁదగనాకటనెంతిపోలెనో । ఘోరవనిష్ఠగాళిఁ
 గనినట్లొడువెన్నది నెంతిజుంకెనో । నేరకఁమోసపోతఁగరుణింపుముశ్రీ
 గిరిమల్లికార్జునా ॥ చ ॥ నిరుతనబావఁగాఁదలంచి నేస్తులతోఁగడువం
 తిగించినా । తనయుఁడమానమండువకు దంపతులన్నియొడితెత్తునం ।
 చనుకొనివచ్చెనేమొ కరుణాకరశ్రీగిరివాధవాఁడెని । యనుగుమటండి
 వానికేదయామితితో బొడఁజూపవేవెనన్ గీ । ప్రియుని బాసిచాలఁజే
 దరికింబునఁ । దగిలివేడెప్పెన్ని ధానమునుచుఁ । సంతసించియుంటి సకల
 దుఃఖంబులు । మఱచినేడువెతల మరుగఁవలసె ॥ ఉ ॥ దీనశరణ్యవా
 గుకుల దీపకుఁగ్రీష్మగగానుపించినా । మానసశోకవేదనలు మానుప
 వేయనికన్న మోడ్చిపో । ధ్యానముజేయఁదత్తుదతి కత్తిరిన్వప్నమునో
 లెభ్రామరీ । మానినతోడఁగూడి గిరిమందిరుడచ్చత జంగమాక్షతి ॥
 క ॥ సామోత్పరించినతినివిత్తేపముమాన్యుకొరకువిచ్చేసితినే । దక్షమఖశి
 క్షుకుండనీ । ఋత్యేశ్వరవదన భ్రామరీరిమణినుమీ ॥ చ ॥ పాలతుకనీ
 పుపుతునకు పూర్వముఁజెప్పిన రీతినప్పబా । వలమనియేముగన్నదిన
 వారమువానికి నేతిదాకృతి । న్వలనుగవానితోనిటకు నత్తుమురేపెయ
 టంచుబల్కుఁగ । న్గలునలువిచ్చివారినట గానకవిస్మయ మందియాత్మ
 లో ॥ ఉ ॥ యెంతకృతార్థ నైతి బరమేశ్వరదర్శన మబ్బెనేడునా ।
 చింతలుదీరెనెంక శశిశేఖరుఁడెప్పుడు వచ్చునంచుద । ద్భాగ్రింతనను
 డెనచ్చటఁ ధరాధరచావుండు బాలుఁగాంచియ । త్వంతకుతూహలంబున
 దయామితిగుల్మగఁజూచిచెచ్చెన్ ॥ క ॥ మీదగుపట్టణమునకిది । పా
 దమనుచుబలికెప్పుడు పుంగవసుతభా । ర్యాదులతోన్వహుకా । శో
 దరభూషణుడు సత్కృపాన్నతమతియై ॥ గీ ॥ మాయనియ్యకొలిపి మ

దిలోనసంశయం । బాదవనీకవాని యూగుడేరి । కన్ను దెలిపివార
 లున్నతావిదేశదా । యన్ననిదియెనావుడభవుడలరి ॥ క ॥ పదిపద
 ముందరసనిచే । వదలిసవేగముసవేగి బాలకుడంబా । పదియుగమున
 కొరగినవ । మృదవశియాశ్చర్యమోద మానసయగుచున్ ॥ చ ॥ కను
 గొనిగుచ్చియెత్తి కనుగొనివువాకుల దీపవద్దితే । యచునుజ్జిలనజూ
 డునుజె యప్పయుబావయువచ్చిరందుబ । ల్కింనుకుమాటకలకాము
 లగీల్కొనునంతినమేచుబొంగినే । గనుకలకలకమయ్యెగరికలకల
 బాచెద సంచుజెచ్చుక ॥ చ ॥ ఎరుగుగనేగిశంకర గిరింద్రసుతాకుల
 గాంచిభక్తిపెం । పాదవగనాగ్ని మొక్కి విసయోర్తులెరుగంగ దోడి
 తెచ్చిత । త్పదమలబృష్టిభ్రమ సప్తపదలచ్చెగువంకనేయవ । మృద
 వశినైజభర్త్యువణి మందిరమందొక చక్కివచ్చువన్ ॥ నీ ॥ అంత
 నుచితాన నాసీమలుగ తేసి యర్థసాధ్యమాలిచ్చి యంబికేష్వర రాసుల
 కతిభక్తి నభ్యంజనమొనర్చి నలుగులుచలిపించి జలకమాన్చు । భాతన
 శ్రుంబులా దటంగట్టగానిచ్చి రాజవరుపచార రాజబూన్చి । పంచద
 శ్యంబులం బాయనాన్నదికిం బులువద్రసోపేతి ముగినుభర్త్యు । సా
 ల్యములనించియారగింపగమెనర్చి । గంపకహూరత్రాంబూల కనకర
 త్న । భూషణాంబరముఖవస్తు పుంజమొసగి । సంతసంబంధుచుండు
 నా సమయమందు ॥ వ ॥ తొల్లికావసంబున గామునిం గేలికేసిన వి
 ప్రబాలకుల వేషశయలండింటి కరుదెంచుటగిర్ణాకర్ణిగా విని నేడుం
 డువకు మీయక్కల బావలం దోడితెచ్చితివేయని మందలించువని యం
 దలు గుమిగూడి వారియింటికిరుదెంచి కమనీయ కనకరత్నమయ సా
 ధతోరణ వితర్దికానుల నవలోకించి లోపల ననేక జనకలకలం బాకర్ణి
 చి బహిర్భూరికవాటంబులు మూసియుంట నవ్వలికలుగ నుపాయంబు
 లేక తిరుగగడచుదెంచి తద్వత్తాతంబంతయు నిజపితృ బంధుసభాను
 లకరింగించిన వారచ్చటికివచ్చి నిజంబుగాగని యిదియేమి కలంబో
 కేవలదరిదుగిల కిట్టిభాగ్యంబుబైనని సందేహంబు నెందుచుండు నవస
 రంబున ఓకాలవేది యగునుక్క యోగిపుంగవుం డారామయ్య బా
 లురతో సంకరించి భగవరాంబా మల్లికాజ్ఞానులనప్ప బావలనతోడి

తేన్ది వింగుబెట్టుటయు పురుషసుతాదులతో నప్పుడువారియింట నీ
శ్వశిలకుండులయుంజెప్పిన నత్యాశ్వర్య పుమోదమానసులై యయ్యు
మోవా పేశ్వరులకు ధ్యానపూర్వకంబుగా నమస్కరించి నిజనివా
నంబులకుండునది తనవంతరింబు ॥ ౬ ॥ అత్తరలాక్షిగాధపుల కాంకుర
సమస్తబావ్యతల్లియై । చిత్తజ్ఞవైరిపాదవర నీజములంబుగ్రామిల్లియా
ల్లెగోర । జొల్లెలుధక్తిచేల్పుచువ చోగరిమంబమరంగబల్కెలో ।
కోత్తరివామదేశన యోగిచ్చాచాలయ మల్లికాజానా ॥ ౭ ॥ పుర
హరయొత్తధక్తుల భుండువుబాంబు గోరునంతనా । కరయగనేడు
నీనడుగు బల్లునవైతివొకమాతభాగ్ర । మఱివరపుత్రియయ్యెడర మా
లొకనుత్పక్యతంబులెన్నగా । సురలకునై నన్నిపాడ చూపుటచో
ద్యముగాదెసంగరా ॥ ౮ ॥ అది నుత్తింపుదున్న కమలాంకశిఖామణి
యొనోంపయా । ననసిగ్గదేవ్విభక్తగణ వర్మణుడైమోధుచరామనాముడు ।
జ్ఞనమతివేలినపునవీ దవ్విజ మస్క జయించిచూడనీ । తరువులతోడరండు
సుఖచాయకరాజతి శైలభూషణి ॥ ౯ ॥ జాగింక నేలపున్నక । మాగ
తిమైయున్న దెక్కు డలవొలిస్తే । వేగగొనిచనియొడనపురి । కాగమవే
య్యించుజనుగ లచ్చెనుండుక । గీ ॥ పృకటితంబగుమైధున రాముచరి
రి । మెలమింజిడినవిదన వారలకుమల్లి । కాజానన్వామికరుణాకటా
కుకిలన । వైహికామిమ్మికథలంబు లండగలుగు । గీ । అనుచుమై
ధునిరాముని ముచ్చెరింపు । చరిత్రజెప్పగవిందుము సకలమనుజ ।
రాజతిలకింపనీధ రాముడీపుడు । మల్లికాజానాదేగంట ముల్లమల
ర । ౧౦ ॥ అని యతినిప్రభావంబు గొనినూడి ముద్దయ్యచేత ననుజ్ఞా
తులై భక్తపుంగవులు నిజనివాంబుల కిరిగిరి గావున సిద్ధరామయ్య
మహాత్వంబిట్టిదని చెప్పబనవేశ్వరుండు జెప్పిన దత్తభాసకు లత్యంత
సంతోషాద్ధిదేలుచుండి రయ్యవసరింబున రామయ్య నిజదేశిక పాదప
ద్మంబులకు కగ్నిగూరజాగిమొగ్గి దేవా లువ్వులింగ ప్రభావం బానతి
వలయునని వేదిన యచ్చటి శరణుల యనుమతింగాంచి శిష్యునకు నా
గమాంబాశ్చజూడిట్లు చెప్పబొడంగ ॥

—(*) మండివాలు మాచయ్యకథ (*)—

సీ ॥ భూరమణీశ్వరో భూప.ణంబనభ్యాతి బరంగుహకాష్టకైశ్చ
 న్నరవరంబు । తిత్తురింబునగిళా ధరజాలవడలగ్న మనసుండతుల
 స న్నాగిళవర్తి । యాహుళశీరథ ద్వానతామంబయో నిజాడిందియ
 వ్రజ నిగ్గివాండు । భవిజనదూరుండు పండితిసతిభక్తి మహితుండుమ
 డివాలు మాచిడేపు । డతులలింగధార నావాప్తి కైకోరి । కల్లినాధు
 డనెడు ఘనునితరి । భక్తిభావమొక్కి పరమాల్లివాద్గురు । స్వామి
 దీక్షసేయ వలయునాకు ॥ గీ ॥ అనివసతినిభక్తి కలదేశికవర్చు । డ
 ట్లుసేతుగాకి యనివమొక్కి । స్వామిస్థూలమైన శాంధవలింగంబు ।
 నిమ్మనావుడతియ సమ్మతించి ॥ ఉ ॥ ఒక్కొక్కలింగమూర్తినిదియో
 గ్యమొకని చూచనాతిడం । దొక్కటియొకచాలుచుట కొప్పుకొంపిన
 వేసరిల్లిపెం । పెక్కుఘట్టమొక్కటి నుహించులక్కడ మందజూపి
 యీ । యక్కడమైనలింగము ప్రియంబగువేళిని నీకునావుచు ॥ కి ॥
 కర్మమొక్క మొక్క చుగురువర । యిమ్మహాసేయమగులింగ మప్తంబగు
 మీ । రిమ్మనివనవేదో । క్తమ్మగిడిల్లింగమపుడు భరియించుట
 యు ॥ చ ॥ ప్రికటితభక్తిగైకొని యరమ్మనచాల్చిసనుస్తభక్త
 రా । జ్ఞికరపదాంబుజాతములు నెచ్చుచురటంగ మొక్కిలిచ్చికా । య
 కమొక పేనుగోరితి నుహాత్ములసన్నిధి నెట్లకగిణా । ధకులమలీచురా
 బరతతి బరిశుద్ధిం జెందజేతుగాన్ ॥ కి ॥ అనివత్తిభక్తసమ్మతి ।
 దనగురుచేసపుడుభస్మ ధారణమైరుం । చివరభక్తిదత్పుర । మనం
 గొన్నిదినంబులండి ముదముననంత ॥ మ । బసవాధీశ్వరుజూ
 చువేక్కనుదిలో బర్వంగ సేతెంచిభ । క్తసమూహంబునకర్పలిచ్చుచున
 మాత్య శ్రేష్ఠుడొచ్చుచుని త్వసమా రాధనగాంచుచుకళరాజాతంబెన్న
 గళ్యాణమందనమాస్త్రింశికసన్నిభుండతులచర్యాస్ఫూర్తి పర్తింపుచున్
 ఉ । వేవకమున్న మేలుకని వేరొకరేవునకేగిభక్తవ । స్త్రాసలిగుంజ
 చోనతని కానెడరాపిడియంచునెక్కిడం । దేవునినుంచిమాత్రమెడతె
 వ్యకయిండధరించిపూజాస । ద్భావుడుతెట్టియాంతమనఁ దాలు
 చుటామ్మనసితక్రమృతి ॥ చ ॥ అటుభరియించియాలువస నా వ
 భులన్నియు నేర్చికూర్చియొక్కటబలుమూటగట్టియది గైకొనిమావు

నచాల్పివచ్చుచో । కటకప్రసేధులందుభవి కాండముముట్టినద్రుంతు
 చునును । త్కటముగఘంటవేయుచున కంపముడైమరమేగియచ్చటగా
 గీ ॥ శ్రీలమడుగులుగట్టించువేల్లబంగ ॥ మంబులడిగిననిష్ఠాంబరంబులి
 చ్చు । నెడసకావస్త్రములవారిలడుగువారి । బట్టలర్పించులింగసంపదద
 లిచ్చ ॥ సీ ॥ అటులుండియొకనాడు హరభక్తవస్త్రముల్ గొనితెచ్చు
 చోభవి మనుజుడొక్క ॥ డంటినసురెగుమ్మ యాక సంబునకేగ
 బమ్మిసంవాతకా క్షీతితలేశ్వర । గుడువినికోపంబు చెడమవానివధిపుడ
 పిమావతులబంప నడిగినుత్త ॥ కరిడీకొలుపదాని ఖండించియాధార
 గుట్టజంపభీతివి జ్ఞులుచుబసవ సజివుడేకేణంబునశరణమొంద ॥ గ
 రినిభవిమావతులబ్రతుకంగ కేసిచాలదృష్టాంతములుజెల్పినచివవయ్య
 వినులహాసనయతునిగావించియంత ॥ గీ ॥ అనఘుడొకనాడుతొ
 ల్లిటియట్లనేగి । లింగమెప్పుటిహదనుండిలీలగాయ । కంబుసేయుచునుం
 డంగగవ్వకన్న । చిత్తులొకకొండటదిచూచిచెలగినగుచు ॥ చ ॥ తిరు
 గటిరాముప్రణామగు జేవుడటంచుధరించిమోవగా । బరువనివేతెయుం
 చిసరి బ్రహ్మలుగాంచియెనియెగునే । తురనుచుత్రాడుగట్టెనిది దుస్సి
 ననేమగునెక్కొ చాకియి । పురుసననను హేళనపు బల్కులువల్కిదు
 రాత్ములత్తరిక ॥ చ ॥ మరుగుగుంజపుంజముల మాటునదాగిస్సకా
 ర్యమీఘనుం । డొంగకనుండనూత్రమున్నయేతర తైగగోయ నెత్తు
 రు । ల్వరిదలువారెనాశరణ వల్లభుడప్పుడచాకిబండ్లపై । నురిగితా
 నుండయ్యెడివ యోజితమానసుడొటలీలచేన ॥ ६ ॥ అట్లగుటం
 దురాత్ములుభ యాకులులై నెసఁబారనప్పుడా । చుట్టిననాలమేపువ
 దు చుల్లనియదృశిమందియిచ్చటం । బుట్టనినితబుట్టెనని భోరుననేగి
 వృషేశుసన్నిధిం । గట్టలుగాగనిల్పియను కంపజనింపవచించిరీగతిక ॥
 గీ ॥ అయ్యమడివాలుమాచిదేవయ్యయిపుడు । బట్టలుతుచునున్నచో
 బామొగాము । తెవులొయేమాయయోమదితెలియదహహ । యేమి
 సోకెను జీవంబు నడలి పడియె । చ । అనివినుపింప బిట్టులికి హామడి
 వాలమహాప్రతాపన । జ్ఞనమతభక్తిసంసరణ సంగయదేవభవత్పదార్ప
 కు । న్ననువిడనాగినీకుడగు నాకరకంఠునిజెందనంచులో । చనముల

బాష్పముల్ దొరుగఁ జాలవగన్విలపించుచున్వడిన్ | ఉ | అచ్చటఁ బా
 సిభక్తునివ హంబులుదుఃఖము నుండితోడరాఁ | జెచ్చెర నేగుదొదిగత
 జీవితఁడౌమడివాలుగాంచియీ | సచ్చరితాధ్యుడిట్లుగత సంజ్ఞవహిం
 పఁగ నేమి హేతువో | యిచ్చదలంపరాదనుచు నీవలనావలఁజూప నుక్క
 చోఁ || గీ || తెగినసూత్రంబుఁబొదలింగదేవువరద | వారురక్తప్రవా
 హంబుఁదేరిచూచి | యద్భుతంబుండియచటనున్నట్టిభక్త | వరులతోని
 ట్టలనియె నబ్బసవిభుఁడు || ఉ || జీవములింగమందులెను చేప్తులుభ
 క్త సవర్యలందుసం | భావనఁజేసియంశుకిస మాజముధావనమూచరింప
 తద్ధావనమందొరొమ్మనకు చాకఁగ నెచ్చునోయంచుభీతిచే | దేవుని
 మంచిగుల్మవసతిఁ సవరించిదృఢాంతరంగుఁడై | క | గాత్రమునకు
 లింగమునకు | సూత్రముదగిలిందియున్నచోభావఁదెన్వం | షోత్రెన్వ
 నడచెదచ్చివ | సూత్రంబటుగాననితఁగినువులకుఁబాసెన్ || క || దేహ
 ములింగముసూత్రం | బూగింపఁగ నెఱియగుట యుక్తైవ్యుట
 యుక్ | దేహముబారక్తంబుప్ర | వ హంబుగ వెడలెదాటివలన
 భయదమై || గీ || ఇట్లులుండవలదెప్పులింగానునం | భావమనుచు
 మరలఁదద్గుణంబు | గలయఁబెనిచిమదనఘస్మరభక్తాంఘ్రు | జలము
 భూతిపైనజల్లునంత | క || బిట్టల్కినిదుర తెప్పిరి | స్థూలవడిలేచియె
 దటిహరగణములలో | దట్టినముదముఁగెనుగొని | చట్టనమాచయ్య
 నతులుసలుపుచుదనలో || క || దివముసనెన్నఁచునిద్దరఁ | దవులుటనే
 నెఱుంగనిట్టితలస్సృతిచెడి | యిబ్బువినరుగుటమహేతువో | శివశివ
 యనితలఁచివారిఁజేరివదించె || క || మీరందఱిచ్చుకిరాఁ | గార
 గమేమెదటికైవగమనోన్ముఖులై | కారుణ్యంబునఁనుగెన | నీరేవున
 క్రిపుసబూనిమేతెంచితిరో || సీ || అనవుడుబసవేశు డాదియోసద్భక్తు
 లేకవాక్యంబుగా నిట్టులనిరి | మాచయ్యఖలులునీ మహిమఁగానకఁ
 లింగ సూత్రంబుగోసిన ధాతినీవు | దైష్ణ్యటవినివచ్చి ధీరభక్తులఁగృ
 పఁ గ్రమ్మర్రబకుకుని న్లంటిమండు | సీకునీపేని గాకలోకంబున మా
 బోటిభక్తుల మహిమయెంత | యనుచుఁబెక్కువిధుఁగొనియొడియ
 వసతి | వదలుఁడైవమాచవరుఁడుదారు | సకలసాధ్రమములఁసదనంబుల

లకువచ్చి యుక్తభక్తిరక్తినుంకిరెలమి । క ॥ మడివాలుమాచిదేవుని ।
సడిసన్నచరిత్రవినినబడివినవారల్ । జడబాలనంభవాదులు । బడయం
గారానిముక్తిబడయుచురెలమిన్ । వ ॥ అదియునుంగాక । మ । అ

—(*) హరిక మ రన్న కథ (*)—

కలంజోజ్యో బంగమాన్ని సరిసుండఁహోవిదూరుండుశ । ర్వకథాసార
నినుగ్నచిత్తుడచ లేంద్రాతీతధైర్యుండుస । ర్వకథాసారగుణాత్మలిం
గ గురుచర్యాయుక్తుడైర్యుండుహ । లికమారన్నయనంగభక్తహిత
సల్లీలాఘ్నహృద్స్పృహన్ ॥ శా । ఆనిష్ఠానిధిభక్తిమార్గరతి గళ్యా
ణంబునండుసిలి । గానందంబుగఁదండనధ కృషికధ్యక్షత్వముంబూ
నిన । న్యాసీకంబుఫలింపఁజేయు చోకవాడంభోజబంధూదయం । జా
నన్వేళఁబొలంబుఁజేరిచతు రాశాన్వేషియైయత్రిన్ । గీ ॥ నడిమిమం
చెనక్కియొకిసలరాల్గొని చుట్టప్రవాలుచుట్టెట్టగముల । పసివేయఁబా
హువిన్యస్తలింగంబు । పత్రయ్యుతిముగాగవదలపడియె ॥ క ॥ శివలిం
గముగరదొరికిని । భవదూరుండలెడుమున్నెపాణంబులుత । ద్భవునం
దెచేర్చెగావున । పవహతిగిరివోలెము ద్వైబైబడెనంతన్ । చ ॥ తనప
తిరాజగయిగఁ దత్త్వమదామణిచింతచేళివా । ర్చనసమయంబువ
చ్చె బలిజాకనంబుదయ్యెనంచువే । చనిపాలిమేరచేనినడు చక్కవసిం
చినమంచెపైగతా । సునిపతిగఁచియప్పుడెవ సుంధరద్రెల్లెవిహీనజీ
వయె । వ । అంత । ఉ । అచ్చటచేనికాపరుల యందొకడంతయుగాం
చిచెచ్చెన్ । వచ్చివిలాసగోష్ఠిగణ విర్యులతోగొలువిచ్చియున్నభా ।
స్వచ్ఛరితుంగృతజ్ఞబస పప్రభుగఁచినమన్నునిచివా । క్రుచ్చగలే
కగొంతవడి గొంతుచుగొంతుచునెట్టకేలకున్ । ఉ ॥ ఇట్టులఁబల్కెచేవ
లన వేళ్వరమారన నేటిప్రాద్దునన్ । బిట్టలందొలమంచెపయి నిల్చిన
నిల్వనద్రెల్లిచచ్చెన । పుట్టునఁవానియాలటకు పచ్చినుంగొనిధాత్రి
గూలెనే । నిట్టిమహాద్యుతంబెచట నెన్నఁముజూడఁగ లేదునావుమన్ ॥
చ ॥ వినిబసవేళ్వరుండుకిడు విహ్వలతఃసభనున్నభక్తులం । గనుగొని
యెన్నఁడిట్టిగతి గంటిమెవంటిమెయంచువారితొ । జనపక్షియొక్కనం
పతుల చందముగఁచిమిదింగలంగిలో । చనుల బాష్పమిల్లదోరుగ

సంగయదేవునిసంస్కరింపుము ॥ ౪ ॥ తనతోడంజనుడెంచిన | ఘన
భక్తులయాననములుగనివీరలుతి | ట్టినబడుచాడ్పునమృతిజెం | దినక
తమమొకొయటన్నదెలియకవ రల్ ॥ ౪ ॥ గామక్షయశేషపాపపుం |
బామంబనుకామకాదుపటురొగగుణం | బ్రీమాట్కిజంపెననియెడు |
సాములగనియపుమమిందపంగయయనియె ॥ ౪ ॥ యమహితలింగదే
హులఁ | గామఁబునెదువ్వపన్నగముమూర్కొనునే | యామయము
జెందనేర్చునె | యేమియుగాదికి నొక్కశుభ్రజనినుకి ॥ ౫ ॥ అనఘం
డీతండుప్రాణావలిలింగంబు నందఁగూరిచిశివా నందలీల | గాయకం
బీరీతిఁ గల్పించుకొనియుఁ దెన్నిదేవతలింగ మెడలబోలుం | దానితో
బ్రాణముల్ దలఁగెతత్పతితన జీవంబువ్రుణునందెఁ జేర్చిపక్షియె |
నింతయునిజమని యేర్పడసంగయ్య పలికినచ్చటి భక్తుఁడొకఁడు | గ
దియనేతెంచిమాన్మకంఠముదు | లింగమూర్తినిగానకబృంగిభక్త |
వరులతోఁజెప్పితానుచువాసుమంచె | చుట్టవెదకినదొక్కచోటసం
త ॥ ౬ ॥ మడినదలువప్రముఖలింగమూర్తిఁగాంచి | బసవదండేశము
ఖలునమ్మదముదొలుకఁ | దెచ్చిమారిన్నగారిసందిటినిగట్ట | గతలో
నిద్రతెప్పిసెట్లలేచె ॥ ౭ ॥ తోనొత్తిలేచలేచి | దానికమఁగాంచియు
రువురదృశమత్తులె | యీనెలపునకందఱునిట | రానేమనితలచిబస
వరాజుకంఠ ॥ ౮ ॥ మారనమొక్కియిట్టలను మాయెడఁగూర్
మిజేనుజూడఁగా | మీరిటవచ్చుటన్నదికి మిక్కిలిసంతోషమయ్యెసామి
నా | నేరిచినట్లుగాచితివ సీమ్యుగచోరపతంగబాధలం | జేరకనీకసన్న
బ్రహ్మసిందియమాత్యవరేణ్యుఁడెట్లనున్ ॥ ౯ ॥ వరతరపుణ్యయిచ్చటి
కి వచ్చుటచేవరయంగఁగాదని | తరుణియుసీవుఁబిట్టరు విధంబిపుఁజేవిని
వచ్చిచూచియీ | శ్వంగరశీవుఁడేతఁడని సంగయదెల్పినజాతిపడ్డశం |
కరునిభవచ్చరీరమూఁగ గట్టనజేవుడవైతివంతులన్ ॥ ౧౦ ॥ ఇన్నిదినము
లుసీసత్త్వమెఱుగ నైతి | శరణసంతతిలోవన్నెబరగితేరి | యనుచు
నినుతించియభలభక్తాలిఁగాంచి | బసవనామాత్యచంద్రుఁడుప్రమదమె
సఁగఁగి మ | పలికె బాపురెమారయాఖ్యుని మహాభక్తత్వమీశుం
ద ॥ దొలఁగగజవముతోనెవీడె మరలన్నుల్కొల్పజీవించెభూ |

తలమగదెప్పటగల్గునే యటులఁ దత్త్వవ్యతంసంబుని । శృలభర్తానుగచ
 ర్కలె గ్రాహణాశ్చేద్యంబెవాగ్దాకిన్ ॥ ౧ ॥ అనవుచుమాదిరా జయ్య
 ఇల్లెరు బస వాధసలింగంబు సంకుభాణ । ములుజేర్చుటఖల భక్తుల
 క్కునెసెపెనీరి బామనీచర్మకై పునగుగాక । విగతజీవుండైన మగని
 గాంధీసంక్రాంత నిద్రయోరోగమో కాద్రవేయ । దంశమోయవిమది
 చారిం బకే యు స ం శ యి ం ప క స సు స మి తి వి భు ని ।
 యొకసూచి చీపురి జెందెహహా । యిట్టివరమపవిత్రయింకెం
 దుగలుగు । నన్నబసవన్నయారచూరినయితి । నెన్ననీకన్నమ
 హిమా ధ్యు లన్నవరె ॥ ౧ ॥ అనిననమ్మాటవిండ సంగయ్యగారు ।
 వినిబసవరాజునియిట్టు లనియెమాది । రాజువల్కినపల్కుల యోజ
 ధరలు । తివ్రతాధర్మమందు సాదియములేదు ॥ ౨ ॥ ఇమ్మాగ్గవిష్ట
 లింగలు । కిమ్ముచురెటులన్నమారి గణపర్యుండి । స్టమ్మునకైప్రా
 గమునిడె । నిమ్మానినియేలజచ్చె స్వీప్ముగలుగ ॥ ౩ ॥ అనినబస
 వయ్యవిస్మయం బందిధర్మ । నూత్నముఁదెల్పసంగనీ సామ్మయయ్యె
 నాగురుస్వామిసంగయ్య వేగణి ॥ ౪ ॥ నిన్నుఁగొనియాడనేజాడ నేర్చువా
 డ ॥ ౫ ॥ అనియాతనిననుకొంగ ॥ వినిమాచయభక్తవరుల వీక్షింపు
 చునూ । తనమేయీతనిదిరిగెం । బసవముఁబసవేశుడెఱుంగ డాయెనె
 మునుతా ॥ ౬ ॥ గా ప్రకంబొకశరణుడు దేవసూగ । మయ్యచరిత
 మదెట్టిది యానతీయ । వలయునపుడుతద్భక్త వరునిగాంచి । చిత్ర
 ముగఁమోచిదేవయ్య జ్ఞానోపదేశె ॥ ౭ ॥ శ్రీమహివాదిగ్రామణ నే
 వకపాదసమర్చనారతుం । డిగెనయావ్వనింబున మహిష్టమహేశ్వర
 భక్తిసల్పుచు ॥ భూతలమగుభక్తిచరి పోయె మొప్పగఁజేయబుట్టి
 వి । ఖ్యాతినసగునట్టి బసవాధవునియెను వాంఛజెందిన ॥ ౮ ॥ అ
 నఘకల్యాణపురిఁజేరి నరుచునితి । స గ మేశ్వరుఁడనునా సంగమేశు ।
 రాజబసవేశ్వరుడు దర్శనమొచ్చి । యెగురుగాజనియబుకుల కెరి
 గిభక్తి ॥ ౯ ॥ ఇంతికిందొడ్డెట్టి మిశి హేమమయాసన మునుంచి
 ము । క్కుంటినిబోలెఱువాన్చి సుమికాయ్కుస మౌతుల్య నేఱుచి । వం
 టిమహాత్ముడిచ్చికి వచ్చుటచేగుభ ముట్టిల్లనే । ముఱినటంచులు

ల్కవిని మానసమందు ముదంబెలర్పఁగా ॥ గీ ॥ ఖ్యాతియోలేకభక్తి
 సమేతుఁడోప । రీతు నేయఁగవలెనని వృషభమూర్తిఁ । గాంచిదరిహసి
 తానన కమలుండగుచు । నందలుచువినమిండ సంగయ్యయనియె ॥ చ ॥
 బసవమహాప్రధానశివ భక్తినిధానకళావధానసం । తనమునవారకుం
 దరద నాసురతానుభవాప్తిఁగోరెమా । నసమటనిష్టలింగభజ సంబాస
 రింపుచునున్నబ్రోద్దులే । దేశకముమీరిఁగేగినటి యింపఁగఁచూకటు
 గానఁజెచ్చెర్ ॥ శా ॥ నాలింగంబిపుడీపుజేకొని మహా నందంబుమీ
 రంగవ । ట్కాలంబచ్చనలిచ్చియేమరకఁ వెంటందత్పిసాదంబుతి ।
 త్కాలాతీతముగాకనుండనతి సౌఖ్యంబొప్పుచూకిన్వనే । పోలోమీవరి
 ముఖ్యదేవనుత చిద్వ్యాపారపారంగతా ॥ చ ॥ అనిశములింగమూర్తిఁ
 తను వందుధరించుటగాకవీడగా । జను నెయటంచునెరుగిని సౌశయ
 ముంచకుమేడనున్న నా । మనసుమదీశునేమరగు మర్కిటపెంచునటిం
 పుచుండినఁ । దినుగనుపట్టివిడిదివి ధిఁబుననాశ్రిత లోకపాలకా ॥ గీ ॥
 కనుఁగొనఁగనిందియములకు కారిణంబు । మానసంబిందియములెటు
 మలయనేమి । మనసులింగమునందుఁ జెందినపవర్గి । యోటిభండం
 బులోవారి యోజఁగాడె ॥ చ ॥ అనటసవంశమొక్కివిన యంబునఁ
 ధీనిధిమీయభీష్టమే । యనువునమాడునట్లయగు నన్నగళస్థిత లింగ
 మూర్తిఁనా । తనిగళమందునుంచి పృనుదాబునసంగయ యేగునంతదా
 దినమతఁడాజ్ఞయిచ్చి సగర్భిశివలింగముఁ బూజఁజేయుచు ॥ గీ ॥ త
 త్పిసాదంబువెలకొమ్మక దగ్గలియున్న । భక్తవర్యునికితిథిక్తిఁ బంపు
 చుండె । సంతనుకనాడుశివరహస్యార్థగోష్ఠి । మహితగణావర్యులనుభ
 వ మంటపమున ॥ క ॥ వసియించినవారిలతో । బసవడుగూర్చుండివి
 నెడు పట్టునమధ్యా । హ్నసమయచుగుఁడొచరిలిం । గసవర్యలొనర్పలే
 చి గొక్కునఁజనియె ॥ చ ॥ చనికడువేడ్కదత్త్రయము సర్వముదీరి
 చివేగవచ్చియూ । ఘనలకు మొక్కినిలవ్వఁగఁ కాండముగన్గొనినెమ్మ
 నంబునం । గినుకవహింపనిట్టితిరి నీవెటుబోయితివన్నగొంతుచు । నిన్వన
 యముమీరినిట్లనియె వేదహయాపరమూర్తిఁవ రితో ॥ ఉ ॥ సంగ
 యదేవుడై పరఁగు సంగయదేవునిలింగమూర్తిఁకి ॥ సంగతిఁబూజనా

విధు లొసంగఁగఁబోయితి నన్నవంబితా । సంకరాభిహాసము లెసంగ
 గఁహవలయాలిగూడునా । సంగమనించువారికి పాసంగగ నేర్పున లిం
 గలీనలీల ॥ ౧ ॥ హరుఁగ్రామాదవశంబున నైననరుఁడు । వాసనేనియఁ
 బ్రాణముల్ వదలవలయు । ననుచుశ్చిత్తాగమంబుల వినుచుఁబ్రాణా
 లింగములకేరుసేయుట లెస్సయగునె ॥ ౨ ॥ అనియారనిరసిండుట ।
 వినిబసవాచుత్పవరుఁడు విహ్వలభావం । బుననేమియునననేరక । మ
 నముననుచ్చుకొనె వారి మాటలకంతఁ ॥ ౩ ॥ ఖరకరుండపదిగ్గిరిజేరు
 తరిభక్త కథితత్త్వప్రసంగంబువినుచు । నుడియమాత్యుండు మిం
 డసంగయలింగ పూజాసంగమయ్యె పోవలయుఁ । మున్నగుటకు
 కోప మననుండుభక్తాజ్ఞ మిరుటభక్తికి మెచ్చుచెద । దనుచుగొంతవి
 చార మొనరించియాయయ్యదృఢభక్తి వీరికిఁ బెలియఁగాక । యనితలఁచి
 యొక్కపరిచారునపుడు బిలిచిపాసంగదిష్టఁడ లి గంబుఁబూజ జేయఁ పంచ
 భక్త్యున్నములువేగకొంచుఁబోయి యిట్లు ద్విపాసంగయ్యకిచ్చిరమ్మ ॥ ౪ ॥
 అనియవతిభక్త వర్మలు । పాఠశ్రుతి సతతఁడనగుచు వేగమెదొరచెప్పినగతి
 నన్పితాన్నము । గొనిచనినంగయ్యయెదుటగొంకకనిలు ॥ ౫ ॥ కనితల
 యూచిగూతఁడు మొగంబటుత్రిప్పియనన్పితాన్నముం । దినుచునిపం
 చెనేబసవ ధీమాణియంచువదించి తోనెమే । దినిగతజీవుడై పడమ దిన్వార
 గంచుచువేగగ్రస్తురం । జనిబరిచారుఁడక్రియముఁ స్వామమాత్యుని
 తోడఁజెల్పినఁ ॥ ౬ ॥ ఆమాటల్వినిము న్నుతద్దనునినిం చాలాపముల్
 ఎల్లవా । రేమియింతటిమాటబుట్టెననుచున్ హృద్విధులన్విస్మ
 యో । ద్దామవిధలుగ్రస్తుశ్రీబసవరా డ్దండాధిపుంగాంబిభ । క్రామ
 ర్త్యాగమసంగ మేశ్వరుని మాహాత్మ్యంబువితయ్యెడి ॥ ౭ ॥ కాలము
 డప్పఁగనియ్యక । నీలగళుప్రసాదమూను నియమముగాన । వ్యాలెడి
 నకరుఁడునియమం । బాలరియగునోయటంచు ననుప్రలఁబాసె ॥ ౮ ॥
 ఇంతమహాత్ముడౌట మునుపెన్నఁజెలుంగమిఁ జేసియిందిగ్రియ । భ్రాంత
 డటంచునింద్యముగఁ బల్కితిమికలుపంబువాయదా । పంతయునైన
 నేమిగతియనా నితమాకనిమొక్కఁగంగమా । కాంతుఁడువల్కెఁడద్ద
 యని శాయముతోనినయంబెలర్పె ॥ ౯ ॥ అలముకన్పాత్తులార

బిరుదాశనిభావము లేటలెల్లగాఁ | దెలిసియునన్ను వంచనకు దెచ్చుట
 కై యిటు లంటిరైనని | పులుకుల కేమియిష్టదల భక్తునిలింగముఁబూ
 న్నికాలని | గలమరుగంగనీకకర కంఠప్రసాదముఁగొంచు భక్తిచేక |
 ఉ ॥ అందఱమూలదున్న వెలయాలిగృహంబున కేగివేడిగం | బొందిని
 పొగిణముల్మిలుచు భోగ్యతరంబుగఁదత్పరసాదమి | పందగ్రహించునం
 చు శరణోఘముఁసమ్మతినెందఁజేసియీ | చందమునస్సభక్తుఁడయి సం
 గయలింగముఁ బూన్పించెచ్చెరక | గీ ॥ తత్త్విగాదఁబూభర్త పాత్రిమున
 గొంచు | భక్తవంఘంబువాసును బసవవర్మ | డరిగిగతజీవుడైన సా
 గయ్యఁగాంచి | విస్మయానందములునుది వెలయుచుండ | శా | బా
 రాయెంతమహాత్ముఁడీతఁడని డాయంబోయి కేల్కొడ్చిదే | వారికింపు
 ముసంగమేశ్వరకృపా వర్తిష్టుభావంబుచే | నేరింబల్ సయిరింపుమంచు
 జనుదా నిందించుకొంచునున్నదో | దారంబైననుహప్రసాదముగఁగా
 భ్యక్షాజ్ఞచేనత్తరిక | ఉ | ఆతనియంకమందునుచు నంతనదెప్పిరిలేది
 భక్తరాఁ డ్దాతముఁగాంచియచ్చెరువు సంభ్రమమొప్పనమస్కరించి
 కా | లాతిగమంబుగాకమును పండుప్రసాదసుఖంబునుందివా | కా
 తురిఁబల్కెదత్కుసుమ సాయకిసంహరభక్తరాజతోక | చ ॥ అన
 భుతరాత్మలారవెల యాలిగృహమ్మన కిట్లుమిమ్ముఁబో | లినఘనులేగు
 డెంచుటిది తెస్సగునేమముబోటిదావ్యభా | జనులకుగాకయంచునక
 పక్కిములాడినలజ్జనొందిభ | క్తనిచయమెల్లనుక్కనుడి గాబలికెగు
 రుభక్తియుక్తమై | ఉ | సంగదయాంతరంగవిల సద్గురుపాదపయోజ
 భృంగమా | తంగనిశాటవాహితమ తక్కియవధానచంగసత్పరసా | దాం
 గగుఖాను పంగ సమ దారి వి భంగ సమ స్తభక్తరా |
 యుంగయశోవిని జకతవిధుక్రిద శాగ భుజంగ పుంగవా |
 కా | త్రైకాలికవిజ్ఞప్తియు | ప్రాకటలింగానుయోగపద్ధతిగఁగని | స్థాక
 లనయించిచూడగ | మీకేతగుమిండ్లసంగమృదుగుణసంగా | ఉ | ని
 మిమమావగుల్ దెలియ నేరకనోరుగొలందిబల్కుమా ॥ కామసనా
 క్తముల నయిది దాపునకేర్చిపాల్గించెల్లవే | కామనికారమారయని
 నవేల్గునుకుండదద్దగ | ప్రాణముఁగాంచిభక్తిమది దొల్లక

సంగయవల్కై మెల్కువన్ || ఉ || పావనులారమీచరణ భక్తునివన్న
కపెద్దఁ జేసిమీ । నీవిధిబల్కుఁగాదగునె యెందునభృత్యులుతప్పదొ
క్కినం । గోవిదులైనవారలిది కూడనిత్రోవనిశిక్షఁజేసిర । ద్వావమాఁ
భక్తికిఁజూనివి దాపుగదీయటధర్మమేగదా । వ । కావున భవదీయ
పాదసేవకుండైననన్ను కరుణాకటాక్ష వీక్షణంబులంగాంచి కృతా
ర్థుంజేయుండని నమస్కారపూర్వకంబుగా విభూతి తాంబూలంబు లొ
సాగి బసవేశ్వరుని భక్తినిష్ఠలకరి యతనిం బెక్కుభంగులం గొని
యాడి యందరచిడ్కొల్పి తొల్లిటియట్లు ననుపమవిలాసంబున నుండె
గావున మిండసంగయ్య మహిమం బిట్టిదని మచిదేవుడు వినుపించు
టయు నచ్చటనున్న శరణపుంగవు లత్యంతసంతోషిత స్వాంతులై య
తనింబేర్కొని యగ్గింపుచు మారన్న చే ననుజ్ఞాతులై బసవేశ్వరసహితం
బుగా నిజనివాసంబు లకరిగి యప్పటియట్లు సుఖంబుండిరి । క || హఠి
కమారనచరిత్ర । కాలముపరియించునట్టిసునఁడుదహనదృ । గ్నాన
నికృషణనికాలం । గాలునిహపమునబొమ్మగట్టుధరితిన్ || వ । అది

—(*) క మ ల వ్య క థ . (*)—

యునుంగాక । సీ || కమనుప్పసీపుఁ గమలవ్యయనలింగస నిహిత
ప్రాణ సవయహృదయ । భవిషరాజ్యభిభక్త పాదార్పనాసక్త సద
యనిర్మలశీల సరపవచన । వేశ్యాకుశోద్భవ విజ్ఞాననిధిరూప లావణ్య
సీమయం హూవిరామ । యనుచువన్నియకెక్కియ ననిశంబుబసవేశ్వ
రాదులతోబ్రహ్మ దామృతాబ్ధిఁ దేలుచునత త్వగోష్ఠిప్రాధింఁచివినుచు
త్రివిధలింగార్చనాసక్తఁ జేబిలుచు । సతతమంగవికారమూ రతమెల
యుచు । యుక్తవరణఁజరియించుచుండెనంత || గీ || ఆర్యనుతయైన
యాయంతిచర్యతల్ల । నరసికొండదమాచయ్యయవనినాధుఁ । శ్రీవిజ్ఞ
లభూపాలచిత్తగింపు । మనుచునేకాంతిమునఁదెలియంగఁబలికె । మ ||
ఒకవేశ్యాంగనబత్తి నత్తుగొని యాయూరందులింగాంగియై । య
మీఁదండనకవ్యరీక్షనుచు దండకాదిభక్తాభివో । నుకట్రయన్నదిత్యనా
భవులు జాత్యూనంబునాదంతయెం । చకయబ్బాలికతోడఁబండ్రిని
జాత్యూనంగిరేకాలమునగి । జాతీసేతులెన్నకాలరించుకనట్టి జాత్య

తై నలింగ సహితులేని | కలయగోయరవనిగమనిందకోడరు | తామె
 ఘనులమనుచుడలఁతురెవుడు | చ || అని శైలపన్వభుండుకుపి తాల్చి
 కుండెబస వేకుచిల్వనం | పినజనియూర్మియోగ్యమణి పీరివసించిన
 గాంచిబిజ్జలుం | డనఁగనులెట్ట తేసిసది వాగ్రణితావకభక్తిభోకముల్ |
 ఘనముగనిండెముమ్మననఁగాబని లేడికమాటిమాటికిన్ | చ | కులము
 జలంబులంగలిపి కూడినసద్యశ మెల్లదూరమై | తొలఁగఁగలజ్జఁగోవిడి
 చి తోరపునిందలకాలయంబువై | నలుగురునవ్వమెక్కవెల నాతికి
 లింగముగట్టిదానితో | గలిసిభుజించిమీకుసరి గాబహుమానముసే
 యఁబాడియే | నీ | ఎడపకయావువా లెంతఁబోసిన నైన విడుచునేపర్వం
 బు విసమొకింత | పుల్లతేలియయెంత వోసిమారినవేప నారికుతియ్యద
 నంబుగలదే | తేటసీరుసనెన్ని తెఱఁగులనుడికిన న్నొంగుచర్మమునకు
 దెలుపుగలదే | లోతుజలంబుల లోపలనానిన పలుగురాతికిమెత్త బ
 డుటగలదే | యరయలింగజేహియైవంతవెలనతి | పూతభావమెల్లు
 బొందనేర్చు | తెలసియుండియుల్లుడిమ్మరఁగూడునే | యనినబసఁచడా
 గ్రహంబుమొంది | చ || ధరశితలేంద్రయిల్లులన ధర్మమైతైవగుప్రవర్తిక
 నం | బరయకవాధిఁజొచ్చు నదులన్నియువేరయియూటగల్గునే |
 గురుకరజాతులొనరుల గోత్రకులంబుల నెంచఁగూఁపనే | హరమెఠముత్త
 మంబుసమ యంబులకన్నిటికాచెఱుంగవే || గీ || శూలిభక్తి తేనిసోమ
 యాజియుహీన | జనుఁడుగానిచూడఘనుఁడుగాడు | శూలిభక్తిగల్లు
 మాలవాఁడెవను | శూలిసముఁడుగానిమాలగాఁడు || చ || హరపద
 భక్తియుక్తకమ లవ్యప్రభావమెఱుంగ లేకయి | పునసునదూష్యభావ
 మనఁ జల్కఁగఁగూడు నెత్తహత్వమీ | వరయఁగఁగోరితేనివెస నా
 రయుమెవ్వధి నైననన్నయా | ధరిణిపుడట్లకాకయని తామసమించుక
 మానియత్తరిక | చ || బసవనిబోవఁగాబనిది పార్థినవల్లభుఁడొక్క
 యాక్తిమా | నసమున నెంచితస్కరిజ నంబులచిల్వఁగఁబంచిపల్కెడు |
 రవ్యసనముమీరమీరుకమ లవ్యగృహంబున కేగితచ్చివుక | వెసఁగొ
 నితెండుపొండనుచు వీడియమల్దయఁజేసికమ్మటన్ | గీ || ఎప్పగిడి
 నై నప్రమయిందిరుంతిలింగ | మూర్తిఁగొనితెడుమీకతిముదమున

ర్తు ననినఁజోవారులొనరించియనిభరణంబు యాజ్ఞ గైకొనితస్కరులరిగి
రింతి । క ॥ హరభ క్తులమాహత్య్యం । బరయ కమమృత మొనర్చె
నవనివుడికసి । దురతాశ్శుభాడఁగాదని । యిగినగతినినుడువచ్చిమా
ద్రనిజేరెన్ । క ॥ శైవమతద్యేషుండగు । భూవల్లభుఘోరకలుషపుం
జను బ్రహ్మం । డావళినిండినగతిధ్యాం । తావృతమైతనరెదశదిశాంత
రమంతే ॥ వ ॥ ఆసనుయంబున । ఉ ॥ కత్తియునీలిచీరయును కం
కటిరెజ్జవున రసాబుమల్ । గుత్తియువాటురానినుము గొంకియునక్షత
లొల్కిబూదియు । గత్తెరకావికప్పడముఁ గాలుకయున్నెలగోలచీర
యుం । గుత్తపుటట్టనంబువులు కుక్కలకట్టనపిండిబల్పము ॥ క ॥
మొదలగుసాధనములుగొని । మదిగొంకకఁగ్రాధరత బంబునచోరుల్ ।
గుడిగొనికనులవ్వమహా । సవనముఁజేరంగనగిసైగలసంత ॥ ఉ ॥ క
న్నమిద్రవ్విక్రొవినిడి గైకొనినచ్చినతొక్కుపుగ్గల ॥ మున్నుగదీప
మాచ్చియొక మ్రుచ్చుద బు బమున్నునాచియ । కన్నమిజొచ్చియొ
య్యడద గారిమిలోలికేసితెల్విగాఁ । గిన్నులఁసర్వవస్తువులు గన్న
దుకాటుఁబూచి మత్తొ ॥ గీ ॥ కనకమయసూత్రపేటికాకలితలింగ ।
మూర్తిఁవిగ్రహపఖట్వాంగమునఁదిగిల్చి । యోగనిద్రాసమ సక్తిమెడ
లునఁజది । పన్నళించియొకనులవ్వఁగాంచి । సీ । దరికేసిలిప్పియా
తెరవలింగమిగొనఁ జేతులాడకకొంత సేపునిలిచి । నరవతియొజ్జమె
నర్చకకావని యప్పుమజ్జోతి ర్భయంపులింగ । మూర్తి యన్నట్టిత
త్కార్యస్వరీపుపేటిఁ గొనితానుఁజలెనరు గూడిపోయి । పృథివీశు
చేతిలో నిడితాకుదెచ్చిన గతియెల్లఁదెలువన దుభితమనొంది । దొంగ
లనువీడుకొలిపియాలింగమూర్తిఁ । జలినముగఁడాచియంతిబిజ్జలుడుదీ
న । సేమిబుట్టనోయనిభీతిహృదయుడగుమఁ । గడపెవారాత్రినిద్దర
గానలేక । వ ॥ అంత । క ॥ వారిపూజాకుసుమాబుల । కరిగెనుభ
క్తులకుకాలమనుభృత్యుఁడవాఁ । గరమునబట్టినదీపిక । కరఁగినపుడు
వేగుచుక్కగానఁగనయ్యె ॥ క ॥ కమలవృథక్తిగతిలో । కములఁబ్ర
తాశంబునొండుక్రమముననాశా । సముదయముననెల్లెడల ॥ గ్రమము
నస్వచ్ఛతదనర్చెరాజిల్లి ॥ గీ ॥ ఆత్మసఖ్యభిధానిరాజుటయెంత । జే

సెననిగోపమునమోము శేపురింప । వచ్చెనోయచగోహిరవణ యుక్తుఁ
 జగుచునుదయించెనునుపూర్వాద్రియండు । ఉ । అంతకమున్నబిజ్జ
 లుండ హర్ముఖకృత్యములెల్లదీచియ । భ్యంతరిసీమవెల్వడిచి జాపుల
 తోసభఁజేరఁబోవగా । సంతతిలోనఁజూచుడొకఁ డయ్యెడకల్లననేగు
 దెంచిభూ । కాంతునిఁగాండ్పల్కెగల కంబునబుట్టిన వాతఁ నమ్ముడై ।
 చ॥ అపనివయొక్కవేశ్యకములవ్యయంఁగలదిప్పుంబునన్ । శివదభక్తి
 యుక్తయల చేడియలింగముదొంగబంట్లతి । దృవనముకన్నవేసిమరి
 తంబునకోడకఁగొందుఁబోవతో, నెవ్వలెడివముల్ సుదితిన్నటిరేయిను
 హత్వమేర్పడఁ ॥ ఉ । ఇంతమహాత్మురాలికిటు లెగ్గొనరించినదప్పుడ
 వ్యడో । యంతకుఁజూచువేగమని యంతటసంతటఁ బోలిలోజనం, బం
 తయునాడుచుండెనిది యశ్వతశ్శాస్త్రముటాచుడెల్పినఁ । స్వాంతముచం
 చలింపఁజన వల్లభుఁడనియొకఁడకత్తెర్తి ॥ చ । ఘనుఁడగుమంత్రి
 వర్యునొక కంచుకు చేరిలిదిపించిపల్కెనొ । యనఁఘమహాత్మయొక
 ములవ్యదిటంబరయంగఁగోరినే । ననియతిచోచులంబనిచి యాసతిలింగము
 దెమ్మటన్నవా । రుసటులఁజేయబిట్టపుడె గ్రుంకలతాంగియిఁకేమిసేయు
 దుఁ ॥ గీ ॥ కుడిచికూర్పుడిగుపుఃప్రీతిజడదెచ్చు । కొంటిశ్రీహత్య
 యును జనకోటివలస ; నిందయునురాజ్యదూరత
 నుందవలసె । నింతవచ్చుటమున్ను నేనెఱుంగనైతి ॥
 గీ ॥ ఇంతకాలంబుఁగాపాడితిపునము పాపమొందకనుండనప్ప
 ద్యగంధిఁ । జీవసంగతఁజేసి రక్షింపవయ్య । యనిననృపుతోడబసవేళు
 డనియెనిట్లు ॥ ఉ ॥ అక్కటయిట్లుసేయఁదగు నయ్యయనమా తరప్ర
 యోజనం । బక్కమలవ్వంగిలమ హత్వముమున్నుఁగంగఁ జెప్పినం
 దెక్కలిచాడిమాటలె మదింబదిలంగు నప్పిమిత్తిచే । జక్కితివేమిసే
 యుఁదగుఁ జెందినకుడఁక మాన్పవచ్చునే । గీ ॥ చోళరాయుండునేగి
 వసుంధరాని । భూమనుదయేశుఁడాదియౌ భూమిపతులు । కొండటీశ్వ
 రభక్తులఁ గొడువచేసి । తారిచెడుటయెఱుగవే ధరణినాథ । క । నీ
 వెఱుంగఁగమిజైనులు । శైవులకపకారులగుచు సమసిరికాడే । కాపు
 వసంతిదిగుల్కొనఁ । గాదలచినకార్యమెల్లఁ గాకతొలంగునే ॥ చ ।

అనవుడు బిజ్జలుండు బసవాధిపనేనిను నమ్మియుంటాసా । ధనునిగఁజేసిక
ల్పమముఁ బాపియశంఖానఁగూర్చిసద్గతిం । గనుపడఁజేయువాడవని కా
దేదయానిధియట్లుగాననీ । యనువునమందబుద్ధి నగునట్టి ననుకూలభావ
మ్యుఁజేయవే సీ ॥ అనుచుఁదీనతదోప నాడినబసవండు మోమునఁజిరున
వున మొలకలెత్త । నాలింగమూర్తిఁడె మృనికేలనిడికొని భక్తులు
దానునుఁ బార్థివుండు । కమలవ్యగారిగే హమునకుఁజనిగత జీవయైన
డియున్న చెలియఁగాంచి । యచ్చెరువందిపూ ర్వాచార్యుఁడేభక్త పుం
గవాఙ్మండీయ లింగమూర్తిఁ । నపుడుధరియింపగాఁజేయు నంతలోనఁ
నిద్రితెప్పినటులేచి నిఖలభక్త । సమితిఁగనిమొక్కినిలచిన సదివుండు
విద । పాదపద్మములకు మొక్కి బ్రస్తుతించె । క । బిజ్జలుండంతటసా
ధ్వస । లజ్జభయభక్తిమాగఁ లంపటుండగుచు । దజ్జలదాలకపద
మల । పజ్జంధరఁబాకిమొక్కి బడివినుతించె । క । కమలవ్యనీదు
విలస । త్కమలాంకకలపభక్తి గతియిజ్జగతిఁ । కమలాధిపకమలో
ద్భవ । కమలాధిపముఖులకైన గానఁగఁచితమే ॥ క ॥ నేనజ్ఞానమన
స్కుండ । నైసీకెగించినాడ నటుగావుననా । హీనగుణంబులునీమది ।
నూనకుమనివేడుకొనె నృపాత్తముండంతన్ । క ॥ హృత్కమలకణి
కాఫీతి । సత్కాంతకళావతంస చరణాంబుజయా । తత్కాంతకరుణఁగని
సం । పత్కమనీయాత్మగృహముఁ బుగతిఁజేరె । క ॥ తద్భక్తత
తియుబసవండు । హృద్భరితానందులగుచు నేగిరినిజభా । స్వద్భవనము
లకువేశ్యయు । నచ్చితసద్భక్తిఁదొంటి యట్లువసించె ।

—(*) గుటూరి మాచయ్యగారి కథ (*)—

వ ॥ అదియుచుం గాక । గీ । మరియుటంగుటూరి మాచయ్య
నానొక । భక్తపుంగవుండు పారిదాహి । రాజరాజరాజ రాజేష్వర
త్పుఠా । రాజదమలకీర్తిఁ రాజయిండు ॥ శా ॥ అద్వంద్వంబురుహద్వి
షచ్చకలభా పార్వాసమాసక్తుఁడు । ద్యద్వాణీపముఖాదితేయనికురం
బాలభ్యముక్త్యంగనా । హృద్వాంఛాపరిపూర్తికృద్గణకటా షేషావృ
తాంగుండుకృ । ప్లేద్యైపాయనముఖ్యయోగినుత నిష్ఠాశాలియొప్పుక
భువిన్ ॥ క । అలింగభక్తవర్చసం । దాలియునుతయగముఁదాను నగ

చావగగా । రాప్తిన్నిర్వంచకగతి । జాలగనునరిపుచునురసాస్థలివె
 లసెన్ । ప । అంత నుక్కనాడు ॥ చ । చిరుతకుమారుడాటతమిచే
 దనయాడగు వారిగూడిమే । నెలుగొకనాడుచుండగఁ మహీస్థలిలింగ
 ముజారిపడ్డయ । త్తరిగనిబాలుడొక్కడది తాబదిలంబుగఁడాచివాని
 ముం । దరకరుడెంచినగళము న్నశివుడేడియటంచుబల్కినన్ । చ ॥
 కరమునరొమ్ముబుగ్గిశివుఁ గానకతోనెగతాసుడై ధరిం । దొటగిన
 గాంచిభీతిలుచు దోడికుమారికు తెల్లనొండారుల్ । పరులెవరైనమీ
 దఁబడి పట్టుటకొట్టుటఁగానమూరకే । మరణముజెందెనెడను ప్రమా
 దముడెచ్చెను మూకకంతకున్ ॥ మ ॥ తలిదండ్రుల్నినియాడనున్నమ
 నపై దప్పించిభూమిశుశోఁ జెలియంజెప్పకపోరుచెప్పినపుడే తెప్పిం
 చిచూపంగఁగొ । ట్టులవేయించకపోవడిగదటని కేతోవంచునాకంగ
 వా । రలతోలింగముడాచువాడు వెరిపూర్ణబల్కె సప్తస్థనన్ ॥
 మ । వినుడిబాలకులారయాటతమిచే వీడుంచోలింగము । రినిజా
 రంగనియేనడాచితెలుప స్వీతాసుడై హితగా । పునత్సలింగమొగ్గిమ్ము
 రందనువునం బొందించబ్రాణంబువ చ్చనెయించిదరుచోద్యమంద
 నపుడీ శున్వానిసంధించినన్ ॥ ఉ ॥ తొడనమేనబ్రాణములు దొలిటి
 యట్లనచేరఁగాంచితో । గూడివసించుబాలకులు కొయనియార్పుచునెం
 తవింతరా । చూడుడటంచునిదరిని జట్టినగండముఁ దప్పెసంచెజె ।
 ల్లాడుచునాతనింగదిసి యక్కునజేర్చుచు నుంచునత్తెన్ ॥ ౧ ॥ అతని
 యగ్గిజడరుడెంచి యచటివారి । వలనదద్యుత్తమరస్తికై వప్రసతా ।
 నంబెరుంగునేవీడులింగంబుజారు । సంతసేప్రాణములువీడిడాయెగాన ।
 చ । శరణుబువిన్ననీగతికి సైతురెయంచుగృధాత్ముడైనిజా । వరజా
 నిచాలఁగాబడరి పాపదయంచుజనంగబోవున । పురుసునగాంచిబాలకు
 లుబాపురెయ్యాగతిబల్కువీసిపెం । పరయదమంచునుక్కమొగి నందరు
 పైఁబడి వానిలింగమున్ ॥ క ॥ బలిమినదెంచినబ్రాణము । దలఁగు
 దువెరగందిమగుడఁ దల్లింగముమై । నిలుపుబయఁదోనెబ్రదికిన । జెల
 కేగికుమారకులుగు చేప్తిమలగుచున్ ॥ గీ ॥ పెక్కువరుసలలింగంబు
 బెరిగడియు । చునురయంబునగ్గిమ్ముఁ దనువునంచు । నొకజే ము

చుఁబ్రాణవి యోగయోగ । కలనకదృశమంచుచుఁ గాంచియంత ॥
 క ॥ దిటుతలముమీమహత్వం । బెటుగెకయిటుచేసినార మీపనిదయ
 చే । మటువదగుసామియనున । త్తరిదగ్గురుఁడైనమాచ ధన్యుడువ
 చ్చెన్ ॥ ఉ ॥ వచ్చికుమ రులంగనిశి వాధవధక్తి పదంబెటుంగఁగా । వ
 చ్చెశివుండుదేహమెడ బాయటగల్గునభక్తితోటికీ । యెచ్చెముసల్పవ
 చ్చునె యయోయనిచింతనెఁర్చుచున్నభా । స్వచ్ఛరితాధ్యుఁగన్గొని
 హసమృఖులై గుమిగూడిబాలకుల్ ॥ గీ । లంగసుంచుఁబాయ దటవీ
 నిలింగంబు । చోద్యవిష్వడియు చూతమరుచు । దొంటిపదిగిదిసి
 దూసికదల్లిగ । మెడవెనంగియంటి విగలకున్న ॥ చ ॥ కనుఁగొని
 బాలునిట్టిగతిఁ గంటిమెవింటిమె యెందునై నని । యనఘులుశంకరాంశ
 జల టంచుచుశించుచుఁమొక్కుచున్నను । తనగరవానభక్తతతి త
 న్మహిమన్వినివ రిజూచుకే । డ్కనగుఁగఁగాచియొక్కజ యుగంబునుదా
 ను నమస్కరింపుచు ॥ క ॥ ఉన్నెడమఁచుచుఁగనుఁగొని । యన్నా
 గకలాపభక్తు లక్ష్మితగుత్తులై । యెన్నగలవాఁడొసడి । సన్నమహామ
 హులువీరె జగజీవయూరే ॥ గీ ॥ చెవినిధక్తి మిక్తి గొడగూచితిరునా
 ల్లి । పోవయ్యయనుమునుపావకాక్షు । గిచ్చివాసులైరి గానియొగతి
 లింగ । ముగమంద విక్షయవనిగలదే । క ॥ అనివినుతించినచందొ
 క । యపఘుండిల్లనియెదొల్లియనిమిషుడనగ । ల్గునతనిచరితముదెల్పె
 ద । వినుమనితెలుపంగదొడ్డగెవిస్పృహగాన్ ॥ నీ ॥ అతివేడ్కచిన్న

—(*) అనిమిషునికథ (*)—

వ యసువాఁడశ్రీగిరి కేసవోనాతహక్తా డస్వలింగ । మవనిపైఁబ
 డితన కగపక్షకున్నంత నచ్చోటనిలిచిదే హంబుదొరగఁ । గమకించు
 నెడదయా కలితాత్ముడైనది కేశ్వరుఁడెఱచి యిటులజీవ । మెడ
 సేయఁగారణం బేమననమ్ముడె యిట్లనునాలింగ మెచటగాన । రాక
 యుండెగానప్రాణంబువీడనే । ననఘ జేయవలసిననిననంది । నగవు
 తోడననియొడగువచేసీగతి । దారుణులుసేతధరణిగలదే । ఉ ॥ ఊ
 రకజీవముల్విడువ నొప్పునయెవ్వరిచేతఁజక్కనో । యారయుమచ్చటం
 బడెను యాతటనంతటజూడుప్రాతరా । ర్యారమనార్పనంబెచట న

య్యెనొయచ్చటగాంచబంపుమా । దారివిమర్శసేయుటకు తప్పకలింగ
ముగాననయ్యెడిగ । ప । అనిన తద్భక్తవరుండిట్లను నయ్య శేషకడ
నుక్క సరోవరతీరంబున ప్రాతఃకాల శివార్చనం బొనరించి పయనం
బుదరలి యొండుచోట నిలువక వచ్చివచ్చి యిచ్చట మదీయాంగంబు
న నీశ్వరుండు లేమిగంటి గావున యిచ్చటమల్లింగంబుదొరకవలయుగా
క యిచ్చోటువదలి వేతెయొక్క చక్కెఱెనుకంబోవ నిదినానియమంబు
నియమవత్తులైన వారల నీశ్వరుండు కరుణించి కృతార్థులం గా
వించు నదియెట్లనిన వినుండు । క ॥ అండజనాయకవాహవ । కాండా

-- (*) పగల్తాండానికిధ (*)—

లయితాత్మహృదయకమలజుడగువే దండహరివసుమతిపగల త్రాండా
రియనంగ నుక్కధన్యుడువెలయుగ । గీ ॥ విశ్వసన్నుతుడతడగ స్త్రీ
శ్వరునకు । ప్రతిదినంబునుశతఘటపిమహోద । కంబులభిషేక మొన
రించికానికుడువ । ననుచుప్రతమూనియట్లు సేయంగనంత । నీ । విశ్వ
దిగంతరా వృతరజఃపటలంబు దవహుతాశనదగ్ధ తరుచయంబు । ద్వా
దశాత్మకరాభి తప్తావనితలంబు వారిసరోస్థేషి వనమృగంబు । ఛా
యాప్రదేశవాం ఛాస స్తపథికంబు పానీయవారికా బంధురంబు । శై
త్యగంధవహార్ధ సంచరద్భజగంబు సలిలస్మరీచికా సముదయంబు ।
నిర్జలతటాకవాపికానిర్భూరంబు । జనభయంకరపశ్చిమస్పర్శనంబు ।
శాల్యలీతూలకీణానిర్జరపథంబు । సగుచుగనుగొననయ్యెగ్రీష్మాగమం
బు । ప । ఆసమయంబున ॥ చ । తనపురిసరులేమివసు ధారధుమజ్జ
నమంతరించునో । యనిపరిచారివర్గముల నన్యపురంబులకన్నివారిదే ।
బనిదిదినంబుకేమమెడ బాయక సల్పచునుండినొక్కనాఁ । డసఘుడు
తోంటియట్లగిరి బాధపముజ్జనమాచరింపగాన్ । క । చేదప్పినూటవఘు
టము । మేదినిబడిభిన్నమగుడుమృగధరధక్తుం డీదివసప్రతసాంగము ।
గాదయ్యెనికేమసేతుగారీమణా । క । చేరువనీరములుట్టదు । దూ
రముబుచ్చుటకు నెడముదోపదిపుడునే । నేరీతిప్రతముగడుపగ । నేరుకు
ననిమూర్చ చేమునింగినయంతె ॥ చ ॥ సరసిజవైజాటుఁబోక జంగ
మహాముఁదాల్చివచ్చియా । శరణవరేణ్యకట్టెడుట స్వణాఘటంబు

ఒలాభియుక్తముం । దిరముగనిల్పినీవృతముం దీర్పుముసాంగముగాఁగ
 నంచుండె । ల్విరయముమీర నేగుటయు లేచిదిశలే బరికించియెచ్చటఁ
 చ ॥ ఘటమునుజంగమంబుబాడ గానకచింతిలియాత్సవక్కటా । యి
 టుకలగంటిగాకనిజ మేనికనుంగవకబృకుండునే । యెటులధరింతునాని
 యమ మేగతిసాంగముశౌంచునంచును । త్కటపరితాపవేదనలు గగ్గిమ్ముగ
 గిన్నులుమూసితావెనన్ ॥ ఉ ॥ తొల్లిటిపైడికుండనిజ శుందమునందు
 నెఁగాంచిమాలినా । యల్లమాఁజూడగోరిజల యుక్కులశౌంబుమదీయగ
 ర్భముం । దిల్లనసల్పేమేలిభ యంపడ్డనేలకురారధారినే । నెల్లరుజూడ
 గర్భిగతి హేచుఘటంబుఁ బెట్టుచిత్తఁగి ॥ క ॥ అనివాడిసురియైజే
 కొని । తనయుదిరముఁజొచ్చడలఁపఁ దక్షణమునహ్మ । ద్వందమునద
 యదలిర్పగ । మనసిడహారుడిటులఁవలదు మానుమటంచున్ ॥ గీ ॥ క
 ట్టెమటనిల్చియానిని కరమువట్టి । మేలుగణవర్యనీచర్య మెచ్చువచ్చె ।
 రిమ్ముకైలాసమనకుశీ ఘృమ్ముగాఁగ । ననినశివునకు మొక్కియిట్ల
 నినుతించె । పంచచారము ॥ అంబుజాక్షసాయకాయ జాండ్లభండనా
 యకా । శంబరాదిమారగాని పాదవేషధారకా । కంబువణావిగ్రహా
 వి కారికాలనిగ్రహా । శంబరాంకభూషణాని శాచరాభిశోషణా ॥ గీ ॥
 అనుచుసన్నతి చి యార్యామనోనాథ । పూనువృతముసాంగ మైనపిద
 ప । రాకయొప్పుగాక లేకున్ననిచ్చటఁ । వదలివచ్చుటచిత వత్సనం
 బె ॥ వ॥ అనిన శర్వుం డిట్లనియె । గీ ॥ అంజనఖచిత్రధూపదీ పాదికము
 లు । ధరణిసేవధిదొరుకు నంతకునుకాదె । తద్ధనంబబ్బుపిదపసా ధ
 నచయంబు । తెన్నియేనియుఁబనిగొను నేతలంప ॥ ఉ ॥ కానమదీయ
 దర్శనము గల్గెనునంతకు గాదేసీవిటుల్ । పూనియొనర్చునట్టివ్రతపుం
 డముభక్తగణంబులోనబెం । పూనితివింక సంశయము నొందకునీనియ
 మంబునిండెని । నూనవిమానమెక్కుపద శోభనరౌప్య ధరంబుఁజేర
 గా ॥ సీ ॥ అనఁబగల్గొండారి యనియొగ్రమ్ముట్ర మొక్కి స్వామిమీ
 రనుమాట యేమిదివ్వు । మగుగానివ్రతలోప మగుటకుసమ్మతిం పదు
 మదియావెల్చి బాపవలయు । నావుకుకరుణించి యావారికుంభమా
 రునిచేతిఁ సంగఁ మోదంబునొంది । హరమజ్జనమొనర్చి యయ్యయ్య

లింగాల యములతోననునీ పురమనుఁజేర్పు । మనినవారఁకుగోరిన య
టులనిజని । వాసయినఁజేర్చెనపుకది వాసుకట్టు । లగుటపట్టిననియ
మంబు దిగువదగునె । యనినంతి మునిట్టులనియె నయ్యనిమిషుడు ।
ను । అతిభక్తింబనయెత్తునగులము విత్సరిలిక్కునగ్నానచ । ద్వితముం
జేయఁగఁగోరూలొది దుర్బుత్తాత్ములైముక్కన । కననింకానగనీక
దాచనిన జేహంబుగోగున్గులా । యిట్టెయెట్టుమెట్టుయోగిశన
దుం దీశానుమెప్పించెదే ॥ చ । జడభక్తియొనబాదును పులిలిమున్వె
యి దీపములైయెం । గిడుచుఁబచ్చార్చెమెల్లకదే పోయిపురావ్యయమొం
దధీరుడై । జడముడివిచ్చిదీమల చందమునకృపగించితోడతే । క
డమలనంబికింకెరుల నాయముడై నడచుంబిలికెరుల । గీ । ఏడ
వెన్నెలతనువంట నీవువలెము । బూనినబాచుంబిలికెర్చి పుంజమా
ర్చి । గాత్రమునావృతానిది గనికొంది । యాగుదయఁగ నెవొల్లి
సుకేశకుమరు ॥ గీ । చందనముమహాదు యెల శక్తియూరిక । కిన్పు
వ్రతమూనినిజన మెల్లననుయ । కెన్నుననముగానె పువ్వునిరుగ
వలనయమూరికైతొన వనిగాయి । గీ । వాటియొకభక్తిగనుగు
ల మాచిదేవు । దాక్షిణ్యధక్తవర్షులు వానినెయి । కలనచేగా
దొకకృప గాంబిర్బు । లగుటవలెమునవలెము ననునయపు ।
చ ॥ అనిన నంకికేశ్వరుండనిమిషు సప్తాగిర్భక్త్యులంక కచ్చెనచును
ను దంపసితానయంబై యిదొకొమ్మని లెల్లిగంబురిచెతికొసంగి
లింగాంగైకృ ముగిశాంబుదేరింది కేటంగోలె నీమూరిక నీజేహంబు
ననంటు వదలకుండుని యచగ్రహించి దండప్రమామమునుండగు న
తనిఁహితవాక్యలయలం గావించి ప్రహళాశ్యతీలంకు నితచ్చంజనియె
నాటంగోలె నయ్యనిమిషుడు నిజరతలస్యస్తలింగిరీన దీక్షాతత్పరత్వం
బున నిరంతరంబు దమ్మునబది చివానందాద్రి నోలలాడుచుండనని
తొల్లిటిభక్తవర్షుల చర్చలించుము నేకమ్మహత్ములఁగన్ములంగం
టిమని సత్తుతియ నవనరంబున నమ్మచిదేవు భార్యయేతెంది యచ్చ
టిభక్తులక్రమొక్కి నిజపతిసుతులం గనుంగొని గూఢతరయగు మన
భక్తి నేటిక రచ్చకెక్కె సుక మత్త్యంబుజాలు రంకు పోదమని కుమా

కులవిరుద్ధరఁ జంకలనిగొని పాశేశ్వరుఁ మూపుపై నెక్కించుకొని
సకలజనంబులు ఘేయవిజయవెట్ట వైహాయ సకలసంబునఁ గైలాస
కుధరంబునకరిగెనంత నచ్చటిధమ్ములు సత్వాశ్చర్యంబు నొందితమహానా
నీ । విలసిలచతురంగ బలవతుఁడను చేరుహనుపిడు జీరనరిగె ।
సకలతంత్రముదాను శివువానిఁ బడి జేరుహునారపాలఘూర్జనుడుజ
నియె । తొమ్మిదిపుంముల తోగూర్చిఁ పురి దాయంగ నేగహ లా
యుఁడు । గురువైకృతొమ్మిది కలకెల్లగొనినార పృథ్వీధరముజేరె
బిల్లమాఖ్యుఁ । జరుచువిరుమాతోర్మరుల యంగులొట్టి । కంటిమి
త్తరికమ్ముల కనువుదీర । జేరుహునొవచ్చుభాస చేయవకు । ధా
రుణీజనులఁదన వీరనసగ । గీ । పరిగల్గునను భక్తులుచెకకా । క
వనిలోనెవ్వ రైవలరై । యనినెక్క జని ముచ్చుట్టినెత్తె ।
వివరతొంటిభక్త నినినెనా ।

—(*) భుజాల మర్మము భక్తి—

శా ॥ కామోద్భవమదాతే త్రిజల వర్షిన్వాపహాదీరిక్రియ ।
స్తోమోద్దామవికారిభూనయ వినిహూతాభలాఘ్నముదతి । నామర్హ
క్షీరిజంబుభక్తిగణ పాదాంబోజవిత్పావృత । భేమాత్మంబుదవచ్చుచి
వ్యసుమతీ సీమంతులయ్యనామ్ । ఉ ॥ ఆమనఘాన్ముఖావస్థ విమ
లాగియనంగవిలాసవిధియ । ప్రియః పాథిరామతీ పాకజవత్ప్రదిశా
లనేలిస్య । హ్నయాకరిత్తు వేషి యును రాజవిభానన భద్రాకుంభికుం ।
భాయితసర్వయోధుం న్యాగాధిపమధ్య తనమ్ము కెంతయుకా । నీ । ఆ
యంతివతిమచ్చఁ బాయునిర్వంబు కేలభక్తిగల్గెదవోతె । నుచికో
పచారింబు లొనరఁకేయిదుమచ్చ భాయిత్రమానస మైవిటాలి ।
గూడిచరింప నక్కొనినఁ జరిగియు ల్లాసేయకలంగ లీలధరణి । ది
రుగుదుఁభక్తముం దిరములకేగిరి దంగురిజము పాపననూర్చి । తె
చ్చియొక భండమునరించి మెచ్చితివురి । భక్తులకొనంగిల్లెట్టి బహుళ
జంగ । మార్చుటొనరింపుదునరించి రాజవంశ । వధిమూతీతమా
గుణరై వరులుదుండ । వ । అంత నుక్కనాడు । వ । శరణులు
గొందరాఘనుని సర్వముజేరగ నగివానిచే । పరిరంభ్రాజనావిధులు

తేజోనిమున్ను తదంగనాగుణం । బరయౌటచేస్వమౌచసము లంగురస
 హ్యత దోహదస్కమై । పారిగలులెల్లనిట్లని యాతనితోడుత తేజవా
 ఙ్మలై । గీ । జ్ఞానవైగాగ్యనిష్ఠుల త్కూలమున । వన్నెకీర్తివయో
 భక్త వర్యనీడు । తరుణిజొరగానిదిగ్నిమ్మట దిగుజొచ్చె । జక్కగాదీ
 ర్చుచునుటయు జాగిమొక్కి- ॥ ౪ ॥ తనకారతలదియొభ । క్తని
 కాయమునీవుచక్క గాదిరుగలే । దనియెఱుగాననిల । కనుగవ
 కట్టచుటమెచ్చ గాదిగ్నిమ్మనిమా ॥ గీ ॥ అనిబరిమ టదనచాట కజ్జ
 లాట । నాకిమడచుట ఘనిమోపి యవుచునుంభ । కాంచొబడిరి
 గను పీరుదోడ । తిరుగనివిధిర్తులిటుల బగ్గివాసి చి । గీ । మే
 లుమేల్గునిచర్య మెచ్చువచ్చె । దిగుటలువాగ్నిమాగాను తెలియ
 వినుము । కాంతనకవిచిచ్చి గాదటన్న । పరివృత్తోగించి యిట్ల
 నియెనెడను । క । సీతచక్ర చాదట । యానాగిలాఁభక్తు లెల్ల
 మమెచ్చె । బూజచుచనిరయగ్గజ । యానెలిల్లగుగంప య
 టులవడిదిన ॥ ౪ ॥ కర్తవ్యకీర్తి కాయము । వినుముఘటాలయ్య
 యెంత వెట్టివిమేనా । దీననూలదెలి మనేపు । ఘనకవనీరలపాస
 గు గానివనుటయొక । క । కొఱగనిసేరెలదియొ । తెరవయనుచు
 నాకునెపుడు తెలియదనేని । కైగునకట్టనస్థుల । పరిసేయ
 కజేయన్బులాడందనే । చ । అనుడిగెచొరదెల్ప దెలియందని
 యందొకభక్తపుగపుం । దనియెరిహస్యవృత్తి పదయ గ్నికీర్తియ
 కామచాయై । తుంజులశీలవరకనలు రిప్పచనంగమిగడగీలతో । నన
 నిచరించునీటుల నీటికియూరకచూచుచుండగా । చ ॥ అనిన దర
 హసితావనుంజై ఘటాలయ్య యిట్లనియె ॥ చ । పారిగలువర్యమొరి
 టుల నాచుటధర్మమెయ్యనిందచే । దురితమువచ్చునంచుమది దోడ
 దెహమరవృత్తి జెందినక । గిరిశుచువాని తేజోనున కేవలభక్తిపదానువ
 తుకోరా । శరణులుమిత్తురేయెరుగఁ జాలకమాయలఁజుక్కువారల ॥
 చ । ధరణివరాత్మనాయకుల రజనకుంజనకోటినిందకుక । బరము
 వఁగాలుచేబడెను బాధలపూభయమందికొందరా । స్మరణవికారవ
 ర్తనలు మానివసింతురు గొందరిచ్చమై । బరగుమరంగనామిణులు వా

రలః బేర్కొన నేలమాటికిన్ || క || ఒకయేటినువాడరే । సకలమ
 హీజనములొక్క సరణిసమవరే । ప్రకటముగఁజెక్కమానవు । లో
 కరొక్కరిసొమ్మటంట యోగ్యంబగునే । గీ || సకలఫలములలోబీజ స
 మితియట్లు । మునిగియుండునుసంసార మునచుగొండన్ । రాజవంజవము
 నగొండ అంటిమంట । రరయభల్లాతికీబీజ మట్లుధరణి । వ । కావున
 నెవ్వరెవ్వరి ప్రియృతి పితృపంబు తెల్లెట్లు వారలు బరియింతురు తిదు
 గంబులు తెక్కినది బలియేమి సమస్త కర్మాశ్శల రగు మిము బోటి
 మహాత్ములవ్యగుణదోష నిరూపణం బొనర్చుట కర్థాశ్చర్యం బయ్యె
 నెకయ జనునోవఁ జేయకయ చనునే సకల జనులులకు భక్తియొ
 క్కటియై యుండు తద్భక్తియందు గొండలు స్వకీరంబులతో క
 లాసంబుకొందెదను మరికొందను దనున్వక్తులై చనియెదరు కొంద
 జాత్మింబిని లేకన్వంబు మందెద రనియెల్ల నాశాస్త్రదంబులైన మా
 గణంబులే యనిన తద్భక్తవసు లొండొరుల యాననంబులా లోకింపు
 చు నిరంబాత్మి ప్రియాపాపపుణ్య మనల నుదంబలుప నిట్లాడుటయో
 లేక యిరివి మాగణం బిట్టిదియూ యదియునుగాక యాశ్చర్యగల
 యు రెండులుగొన్ని యగ్గకించి యివియెల్ల నాశాస్త్రదంబు లనియె
 నిమ్మాగణంబులుదప్ప నిరంబెప్పగిది నంచికాఫీసు గలయునో యెటుగ
 వలయునని ఘటాలయ్యనుద్దేశించి యందరు నేకశంకంబుగా నిట్లువిరి ||
 ఉ || లోకములోనభక్తులు ద్విలోచనంబునాడెమ నట్టిమాగణముల్ ।
 తేజోన కాదిరీతిలంబులం జెందెదవోవర మేనుండెల్పుమా । మాకిప్రకన్నత
 ద్దగస మాజవవశ్యేవ నానుమోదుడై । యాకరుణాకరుండువిన యం
 బుననిట్లనివలె ముగ్ధుడున్ । చ । అనఘనిరాత్ములార జగదంతర
 వరః న లెల్లనెమ్మదిం । గనుగోనలొలుగ్గానగు గన్యులునామదిమీ
 రెరుంగరే ; ఘనవయలోకవస్తు తుని నాగి నెనచుఁటగాక నాపమున్ ।
 గినియుటగాదయారే ధరణిన్నవర్జ్యుల నుండఁజెల్లదే । వ । అయినమీ
 నిట్లానతిచ్చినపుడే మారకుండుట జన నస్మద్వర్తకంబు దెల్పడ వి
 నుండని యిట్లనియె || క || కాయంబిదిదగ్ధనట । న్యాయంబుగఁబదగ్ధ
 రుని యందునగూతున్ । న్యాయినవల్కుటతద్గతి । తేయటయొక్క

కృపాచు చెల్లునలెడలఁ | క | అనియంతఃకోకతద్భ | కృపికాయం
 బునకు మొక్కి - కరువడిపగ్గా | సనమునన సీనుండై | ధనదాప్తుగ
 లయదలచి తమగమార్య | సీ | తనగునాధారపద్మముమెట్టిదిగ
 నాడి కనుదృష్టియిచ్చలిగి ముగిసె | లలవంపుతమ్ములు ధ్యముఖం
 బులుగఁజేసి వెనఁజేసెవల్లికి నేమనెటికి | తాదశానిలబ ధి గతులూకగాద
 న్ని తగుపాచభూతన ద్విములుమూసి | విలసిగాఁగెట్లొలి వెలిగింది
 తమవెల్లఁగలమఁగోఁగల్పించి గృహవెలిగి | బ్రహ్మరంధ్రబుగ్గేదిప
 బ్రహ్మనాద | మెల్లగిక్కులఁగి దుఁచిక్కులొక్కల | ఎముమూర్ఖులుమ
 రుమ్ము గొనఁగఁజేసి తత్తమఁగఁబెక్కిరిం భాముఁగలయ || ౬ || ధా
 రుశిద్దిరందిరిఁ దారులుదులైన భాబువారెడి | గ్వాముగుఁగెన
 ప్రకుల పర్వతముల చలనంబునుండెడి | ద్వాగఁగఁతులెడలక
 లాధిపవగఁ ముకొండెనాధిభూ | ద్వామబాబ్బుచే దిడింబులెప్ప
 రి వారెవంబున || ౭ || లెఁగఁగెరులు || ౮ || కుసంబంధులవలన
 లు | మొసెన్ సురిచంపెఁబులతి ముదిమునరాచ | దివసంబులాడి
 చల్లని | మరుదంకులెక్కిపెచే మాంగళ్యముగాఁ | ౯ || అట్టిసుహ
 ద్భూతంబుగని యచ్చటికా భవులెల్లలేదిమీ | విభివిగ్రహవృక్షుని న
 న్నదుబాడఁగ లేదటాచులో | గొట్టినమోచిన పగ గుఱుల్పచూదియి
 తంతుమాధిగా | గట్టలలేనియల్లుడటు గానియెద్దన్న ? న్ని సేయనే |
 ౧౦ || ఎంతమహాత్ముడై తమముఁ దెగఁగిహాస చక్రివర్తిగఁ | దెంత
 కృతార్థుడెఁగెను ? యెఁగెనెకవృసమానవతఁ | దెంతవిరుక్తుడం
 తు పదియంపుచుడ్డరి లెగ్గనా, పున | స్వాగతములగ బ్రహ్మద మొద
 వంగనుమన్నతరిగఁ దుంబున || ౧౧ || అందొకభక్తుడైతని క్రియాపరి
 పూర్తిగ మొనర్చుచుచు | లేచికిరీటభావఁగయి హెచ్చినయూత
 నిఫాలపట్టిక | తా మగభూతిపుండ్రుడఁ బోవదదంగముభస్మమైన
 యా | చందమునవ్యవేక్షిగఁ సాతరిగెన్దని యగ్భూతాత్ములై || ౧౨ ||
 ఒంజారుల మీటియేమియు నుండనక | నవ్విభూతినిజా గము లందున
 లది | కొనసుహాముక్తి చేకొంటి మనుచుఁజిది | సంతసమునందుచు
 నుండె నునములకు || ౧౩ || కాన్య పరికినగిర్జవ | జీవుఁగుటాలయ్య

గలసె గృహినిర్మితము । ద్వావలియగృహమొందను । మావల్లభుటంగు
టూ మాచయగలసె ॥ ౪ ॥ అది తెల్పిన జంగమవర్ణు వాక్యమ్ము
లకు ప్రమాదమాన సవతస్తులై సమస్త భక్తిజరులు యభేద్యం జనిరి
గీ । ధీర్మదైన్యశ్రీబంగుటూరి ౪ ॥ యాభ్యుదయింబుజదివిననధిక
వినిన । నాయుకారోగ్యపుత్రప్రాణభివృద్ధి । జెందితుడమోక్షసా
మ్రాజ్యమొందునుడు ॥ ౪ ॥ అది వెల్పి సిద్ధరామునితో చెన్నబస
వేశ్యగుండు మఱియు నిట్టివిచ్చెదొడగె ॥ ౫ ॥ శంబరభవజాతశ్రీ ।
కంబుగీవాధివాదిభివరాస్థితసా । దాంబుధవకీవాత్ము । జంబిక
చొడియ్యయనమహామహాహృత్ ॥ ౬ ॥ ఆరంభకృత్తాక మానన

—(*) అంబిచాడియ్యక (*)--

భక్తిబా యకనూకాకా యకముబూరి । అపుమదల్లిద్ది జంగ
మార్చిములా సర్పదనరుమమా నాదగీల । నిట్టిలి గాచ్చిన నేప్రా
ద్దాకీయుడు నిష్టలింబలమైతి యేదలపును । నిష్టలింగాభక్య మిల
బ్రహ్మిపుమ నిష్టపూజాగ్రు లెఱుగినట్టి । మలకమ్మదిమెచ్చకతిరు
గునుడు ॥ ౭ ॥ తకనాంబుగునిగూడితిండుదళం । భక్తులొకకొండతొ
కమెడభాసుకేవ్త । గోష్ఠిమనమ్మదంబునలూరునుడి ॥ ౮ ॥ ఘనత
రవేదవేద్యుడ గజ్జనకేవ్యమస్తదేవతా । విరుతమహర్వివాహపద వీ
హరిగాగృహిలమోదన । జననశ్రీకేళాధివ సాగిలలాంజియో
గవిద్వంశ । లమకీదుగల్లుకేయమ్మని లక్ష్మీనిగ్గకొనుమ నిమేరికా ।
గీ । హృగ్గ మలకణికాశాసనమిట్టి । మానసాస్థిలొనంబుమా
నపులకు । కిరతలామలకముమోక్ష సాగిలనుమను కొంబురుతో
బ్రసంగింబుమామవేరి ॥ ౯ ॥ అచ్చుకేళాకాయగ నావలిగన్దాని
మొక్కినిల్పియూ । ముగ్ధుటలాంకించుది మొక్కిలనివ్వసమర్పి
ధ్యమి । ట్లాచ్చమకేళియోగిని యోగ్యమటానుచుచింతురయ్య
యో । మెచ్చనకాలింకరుండు మేలొనలూమనయెవ్వంబునక ॥
౧౦ ॥ భారాధరింబులోపలి । నీరుమునుదినమ్మగుండనీర్వేదలిచే నీరడిగ
తినన్యపథము । గోరికరథలకివార్చిగూడుచెవిమన ॥ ౧౧ ॥ కరమున
జ్యోరా కారింబుముగ్ధ కలుగుక్రికగిన నలయకేల । భ్యతపురా

తనగీ తారవముగల్గె దశరఁజనుతిదింతఁ దవులనేల । నక్షయంబైనవం
చాక్షరియుండంగ పట్టుకచింతన శ్రమమడల । సారమాశ్రివిధప్ర సా
దామృతముగల్గె నమృతకుంభేక్షగా యాసమేల । కలితసద్భక్తియని
యెరుకన్యకలుగఁ । తావకన్నియమేల్కొల్పు తాధయేల । సులభముగ
ముక్తిగాంచెడుచోప్పుగలుగఁ । జాలవెలినుండనేటికిరగతరికి ॥ ౧౩ ॥
అనియిటులనలేడువల్లెన । వినియందొకిరెండునియెవెలుపలిపూజల్ ।
తనువలయ నెన్నితేసిన । ఘనమానసపూజలలోలఁ గలపేయెందుఁ ।
గీ ॥ మహితచిద్బహ్మమానఁడనమానసాబు । భీషమగుదాతఁ జనునిష్ఠ
లింగపూజ । సలుపనారూఢుడై నచోసాధనముల । వలనఁబనియేమిగ
లుగుభూతలమునందు ॥ ౧౪ ॥ వేదాంతవేద్యమాగిఁము । గాదనఁగా
నీకుడగు నకలితార్థజ్ఞ । వాదనలగులుఁజన్మము । మోదంబునఁదొల్లి
నిత్యముక్తింగనలే । ఉ । ధామణివాన్మదేవుడన ధన్యుఁడొకండుశ్రి

—(*) ఆత్మదేవుని (*)—

కాలమంచికా । ధామనిమనసార్చుల మునఁబొనరింపుదుఁగొంతజాల
మీ । తీరునఁబుచ్చిచాఢులును తిరుగఁదానుకవాడుకూలితై । కూ
రమువ్రాసితోడిప్రజ తోవరిగోయుదునుండవత్తె ॥ ౧౫ ॥ జలదన
ఖండుమింటినను చక్కికిరఁగనినిధర్మపూజవల్ । సలుపఁగ వేళయయ్యె
నని సయ్యసనచ్చటగునుచుండెడి । గలుపఁతొకింతయూసివలి గన్తో
నబోఁగలిదేకన్యకై । యలరినతోడికూలిజను లారనిచందముఁగాం
చినవ్యయఁ । ఉ । కూలికివచ్చియీదవఁ గోయుదుఁగూఁచుకుఁజెందవచ్చు
నే । మాలుగుబోతువీరికను మఱియులేదని చేసిపెట్టినే । తోలుడి
యీదనంబుమన తోవరిగూడెడిముట్టగోనునే । యేలవినుంచువీరిపని
తెప్పరుఁబల్కుచునేటనునీయున్ । ఉ । కూలికిలేకయోఁడుటను కూలియొ
నర్పిగడించురాసులే । చాటునఁజైవదాదికవ జాలకయోఁగునుచుండఁగ
ట్టలే । కాటికివీరితోడగల సాంకాశికముదాశ్రినిచ్చుడి । స్వాటాన
రింపుదుంగునుకు పొందుతెఁజెనుద్రజాలమి ॥ ౧౬ ॥ అని తేరుచు ।
క ॥ కనుమూసఁదేమిలేరా । యనివారలతోడనొక్కఁడారనిపెక్కొని ద
వనలేఁబొడవబట్టుగఁ । దనువుల్కఁగి లేదివానిఁదారొనియలుకన్ ।

౧. సీతమూర్తి రాత్రిక. గారీశునకర్పితంబు గాఢేయనెడక. బో
 రంబును నిబంధం. దేరావకద్రోచిలంచుమోచ్చినకనుక. క. చే
 తివోకవంటగొంక. భూతలమున వానిశిరమపుకనముగన. ఫీతిగో
 సిగోడిచివాం. ద్రాతటియెరులెత్తిపునకంతయుఁదెలుపన్. మ. మి
 విగోడమున నమ్మోహత్ను నపుడేపిల్పించి యారామను. మృనిని
 మృగములఁజూపి తివిచున్నదెఱిగితిని. ప్పనిగావించునెనిముగొట్టు
 నెడక బాల్కెట్టిగిరిమో. వనయున్నట్టినిజబుల బుచ్చుచునిన
 న్నూక నిగోట్టకు. క. పుకవిదొంగిమ్మిత్తు. బడువగన
 వెల్లెనయ్యయాచుట్టుక. యెకలకచివరువడియే. రృకదెత్తెదవి
 నుమటాచుఁబలికెభయఁదై. క. జీవేశాన్వితదగ్గఱుట. మీవంచకు
 డొంగిఁగ్రోయనేజూపితిమి. రీవిధముఁదెలియఁక. నావలనం
 దప్పలెన్నెన్యామెయిసా. వ. అనిననమ్మోహత్నుని నేరంబు దెల్పిన
 వారిలదిక్కు ముగింపై నృపవరుండు. క. ఊరకఁజంపెనిలంకని.
 మీరంటిచ దధరసమీపదగ్గఱుటం. బారయకదొలగఁగ్రోయఁ
 గె. గారిగమేనునుచువారిగిద్దించుటయ. ౧. ఈతడనెనుమా
 టలెల్లఁబూటకములు. కూలిసేయుచుండికుమ్మఁజెందె. నింతెగాని
 పూజలేమియుమేముట. గానలేదు దైవమానయనిన. చ. వినివృ
 పవర్యుఁడగును వేకరిదాత్రముదాల్పులింగిమో. మునుమిడిగోయు
 నట్టివరి మోపులుపూజనుసంపిగోరితె. చ్చినకునుమాదివస్తువులా
 దొగటిదాహపునీలమంతక. మృనిదధిభాండమోలేలుపు మావినవేడు
 కయయ్యెనిగ్గి. ఉ. నాపుడమ్మోహత్నుడను నాహృదయాంత
 రవాసియామహ. దేవునిమానసార్చినిగిరి భక్తయించితిగానిబాహ్య
 పూ. జావిధములఁజేసెను నల్పగిఁగూడదలన్ననెవ్వరు. న్నూవ
 రుడారపాంకముగ బొంగితివిట్టులనేరెవ్వరున్. ౧. కోలఁబారిభూ
 మిగొలిచికోండిదెనడు. మనకుమాటవోలెనహహానీడు. వలుకుమా
 గఁమంచఁబ్రాధుఁడవిమ్మట. వలననీకునిందదొలఁగిపోయె. చ.
 అనినభూపతిదిక్కుగాంచి జనవర్షానీచుచిత్తంబులో. సనుమానంబు
 బఁజాడు నాహృదయమధ్యస్థాద్రిజాతేర్పరా. ప్పినలంచుగొడకు

టివారని జవతుంబప్పుడేదీర్చియొ । య్యనహస్తంబులఁజెందు పాయ
లుగఁజేయందోచెనాలోపలఁ । ౪౩ । శ్రీరమ్యంబగురత్నపీఠముపయిం
జెల్వొందుజ్యోతిర్మయా । కారంజాశివలింగమాశివునక్షత్ర కావించు
పూజావధుల్ । భూచిత్రభాజతేభాజనాంతరమాలా బొల్పగునై నీద్య
ముల్ । సారంజాదధిభాండమాపెరుగు పెల్పుంజందుత్తరస్తా । ౪౪ ।
కనువట్టానధవారలున్వసు ముతీకాంతుంబుపీఠించిహృ । ద్వనజాతం
బులభీసమృదము చిత్రింబుకాద్రపాధక్రీభా । వనలొక్కున్పుడదో
పగే ల్లమిశిరోభాగంబులందాల్చిని । ల్లివమోగిలగళాయలే యనుచు
హరిన్సొక్కిరిట్లందఱు ॥ ౪౫ । మ్రొక్కినుగితేజుఁడున్ మోద
ముజెందినిమ్మహమ్మపెం । పెక్కించు వసుంజెందగ నీతిఁబ్రేరి
మాటలాడితిం । కెక్కినసత్యమేటిబ్రను కృష్ణుని నుగిసిరివా ।
కక్కటపాదధంజనాని వాడు రి తాత్మల నెట్లబ్రాచెదో ।
గీ । కొడవలనదుకుంచె కోలచేపతిక । వాటమిపురుతెంచి వాసుదే
వు । గర్భశేహమందు గానగఁజేసితి । హంయెఁతెనునక వార్చిదేవ ।
చ । అని వినుతింపుచున్ననను యంబుననకృతమున్వసంతిలో । మను
పటికిరివత్తునుటు మూసుకపోయెడిరావగుంచునే । దివ్యదేవమృతుం
డయిన దింధికలగ్నిమ్మనీవయ్యుక్తుగా । నొసరిచిహూర్తదేవుడు మ
హాన్నతుడైచిదియెల్లికేచ్చుఁగా । ౪౬ । అదియనుంగఁక । ౪౭ ।
తొలియట్టులహృదయంబునఁ । మలపారుఁబూజించిముక్తి మాగఁ
ముగనఁబూ । సలసయనాచుగావున । నిలయాశసపూజనాటి మేది
యనగునే । ౪౮ । అనవుడమానసార్పించు మహర్షిమయెక్కుడలంచు
బల్బుడుగా । వినుతిమునన్వీరైకదగు విశ్వమునన్వరశేష్ఠలింగపూ । జన
లోనరించువారిఁపున సర్వమువరాననీయఁజేక్కిమే । వనభద్రవాదిగిభి
మ్ముఖగు పూర్వలై నవటన్మనుగులై ॥ ౪౯ । గర్భముఁజందితూలఁబాద
గానగఁజేసిగళాసుకైవయ్యా । యర్భకలగ్నిమ్మంబ్బిరుకు నట్లానరిం
చిబుధుల్కురివగా । స్వర్భజగాలయావసుల సారయశోవిధవంబుని
లైవా । పర్భవకుగుఁడైయిరిడు వేటొడిట్టులఁజేయనమ్మనే । ౫౦ ।
సావురచోడయోవృషు । కోడికపరులారగర్భ గోళమువలెగా । దీని

శ్వాసృతఘనమా । యావత్ప్రముఁజుందిమింట హరుసూక్తింతున్ ॥ గీ ।
 అనుమఁ మొలనున్న ద్వితీ సెంబరంబుఁ । జమ్మనాన నోటి రాజీవమి
 త్తె । శేషము నెందో చెడితృభా స్థిరసమస్త । జనులకన్నులు మిరియిల్లు గొ
 నఁగనపుడు ॥ శా । కైలాసంబును దానిమీదఁగనకా గారంబునందొ
 ప్పెర । తానీహోన్నతపీఠమిం యింసము దృఙ్మోతిరాకారుడౌ । బా
 లాబ్ధహరిమాళియాపురఁ న్భాసిల్లునీతాత్మిరా । దృలారత్నముఁడ
 త్పభంబ్రమధ తొడ గాదజేయావళుల్ । వ । మఱియును । మి ॥
 మానిస్తోత్రివహావిలాసములు పంభానాట్యసంకంఠముల్ । నానాగా
 యకగానమల్లటమా సేకాశేనుభేరీముఖ । ధ్వానంబుల్యరవందిమాగధు
 లకై వాగంబులు వేర్వేర । స్థానానార్థియులు సమస్తజన హృద్యం
 బైదికల్పిండుగాన్ ॥ శా । మంటంకోదినదితృభాజనులు పేర్కిం గాం
 దినీలేదికి । బుద్ధా లింగులమంత్రివలె వాలాజీవమాదామణి । కుం
 టిగఁగలొంపఁతీయ తి మునుగొప్పువ్రేలోయి । వెంటంగవృద్ధి
 పురానుస్మృత ముగ్ధా క్షిప్తం నక్షిమ ॥ క । అనిసన్నుతిం మసమయం
 బునచోదాచాన్మోహం పూర్వపుకీర్తిక । మనమయంబుమాచ్చా
 ది ముంపించుటయోదా ప్తం భాగము । వ । అందన్న యశేషవిశే
 షాలులు నడిచెను । చ । కొలుపునున్న వలక గోచరమైనచోడ
 రాయు । జ్వలజయగ్రాజేకమనఁ జూలివెందన మాచరించివా । రలు
 వినుతిందిల్లుచును రాజకళాభిభక్తి చంద్రి । నలనమదాత్మసంజనిత
 వాఘాననఁగఁగో చెందుదిగ । నీ । ప్పాపయములసహవ నేష్ట
 లిగాన్ । మహిమలెదుగలేక మరయతుల । కైవలముమ్మశివుని
 యాశ్చర్యజూపిది । మనిదీతప్రసాద బెరిగెనంగ । వ । అని యతిని
 గొనయాడి తద్భక్తులఁజను తెనాతమ నివాస బులకిగి రమ్మహాత్ముం
 డు తొంటిదొరంబున నుభేచ్చ విహరించుచుండ గావున నిష్టలింగధా
 రుల మహాత్ముల బ్రేరేపి యూతిచ్చెన చెన్నబసవేశ్వరంబ యిడుగుల
 శ్రాగి సిద్ధరామవర్కుడు జీవా భింజియకనుకాటాక్షి విక్రమమ్మ వ
 లనఁ గృతాధుఁడనై తినవి పెన్ను భంగులఁ గొనియొచ్చి యుద్దేశికసా
 ర్వభూమానుజ్ఞాతుడై మిల్లంబున కిరిగి నిలచి కేష్టలింగార్చనం

బొనరింపుచు నిర్వంచకంబుగా జంగమారాధనం బొనరింపుచు సుఖం
బున విహరింపుచుండె । క । ఈసిద్ధరాముచరితము । భాసురముగఁజ
నులువినినఁ బరియించఁగుభృ । ద్వాసునికృపఘోరాఘని । రాసంజా
నరిందిముక్తిరమగాంతురొగి ॥ వ । అని యిట్లానతిచ్చిన రేగుకు
నితో లోపాముద్రావరుండు తదనంతర వృత్తాంతం బెల్లయ్యె నని య
డిగిన । మ । ఘనకీర్తిద్యుతినిజఁజాహిపమరు త్కాండంబుభూభూజ
భూ । జననేత్రోత్పలరాజరాజవర పూజాయుక్తదాంభోజభో । జనరాధీ
శ సమానకావ్యరచనా సంతోషితార్థంతపా । వనశాస్త్రజ్ఞసమాజమా
జవక భాస్వత్కాంతావనా ॥ క ॥ సత్యజితహరిశ్చంద్రా । సత్యాల్లల
నేత్రసదృశ సార్వికగుణనా । సత్యజయంతాకారా । సత్యాస్మేష్వరత
మాజ సమశౌర్యనిధీ ॥ ఉత్సాహ ॥ పుండరీకవైఖండ భూషభక్తహా
వనా । కాండసంచయకృపూరి తాచ్చకీర్తిభూషణా । మండలేశమం
త్రివర్య మానితోరుభావనా । భండనస్థలాశలారి పంక్తిచిత్తభీషణా ।

గద్య ॥ ఇది శ్రీమచ్చెన్నమల్లికార్జున కృపాకటాక్ష
లబ్ధకవితా మాధుకీ ధురీణ కాశిక సగోత్రోపవిత్రి సుకవి
జనస్తుత్య అల్లలూరి పాపయామార్త్య ప్రసారంజెన,
చెన్నబసవ పురాణంబను మహాప్రబంధంబునందు
తృతీయా శ్వాసము - సంపూర్ణము.





శ్రీకృష్ణమస్తు.

చెన్న బసవ.పురాణము.

చతుర్థా క్వాసము.



—(*) కూకడ మారయ్యకథ. (*)—

శ్రీలోకద్యుగ్మరాజ్యభాగం । వైలలిసఖార్యచంద్రహరిహర
ముఖాది । కృష్ణకసమాఖ్యవాద్ధిత । లేలీహసమాఖ్యయమృతలింగవ
మాఖ్యా ॥ వ ॥ అనిధింపుయి కుంభసంభవునకు శేనుకుండు తరు
వారి కింపు టది చెప్పందొడంగ ॥ క ॥ ఒకనాడు దెన్నబసవం । జ
కలంకగదాధిపతి డి షామునక । సుకశేష్టగోష్ఠిసలుపుచు । ప్రకటి
తగరిన ద్దామరమునెలమిన్ । మ । గుడతీరత్నముచానుదెన్నబ
సవేను సమాఖ్యవాద్ధితమా । కదమా రాఖ్యగదాధినాథుఁ డదరుదేకాక్ష
స్వధికృతిని । దేవైమొక్క మదోడి లేచ్చి సఖలోహేమాసనా
ధ్యుని । వృద్ధిని వర్చసకృత్యముల్ సలిపినాగాంభాత్మజండ్ర
రిగ । కా । కృష్ణబాదుచ్చలనుండి వచ్చిరిగో సుంపత్ప్రభంజెను ।
ద్దామంబివ్వనటనిదాక్షిణి డలజాతద్వంద్వసంసర్గచే । నామోడంబు
వహించెనికల భక్తానకచిల్లెంబులా । హమాభాగ్యవిశేషమంతయుని
కక్యంబొనవాక్రుండ్యగిగ । క । అనిసమ్మతించుచెన్న । య్యనుగ
స్థినిమాదిరాజపాషణముతోని । ట్లనియెనినుమీమహాత్ముని । యన
భువరిత్రంబుదెలుపువంతయువరుసక । గీ । అత్మశృంగారకలవచేసలక
నలక । తేసిశ్రీనాగులూరుప్రసిద్ధిగాంచె । నప్పురంబునకధిపతియైయితు
డు । పెంపుమీరగభూమిపాలింపుచుండి ॥ క । ఆప్తేతరశతభార్యా ।
హృష్టం దైతన్యుభక్తులేమిడిగినసం । తుష్టిగనుసంగమనియమము । క
ష్టతరంబనగరితముగొనియుండెగ । వ । ఇట్లుండి । చ । ఎడనెడ
తంగమోత్తరము లిమ్మనివేడిననూటయేమ్యరం । బడతులనివ్యుత్త

నుకభామినిదానినిగూడనిచ్చునా । పుకమిమగండటంచుహిత పుంజము
 రాజనెటుంగనీక నె । లైకధరఁభూమిధరఁకింక యింతులులేనిపించిరంత
 టగ్గః । క । వారదుఁడుగానాశ్రువి । శారదుఁడుసమస్తః బుధజాలశి
 ఖాధ్య । స్మీరదుఁడుదేహరుదితతి । పారకుఁడొకనాఁడుశర్యధజనోత్సకు
 డై ॥ కా ॥ కైలాసంబునకేగిపారివద వాఙ్కాంతామృతాదిత్యది ।
 క్షాలాంభోజహితామృతాంఘ్రి ఖగరాష్ట్రంధిర్వివిద్యాధి । వ్యాకాధీ
 త్వంసిద్ధపాధ్యవిగ మ్నవారంబునస్థైర్యగా । ప్రాలేయాచలకన్యకాస
 హి తుఁడైభాసిల్లున శ్వేత్యరుగ । ఉ । చూచినమస్కరించిశ్రుతి నూ
 క్తులసన్నతిఁజేయఁవానితో । బూచులశేకువల్కెముచి పుగివలొక
 ములోనిచర్యలె । పైచనుచున్నవేభవన మూరసివచ్చినివిస్పృక్షయో ।
 మేచకకంఠయొక్కగతిఁ మేదినిఁగాంచితిదిన్తగింపనే ॥ ఉ । రాతనాగు
 లూచినగ రింబునకూకిదమారయాస్యగో । త్రాజుపాలుఁదాల్కివని
 తాతిలకంబులనూటయేర్పరగ । వ్యాజముశేకభక్తవన హంబులకిచ్చి
 నఁజెక్కెనొక్కయం । భోజవరాక్షి వేడుగని పుజము రామరాజకూ
 ర్ణివో । క । అనియిట్లుదెలిపికలహః । శవముచియొకఁగొంతవడికిచ్రా
 ర్థిగీ టునివిడుకొనినితెచ్చు । జనియోదివివంతరిమునపర్వసహస్రైః ।
 నీ । కలకంఠములునోరు గాయకవడిఁకుయ్య పద్మచలులమీది తెన్ను
 దీయ । పరిమళసుమధల భరముచేతసల్పాఘ్న దేలువాటులమోత
 డెసలఁగప్ప । కుసుమాయుధుఁడుపుచ్చ కోదండముధోంప వలిగాక్కు
 పుప్పొడి వసుధనింప । శారీకాశుకహంస సంచారి యులుమీరి బూదే
 నెహనలు పొంగిజార । పారిగడుగుండఁపాఘులుభీరిమె దఁ । జీర్ణపరా
 శిరాలఁలేజిగురుగ్రాల మంచుగెరివక్షశ్య గానిమహిమకోడఁ । జగతి
 దగఁగాంతవాసంతిసమయమంత । వ । అట్టిమధుమాస దివసంబుల
 యం దొక్క నాడు । క ॥ అరాజధిక్రవాడగఁ । గోరిమహావృద్ధభ
 క్తకుంజరతన్మఁడై శ్రీరమ్యంబగుతత్పరి । శేరిగజేంద్రరాజశేఖరుః
 డంతగ । నీ । చనియప్పురిముఁజొచ్చి తనముదిమేర్పడఁ గోలచేదిగఁ
 బూని తూలికొనుచుఁ గోడవీడలఁజేరి కూర్పుకఁగోరుచు నకటమహా
 దేవ యనిపలుకుచుఁ । చారసుచనిపెను బర్హిచేవంగి మూకాల్పైగే

లు మోషిగొనుచు | పిరుకెస నెవరైనఁ బిలిచిరోయనినిల్చి బయలాలిం
చివి భ్రాంజిగొనుచు | కాట్టుకొనినవృద్ధిలుతలఁడిట్టుకొనుచు | వెండక
ద్వఘగాఁదాళవృంతమిడుచు | బసవాలగుజేతలమునకువిసికొనుచు |
సృపురిస నఁజేరఁగితిన్నికటమునను | చ | దలముగఁవేడియొప్పు
లెగఁ దట్టఁజెన్నుటలూరఁభూమిపై | నలసతగూరుచున్నకర గాగ
జేఁగెన్దెలిరాజమాళిబె | స్థితిభయమందిలేదిచని కేవలభక్తిసమస్కరిం
చియీ | యలఘుఁగుచాలకస్సెగద హాయనినమ్మదివారిగనొందు
చున్ || ౩ | ఆకావాకాగ్ధ మచ్చకప్పటువిరా నములేయఁబంచివెం
టనెడుమాంబు | పులుపైఁజెల్లికి పురమువీనులనూది మేలిచందనమె
ద మేళితాళ | వృంద్రులుచేఁబూచి విసరిజాబీరవా గరమిత్రతక్రంబుఁ
వారిసగుచ్చ | గమఁజేసియుంకింత నాలుకద్రవమూరఁ బట్టిసకొంతనే
పరికిసేద | జేచరమూరికన్నులుదెలుచియు | భరికుడగురాజు
గినుగొనిభరింపాధిక | పేర్రభక్తివన్నియకెక్కుమమ్ము | బోలుబ
డుగులఁబోవంగిలుట్టెనా || ౪ | బాపుకేమారవిమలసన్నీపూరి
నిమ్ముఁబోలంగిలలెయ్యెపశులైన | నెలకగములువిడిదాచకస
మాఖ్య | యనినఁగ్రమ్మటఁమొక్కియయ్యునివిధుఁ || చ || చపలుఁ
డమపైవరిఁ నుండఁ జొగి తాత్కుడఁగుచువాఁడు | కుపితుడఁ
లోభమాపితుడఁగ్రూరుడఁదఁఘుడఁధక్తిహిరుడన్ | వ్యమత
సత్యవాక్కుడఁ దయారహితాత్కుడఁనెవనన్నున్ | విప్రశిలుసమ్మతింప
నగు నేకాగ్రణియన్ననవ్వుచున్ || ౫ || హరివిహార మార్తమతి
గూడకుధి కులఁజేరితే | విరివిచ్చించిదితి డింతయెకావిభవత్స
మానుడన్ | లోకమునంగుజాదిగ లుంగిలకేర్పునెవనలోకిం | మూ
కరినిన్నుఁగాంచితివా | ప్పిలుసలెసనుండెనెంతయున్ || ౬ || మూర
విరోధిభక్తులు మాంబులచాచకవన్నిసాక్షిగా | గోరివరించుభామను
లఁ గొంకకొచ్చునియచ్చునారన్ | ధామజిఁలేమనీవైకమ దవ్వనహాయి
లులుండఁజెల్లజే | సారివివేకధైర్యులగ సాహసములేవభక్తకోటిగా ||
౭ || ఇంతలనిచ్చుమారఁడిని మెల్లరిచేమును విన్నవాడనై | సంత
సమందివృద్ధికి సంభవమైనదిగాననిట్టిచో | తెలిలఁనెవఁజేయుటకు

చేడియయొక్క తెయొప్పునంచునే | నెంతయుగోరివచ్చితిట యింతులు
 లేరనివింటికికి | క | వినియనుభక్తిగుణాధ్యుడ | వనినినుగను
 వాంఛనిచటికరుదెంచితివా | కనుదమ్ములలరెనేనిక | జనియెదననియ
 న్నజుడిసిజనవిభుడనియె | గీ | అనభుజంగమవర్యమచాలయమున |
 కరుగుదెంచివార్యనమాచరింప | కలులబోవచ్చునీ వేళిందునిలువు
 జన్మిపనులువిచారించువలననిన | క | భార్యారహితుడునీయస |
 పర్యానివహించుగొనగవలదనిధరలో | నార్కులుబలుకగవినియను |
 మర్యాదయెఘాజగొనగమాకిలినీచే | వ | అనిన భూవరుం డిట్లని
 యె || క | స్వామియన్నదియింకొక | కామినిమీదాసికరుణగాంచి
 సపర్యా | స్తమముగైవరిమామక | భామముబూలించుసేయధన్యు
 జనగురు || క | నావుదుమునుభక్తాళికి | నీవెలదులనెల్లనిచ్చివెల
 తుకగలదం | చీవనిననైనమ్ముయ | భూవరవిఘ్నోక్తులాదబోసగునె
 యనినక | ఉ | శరణవలేగ్యనాపలుక సత్యముగాదొకయింతిమా
 త్రమే | యెరులదగుంగరాకుంకి యన్నదికామినిలేనియట్టియా | పు
 రుషుడునేయునట్టిచర పూజయనర్హమటంచుదిత్తమం | దరియకరమ్ము
 మామకగ్య హంతరసీమకువేగనావుచు || ఉ || పక్కునవచ్చియాకపట
 భక్తరంధ్రమనీదుభక్తిపెం | పెక్కిజగంబుమెచ్చజరి యించితివింతి
 యెకానిలోపలం జిక్కినయాసపెంపువిదజేయగజాలవులోలవృత్తిని
 కెక్కడసంభవించెవర మేల్వరుడిగతికిచ్చమెచ్చునే | గీ | అసిమెలోని
 వొకటియన్నదిదొక్కటి | యనినచందమయ్యెనవనినాధ | భార్యచాది
 యింకపదకులులేరని | నాగులదితొరెదగతియందు | క || గురియిది
 పరుగత్తుడువని | దరిజేరగ్రేవేలెడంతలక్కువయైనం | గొలుతయెకా
 జేయించుక | దరిగిననియను | బుమోక్షదంబగునెప్పుచు ||
 క | భూమినిమున్నుటరువది | నోనిలుమెకరంకువలన నూనంబగు
 నొ | సోమాస్వయదీపకని | భాగ్యునికలెదెనిసేయు బలుకగనే
 లా | వ | అనిన మానవేంద్రుడయ్యా తొయ్యలిగ చాదియుందితివ
 ని పెక్కుభంగులావతిచ్చితి వాక్యంబుల స్మగృద్ధి సంపాదనహేతుకం
 బులుగాని నన్ను నిరాకరించుటగాదు భవత్సన్నిధానంబున నాగుణజో

పంబు లున్నట్లు విన్నవించెదఁ మన్ననచే నవధరింపవలయు నాకు
 గల లలనాజనంబులందఱు గుహేశ్వరాధీనులై కళంబున నియ్యంతి
 యంచు లగు గళఁ లోకింబున జనాబులు రాజన కీర భార్యలు లేర
 ను కొనరింజియె నని గణాధీశ్వరు లగుదొంచి చంచలాక్షి నర్థియటయు
 నేను నాయెడ లేదని యనిచి పుచ్చుటయు లేదిప్పుడు మీరేనుదొంది
 కాంక్షి దితి గావు ననుసూచిది దానిఁగైకొని నన్ను గృతార్థు
 నిం జేయ గునిన గుహానా గుగముం దీర్చియె । 1 । అనువైనన
 తులెల్ల గులహలుగా కొరూనిదిక్కి - కుటిలపతియె । మాట
 ను బుగదో నోయియ్యాయె యాచా హినయో యలసురా
 లా । 2 నివి యెయ్యాయటి నానినె న్దయో వెల్లిచెడములదో దిట్టు
 గొట్టా । తేవులగొట్టొనెను 3 మీనిదో యోజనాలి 4 యో బీజ
 గొట్టా । యెవ్వరికైనఁ బ్రకురాని యిగురుబోడి । బోరమల్లన్నపా
 లన్న పోలిచూకొ । పుగదలఁదితివోచాలు చాలు 5 । సంగమ
 టులుండనిమ్ము నా 6 కీ 7 కి । నాపుకనాచియాయవ గుంబుల
 లోన కిచ్చెనేరకురి । న దాని 8 మెం కీర్తినిచ్చుకాభిరామదీ ।
 నావ కీర్తినిచ్చు దానిజగతి 9 విచ్చిలాన్నిదే । వావలికైకదాని
 గొని యాడదని 10 నాటంగుల 11 మఱ । 12 ఆచవు 13 క॥ జంగ
 ముడిట్లునువలెకుం । 14 గడియ 15 కిట్టి 16 కదియిదియేపో । రంగై
 నవస్తువన్న । ట్లుగ 17 లల 18 విచ్చు 19 కిక్క-నరయ్యె ॥ 3 ॥ నలతు
 కయిలగలచేలవల । తల 20 న్నువివచ్చునలల 21 తిల 22 కిమి । పలు
 కులునలదలివేలుల । కులమెచ్చి 23 క్తియెడల కులయనాధా ॥ 4 ॥
 అనిన రాజుట్లనియె ॥ 5 ॥ వలనిగొనించె నిహినగుణాకర యైనబా
 లికా । మూనివేడు 24 దా మాన్యు కాన్తికకాన్తికకా । చాలున
 వల్చిగీసి చెలువంబుగఁజేయులు మచ్చియిచ్చునో । కాలగళస్వరూపసము
 ఖంబుననేటికెరాయభారిముల । 6 ॥ నేననలయాసుతి నిబ్బరమా
 త్కగ్రహించిమీరెన । న్నానమె 25 కేసిమెచ్చెదను మచ్చునవారింసీమతే
 రనా । తోనరుదొండటంచుగిరి తోయజమాలిని విరయిచ్చిగో ।
 బూనినభక్తిదోడుకొని పోయెరావరు ధమ్మహత్ముని ॥ 7 ॥ అటు

గోనిపోయియొక్కనుని హర్షియనలంబుచహీరరత్నసం । ఘటిరదుక
 ణాపీతమునఁ గాయఁజపంబారుమూతిఁ నుదిహృ । తుల్యగిరిసర్పరం
 బువెలి బొంగెఁగవాత్సనతీలలారుని । స్పృహితుడ దొడ్డివ రానికొ
 క్కతెలుపెబంపినఁ ॥ ౪ ॥ అదిరుముమిరిజనిరి । వ్యాదయేనుపి
 లుప్రమినిన నేవచ్చితిని । మృదను నడవొక్క నిపోవగఁ । మదవతిర
 మృదినసంభ్ర ముంచికొత్తన్ । ఉ । అదెలుమొక్క రులేరి । వ
 త్పుపువెన్నలగాయ మోముచాల్ । చొగురుగొంగ జేయిగి చ్చెన్నయ
 ముగిలోడుజేయమై । కురిచి పున్నయెడ కురిచి పున్నయెడ
 యయా । చొచ్చిచొచ్చిచొచ్చి చక్కెరిచ్చిదియూముని ॥ ౫ ॥
 చనుదెంచిదిభునిభావము । కనుసన్న దెలిసికొని క । ద్విజా
 తములకువాదిన । మొదిదిధయభక్తులనుం య్యునికె ॥ ఉ ।
 పినుహితప్రభావగ యోకరువాడలగాశియోగుని । వ్యాపయవాది
 నేవతలు సన్నుతిజేయగ సనియ్యియొ । కోమలపాదముల కురి
 తభక్తికురింపఁగాదరిం । బేయమఁజోటివాకిని క్కెయ్యగాయనేరి
 కగ్గిమ్మరగ । గీ ॥ చీకువెలుగుబొక్కి చ్చెకుకునలగుది । మూకశబ్దవి
 పర ములుగ్గిహింప । లేదిపిడిచావ క్కెచావోడ । ధక్కిదెరియ
 నాకు శక్తికలదె । చ । నినులాడగఁజొచ్చిగ్గినుని స । దెలిగెఁగం
 జిగ్గిమ్మరగ । జడముపిడిగి పి సాస కుగెముక్తికి తగ్గివగిరి
 పా । వనతరవా మాచలి కృపాకాపూణః తిగిలొచ్చిజే । పి మృ
 తంబులియెడలఁ జేకు గొట్టికొనికొని ముగ । ప । అది జుగము
 వర్జ్యం దిట్లవియె । ఉ ॥ పోయెడివానినన్నులంబొంగెడిభవద్విరు
 డుచా । తిరువిమాటలొచ్చుచు దెచ్చుచు దుడవడివేడిని । గా
 యజవైదిభక్తునకు కాయముచ్చయివచ్చిచ్చెల్లగ । జేయఁజాలు
 త్తక్తిరస చిత్తశమంకాను దండుపిడుకుగ । చ । అనువాక్కిమో
 హవివ శత్రుముసందునఁభార్యవిరిగా । ఘోరఁజేసి గాకి మునుగిం
 టిమిందిమి యిట్టిధైర్యవ । రుగలఁటండుని వియును తివ్వముగాం
 టదలందివచ్చితిగ । వనమహాపాణిరివియ వైభోజాడగ వల్లగవ
 డె । ప । అనిన నవ్యధూవరంసా చిట్లవియె । నీ ॥ వాది దిగురిం

ట తై చువానిదేశాక కలుగునేయమ్మున కలఘుకక్తి । నూటిగావాడిం
 చు సూర్యివారిదేశాక జుల్యంబునకునాట్య శక్తిగలదె । త్రిప్పుకులాలు
 ని దేశాకదాగుద శ్రియనకుగలుగునే భియగశక్తి । గిరిదరిబిల్కివ
 ల్కించువారిదేశాక గుహలకుగల్గునే కూయశక్తి । యులదావకక
 రుణవా యందునిలది । త్రిప్పిన్బివిధంబునఁ దిరుగుదానఁ । గానసద్భ
 క్తి నకుచుమా గఁబెరుంగ । పరమేశ్వరగాగ్నిగన్యయో గురువరేన్య
 వ । అని మఱియును ॥ చ । కటకటయిట్టివేసనిది కాల్పదగంటకక
 ర్కరావృతో । త్కటపథదూరభూమిదిరు గంబనియంతటిదేమివచ్చె
 మి । క్కటముగఁగానుపించెనర కార్కమపొక్కులుపాదరక్షలే । మిటికి
 దొడంగరైతిని మీనవి గోచనబల్కెబల్కినగ ॥ చ । అలికులసలవే
 గిధవి నంటనినేయము మాకుభూమిలో । పలిపశుజాలమెల్లధవి వగఁ
 ముగానఁదిదీయకృత్తిచే । మెలిదినయట్టిసంబువులు మ్మొనుమేసరగి
 శ్రియంబుము । క్కలముగ నెరిదోదినను కాయనుఖంబునకంతమున్న
 దే । ఉ । చిక్కినవారికేవగలఁ జెందువనితియెకానిమున్నమా । క
 క్కడనెవ్వరున్వగవ రెన్నకుదీవుదాతిఁ నుండిమా । పొక్కులుగాంది
 పొక్కెదవు భూతదయారసమేమిచెప్పనో । చక్కెరబాష్పదీపలుకు చం
 దముచందముకుంచుచాపెన్ ॥ గీ ॥ పలికిరిచాలచల్లని భావగము
 లు । వింటినిప్పుడుచెవులకు విడులయ్యె । పలికిరట్లనయుంచునో భా
 వశుద్ధి । కలనవేరయియుంచునో తెలియదయ్యె ॥ వ । అనిన నయ్యతి
 వ యిట్లనియె । సీ । నిర్వంచఃస్థితి శర్వధత్తానికి తనుమనోధనములు
 దాచబోక । నొసఁగుచుసద్భక్తి నుండెనువాకి కీలకఁచూలి జిక్కు
 గాక । టక్కులువిద్వేలు డంబంబుపాపరి త్వముకామకపటవ తాన
 ములొదవు । వారికిజక్కను వాబ్బనఁకాయక ర్మములువేరుగఁజేసి
 యయ్యురపదముఁ బాయఁజాలుచునయ్యయి ప్పుచును । తెలిసియుం
 డియువాడంగ వలసియిట్టు । లాడితిరినామదిబరీక్షిఁ జూడవలయు । న
 నితిలందినఁజూచుఁడో యకలుషాశ్చ । చ । అనవుడతండువల్కువని
 తాఘనకూపముగాందియెంతలో । తనదగుదానిలోనఁదిగి యందలిమ
 న్మొకముద్దైనదే । జనదనుచూచి భక్తికవ చస్సనుదాయముఁజూ

ధవచ్చుగా । నీవకువశక్యమేయనిన నీరజలోచనధీరచిత్తయై । క ।
 తనవతిగనియింపునవ । ద్వనజాతములకుమదీయ తనుచర్మముగ ।
 బువనెల్చిమచ్చిపాలువు । లోనరిదియిమ్మనినసన్ను దోన్నతిమతియై ।
 క । సాహసముమీగఁసతిపై । మోహంబించుకయఁలేక ముఖమునల్లై
 రోయి । తాపాములుదోఁపొత్తము । బాహువుననచున్నకర వల్లభుక
 నియోగ । ఉ । ముగ్ధునకాకుదెన్నునిన మౌనిమువలే దెఱఁజూచిన
 ట్లుగో । రందగఁజేరుదానికిక రంబునగొడ్డలిగొన్నయట్లునీ । వందతికత్తిఁ
 జెప్పలకు నైసతిజూపదలంచినాడెవో । యోకనది స్థానంఘలుమ
 హీమతులన్ని విధంబుగిన్పెడఁగ । గీ । ఇరదోహాలమైతిమే యంతిఁ
 జంపఁ । బదురుఁ బెట్టికమఁగుఁడు వదలఁబోవ । గారికన్నాణములుబా
 దు కరిణియయ్యె । మమసుఖమొదదలచుట మెదిలినా ॥ చ । జనవ
 రమాకుచెప్పలను సంగమవాడవయేనియొగిరిగ । ఘనముగరద్దిగాని
 యకఁ గాటునిజాపఁగిడికమమ్మలక । సన్నగొననీచాటఁకుఁ గైకొ
 నిపోయితిదంగివృత్తిమే । ల్లఁపదలిందిమల్పియక లక్షమరింగొనితె
 మ్ముపూనదెక । మ । అననఁ భూతిముక్తిజేవధివదీ యాభ్యవృత్తి
 ట్లనే । నైరంజయుకుయూమమా ల్పింబు మీగుండుపూసెట్లవై ।
 సనియట్లాటఁచుదికా తియచుగా సన్యసనాపాపము । య్యనఁజే
 రంజనిహసకిలితంపా గాగ్రిలు స్వప్నక । క । అక్కఱిలేపువ
 ర్మము । గ్రియున్నయొగ గమయ్యె నెల్లకుసోపా । నుక్కింగెడిగిదిచె
 వ్వుల । నక్కిజముగిఁగూర్చిపైకి వారివారిఁగముక । క । జరిపముగ
 మందిభిసన । హరితాబాలఁబుఁగనుచు నెరియుధక్కి । గురెల
 పరిమాధినికియది । యరియనునఁజెప్పియుంచె న లోయెకటక ।
 ఉ । ఉదినఁగాంచియొప్పుకు గోల్పినుమాకినుమీసమయ్యెనీ । పని
 జనునై నగరిపడిఁ బన్నుగి నేర్చునెమిన్నుగృహం । బునివియున్న
 వేమునసిబూనికొనికాఁయలన్నభూ । జనములుమెత్తుకొనుము చె
 వ్వులునేనిపోయివచ్చె । చి । నావుకథీనివచ్చి నాభుకువలుకు
 మహాత్మనేకునీ । నీకుక లెచ్చెన నఁ మనసింబియె నిమాన్ముమా
 తావుమీగొనంగటకుఁ దాదినవ యనుగానున్నభూ । తావలిసా

క్షీనమ్బువిడ నాడకునన్నినవారఁడుగ్గుడై । చ । పుక్షమిమగండనీనుడుపు
 పొండయినన్నిజకాంతచర్మమే । కడఁగఁగోసినావైయది గన్లెనదండ
 రుణీలలానుయ । న్నెడఁటియిమ్మహాదమని యెఱయెనత్వరవృత్తిఁబ
 ల్కినం । దడయకనయ్యఁదోషిణి । తజ్జమూర్ఘమునుగుకామిని ।
 నీ । అనివిడిఁజూపియో యంగనదగమూర్తి యగుదేదివాడుతె మ్మని
 ననంత । కనువిచ్చి నేర్పరి కగముఁబమోకాళ్ళ పైనువలెనుభర మూ
 నివెన్ను । వెనుకకుపోచియూ ఘననిశితాత్మక మణిమనమునుపటి కర
 డిచర్మ । మలరిపూపెక్కుడే సముగల్గలేదియూ తాల్మిఘులకెఱగిన
 యతివిఁగాంచి । పాదవృ కోడఁగియేకవిగంధ । మేనుగోసనబాడయే
 మియుచుగాన । రాకరున్నదికూటమాకుదెలిసె । న్నెడఁగములనీ నెడ
 మేలమాను । క ॥ కోటిలతోనోయగునే । కాకముకజంబుపాటిగను
 నేకాచం । బాకిఁగిధక్తనర్యా । నకముగోసపుగాలకేతూవెయధి
 పా । చ ॥ పాలతులమ్మన్నునుగ పూర్ణయటంచనుంక్తిఁజెందినీ । జల
 జడభాక్షీనయ్యఁగో పొగిఁగివాదినవాడవిచ్చెడ । ప్పలదడనూనచర్మ
 ము కిటుక్కునగోసెడివిలెమాఁగిమ । దేనివానివానిగాదలది తే
 ననుచాలునుహీనవాప్రక । కి ॥ నానినిరాదిరాడవని నాయెడకర
 ముఁబూన్పబోకుడి । యారెమీరుజూడవని యిచ్చెడఁజన్మిముగోసి
 చెప్పలక । భూతితిస్వయామని బోటివిచ్చికిచ్చిఁమొల్పఁగా ।
 జేతనిశారపీఠినతిశీఘ్రముగాఁగోసంతగోలక । చ । అజగిమయా
 పంబు విడరాడి మఱదెప్పుడు ॥ నీ బుక కేలమొలవాలు పికలోనమి
 నుకాలు మొలగోలునమ్మెం తెల్లపుకాలు । చేకఁగితుండు చెంప
 బాలిలిచెండు చెఱిఁబూచులదాడు నింపాండు । గుడిగొన్న మెడకప్పు
 నుదుటఁబెల్లెడునెప్పు కనికరాలునున్నె కలలయెప్పు । నలపునసామే
 న నలరెడుగనుచాన పలుకుతేవియసాచెలువున । చెందఁగొండఁబోలు
 వెలిగిత్తపైనక్కి । బాసనానుగముఁబుడికొలువ । నాకపంబుపురమి
 నలమనవెలుగుచే । గాననయ్యేజేరికింటివేల్పు । గీ । ఇట్లైత్యక్షమై
 నసర్వేశ్వరునకు । పుష్పమిసాష్టాంగమెరిగియాభూమిధిని । పాలతిల
 మునఁగంగలుగీలుకొల్పి । యధికిసద్భక్తియైత్రివిల్లవనుతించ । ద్విప

దగర్భసీసము ॥ ౧ ॥ శ్రీహర్విభీల శ్రీరజనపాలపా పద్ధివ తూలభ క్తా
 నుకూల । వన్నగాఢము పండుశేరిస న్నరసురవాజ ననవిదూర
 వందీశకంఠాణ నాల్పధుఁడు చాచుసంతానవ సనిగమూల । భ
 ర్భాద్రకొదండ పాఠిరాచాచిని ర్భులగుణకాచ నిర్భావకుండ । య
 మనాయకవిద్రావాస్థిపత్ర । శ్రీమీతాసురగోత్రచిన్ద్రాపత్ర । మే
 శసంభవపంగిపృష్ఠేశతాగి । పాఠిమోదనచ యూర్ధ్వభాగి । ప
 అని యిట్లు సమ్మతము భూల్లభుఁ గనుగొన దయ్యసంభరి తాం
 త రంకుండై యాలత రక్ష తా గర్భ పిల్లనియె ॥ ౬ ॥ రాజకులవ
 తంసయపు వాద్యభవిస్ఫురిప వెయెచ్చగా । సజ్జనుల గర్భిణి యెవ్వ
 రునీరమణీలలామయా । సజ్జాజా భైరవగతి నమనిచ్చెగవచ్చుమా
 వ్యాదం । భోజముమెప్పుడొదలె భూవ తావకభక్తికారయ్యు । గీ
 ఛిచ్చిద్రామాదైవదేవతేమయ ॥ ౭ ॥ కామభోగానుభవములగా రే
 నీపు । ప్రియగొన్నాళ్లవతిఁ దివీరపనాగ । మాంచికామతుఁడుండుక
 త్యాగమునకు ॥ ౮ ॥ చనియూతైవభుక్తిఁగూఁదిసక లాళాసారతా
 యాతథ । క్షనికాయాధవతత్త్వగోష్ఠీనుది నుత్సాహంబుతోనెప్పుడు ।
 నివ్రుతుందిద్విమలసాదిషచట నేమారుసంతృప్తిగాఁ । గొనుచుం
 గొండ్లాకాలము పితుడిన స్థాపంగరిమ్మువెనక ॥ ౯ ॥ రావిసీమణి
 తోగూడినామకీర్తి । నలుఁగాసీకుగోఁచాలగిలదు । గానమూర్తిద్వరకు
 తొంగితింకెపూర్ణ । గానము విను వినుద్వియ్యుతహా ॥ ౧౦ ॥ నినుస
 మకల్పానామమి మరీకీర్తిపై పద్రి నాభ్యమహా । నీవాలంబుచు
 గొమ్మున । భోజనము గర్భిణిద్విశృంభియ్యెన్ ॥ ౧౧ ॥ ఆరీకిర్దిబాధ
 నాయకుడదృశ్యాకామమై నిలక । వారీరత్నమతీదనదృఢత మ
 నోనోనోదైవమిహ । గానము పాడచూపిమోక్షమెడ గాగంగొంత
 కాలంబును । వాస్తవ గీత ల్లగా యనిజున్నుంకొదెరాజ భర్త ।
 ద । నిజగురుమూర్తి కేవలమిహ భావముతో శ్రేష్ఠము । కడభవము
 భృవిరరని కామల కావలీతిఁ నీవక । ప్రజపృథియూనువతిఁ ఘ
 న భక్తసముచ్చయిచక్రవర్తి ॥ ౧౨ ॥ వ్యజనము ప్రదానవిల సర్వగమూ
 ర్తికావిలాస మొప్పుగో ॥ ౧౩ ॥ చనుదేరిందొడిగాందిభక్తి నమరై సర్వం

సహానాధుడం । గనముందానునమస్కరించి కకువేడ్కంబ్రేతుడో
 డైచ్చియె । య్యసరతోన్నతపీఠపైనునిది యధ్వానిప్రపూజావిధుల్ ।
 దవరంశేయుచున్వారితంబు ॥ ౧ ॥ ముత్తాహుబుతోన్బునన్ ॥ ౨ ॥ దే
 వమహానుభావధివతీయవహుగీత ॥ ౩ ॥ ధౌవజైవృద్ధతర
 భక్తవరాకృతిదాన్వివర్చితు ॥ ౪ ॥ త్రితేజఃపరమమతోదకరూ
 పుటావినా ॥ ౫ ॥ వాహునావహునావహునా ॥ ౬ ॥ తగభద్రమునిచ్చమెచ్చు
 గా ॥ ౭ ॥ ఇచ్చిని ॥ ౮ ॥ ప్రాచీనైషముడై ॥ చవియెగురుసార్యభామ
 యీచంద్రవర ॥ ౯ ॥ ధౌవజైవృద్ధతరభక్తవరాకృతిదాన్వివర్చితు ॥ ౧౦ ॥ దర్శనంబయ్యె
 నేనునాతిపవని ॥ ౧౧ ॥ ౧౨ ॥ ౧౩ ॥ ౧౪ ॥ ౧౫ ॥ ౧౬ ॥ ౧౭ ॥ ౧౮ ॥ ౧౯ ॥ ౨౦ ॥ ౨౧ ॥ ౨౨ ॥ ౨౩ ॥ ౨౪ ॥ ౨౫ ॥ ౨౬ ॥ ౨౭ ॥ ౨౮ ॥ ౨౯ ॥ ౩౦ ॥ ౩౧ ॥ ౩౨ ॥ ౩౩ ॥ ౩౪ ॥ ౩౫ ॥ ౩౬ ॥ ౩౭ ॥ ౩౮ ॥ ౩౯ ॥ ౪౦ ॥ ౪౧ ॥ ౪౨ ॥ ౪౩ ॥ ౪౪ ॥ ౪౫ ॥ ౪౬ ॥ ౪౭ ॥ ౪౮ ॥ ౪౯ ॥ ౫౦ ॥ ౫౧ ॥ ౫౨ ॥ ౫౩ ॥ ౫౪ ॥ ౫౫ ॥ ౫౬ ॥ ౫౭ ॥ ౫౮ ॥ ౫౯ ॥ ౬౦ ॥ ౬౧ ॥ ౬౨ ॥ ౬౩ ॥ ౬౪ ॥ ౬౫ ॥ ౬౬ ॥ ౬౭ ॥ ౬౮ ॥ ౬౯ ॥ ౭౦ ॥ ౭౧ ॥ ౭౨ ॥ ౭౩ ॥ ౭౪ ॥ ౭౫ ॥ ౭౬ ॥ ౭౭ ॥ ౭౮ ॥ ౭౯ ॥ ౮౦ ॥ ౮౧ ॥ ౮౨ ॥ ౮౩ ॥ ౮౪ ॥ ౮౫ ॥ ౮౬ ॥ ౮౭ ॥ ౮౮ ॥ ౮౯ ॥ ౯౦ ॥ ౯౧ ॥ ౯౨ ॥ ౯౩ ॥ ౯౪ ॥ ౯౫ ॥ ౯౬ ॥ ౯౭ ॥ ౯౮ ॥ ౯౯ ॥ ౧౦౦ ॥

—(*) పాదములు ౩౩ (*)—

అసర లేతుడభావవివేదవాన్ము ॥ మదివవిరోధయామగువ మందిరనీ
 మకుజంగమాకృతి ॥ గదిరినరాద్రిమొక్కిమకుట కంబునబూజలావ
 ర్చివద్రుసా ॥ స్వరమగుభోజనాలికిని సుతిస ముప్పెనుజాచియంతటా ॥
 చ ॥ పక్షిరొనితెచ్చిమొగుగు భక్తులకిచ్చ ముసంగికావనే ॥ ౧ ॥ మవప్రసంగ
 హంబునను గుమ్మలుగాదెలులేవునకడం ॥ గొడుగులులేరు తెచ్చియుడఁ

సూరియొనర్పిననుపాట్లకే । గడుచుటదుర్లభంబుదిన కాయకమెట్టిదొ
మాకుదెల్పుమా ॥ ౪ ॥ అనిన యాసతి యిట్లనియె ॥ ౪ ॥ కలిమికా
రణంబుబలు గాదెలుగుమ్ములుగావుననుప జ్ఞానుమాభక్తిగానియది చా
లగగల్గినగల్గిలేనిచో । బలితపులేమివాడికిగ ధంకురిమైచనుమీటి
భాగ్యముం । దిలుతురెదొడ్డిగాఁజూరిఁ దావకభక్తులును నసంబునగా ॥
౪ ॥ అనిపడియును ॥ ౪ ॥ అనుపముడైచుగ్గునుని యానతిభక్తగ
ణార్చనార్థమై । ఘనతరిభక్తివీక్షకురు కాయ మిమ్మిటిబూనిదానిచే
ననుదినమస్మదీయవియ మాచరణాబాసఁగూడఁజేతునో । యనఘురరా
త్మయంచుపన యంబునాన్వీననాఁడెట్లను ॥ ౫ ॥ కాయకముదలఁ
పఁగొంచెము । వాయుకిరీసీయుచున్నభక్తావృలకా । దాయముచాల
చుదినగతి । యేయపునఁబుననని తియతఁజేసె ॥ ౪ ॥ ఉరుతర
పుణ్యమీరెఱిగి నుడియబల్కుటచోర్చుమయ్యెము । కృరగులుకొ
ద్దికాయకము నెప్పవాడ గమఘాజనల్పతే । కఠినిటన్న ప్పగిడిఁ దప్ప
కఁజేసినవలెవచ్చెనో । తనుడివచింపుమా నా నె నచ్చిఁగాగ్రికికాపె

—(*) చక్రి-మాచమ్యకిరి (*)—

యిట్లను ॥ ౪ ॥ మున్నె యొకఁడు బలభిన్నుభ్యామరావీ
కను । తొన్నెత్యాశ్రయపాదచాక్ర ఫలికేవాతాస్య తిమ్మమవి । చ్చి
న్నాఘంబుననుస్తలాకి ఒకతానెన్న నునాచక్రిమా । చన్నాఘం
కుగలందుబాగిన పాగానెన్నుచ్చిదానికి ॥ ౬ ॥ అనితభక్తినిగ్య
ముగ గాలయస్థిమలకేగివెల్లి । బలిముద పునొక్కడఁ జూపవలయు
ముఁజేరఁజేసె । ప్రీతిపల్పిదెచ్చిగా ప్రయోగిద్దినయొపెన నిట్లై
భూతివిపల్పియుక్కలు పట్టిలోనిపియొమిగాలు ॥ ౬ ॥ గురు
కృపచేపడియను । పరగినవియ్యులుమాదిభవిభక్తము । గృహమానకు
నన్న ముసగురు । పరితరికత్యాగపునీధానిలునెఱి ॥ ౪ ॥ బవనఁతుర
త్కృమంబెఱిగి భక్తులపాదజీవింబుఁబాదిమా । బసలకువచ్చియుక్క
శివ భక్తుఁడయ్యాలమున్నభూషణి । స్మృతలక్షణిభావ్యకిగ ముల్గిని
బొవ్రుతఁగురాకము । న్నెసకలనుదిగ్గజుల సాపుపదంపెనుచోట
లియ్యమల ॥ ౬ ॥ అపెనుపేదభక్తునకు సందఱుముంగలభంగినగ

తిం । బ్రాహ్మణింపమేలనుచుఁ బల్కినవారలుసమ్మదిందిత । ద్రూపి
తనుట్లనేయభవ దూకుఁగుమాచఁచుతోంటికిరినా । శేషకడంచిరానజ
ని శ్రీదభుకొత్తగడంగలులు ॥ క ॥ మొడుగునుండినసన్నపు । తం
డులములుగాంచిబసవదాదాశీశా । ఖాశకృపామతినేడిటు । పండువు
గావొరికెనచుచు భావంబలరగా ॥ గీ ॥ అచటను న్నజూచి యారండు
లంబులు । మోయుకొలఁదిపెద్ద మూటగట్టి । మోచితెచ్చియింటి
ముంగిలనిలచిని । జూబుబాకీబిలువ నతియము ॥ చ ॥ ఎనురుగ
వచ్చిబోటివృద్ధ యేవ్వెరుమూపుఁ మూటగాచిగో । నొడవినభీతిమై
ననియె యోగుగభూషణనిగ్నేచ్చితి ॥ వడలితినేలజూచిగ నగ
మునవ్వరెదియ్యుఁ ట్లనే । పొదగుగఁ ద్వు చఁగొను నొప్పునెరప్పని
తోచదాయనే ॥ క ॥ జీవముశీలమురైచును । శావటిలోకుండలట్లు
గావునవర్చుపె । శీతముగిలుగఁ శీలము । బోవికతురైయంతయాస
టాండుటమేలే ॥ వ ॥ అనె నరాచిట్లయె ॥ ఉ ॥ కామినినిత్యమైప
రగు కాయకల్పయె కానివారిచే । నేరుయునేడిగెచ్చుచోక యంతయు
లేమగిల్పొడలుగునా । నేనముగోల్ల మట్టికిదు నిండుగుండుగఁజాలితం
డుల । స్తోమముదంక్షనాఘకృప దొడ్లుటగాయనిజంగమార్చుత ॥ క ॥
కొనితెచ్చినాడననవుడు । వనితామణివలికెవారి వసకులలోన । న్మును
పెన్నడిట్లుచిలికన । యనికొనఁగావలదెదియ్య మధికముగనినగా ॥ చ ॥
చిటుతలుదంఁగోల్లకడఁ జందెనెచూచడిదేమినితలు । కైఁగునను
ల్కఁబోసిగఁ జేయనితల్లులఁబిల్చివారితో । నెరుగఁగఁజెప్పఁగావలదె
యేటికిదెచ్చితినిట్టిసేరికు ॥ గంమెద వేల్పునాకరుణఁ గాంచునుకాంచ
కొనివయెంచుమా ॥ మ ॥ అనవుడునేమియుంబలుక కారముకిమ్మరవే
గనేగితా । మునుగొనితెచ్చుచోటులఁ సమూలముగానవిజల్లితోంటి
లా । గునతనచారెడఁగొని గొట్టునదేనవిగాంచిమెచ్చిచే । కొనిసతి
వండిభక్తవర కోటికఁజెట్టుమనోహరాన్నముల్ ॥ వ ॥ అంత ॥ క ॥
చారునివలనన్నాచయ । భీరునిదింట్లుబసవ భీరిభివిచే । నేనివని
తేసితినే । దీరికఁవారిమహిమ మెనుగెనకటా ॥ చ ॥ అనిమిత్తిలోన
నెందిరయ మారగఁగావలితోడనూచయా । ఖునిగ్మహాసీమగ్గినియె

న్నతిమాచయగాంచి మొక్కినం । తనతపభీతుడై సతియుఁ దానునజా
 గిలి మొక్కివేసవే । ల్విరాజులొనర్పభక్తిసము పేతుఁ శ్రీబసవేశుఁడి
 ట్లనక ॥ చ ॥ అనుపమమైఃవీరావృతమహత్వమెరుంగక పేదలంచుజే
 సినయపరాధ మొక్కిటివ చించెదభక్తుల యిండ్లరోళ్లనా । పునమును
 పంటికంటెబడి పూతిఁ గదియ్యము లబ్బునట్లుగా నొనరిచినాడమికరు
 డా కొయ్యనఁబాతునినిజేసికావరే ॥ చ ॥ అనియిటువఱ్ఱు చెన్నబస వా
 ధిపువాక్యము గాలకించిమా । చనిసశివిన్నచించెబ్రధు నామదయామతి
 మీరునుమ్మనా । కనెనరుబుట్టచేసితిరి గానితలంపఁగనట్లుమేలజే ।
 కొనుటకుఁజాలువారిమె యకురితగున్నియమంబుదక్క గాక ॥ గీ ॥
 సద్గతిప్రదాతనుద్గఁడిచ్చిన । నియమవృత్తిగప్పఁజొచ్చెల । దొరికె
 నంచుఁ గొనినధూర్జతిమెచ్చుచే । మరగఁజేరాశిబట్టజరునె ॥ క ॥ మీ
 రెఱుంగనిజేమున్నది । నారికయూహృదయదేవసంగనెసనే । శారా
 ధ్యయనిననత్తుడై । వారినుఁగఁబసవడాత్మవాసముజేరెక ॥ క ॥ ఎ
 ప్పటియట్టలమాచయ । గవ్వంగఁధియునుదానుగాయకవృత్తిం । దిప్ప
 కజంగమపూజన । లొప్పుగఁగావిం ముదండెనొడయలుమెచ్చె ॥ వ ॥ అ
 దిగావునఁ గాయకంబు లధికంబులని స్వల్పంబుని యెన్నంబనిలేదు స
 ద్గురుకటాక్షంబునఁ గొంచొబైన సధికంబవుననిన దహాతివదయండ్ల
 యతండవ్యా సీకరుండ్లిచ్చిన కదురు గనుంగొన వేఱుఁడ్యెఱుగనిది యె
 ట్టిదియో చూతము తెమ్మనుట యు న్లుగాకయని యూ సంగమాంబ
 సత్వరంబునంజని రాబ్బుంబున దామూధారంబుగా నున్న కదురు ది
 వియునంత నె పెళెక్కున నడిచికి రెండు తునకలై యుండినంగని
 గుండియ ఝల్లురిన బెంబడి మూగ్గుమునింగి కొంతసేపటికి తెలిసి త
 త్తండంబులు హస్తతలంబున నిడికొని శోకవ్యాకులైతిచిత్తయై బాష్ప
 జలంబు లురు నిట్లని విలపించె ॥ గీ ॥ ఎదురులేనిభక్తిచిదుగులుగా
 నీక । నదరు బెదరుమదినిగుమనీక । ముదురుకరునన్నుచగురుగాఁ
 పేరించెను । గదురుమద్రవతంబుగాచుకుచురి । డి ॥ హాసగుణాధ్యదేశి
 కవ రాంచితహస్తపయోదశత్తయా । హాసతతాంబికావరప దార్ప
 కబ్బం గసమర్చనకిరా । హాసతమిత్రబాంధవధ రాధిపదాత్మజనౌస

మేను యా । హాసురభూజకల్పవృథ యైవియేనికనేమిసేయదున్ ॥
 క ॥ అనిపగలమిగులబాగితెను । వనితామశిగాచికపటభక్తుండను
 నో । విరుతాద్యుత్తరీలానీ । ఘనమోహభాంతినహిగానగనయ్యెన్ ॥
 చ ॥ మునుకొని పెక్కుగానినుప ముక్కకు వెక్కుచు కేడ్చువారినెం ।
 దునగనమిట్టిభామికము త్రోవయెభక్తికిన సమాచితే । సిగఁగపూజ
 బాలశిశి శేభరుఁడెతయు మెచ్చుఁగాకయీ । యినువునన జవంజవను
 హోదావమన్నతఁజెందవచ్చునే ॥ గీ ॥ కకురుమీఁదనితకాత్మనీకుండి
 న । శైరసరేంబుమూఁడుదెచ్చియిత్తు । పగవకుండుమని నపనితయాత
 నిఁగాంచి । యెలుగునంగమొదినిట్టనియె ॥ చ ॥ శరణవరేణ్యనా
 ప్రియుఁడు శర్యుండింబు జెంగుపిన్నుటన్ । కరుణదల్లికొద్దురుడ ఖం
 దతెడంగమవర్కపూజనొ । త్కరిములొనర్చుమీకదురు కామకల్పి
 నటామనిచ్చెనా । కరుగుఁడనిభక్తినిది యాదితత్త్వమొప్పుజన్పి
 తిన్ ॥ గీ ॥ ఇప్తునాజీవను నెదియిట్టులయ్యె । నయ్యనావ్రతమీడే
 రనానతిండు । గురుపదంబునఁజెందెదఁగొందువపడక । ననినదరహాసవ
 ద్మండైయతిఁబలికె ॥ ఉ ॥ కాయమునీడుదేకిదురు కాడ్చకుగామదినా
 సుగఁగాఁ । జేయవు బాపురేయినుప నీలకుసాధముగాల్పఁగూడునే ।
 మాయలఁదెల్లియతపెరు పక్కువగల్గినవెండిపైఁడులం । శీయఁగబం
 చియిచ్చెనము జేయనుమీకదుర్లుగానిచోన్ ॥ క ॥ యానజ్జీవోపాధి
 తి । నేవెరవ్వఁగింతుకొమ్మునెలతకదర్తుకె । చావకుమనితనజోలెం ।
 జేవిసిఁడిబాలియొకటిదగిచిరయమునన్ ॥ క ॥ ముందర వైదినసతియ
 ది । యందకన మదిగ్రహింపదయ్యయొమాయం । జెదిగజేయఁగదగ
 వే । కందర్పరాతిమూర్తికరుణింపుమికన్ ॥ గీ ॥ ఇంకనిమ్మాట్కి
 బలికితివేదేవ । నీకునీయ న సెలఁపమ్మనీలగళుని । గూడనఁగెదననిమ
 దిగొంతులేక । తతశివార్చనవేదికాస్థలమునందు ॥ క ॥ భావంబలరఁగ
 యొకగుహ । గావింపఁగఁబాచికగురుఖండంబులతో । నావిరముఁజొ
 రహావగఁ । భావజవారుడంతమెచ్చిప్రభులతోడన్ ॥ క ॥ ప్రతా
 త్మంబైనిదిదిన । సత్యంతకుతూహలముననయ్యఁగనస । న్నత్యభి
 లాసరించిన । కాత్యాయనివిభుఁడుకరుగఁడలకొనంగన్ ॥ గీ ॥

నీమణిగైకొనికమలసంభ | వామరాధిపనుతిపాత్రమైనరౌప్య | భారు
ణీధరరాజంబుఁ జేరిమధ | కాండలీలావినోదుడైయుండెనంత || ౪ ||
అదియునుంగాక || ౫ || అజనరధనిబలశరద | వ్రజగిరిరుసుంహసమధ
రాసురసరిపో | రుజశూద్రకరిరధాశ్వధ | టజనలయమొప్పుబురిపు
డమిజంబురనన్ || ౬ || అప్పురంబునందు | ఉ | చొక్కపునూన్పునో

—(*) రాద్రసత్తక్కకథ (*)—

క్తిపుర సూదనపాదపయోజభక్తిపెం | పెక్కుగుణానుషక్తిగిరి శేత
రనామవిరక్తిసేవక | ప్రాక్కరినాఘసంచయవి పాటనశక్తివహించికా
ద్రస | త్తక్కధరాతలంబునను హామహిమాయతి నెప్పునొతయున్ |
ఉ | పంచశ్రీముఖారిపద భక్తులకెప్పుడుసద్గుణాధ్యని | ర్వంచకన్యత్తి
పూజలను రాగముతోనొనరింపుచుంజగం | బెంచకనన్యదైవముల
నెప్పుడుబల్కకమోలనెవ్వరం | కించివచించినన్నిసని కేవలనిష్ఠజరిం
చుచుండగన్ || ౭ || తరుణిదృఢభక్తిధైర్యము | లరయగైధరికెల్ల
దెలుపహరుఁడొకచర్మదే | యరుదెంచితద్గ్రహంగణ | పరిపరమున
నిల్చిఘంటవాయించివెనన్ || ౮ || భిక్షుండేహీయనగవిని | యాక్షణ
మునఁదర్శివేడియన్నముఁగొనియా | ప్రతౌళితకల్పచని | భిక్షుకు
నకుబట్టమనుచుబెట్టంబోవన్ || ౯ || మెతుకొకటిక్రిందజాతిన | యతఁ
డక్కటికంబునుందిహరిహరియనదా | నితఁడేటిజంగమనిసతి | యతికు
పితమనస్కయగుచునడఁచెందర్శిన్ || ౧౦ || అడచినభీతి నొందియతఁ డ
క్షులసీరమునించితూలుచుం | బుడమినివాల్మీకిలఁబిగఁ బూనిహారీయ
నిలేవబోవనీ | నుడివికమానుమంచుమది నూల్కొనునగ్రహవృత్తి
గ్రమ్మరం | బెడతలవ్రేయఁసొమ్మసిలి పెక్కుగదాఃఖముపిక్కుటిల్లగాన్
చ | తగిలినదిక్కు జేసదిమి తామసిరక్కపిదోసకానిన | న్నగపడనీక
మ్రుంగుక్షణ మైననిలందగదీడనన్నుగా | వగనికనెవ్వరోగరుడ వాహన
యంచుఁజనంగఁవెంబడి | దెగఁబరుగెత్తిచేకొలదిదెడ్డునవెన్నదరంటమో
నన్ || ౧౧ || వెరుదెసఁజూడఁబోకతల వీడగఁటిచ్చుమూడంగంటమే |

బడివ్రయ్యమోముకళ దియ్యనిదూర్పులుమిరిబొంతజా | రసధర
శైబుగను రమ్మునజెమ్మటనిండనుకన్ప | ర్వునఁజనెతత్పురీశరణ

పుంగవకోటివిసిచుచక్కీకిక్ । చ । చనిగణకోటిగాంచిమడి సాధ్వస
మొందగనిల్చివారితో । ననియెహహత్మలారయొక యంగనయివ్వరి
దుర్మదాధవ । తానబలునత్తికాగమని దారణశీలయబంచుమున్ను నే
విననికతంబునన్నదివి వేకవిహీనాభిక్షకేగిన్ ॥ గీ ॥ ఏగిదేహియన్న
నింతిదిట్టించాచి । తెడ్డుతోడకూడు దెచ్చిపెట్టి । దానితోనవిపుఁ దా
టలెత్తగిమోదె । నన్నలారము కనుమఁపాపి ॥ గీ ॥ దిక్కులేనివా
డు తిరిపెమెత్తెనువాఁడు । వీడకుండుదార విసువహాక । పాడినెరవన
లయు భిక్షాభిమాన్ములై । కావాయ్యగన్ను కరుణతోడ । క ॥ పాడివి
చారించియెము । న్యోకధరానాథుఁడొక్క నూననియ నిపుల్ । దూడక
యిదొలంగఁజేయఁజె । వేడుకను నొకిమంబు వివరింతుదగన్ ॥

—(+) చోడరంజకధ (*)—

చ । పసుమతిసిగరావర వల్లభుడై చలువోడినవ్వుచూ । పసమి
తినుంచుచుఁ హితుల బాలననేయుచు వీరశైలగో । ప్రియపురుషశివాధ
పుని నేవయొనర్చుక సత్యపథుడై । దెసల ఈశంబుజగ తీతలమేలు
చునుండునంతటన్ ॥ ఉత్సాహము ॥ ఆసాధిన్యూహనుఁ జంతసె
క్కనాదుర । త్సారమైతనకృత్యంద నాధిరాజమెక్కెన । ద్వేషికాహ
ళారవాళి పెంపురాంపునిపద । త్వేరినిధి నేగుచుండి దైవయోగవశ
మునన్ ॥ చ ॥ గురుగృహధేరుతణకము గొబ్బుగ డ్డమువచ్చిభీతిచే
నరుగఁగలేకతదగ్రస మాయతచక్రివిఘట్టించుచు । స్వరణమునుండఁ
గాంచిస్తవ నందసి డెంతయుజులెమెండు హా । హరిహరముంచునేగెనగ
రాంతికపుష్పవనీధికికిన్ ॥ నీ ॥ అంతటశధేను అనిష్ఠలంబున చెల
గిమీయచుఁబాలు చేపువచ్చి । వత్సంబులదియం శారవంబులతోడ
రయచునజచుడెచి రధ్యజన్చి । పడియున్న పృథుకంబు బాడగాంచి
మోముమో మునక వ్రుచునుచను మొనలుమూతి । పైనంటజేయుచు
మేనుకాకుచుఁజుట్టు దిరుగుచుగిన్నీరుఁ దెచ్చుకొనుచు । దోకనిగలువి
సగుచు దుమ్మునోరఁ । గరచియెత్తుచునిలచిన లక్షణునునుఁ । బండ్లి
కాట్లనిదల్చుచు బాచితంబు । నెయ్యునెయ్యనవిషుచును నుచ్చురను
చు ॥ ఉ ॥ పట్టగరానిదూఱిమున శజ్జనంబులువిస్తయూత్తులై । చు

ట్టునురాగగేగి మొర నుద్దివిన నృపతోరణంబునం । గట్టిసగంటకొ
 మ్మనను ఖ గనజమ్మిం ॥ కించియూ । బెట్టకునాదమేయనుచు బృధ్వి
 వరుండురుదెంచియప్పట ॥ చ ॥ కమ్మలసిగుజారచుచు గిన్నెననోర
 నుచొంగలూరవా । బ్రహ్మలజ్జలుగారి మొగ నాలరింబొనరించునై
 చికి । నిన్నదంబుదోవపు ॥ వీరికిగర్జించి మేటికో । సన్నయొన
 ర్చికూయుట శంకరయందువిచారమగుడై ॥ క ॥ ఉన్నయొనాత్మ
 తనయుడు । చెన్నగరిధమొప్పుని శిఖినేగగనా । సన్నమయిగురు
 నివత్సం । బున్నతాదచొచ్చిరి తి నొగుటతనతో ॥ చ ॥ పు జను
 లెల్లజెప్పని పుత్రికశక్తిగీతిజూచి । త్వరమునజంపగావలయు ద
 రాకనూదనుంచుటౌ ॥ మరగురుంధుచుత్రిబుధ మంత్రసమా
 జముగాంచిదైర్వవి । స్ఫురణలెల్లబ్రహ్మనృప పుంగవుడత్తరిగుధ్యవ
 తియై ॥ క ॥ తనయేలుధు మిగ పలి । జనములుగావించుపాప సంచ
 యమెల్లం । దనుజెం గునగగనయి ॥ వొనరించిన పాపఫలము లొం
 దకచనునే ॥ క ॥ కొంచుగాదిదియెంచగ । వంచమహాపాలకముల
 పాటియఘమునే । వంచచేసుతమోహం । బుంచినందాఘఫలము
 లొందకచనునే ॥ క ॥ నానాదోచనచండు । బీమగుమిశ్చలులదో
 చు నేర్పడజెపుడి । యోమహిళలారయ పు । డామాటలకేమిదోచ
 కందరునుకటై ॥ ఉ ॥ సన్నకీసంభరతి సర్పదిగంతరసత్యసంభ
 లో । కోన్నతర్కశాస్త్రగుధు లొప్పుగమికెనవించినారుమే । మెన్నె
 డిదేయల్లివర మేర్పడుగతిదెచ్చెను మీ । కన్నదికానుపంచుతము
 గిమ్మనదు ఖలునాగవల్కిన ॥ క ॥ విన్నపుడదియేవారిల । య
 నుమతిగానిచ్చుంచి యావత్సమే । తవతనమునిదెక ప్రేయం । డ
 నితలవరిజరులతోడ నజ్ఞాపించె ॥ చ ॥ గట్టాజ్ఞ యొసంగిన ॥ ఉ ॥
 అంతకమున్న వచ్చిభవ నాంతరిమం గునించి యయ యూ । యెంత
 టికర్మనైతివర మేర్పరదోహము సంభవించెయూ । చింతదొలంగుమా
 గమిక జెందదువేటొకీతినాశ్చర్యే । హంతముదప్పనంచువివ శాశ్చరి
 నున్న నృపాలనందన ॥ చ ॥ కనితలవల్లు మొక్కులిడి కన్నులసిరొలు
 కంగదేవమీ । జనకుడునాహసించినిను జంపుమటంచుననుజ్ఞయిచ్చెన

పునిమెయినచ్చి వారము పల్కినసంతసమందియారనా । తగువుకృతా
 ధాతందనరే దప్పెనుహాసుము లోకనిందయు ॥ చ ॥ జనకుక్షనుజ్ఞ
 యిచ్చుగతి పల్కుమిగిలినతల్లంబయూ । ఘనుడుజలాభిషేచనము
 గైకొనిపల్వలుగట్టపట్టగా । దనువునఘాతించూసియరు తనుమరాకస
 రంబులేసికృ । ద్వినజమా నందుడెడక పదింబులునిల్చివిలాసఘర్మ్యుడై
 క ॥ ఇలువెల్లిడ్డరులగు । దిలవరులునుచూచునేగు తనుజన్మనిని ।
 శ్చల్లధైర్యకలంపసిభూ । తలనాఘుడుమెచ్చిచూచు తలపునసంతక ॥
 చ ॥ వరకవిబంధమిత్యేవ వగళయమున్నగదత్సభాగృహం । తర
 జనులెల్లదొనడుగు రర్థకమల్లింగు కేగి । బృరముగమున్నెవచ్చి
 యట భాసిలుపుతునింనునంతన । వ్యరగణానితండ్రికిని వారిత
 థక్తిని మొక్కిల్పినన్ ॥ ప ॥ అయెడఁ జార నంబులత్తైరంగంత
 యుం గనుంగొని యత్యంత గుఱాకాంక్షులై యొడొరులతో న
 క్కట్కటా యాభూషాని యనుపమాన శౌర్మధైర్య గాంధీర్య చా
 తుర్య సత్యశ్చాది ర్మ సౌందర్య సౌఖ్యమార్పాది విశేషంబులు గొ
 నియాడగదిగు నీప్రాప్తినినచతు ర్ముఖతై తేగంజూడ దలంచెనే యను
 వారును కట్టడితనమున కోడక కడుపున బుట్టినట్టి స్థితిచేసె నింక
 నీపట్టణంబున నెవ్వరి నెట్లసేరు డనువారును మోహంబులలో పుత్ర
 మోహం ఒధికంబని యూహించక సాహసంబున సుతుఁడు
 నుమంబంచె । నాహాయువును నొక్కొడె సుతుడిక పెక్కులేర
 ను యక్కటికంటెక నిర్ముచూరుని దక్కించుకోలేక మీదట దుః
 ఖంబునం పక్కనను వారును యుగడివిధి దురంగంబులు శతాంగంబు
 నీడ్చికొనిపోవ వింకలకి వచ్చి పగుళిపోవు గాల్గొని యావత్సంబ
 డంగెంగాక యిక్కడ రి పుంగవుగా జేచీ భూతియొనర్చెనే యను
 వారును నిత్య సంతృప్తి సంతోషుడు గావున నీభూవరుండు నా
 వారు లాతివారమునుట దక్కియిట్లగావించి నిండావత్స లెడబాపి
 కొని కీర్తి మంత్రుడయ్యె నింత నాడేలోకంబున నైనగలఁడే యనువా
 రును ధర్మబుద్ధులక నిర్మలాంక కరణుడై పుణ్యని శత్రునిగా వి
 చారింపినందైనం బాదకొనవలదే యనువారును పాణిబుమిదికి వ

చ్చిన నాత్మ తాగిపరాయణుండై తొలంగిపోవక జనకాజ్ఞోల్లాసునం
 బు సేయక సెప్పెయితండై త సుపుత్రుని కనువారును మాకు జూడ
 నిట్టిసాహసుల కిత్తరి నీశ్వరుండు పగిల్వకుండై శాశ్వతైశ్వర్యంబు లొ
 సంగి దయ జేయక పోదని పోచుచున్నదిచు నరుచునై గుంపులుగూడి
 చూచుచున్న సముదంబున || చ || శరణు శిల్ప మొక్కయతి సాహస
 మాత్మనలంకరింపభూ | వరసినయం పుమేటితల వర్లరుగనైనిజాగునూ
 నిమ | ద్గురు డెటులొనరిచ్చినటు గొప్పనసే యుడటన్న పురుభీ | కిరగ
 తినాతనిండును ముగితివర న్నెడ్డలించి వ్రేయగా | గీ || వాలుపూ
 మాలయైకరా వగునిపట్ట | యరుతనపీనలవరు లధికనిస్స | యా
 త్ములై యేమిదోచక యాగింపుం | శానిమొగ మొక్క డీక్షింపు చున్న
 యంత || చ || నిక వముడై సగోపతమ ణిల్లనిరావ మొనర్పమేది | వ
 రునకుడత్తుచూరు కు కత్తవరాళిగాధసమ్మదో | త్క రనుదలిర్ప
 బారిషద తిండివిలాసముబ్రీతిగూర్చస | త్వరగతివచ్చినలైవను ధాధ
 రచాపుడుమ సమేతుడై || చ || సలిచినగాచియూధరణి నేతివినూతనకా
 తుకంబున | జలమంరెనియల్లునకు జాగిలివందనమాచరించి | శ్చ
 లనిరపాయనిగుణా శాకిరశేఖరులంగరని | ర్దలితపలాశినిత్వశుభ
 దాయకనీధితూణిర్నిలా || చ || అనివనుతింతురాజుగని యబ్జధరుండు
 నునీడుసాహసం | బునకుభవత్తనూజనియ పూర్వపుభక్తికిమెచ్చుచచ్చె
 నే | కనితరలభ్యమోమేవద ముదగిరండునివానిదగ్గురుం | దనయుని
 ధేనువత్పులుల దాననగోద్రముజేర్చెగావున | ఉ || నామొరయా
 లకించికరు శామతిచోళస్మ పాలుకీతిన | న్నోనుడుకంపలిలారనినియా
 రకనుండుకురయ్యయన్ననా | సాము బెప్పిరావెలది శాంతిదయారసభ
 క్తులిట్టినం | చేముగణింజాలమును హేశ్వరుడైనశివుండక గా ||
 ఉ || ఇత్తరినన్ను మోడెనని యువువచించితిగానియూపెను | శ్చిత్తయ
 టంచు నెవ్వరును కెప్పగమున్వినలేదుగానని | యుత్తలపాలుజూచినమృ
 షోక్తులనుగను గాగుగానయ | యుత్తమకేబిల్వంబు యున్మోముచ్చ
 టిక్కెల్లవారయ | చ || అనవినిభిక్షుకుండుయె నక్కలుంకేకేబి
 ల్వా | బవిచెదరాపెపేగుదల పన్నదిలెల్లడిలంగజొచ్చెమీ | మన

ముననన్ను బట్టితెగ మోదగఁజూచెనువేడ్క-బుట్టినం । దనువునకాసఁ
జెందవిహి తంబనితోచినబిల్వనంపరే ॥ క ॥ నావుకుభిక్షకయూరక ।
నీవేటికిబెడరెద్దినిలుమిచ్చటనిఁ । గావగమాభారంబని । పావనుతో
చాలనమ్మబలుకుచువారల్ ॥ చ ॥ అనుపమధక్తిశీలయగు నంగననీ
డకుఁబిల్వబంపఁగాఁ । జనదుతదాలయంబునకు జాగకనందఱమేగియి
మ్మహా । త్మనివచనంబులెల్లనిజ మోమృషయోపరికించివత్తమం ।
చనఘటిరాత్ములేగిరపు డయ్యనుదోహ్లానియాపెయింటికి ॥ మ ॥
చనియమ్మానినిపూజలందియనిరో సాధ్యేవతంసంబనీ । ఘనసద్భక్తికినీ
యుదారతకునీ కారుష్యసంశీలవ । తక్షనకుంబాడియెభిక్షకుండయిన
యేతద్భక్తునిన్నోదనీ । వినయంబెల్లనుగానుపించెశరణుల్విన్నభళి
యందురే ॥ వ ॥ అసిననయ్యంగన యిట్లనియె ॥ ఉ ॥ ఒప్పుననన్ను
మీరెఱిగియుండియునిట్లువచింపనేలవా । తప్పులువల్కువారలకు దండన
దప్పునెనాడుమ్రోలనే । చొప్పునఁబెల్లనోయడిగి చూడఁడుమున్నిట
నీతఁడన్నవా । రప్పుకుభిక్షుఁగాంచియని రందఱుమోములఁగిన్నదోప
గా ॥ గీ ॥ అడచెనిర్నిమిత్తమంగనయనిసభా । మధ్యమందుకల్లమా
టలాడఁ । దగునెమించనాడుతప్పునియెడగల్గి । యెంతకైనఁదగుదువెన్న
ననిన ॥ క ॥ నారాయణనారాయణ । నేరంబేమయునులేదు నెలఁతుక
నాపై । యూరకనాడెనంగా । నేరమణిమహాగ్రహంబునిగుడఁగనడ
చె ॥ చ ॥ అడచినశ్రీహరీయనుచు నయ్యలదిక్కుగసంగనంతలో ।
నుడువకుమస్యశబ్దమని నూల్కానిక్రిమ్యటమొత్తినాతిడ । పుడతుక
మ్రోలనిల్పెఁజర భావముమానివృషేంద్రవాహుడై । సడలుకపాల
మాలికలు జంద్రకిరీటుశూలమొప్పుగా ॥ గీ । ఇట్లుసన్నిధిఁజేసిస
ర్వేశ్వరుండు । మెలఁతనీధక్తికెంతఁ ముమెచ్చువచ్చె । రమ్మనుచుఁబు
ష్పమయవిమానమ్మనండు । నునిచిఱినిపోయెఁగెలా సముచకుంత
ఉ ॥ అచ్చటనున్నధక్తవరు లందఱు నెంతయువిస్మితాత్ములై । యెచ్చ
టనైనఁజూచితిమె యిట్టిమహత్వపుకాంతఁదర్శించే । చిచ్చులకంటిదీవ
రను చేకొలదింబ్రహరించిలోకమల్ । మెచ్చగఁజెందెదత్కృపను మే
శశుభాకరతారశైలము ॥ క ॥ అనిపలుకుచున్నవారల । గనుగొని

యొకభక్తుడనియె గమలంకధకం । దనుచలముమోదికననొక ।
 యనఘుడతత్పదమదొల్లియదియెట్టిదనన్ ॥ మ ॥ అనఘానోత్తరశై
 వతత్పదవి నిష్ఠాచారుడీశానధ । క్తిసముత్సాహం నిత్యధక్తగణిత
 తీర్థక్షాసాదోపభో । గిసనునైంద్రియనిగహంబుపల సత్కీర్తిప్రభా
 వుండెర । క్తిబ్రహ్మయ్యయనంగధక్త వరుణొక్కొడొప్పనిద్దారు

—(*) రక్తిబ్రహ్మయ్యకద (*)—

ణిన్ ॥ నీ ॥ అలనిమహత్వము సొప్పితంబెట్లన్న నింటికినరమూతున్
 లేగుడేర । నైదదినమలంచి యెపువరుండెడు మనిసనెన్నంపింటి
 కలుగగీను । సమృద్ధిచిత్తేని సగనాన్నచానముల్ గొనుచునుండని
 యనుచుగొంతి । గాలంబుచనెని జలయశేషులై పోవంగడలచిన
 బోవనీక । బలమిచ్చెరబట్టియప్పటికిదివారి । పూజసన్నచుండుము
 ప్పూటలిట్టు । లలెడప్రణామనిచిగొంపనవనిజనము । లందరావిధము
 రసియచటనచట ॥ గీ సంతతమువిరియింటికిచ్చని నయంచి । కామనోహ
 రధత్తలలోకంబులోన । నయ్యలాకకొండతేమెకోయాగృహంబు ।
 వెడలిక్రమ్మరిపోవకవిధముడలెచ ॥ గీ ॥ బొమ్మరక్కసియొక్కటిభూత
 లమున । శరణతత్త్రిమింగధక్తవేపమునదేరు । కరుగగావించుకొనివారి
 దినుచునుండ । బోలుగాకన్న నిట్టియచ్చతముగలదె । క ॥ అనిసంక
 యించుధరణి । జనములయనుమ సమెల్లసడలించుబత్తై । మసిజసం
 హరుడవుడ । తనపగసంజోవపూరితాత్ముండగుచున్ ॥ నీ ॥ జలి
 బిలిపోరుగ సిగ్గపైమెరయిట్టి భసిత్రైపుండ్రులు నొసబదిద్ది । పృ
 థునూత్రిగతలొంగి పేజిప్రక్కకుద్రిప్పి చెంగుజారహారంగు చేలగప్పి
 నీలిచల్లాడంబు మేలికాసెబిగించి నలుమమ్మొనవాలు కేలనుంచి ।
 సన్నపురుమరాక సరములమెడలబూని గండపెండెర మొక కాలనూని
 వాకిమొలఁజెక్కిదంతపుచానలెక్కి । తమ్మలమువేసి మేనగందమ్మబూ
 సి । విశతయాసనసౌందర్యవిభవము । లలరనెకచరమూకి యైయ
 ద్భూతముగ ॥ గీ ॥ రక్కసిబ్రహ్మహమందిగమునకప్పు । డరుగుదేగాం
 చియతడుసాష్టాంగమెరగి । కలితరాజవదపచారకలనబూన్చి । వి
 నయమునున్నబ్రహ్మయ్యగనియతుండు ॥ మ ॥ భళిరాంకరక్తిబ్రహ్మ

యివ్వసుతీ భాగస్థభక్తావళిం । గలయగజాచితిగాని నీదువిలసత్కా
 రుణ్యగాంభీర్యని । శ్చైలభక్తాల్పసశీల దానగుణముల్ చర్చింపలేదెందు
 నే । డెలమింజెండె పదీయమానసము నిన్నీక్షింపవలెనొత్తనూ । ఉ॥
 ఎప్పుడునిన్ను గూడిచరి యింపగివేసుకబుట్టెమాకునీ । విప్పనికియ్యకొ
 మ్మనిన నెంతయు సతనగుండిదేవనే । నొప్పితిన్లుమిరిచట నుండుడు
 వల్కినమాటక్రమ్యం । దప్పినబోవనీయనన దానికొడంబడినిశ్చయా
 ర్థమై । గీ॥ తనతండిచ్చుభూతిని స్తమునబట్టి । యతినినుదుటధరిం
 చినీవనినయట్లు । నిలుతునునిపల్కిమతియొక్క నిమిషమునకు । మా
 కుపరియున్నదికపోదుమాటాటన్న । చ॥ గడుసుతనంచాకోడిగమొ
 కల్గియెబల్లియొసస్వధామో । గగగజాకొమాటబలు కందగవే
 మునునీకునీవయి । క్కడనసిరుంపభూతిగొని క్రమ్యరజోయెదనన్నని
 న్నునే । విడుతునెయ్యే స్త్రీమయ విశ్వమొచ్చెనెగానదప్పినా॥
 గీ॥ ఇటకురానేదిపోనేదియింతెవర । గలుగునేంగుమపుడెనాకబలియ
 నెను । సామితినిబద్ధియొసపాదజూడ । ననినదలహసపదనందైయ
 తకువల్కె॥ ఉ॥ మాగుణముల్ దింపబహు మార్గములెన్నగనే
 లనీకున్నే । చ్చాగతియెనజాగమొండు స్థావరమైయొకచోటనిల్చునే । సా
 గిచనంగనికడెర సాలనుచన్నిడజూచినడవ్రో । నాగముబుట్టలోని
 ముడు నాయిదెపోయెదండగి పుమా॥ చ॥ అనపుడతండువల్కెశర
 ణాగణిమీరలెకంగనట్టిశా । స్త్రులిగమచోదితంబులగు ధర్మములెం
 దుననైసగల్గునే । ముచపొనరించు నియమ మున్విడియిచ్చటనుండి
 నేడునా । తనువునబ్రాణముల్లుంగ తర్లనిత్తునెనిచ్చురావును॥
 ఉ॥ ధారుణివేదచోటనిప ధంబులభక్తసంగ్యసల్పవా । రారయవారి
 యివ్వమెటుల ట్టులొనర్చిగానియూక్తియం । గారింకుబెట్టిబూన్పుటలు
 గానముచాలికిసపర్యయే । తీసునీకనుండుటకు తీరకుపోయెదనన్నను
 గ్రుండై । క॥ వలజ్జిత్కెక్కలాచ్చిన । పులుగెగిచనంగలదెపా
 మ్మెటుజోవం । గలవ్రాయనిబెట్టికముగి । బలికినచరమూర్తితీవ్రభ
 యదాకృతియై । ఉ॥ బెబ్బులినాగునేచెవుల పిల్లిలబుత్రికవాసిము
 న్నునీ । యబ్బకునీకునేమయిన నచ్చితికదననికపట్టనీ । బొబ్బలకేమిపేరు

గురి పోనటియించితకాకతొల్లినీ । కబ్బినజోలెజంగముల యందరితో
 ననుసాటిచేసితే ॥ ఉ ॥ వచ్చినభక్తగోటిదల వాకిలివెళ్లగనీకపట్టినీ ।
 యిచ్చగఁబందినుంచుఫల మెల్లగనంబడఁజేతునన్నునీ । విచ్చటనడ్డగిం
 చుకీక నేటికిచూచెదురమ్ముపట్టుమం । చచ్చటఁబాసినాఁగనతఁ డిడ్డమురా
 నదలించిచెచ్చెర ॥ క ॥ మొలసురియదవియఁబోవఁగ । దొలఁగకబ్ర
 హ్మయ్యయతనిఁదోచియటకుపో । గలవోపామ్మనిడగ్గరి । కలయంబడిప
 ట్టిమోడకలకలనగుచు ॥ ఉ ॥ పట్టినపట్టువీడిన పౌరుషమానికనె
 ట్లుపట్టెదో । పట్టుచునీవటంచలఁడు బైలగుడున్నది నేమిదోచక । పట్టు
 నఁజెంతనొచ్చివత పద్ధతికూనతవచ్చెనికన । న్నెట్టులమెచ్చుశింకరు డి
 హీయనిభక్తులునవ్వకుందుశే ॥ క ॥ శీలముదొరగినపిమ్మట । నేలా
 కాయంబుదీనినెడనేయుటయే । మెలసిపౌదయాజ్ఞుబున । కాలాంత
 కునిల్పిగండగత్రైటఁగొనఁగా ॥ ఉ ॥ అంతటిలాసనీశుఁడుద యామతి
 సన్నిధిఁచేసిబ్రహ్మనీ । యంతటిశీలవంతుఁడిక నారయఁగల్గునెల్ల వించె
 మ । త్యాంతము నేడునీదయిన వాంఛితమిచ్చెదనన్న నాతఁడ । త్యంత
 కుతూహలంబునఁడ దంఘ్రులకుఁబ్రణమిల్లివేమిక ॥ చతుర్విధకం
 దము॥ గారీశవరఘ్ననారస । పూరాకామారిశేషభూషణసోమా । వా
 రాశితూణసుజనా । ధారాహేమాద్రిచాపతారకనామా ॥ వ ॥ అని
 ళ్లుసన్నుతించి దేవా భవదీయ దర్శనంబబ్బె ధన్యుండ నైతి తమరిను
 క్కటివేడెద మదీయ నికేతనస్థానేక భక్తసహితంబుగా నన్ను భవత్స
 దనంబుఁ జేర్పవలయునని విన్నవించిన సట్లకాకయని శంకరుం డఁడ
 రఁబుప్పకా రూఢులంగావించి నిడఁధామంబున కుంగొంపోయె నట్లుగా
 వున నిప్పడతియు నారక్కసి బహ్మయ్య విధంబున నీశ్వరునకు దిరుగంబ
 డి తత్పదంబు గాంచెనని చెప్పిన నచ్చటి భక్తవరులందఱు నత్యాశ్చ
 ర్యంబునొది రొద్రదసత్తక్కుం బెక్కువిధంబులం గొనియాడి నిడనివా
 సంబులకుఁడని రదియునుంగాక ॥ గీ ॥ సుతతాత్మేశభక్తినితాంతకుసు

—(*) శాంతసత్తక్కుకథ (*)—

మ । కుంతమాయాహరణవిక్రాంతశర్య । చింతనామృతపూరితస్వాం
 తయగుచు । శాంతసత్తక్కువెలయునుసంతతంబు । సీ ॥ ఆయింతయు

క్రూరాః శాత్రువల్లభువకుః దలయంతినలుగిడి జలకమార్పు । వేళదో
 సెడునీరు వెల్లిజల్లనాతడు గనియిదియేమిని మ్మారణంబ । నీరుజల్లి
 తపనఁ నెలఁతుకవినియును విననట్లయింపిన విభుఁడుగినిసి । నామా
 టనీచెవి నాటదోగర్వమా యననెమ్మొగిమ్మున నల్లనల్ల । చిటునగవు
 తొంగలింపనోడివితేతే । మీమదికిఁదోచియుండియునాముఖమున । వి
 నఁగవేడుకయైనతద్విధముతాన । మాడుపిమ్మటఁదెలిపెదననిననతఁడు ।
 చ । అటులగునంచువేజలక మాడిమడుంగులుగట్టిభూతిపె । న్నిటల
 ముఖాంగదేశముల నిల్పిశివాక్షమణులేధరించిధూ । ర్జటిభజనాంత
 మందునఁ బ్రసాదముభక్తులతోడఁగూడియా । దటభుజియించితేదిప్ర
 మ దంబెసఁగంగనుభోపవిష్టుడై ॥ మ । తనభార్యమణిదగ్గరంచిలి
 చి కాంతానింగి కైసీరుచ । ల్లి నవృత్తాంతముదెల్పునూయనిన పల్లీయం
 చుగేల్పోడ్చియి । ట్లనుమహోపరిశ్రమనాత్యవశుఁ జేయఁ యోగసత్త
 క్కనా । పనితామాళిమహాటవిందపము దుర్వారంబుగాఁజేయఁగా
 గీ ॥ తత్తపోగ్ని వెడలిధరణిఁగ్రమ్ముచునిటు । రాగఁగాంచిజాసిరాకనుం
 డ । జలముఁజల్లిదానిమలఁగఁజేసితినన । నింతితోడనాధుడ్టిలనియె ॥
 ఉ । ఎక్కడిచెల్లలేటితప మెక్కడికాననమేటిమంటలే । దిక్కునఁబుట్టె
 నీవెలుల దెల్పితివేగతినార్చితంతయు । బుక్కిటఁబట్టి నాప్రసన బో
 డిరోబాంకులుచాలునన్నఁబెం । పెక్కినభక్తితోననియె నిందునిభానన
 తాల్పిమీరఁగ ॥ గీ । ఎచటనోనున్న దానినివెలులఁగాంచి । తనఁగనేటి
 కిభూతలమందునెం గు । దెలియదూఁత్రవణదూరదృష్టతీర్థి । రార్ప
 కులకబ్బుటరుదెయ్యెట్లనినవినుము । క ॥ శ్రీదసఖపాదభక్తుఁడు । వేదా
 గమకథిలినియముఃశ్రుతుఁడవువి । చేచుఁడుకళ్యాణమున । స్మదరకే
 తాఖ్యుడొక్కమేదిరియొప్పు ॥ ఉ ॥ ఆత్మహసంతతంబుగహ నాంత

—(*) కేతయ్యకథ (*)—

రసీమలకేగివేణుసం । పాతిమొనఁచి తెచ్చినిది పత్నియుఁదానునుజీరివా
 నిచే । జేతికొలంబిజల్లెలు సిబ్బులుచేటలుచూచువారికిం । ఏజిజనిం
 పనల్లిపుర వీధులనమ్మితదీయలబ్ధిచే ॥ చ ॥ శరణవర్యోపాబసలు
 సల్పుచుదానెకనాడువేకువం । బురహరుబూన్చికత్తిగొని భూరికురం

టకకోవిదారకే । సరపిచమందచూతఘన సారకపిఠ్యశివశిలకా । గ
రుముఖభూజరాజగల కానుసీమలకేగియచ్చట ॥ చ ॥ అతిమురివం
శగుల్మముల నారసియాదోకగట్టిబొంగులే । నెఱుకుమనుండఁగాఁబ్రమ
థ నాధుఁడుకేకననెచ్చుఁబుదా । నెఱుఁగసువర్ణబీజతతి నేర్వడదాన
ఘటింపఁగాంచి ॥ తెఱపినిపుప్పిపుట్టెనిది తెంచిననేమవిరోసియవ్వ
ల ॥ క ॥ మఱియొక్కఁజ్జిమ్మర । నఱికిన రీతినేకనంబడఁగానే
నెఱుఁగకవచ్చితినిటకని । పెఱవోటికిబోయియొక్కప్పుగుల్మమున ॥
చ ॥ చొరబడియొక్కగట్టిపెను సోగఁగనుగొనివాడికత్తిచే । ధరఁబ
డదానివేయనడి దంబుకిరీబునుదారియిర్లచే । బఁగినకంజమధ్యము
న భవ్యతంబానరించుతాపసిం । భరముగదాకియొక్కబరి వ్రయ్యఁ
గఁజేసిననంతలోల ॥ గీ ॥ హానమశ్శివాయ యనుచునారెడుగూ
ల । కేలఁడదరియతనికేలఁజ్జి । తెచ్చిబైటనుదితెగనదాదముఁబడి ।
క్షీంచిశోకతిపచిత్తుఁడగు ॥ ఉ ॥ అక్కటయొరిపిపమున కాప్పద
మైతిప్రభాతేశనే । నిక్కడకేలవచ్చితిను నీశ్వరుడిపాదనుంటగానకే
మొక్కలమైనవృత్తమున మోసముఁజెందితిన్లుబాయుని । మిక్కటమై
నహత్యఘన మేచకకంధరయంచునుండఁగ ॥ ఉ ॥ అచ్చటకేలనార్యు
సతి యత్తరిధక్తగశార్పణాయం । విచ్చలఁజరిచగఁగు నీశ్వరుఁ
తఁరవంబునీనులం । జొచ్చెస్వదేశకప్రవర శుద్ధనయంబెనుపొందిజ్జ
చే । నెచ్చటిపయ్యలెనదన ఎప్పుడఁజెల్లనియాచునుండల ॥ చ ॥
అటువినిమానిజమ్మటయు న అచ్చికెపడదుఁఖమొంగుల । పటుచు
తిగాంచినుడిరక వాటముతాళమువైచిచెచ్చెం । జటులభుజంగపక్షి
మృగ శైలములన్వెరిపి తలేకయ ॥ ఉ ॥ టింపినిలకుంబయ కుంతిత
ర్యమువెంటదోడుగా ॥ చ ॥ వినినముఁజొచ్చియొక్కయొడ విచ్యుతజీ
వితుండైనమానికె । విపులవిపాదవేదనల వ్రేగెడుధునిగాంచిమొ
క్కిన ॥ వ్యపకతఁగఁబుడైయత డహాయిటకేగతివచ్చితింటిని । వి
పుషిటఁరాఁబనేమిమది కెంతయనన్బునియెయ్యమానినీ । ఉ ॥ కానుగ
చెట్లవంటిపలు గాకులునిన్నెరులెవ్వరేనియే । మైననమింపవాడిరొగ
ణార్చనకాలము దప్పనంచునో । రానకనేయనాదయిన కర్కముదెల్పి

రోయెవ్వరైనయో । మానినిగురాకకను మానముఁజెందెనుమాకు
 దెల్పుమా । చ ॥ అనవుడు కేసుమోడ్చివిన యంబుననిట్లనుమించమీర
 లి । వ్యవతలగుండుశోకగున ఎంకరుచుండగనిన్నుఁబాసినే । ననుచి
 తమింటనుండుటని యారకువచ్చిఁగానియొందులే । దనినలతాంగినా
 దయిన యాపదనికెటుదో చెదెల్పుగా । ఉ ॥ నాపుడుమీయనుగ్ర
 హము నాయెఁగల్గుటమానియొల్లుదో । వావిఁబ్రక్కపల్కవినవచ్చిన
 నెమ్మదిగాంచి యిట్లనఁ । దైవముతప్పజూచెననితాలిమివీడగ బుచ్చియే
 మియు । గల్గినగుసంగు దోచకవి పన్నతవచ్చితి నిన్నుజూడగా ॥
 వ ॥ అనిఁల్గిన నిజప్రేమని దూరికొని జ్ఞానంబుల కత్యాశ్చర్యం
 బునెంది సర్గుగు కటాక్ష పాత్రులగు నిష్పయోజనన బుద్ధివలన మె
 లంగుట యిహపర సాధనఁబని తెలంచి యాపెనో నిట్లనియె ॥ చ ॥
 కమలదళాక్షియాయెఁగఁ గానకశీనోననించుమాన్యయే । కృమమున
 బాంబుదై నతథ రాధరచాపు మమెచ్చునెట్లుగో । కముసడిదీరునెప్పగిది
 గొక్కననుక్కయుచాయమోచిన । స్వయం నిజజ్ఞముమీయనిన నీలప
 యోధరవేణియిట్లనఁ । గీ ॥ ఇలబ్రాహ్మదవశంబున నెనయుహత్య ।
 లరయదేహంతముఖివిసు లంకాబాంబు । పురుషున ర్మలచేపు విను
 చునుండి । నన్నగునోయచిన శేరిన్నయనియె ॥ మ ॥ మునిసంస్తుత్య
 తపోధనుండగు మహా శ్శుంజుపివేర్కొనీ । రునడత్పాపనివృత్తిఁజేసి
 కొననా యాథఁబురాబుద్ధిమా । లొనగిష్టట్లుననియ్యఁజిప్రచరుతోగూ
 డన్మదీయాసువులే చనఁరాజేసెదికెంత గాలముఁకుం జానుండజీవించు
 నే ॥ గీ ॥ అనినపశుదృశనిశ్చయం బాన్కొనెతిగి । పశుయతనికన్నము
 న్నుగా జనఁగవలయు । ననుగుముచిచ్చిమత్తి కే గొనిగళంబు ।
 దుగ్రించికొనఁజూవనంత గో నంచుముగ ॥ సి ॥ ఉంచు డిదేవుఁ డుర్విధ
 రాధీశ్వ రాత్మజనధర్మజేహంబు నండు మిచ్చు నవేల్పు పంచభూ
 తదిత్య చంద్రాత్మమూర్తిఁయై ఒగములగు । అగ్రించి గాజేన్యామి
 తోయహసనవర ప్రిబల్దైత్యేపు రితియింబు । కాంచినాజేదైవ
 మంచితినాదరే తుణమునన త్కథ క్తివ్రజంబు । నించినాజేహహత్తుం
 డు కాంచనోద । రాడభాండంబులెల్ల గల్గూతఁమున । గట్టిపరమేశ్వ

యందుక ల్యాఁగములిక । యమరమునిపంక్తి గొలువబ్రత్యక్షమయ్యె ।
 క ॥ ఆరీతినదుటనిలిచిన । గారీశ్వరుమోడమలర గన్గెనికేతం । డా
 రూఢభక్తితత్పద । సారసములకెరిగిలుటుల పన్నుపజ్జీసె ॥ సీ ।
 ప్పారీత్యులైలేంద్ర బాఠికాధీశాయ మదనాంతికాయ నమశ్శివాయ ।
 శారదసీరద చారుడేవాయశ మనసారణాయ నమశ్శివాయ । ద్వాదశా
 త్కాస్మిను ధాధామనేత్రాయ మలవిదూరాయ నమశ్శివాయ । గంగా
 తరంగసం గతజటాభాగాయ త్మౌళేశాంగాయ నమశ్శివాయ । యం
 బుజాతాసనతీరద శాధినధ । ముఖ్యుడై శేయవిద్విట్ట మూహ మకుట ।
 ఘటితకాంచననెరిత్తు కాంతిపూర । మహితపాదాయతభ్యం నమశ్శి
 వాయ ॥ ప ॥ అని యిట్లు పన్నుతించు కేతన ద్వియంగమంగొని మది
 స్మితాననుండగుచు సర్వేశ్వరుండు భక్తవర మీదృఢభక్తిజ్ఞానంబుల
 కు మెచ్చువచ్చె రండని వరినిరుపుర పుష్పకాయాధులం గావించి త
 త్తవస్వీంబున ద్వివితుఁగావించి యతంతో వారల నిజధామంబునకు గొ
 నిపోయెం గావున దూరశ్రవణంబు గలయంగనల మహిమం చిట్టిదింక
 దూరదృష్టి గలవారి దెల్పెదనని శాంతసత్త్వ నిజనధునితో నిట్లు
 నియె ॥ సీ ॥ కలఁచొకభక్తుండు కళ్యాణపురమున నాదరబ్రహ్మ

—(*) నాదరబ్రహ్మయ్యకథ (*)—

య్య నామకుండు । నలజయంతవసం నలకూబరాకాశు డశులితలైవ
 రహస్యవేది । సంగీతసాహిత్య సుసకళాస్ఫూర్తి సత్యప్రతుఁడుగణా
 ర్చనవివోది । యూనికాయకం బక్కుతంబెట్లన్న తనసోయగంబుగ న్గె
 నినజార । కామిసేతలపలురీతి గలయగోరి । పిలిచిఁనువణాటంకమే
 నెఱతయొసఁగు । దానితోగూడయస్థలితప్రభావ । ముననెవాంఛితమీ
 డేర్పు మోదమంది ॥ క ॥ ఈసరణిదేచ్చుద్రవ్యము । వాసుకియజ్ఞోపవీ
 త భక్తార్చలకై । కాసైనచుమరునాటికి మూసియిడకవ్యయమొనర్చు
 మోదంబలర ॥ ప ॥ అట్లండి యొక్కనడు ॥ సీ । బొట్టకస్తురినీటు
 పట్టుమేల్వలెవాటు మెట్టుగండపుగాటు మించివెలుగె । గోరిమీసముతీ
 రు నూరిపడెపుకారు నోరచూపులసారు నోరపుదనర । సికితాయతల
 శాంతి యొక కేఁబూబాతి నికటపాదశ్రాంతి నీటుమెరయ । నగవువెన్నె

లజాలు మొగరాలపిడివాలు సొగసుసామ్యులడాలు సాలపువెలయ .
 నేలబాడుచునందంద నీలలిడుచు . సంకమెగదిగజూచియు పొంగి
 నుచు . నిండుబింబాస్యలచ్చెరు వండికనగ . రాజవీధిననేగనా రసికవ
 రుడు . ఉ . అత్తరినొక్కభర్తహణి వార్జ్యతలంబునగ్రీకనల్పుచుం
 బిత్తరియోతు బల్లినికు పేయసిసారణగండ్లవెంట . చిత్తజనన్నిభుం
 గనివి చేష్టితయైతమకంబుబర్వము . న్నత్తినరెప్పవాల్పకడ దేకమతిం
 దలపోసెనాత్మగా . ఉ . ఈనవమోహనాంగుడిపు డిచ్చటికెచ్చట
 నుండివచ్చెనో . సూనశరాసనాబ్జబల సూదనపుత్రవ సంతయక్షరా .
 ట్సునులగేదువీఘనుని సోయగముంగినిదేవతాపురీ . మానినులైనది
 త్తమల మాటికినువ్విభులూరకేతగ . సీ . చికిలిపుల్లిండిరా లకుమె
 ప్పసికకప్పు తొగకేనినగనొప్పు మొగముచొప్పి . తియ్యవిల్కానిగ
 ద్దియమెంపుకెడపెంపు జడమొకంబదలింపు నడుముసొంపు . చిందమం
 దముగేరు జీకంరముతీరు తొవలనుమీరుకం దోయిసారు . యేను
 గకేల్పన నెలయించుదొడసంచు తలిరుసంచుచా దములమించు .
 నారయీమనోహ రాకారేఖయీ . కాయసాకుమార్జ్య మీయొ
 యార . మెండునైనగలదె యితనితోరతికేలి . ననయుసుదతిభాగ్య
 మెన్నదరమె . చ . ఎదుటగనుంగొనందడవ నీరసికాగ్రీణియందుజక్కె
 నా . మదియొకనెట్టులోతు నను మన్నననాతడుగాంచుటెట్లులో .
 బాదలినమోహతాపశిఖ పొంగిక నేగతినారునక్కటా . చెదరనిచిం
 తలంజపుక జేసెగదావిధియేమిసేయుదున్ . ఉ . గగ్గననేగియాసా
 గసు కానికినావెతల్లెదెల్పియీ . చక్కికిదోడితెచ్చిమది సంతసమంద
 గగూర్చువారునా . కిక్కడ నెవ్వ రిప్పగిది నిక్షుశరాసనసాయకవ్య
 థం . జిక్కికయుండుదాననని చేషియచింతలమునింగియుండగ . ఉ .
 ఆతరుణీలలామసఖ యత్తరినచ్చటికేగుదెంచిమో . హతికృశాంగియై
 నజల జాననగన్గొనిడాయనేగియో . భీతకురంగనేత్రయిటు బెగ్గిలిసమ్మ
 దిలోననింతయే లాతపియింపనీదగుత లంపెరిగింపుముదాచకంతయు
 క . చెప్పినసెప్పనియేనియు . నిప్పుకుసమకూతు చెలిమికెయ్యెడలనునే
 దప్పచురెవ్వరునమ్మిన . కప్పురగంధులిక నీకుకమలదలక్షీ . చ . అ

నవుడుదత్తతీతిలక మూర్త్యముదంబునుజెందిసిగ్గు పెం । పునదనవాంఛిం
 బువెలిఁ బుచ్చుగ లేకయొక్కొకసేపుక । మునిజముఖాబ్జయైయిత్తర మానిసుల
 చ్చటలేకయుండుటల్ । గనుఁగొనియెట్ట కేలమొ గంభాకయిఁచుకయైత్తి
 యత్తరిఁ । ఉ । నెచ్చెలిఁజూచిపల్కెదరు ణీవిసవమ్మమనోహరాకృతిం ।
 బచ్చనివింటిజోదుగెలు వంగలయొక్కవయోవిలాసుఁగ । న్నిచ్చగరాజ
 వీధిఁజరి యింపఁగగాంచితిసంతసుండిలో । గచ్చుగనంగజొచ్చెదమ
 కంబిక సేగతిఁదాళియుండుదుఁ । ఉ ॥ ఎక్కడఁబోవనెవకెక నేమి
 యుదోచకమోహవాధిలోఁ । జిక్కినదాసిక్కిరిరిఁ జేడియనీవాకతె
 ప్పకైవడిఁ । గ్రక్కనగానుపించితివి గావుననాతనిదోడితెచ్చినా ।
 మక్కువఁదీర్చుమంచుఁబతి మాలినయ సఖనవ్వియట్లనుఁ । ఉ ॥ ఈ
 తరినీకుగాసిగుణ మెల్లది నెమ్మదిసంభవించెఁబ్ర । ఖ్యాతిగఁబొట్టఁగట్టవి
 భు కంటెవిటాకృతిఁజూడగంటికిఁ । బ్రీతివహించెనేమనసు నిల్చగలేక
 పరానుకూలవై । పాతకమేలచేసెదవు బంధుజనంబులవిన్న మెత్తురే ।
 ఉ । ఉత్తమమైనవంశమున నుత్పవమందితివితదాఁకస । ద్వైతయ
 నంగనొప్పితివి దేకతయత్తరినన్యపూరుమా । యత్తమనోంబుజాతవగు
 టవాఁ మెనిసరికామినీమణుల్ । బొత్తువహింతురేఘుగతిఁ బొందఁగనే
 తుఁవెవారిజాననా ॥ ఉ ॥ అత్తిగయూళిమామకల టాత్తుఁడుచెంతస
 పత్నినీపయిం । గుత్తుకబంటిబాసక్రతి కూడనాధుఁడుకోపధారిని ।
 న్నత్తినతోడికోడలుమ హాశనియేమిట నెంచిచూచినం । కత్తులబోనుకా
 పురము కామినీతలఁబొప్పడియ్యెడఁ । మ ॥ లలితంబత్తములోనభీతి
 లి వయస్యానీవునాతోడఁజె । ప్రియసాసారకర్మమాలయు నిజంబేకాని
 నాదేహమా । తనితోఁగూడనిల్వఁజెట్టలయినం దాక్షిణ్యభోవంబునం
 జనితోడైమ్మిటవాసి సత్వరగతిం జాత్యగ్ని కేవలం గె ॥ క ॥ వ్యామో
 హముదొసగుది । నేమెనులెస్సయి కేమియునకో । కామినినను
 భ్రదికింపుము । కాముసమసరికట చురఁగలుమోడ్పుఁ । చ । చెలి
 గనియింతయేలవఁ జెదెదు గొకముపాఁడియెంచి మే । దెలిపితిగానినీకి
 టులఁ దెప్పగమాటకునేసహింతునే । వెలఁదియనజ్ఞుముచ్చుచని వేగమ
 తోడ్కొనివానినిప్పుడు । న్నలపెదవన్న మోదమునఁ గాఁగిటఁజేర్చిలతాం

గీయ త్తరిక్ ॥ గీ ॥ వీధిమెలగుచున్న విటశిఖామణివేలిలి । సన్నజాలక
మునసటికిఁజూపి । వానిదెచ్చినాడువనటదీర్పుమువేగ । పడతియనుచు
బంపెబంపుటయును । నీ । ఆయశికచరన్న హర్ష్యావర్ణిణ యై బుర
వీధికిగతి బోదనుచును । ద్వారబంధపుదిడ్డి వాకిటనిల్చిన దైవయో
గంబున నావిలాసి । యచటికిఁగాని యాడబోయినతీర్థ మెరురైనగతి
యితఁ జేగుదెంచె । యిచ్చటికినిచేర నే గిహస్యసం గతిచదంభోబా
క్షి క్రమముఁదెలుప । వినియతండాదిబూనినతనవ్రతంబు । దెలివినను
వణాటంకమేదెచ్చియిత్తు । సంశయింకరమ్మనిజనముతెవ్వ । రెలుగ
గారానియొక దారి నెఱిమియార ॥ చ ॥ కొనివనియొక కాంతమ శి కుడ్వ
సువణాక వాటమనువా । హనమశిమ్మిమ్మవకటి కాంబుజరానిబద్ధ
వేదికా । ఘనతిమోక్తి క స్తబక కాంతమతాన నిలిం
ప కామినీ । జనసమవాలభంజకల సంకతిమెప్పెమమేక్షాపలక ।
చ ॥ శిల్పకళాభ్యనిర్మితమ చిత్రరాస్త్రజోషిప్రభా । నల్పసుగంధ
బంధురల కాంతముభాసురత్న కాంచనో । తల్పిష్టకాయమూనరుచి
కాంతమునైతగుహాంసకూలికా । తల్పమునందునాతనిము దంబుననుం
చిలతాంగియంతట ॥ ఉ ॥ నచ్చినకూర్మిపెంపెసగ నాయకయున్న
డకేగిలేమనే । దెచ్చితిఁద్రవ్యతంబుసగి దింధన మొప్పివిలాసి నావుడుం ।
బాచ్చెముతేనికూర్మల బోటివినివయటంచుదత్పఖ । న్నిచ్చిసరోరుహ
సనయ మేయమువాప్తిమెసంగియ త్తరిక్ ॥ చ ॥ ననుముచలింపవేణిజ
ఘనంబువయిన్నటియింపఁగావిచా । పడకుదిబాళువాజలుగు వన్నియవీర
వయింజనింపసాం । పడతినరత్న హరినివ హంబుగుచుబులజౌకళింపన ।
ప్రకతుకవచ్చెబ్రాణసఖ పంపుననాదరబ్రహ్మాపాలిక్ ॥ క ॥ చనుదెం
చిచెలియజెప్పిన । యనువునబదియారుమాడలాతనియెనుటం । గనకపు
పాత్రంబునను । చిన్తగై కొనిహర్ష భరితచిత్తు డగుయిక్ ॥ చ ॥ తరుణి
కరంబువట్టిసుమ తల్పముమీఁదికిఁజేరిదీయుయిక్ । సరసిజనేత్రవాకిలి
దె సంగనుభావమెటిగిలేదిన । త్వరమునతన్మణిగృహక వాటముగొ
ల్లెమువెట్టినుల్లిగె । సురునిరమందహాసమున సుందరిమోమరవాంచి
నిల్చిన్ ॥ ఉ ॥ కామివిడాసినిందుదిగి కొగిటబట్టిలతాంతశయ్యపై ।

ప్రేమదలిర్వశేర్చితమి పెంపునఁగామునిభంగిఁదద్విట । గ్రామణి కేళిజే
లునెడఁ గ్రక్కనదానిసపత్నియొక్కభా । మామణిదెల్పఁదత్కృమ
ము మాటుగఁదానినిక్రోధచిత్తయై । చ । ప్రమదమెలర్పసిద్ధిపాక వా
టముడగ్గరిచూచిబైటగొ । శ్లైముడవిలించియాత్మలవ లేకముగొంకక
ప్రాణభర్తకీ । క్రమమెఱిగించిచూపిడుదుఁ గాకనితోల్లిటిక్రోధవృత్తిపెం
పమరగఁగాపువెట్టెనట నాదరబ్రహ్మయదేవియంతటక । చ । తనపతి
రాకజాగయిన తత్కృమనుంతయుజ్ఞానదృష్టిచే । గనుగొనిచింతలేక
మిహి కాకరమాళిక్పాకటాక్షమీ । యశువుననుండెశాంభ వగణా
ర్చనమానుటగూడదెట్టులా ఘనవ్రతమార్గమేనిపుడు గైకొని యాదినచ
ర్యదీర్చెడక । చ । అనివిచారించి । చ ॥ కులుకుటారిగబ్బిచను గు
బ్బలపైనరజారుపైఁటచె । న్నలరెడుజారుకొప్పుతెల న కులుదాపలికేల
లీలగా । పలపలికేలమొల్లవిరి బఁతిఁటాళివశీకరైదృ । గ్వలనముగ
ల్లినిల్పెడల వాణిలిచెంతవిటీవిధంబునక । ఉ । అగతినిల్పినఁబురజ
నావళితత్పతిఁగాంచియిమ్మహా । భాగయిదేమొకోయితర పద్ధతికేడు
పహించియుండెదా । నేగతినుండఁగాకమన కేమిటికీమెగుణంబులెంచ
కా । ప్యాగనివాసుడేయెఱుగు నంచుబదానతులొచునేగఁగాన్ ॥ మ ॥
జలజాతాయతినేత్రభావమరయం జంద్రార్థకోటికుండ । యృదభాస్వద్వి
టవేషియైయొరపుగా నేతెంచియొయ్యారమే । ర్పడఁగానిస్సినదానిగాం
చిదరి శేరంబోయియోకాంతయె । క్కడనేగన్గెనలేనుసీవిలసదా కా
రాభిలీలాగతుల్ ॥ చ । అలికులవేణినిగ్గనిన యప్పటినుండిమదీయచి
త్తమ । గ్గలముగనిన్నుఁజెందెనది గావుననిత్తరిసీకుతగ్గణో । వెలయిఁడలే
నుగానికల విత్తముదాచకయిత్తుగొమ్మమా । డలుపదిమాటటన్నమ
గు డంబలికొనతిసమ్మతాత్మయై । చ ॥ అనఘతరాత్మనేగొనుప దార్థ
మదంతియకానియొక్కఁడౌ । ధనమునకాసఁజేయఁబ్రమ దంబునలోపలి
కేగుడెంచిచెం । దినభవదీయవాంఛితము దీర్చికొనంకగుసత్వరంబుగా
ననినఁదరస్సితాంచితము ఖాంబురుహంబుననాఁతడిట్లనుక ॥ ఉ ॥ ఒ
క్కెడమాకుచాలపని యన్నదిమేమటపోయిక్రమ్మరిం । గ్రక్కనఁవ
త్తుమీముడుపుగైకొనుమంచునెసంగఁబోవఁమీ । యక్కఱదీర్చుపిమ్మ

టప దార్థముఁ జేకొనఁజెల్లుఁగాకముగ్ । దక్కెనటంచుఁబుచ్చికొన ధర్మ
మెయంచులతాంగివల్కినన్ ॥ ఉ ॥ ఇచ్చినముల్లెగైకొనుట కేటికిగొంక
దవిప్పుడైనన । న్నచ్చుగనేలునట్టితుడ నై నమెసంగెడువాడనై నయే ।
వెచ్చముక్కిందనై ననివి వీడునుపిమ్మటఁదెమ్మటన్న నే । నిచ్చునదేమిగాన
కొనుమించునిభాసన యన్న నిట్లనుగ్ ॥ ఉ ॥ మాయలమాటలేమిటికి
మన్నియమంబు వినుండుదెల్పెదగ్ । బాయకయిగతిండివస నాధుఁడు
గ్రుంకినదాకయుండిత । త్కాయకలభిఁరాత్రిగణ కాండసమర్చలొన
ర్చువారమ । త్కాయతనివృథానుడప రాంబుధిఁజేరుమనుండెగావునగ్ ॥
గీ ॥ సమ్మతించితేని యిమ్ముల్లెయె సఁగిసి । కోర్కెయిపుడఁపిర్చి కొనఁ
గవలయు । కానియెడలధనము గైకొనఁమాటల । ప్రాద్దుగడువఁవ్రత
ము బోవుననిన ॥ ఉ ॥ కామినియిట్టెపోయితిరు గంజనుదెంతునటన్న
మాత్రసి । నేమముబోవు నేతెలియ నేరనిదానపుగాననింతికిం । గాము
కుడధఁమిచ్చితన కార్యముఁదీరిచి కోకపోవడిం । కేమిటికింతజేర్చుకొ
ను మిచ్చెదఁడ్రివ్యమువేగవచ్చెదగ్ । చ ॥ అనిబహుధంగులజ్జలరు
హఁక్షికినమ్మికబుట్టబల్కియొ । య్యనమెడబాటొనర్చిపది యాటువ
రాల సతిచేతికిచ్చియా । ఘనుడటఁబాసిపోయెఁగల కఁరియొకించుక సేపు
చూచియా । తనిపునరాగమకృమము దప్పిననంతవిచారచిత్తయై ॥ చ ॥
కటకటమోసపోతిడిన కాయకమేగతిఁదీర్తుకబద్ధిసి । విటుడపరాద్రిజే
రె యలవేడుకకాడిట రాకయుండెన । క్కుటిలునిపొటదబ్బరను కోక
ధనంబపుడఁగొంటినే । డెటువలెదొంటికై వడి గజేహ్వరపూజలు జెల్లు
దైవమా ॥ ఉ ॥ కాయకలభిక్తెయరిగి కాంతుఁడుబందిచి జక్కెదత్కృ
మం । బీయెడనేవహించిదన కృత్యముదీర్తునటంచుఁబూనినగ్ । మా
యవిటుండువచ్చినను మాటలనేభరిమయించిపోయి రా । డాయెధనవ్య
యంబు కొరయకానెతిదీప్తిత సిద్ధిగాకముగ్ ॥ ఉ ॥ ఇంతటికేమిమన్నియ
మ మిద్దివసుమిసగానియట్లుగా । స్వాంతమునందుదోచెనిక వంచనయే
టికిచింతదక్కిదే । హంతమొనతుకనంచునిశి తాసియురంబునఁబూననం
తలో । గంతువిరోధిమోలబాడ కట్టెనాపావలదంచుజెచ్చెరగ్ ॥
గీ ॥ అటులఁసన్నిధిజేయ నాయంబుజాక్షి । విస్మయానందములునుది

వెల్లిగొనఁగ | మొక్కినిల్చినశర్వతో ముదితయదుగు | మిత్తువరమ
నిపల్కిననలమిమిరి | క || గిరిజేశమిరొసంగిన | వరముగొనన్నాకు
దగునె వల్లభుఁడొకఁచో | వెరవరియుండగనాతని | కరుణంబిలిపించి
యింపు కామితఫలముల్ | గీ || అనినదరహాసవదన్నుడై యిదిసంభా
వాధినాయకుఁడట్లయా ననుచుననఘ | భావుడై నట్టినాదర బ్రహ్మగ
త్మ | ముదమునదలంచెనంతక మున్నయచట || సీ || అలధనికునిపిన్న
యాలుసపత్నికా పరిభవపీక్షణవాంఛదవిలి | రమణుండురాజకార్యపు
తమి సంతాపరమునకు సరగునరాకయున్న | నెప్పుడువచ్చుచున్నప్పుడు
తీసిచూపుచునంచుకోరిక నెదురుచూచు | చుండెనాలోబ్రహ్మజ్ఞాం
తసేపుండు మగుడరానేగక మానసమున || గీ || వ్రతము జరుపుటకైవ
చ్చి బండిబడితి | పొద్దుగుండుచున్నది పోవరాదు | నేడుగణపూ
జసాగదెన్నిటగణింప | తనుపరిత్యాగమర్హతా ననుచునుండి || క || త
నువించుకవరవశమై | కనుదెరచినయంతలోన కటకంధకృపం | దన
మందిరముననిల్చిన | గనితత్కుముదాక్షిమోద కమలధిజేతా || ఉ ||
అత్తరినాఘచుండుహృద యంబునవిస్మయమావహిలయ | త్తైత్తిగజేశ
సర్వదిగ ధీశపుష్కేశమునీశయుక్తుడౌ | చిత్తజ్వలిగించికల జెందితి
నోయదిగాకనిక్కమో | యితైరగాటకేమిత మియ్యెడనంచు దలంచు
చుండగన్ || ఉ || బాలశశాంక శేఖరుడు భక్తవరాయణురమ్మనీదజం
బాలయహాక్షీనీవచట బందినిజిక్కింపద్యోతంబుఁదా | నాలరిగాగనీకవె
ల యాలివిధంబువహించెసోయగం | బాలలితామరాంగనల హాసని
మానస మండుమెచ్చగన్ || చ || అటులవహించిద్వారముల కంతట
నింతటసంచరించని | కట్టకజనంబులెల్ల నెడ గాజననేమొకపల్లవుండనై
యిటకరుడెదిబల్కిమును పిచ్చిదెనచ్చెదనంచునేగినం | తటమరికొంత
సేపుగని తన్విశిరీరమువీడజూడగాన్ || గీ || అంతలోనేనుప్రత్యక్ష మై
వరంబు | వేడుమనవుచునిన్ను రప్పించియొసఁగు | మనియెగావుననిటకు
రా బరిచినాడ | నడుగువాంఛితమనిన బ్రహ్మయ్యదెలసి || క || ప్రియ
దనుదనాపహకుఁగు | ప్రియధేశ్వరుడివ్యపాద పద్మంబులకుం | ప్రియ
దారిత్తముతానును | ప్రియకంబున మొక్కియిటుల బ్రస్తుతిజేసెన్ ||

సీ । దరసమజేహమం దరధరాధరగేహ పన్నగభూషయా పన్నపో
 మ । కాకధిరూణప్ర కాంక్షకేశవబాణ రాజకిరీః గో రాజఘోట ।
 సురనుశితాత్రీభా సురతమోహరనేత్ర సతసునిజాలదీ సతతిపాల । క
 రధృశిశూః శ్రీ కరపార్వతీలోల నవకృత్తివాసదా నవనిరాస । వసజ
 మృదుపాదసేవకా వసవినోద । కల్పవిధిరక్షయాశ్రిత కల్పవృక్ష । ప
 రభయదవేషునదయా పరమరుచ । కాలముఖశాస్త్రశాతకం కాళహ
 స్త । చ ॥ అనియిటుసన్నతించిప్రమ ధాధిపతావకమూర్తిదర్శనం ।
 బానగుటకంబువేరెమఱి యున్నదెవాంఛితమైనవేదెద । న్ననురతిగూడి
 నట్టిలల నానగిహోడుతనన్నునీపదం । బునద్రయజేర్పవేయనిన భోగివి
 భూషణుడదరంబునన్ ॥ గీ ॥ అట్లుమాగాకయనుచు బ్రహ్మయ్యనత
 ని । కామినీనుణివాతని గలసినట్టి । మందయానలబుష్పవి మానపంక్తి ।
 గూర్చికొనిపోయెగైలాస కుధరమునకు ॥ వ । అంత శిద్ధనికాంగన
 యు బ్రహ్మయ్య సాంగత్య విశేషంబున తేజోమయ స్వరూపయై కై
 లాసంబున కేగుచు నా స్థానంబున నున్న నిజవాధునకు తనమోక్ష పద
 ప్రాప్తి వికరంబెరిగి యితంబు జూడనంతర్ధానంబు నెందిన నచ్చె
 రువంది నేగంబు శుభ్యంతర మందిరంబునకుం జనిన యాతని పిన్నయా
 లేదురువచ్చి సవతి నేరంబెంచుచు నతనిం గొనిచని యదేచూడుమని
 తలుపు గొల్లెంబుదీయ తద్గ్రహంబు శూన్యంబై యున్న యాసుదతి లజ్జ
 నొందియుండె నతంబొక్కింతసేపు చింతాకాగ్నితుడై నిజసతీలలామ
 భాగ్యంబగ్గించుచు దనవారి కత్రైటంగు నెఱింగింపుచు నంజలినూనియె
 ప్పటియట్లు వత్తిలె గావున దూరదృష్టిగల సతీవతింబుల మాహా
 శ్మ్యం బిట్టిదని నిజవాధునితో గగ్గిన్మర దదృప్తాంతంబు సత్వరంబుగా
 జెప్పందలంచి శాంతసత్తక్క యిట్లనియె । ఉ । అత్తరినచ్చబంగలగ
 ణాధిపులెల్లను విస్మయాత్ములై । యిత్రైగౌడునుగలగదె యింతియుభ
 త్తయు నేకచిత్తులై । బత్తియొగర్చిరంచుబహు భాగులసన్నతి సేయ
 నంచులొ । నుత్తమువొక్కగుండనియె నక్తిసుధారసముప్పగిల్లగన్ ॥
 సీ ॥ శ్రీకాళహస్తిపురిస్థలి నై నకుఁ జనమెక్కభక్తుడంగనయుదాను ।
 నయ్యలేకుడిగిన నమగిడకిమ్ముచు నుండంగవారల యుల్లమలర । కట్టు

బట్టయతప్ప గడులేమిబుట్టించి శర్వుడుభక్తుడై చలినివచ్చి । బట్టవేడిన
వాని పడతికట్టినదియ్య కొనక నేగిననుంటి కోకతనకు । చాలదంచేగనో
యని వైనరాఖ్యుఁ । డాత్మనస్త్రమొసంగబోనంతలోన । నచటబ్రా
త్యక్షమైతన్న హత్తుకెలమి । వారిగొనిపోయెనాత్మని వాసమునకు ॥

—(*) ఘోరద బ్రహ్మయ్యకథ (*)—

ప ॥ మఱియును ! గీ । ఘోరదబ్రహ్మయ్యాఖ్యుఁడు గలఁడొకం
డు । జంగమారాధనవిసేది సత్యవాది । యథలవేదాంతవేదిని త్యా
నుమోది । యమృతసంపాదిపరివిజి తాన్యవాది ॥ ఉ । బాణవిరోధిబా
ణపద భక్తుడతండుమహిష్టభక్తిగ । త్యాగము నస్వసించియన యం
బునుగాలము గోలజాలెయం । బాణితలంబునందిడి ప్రభాతము సందుగభీ
రవాహినీ । వేణులకేగియందుమది వేడుకమీనులబట్టివానిలో । గీ ।
తొలుతదగులుచేప తుహినాంశుధరునకు నవలదగుబుమీన మద్దిపుత
కు । మఱియుదగులునట్టి మత్స్యంబుగురునికై । తొలగవిడచిపదపదో
రుకువాని ॥ ఉ । బుంగనమృతెచ్చిమది బొంగగవేగమ తక్కియూర్ప
మా । నంగడివీధిలోనవి యన్నియునమ్మితదీయలభిచే । జంగమకోటి
కర్చనలు సల్పుచునుండగ నొక్కన డుహ్మ । త్సంగతహృదయైయత
ని తామరసాయతనేత్రసమిత్ర ॥ చ ॥ పరునకు ముక్తియిట్లనియె
వల్లభశ్రీజనవప్రధానుమం । దిరముననేడునాడనకఁ దృప్తిగలక్షయు
దొంబదారువే । లృరణలుపడగినాన్నము మెసంగుదురాగణ కోటియొ
క్కనా । డరయఁగపార్వహంబున సార్చనజేయఁ దేమిదెల్పుమా ॥ ఉ ॥
పొందుగవారిబిల్బుటకు బుద్ధిజనిపదోశక్తిచ లదో । యెందులకేగకుం
డబస వేశ్వరుడందరనడ్డగించెనో । యిందులకేలరారుమది కెంతయు
గోరికిపుట్టనిప్పుడా । నందముగాదిదీక్షభజ నంబానరింగనన్న బ్రీతు
డై ॥ మ ॥ బాలాక్షియవంటివాంఛితము లో బాటిల్లమేలయ్యెనే । నేలీ
లంజనిమొక్కివేడికొనిని యిష్టంబుజేకూరత । తాళలాటాంఘ్రిసరోజ
భక్తతిలక వ్రాతంబుదోడైచ్చినే । జలింగార్చనసల్పజేయదుఁజుమీ
డెందంబునందింపక ॥ క ॥ అనిపలికియతిరయమ్మన । బనివినియాశ
రణవరుఁడు బసవేదనికే । తనమునకొయ్యకఁజనియట । ననుభవమంట

పమానం మానద్భుతలీలన్ || సీ || ఘనపురాతనభక్తగణనాథ్యులగువారు
 శీలమార్గవిమర్శజేయువారు | కర్మఫలత్యాగధర్మమెన్నెడువారు నపవర్గ
 మిట్టిది యనెడువారు | శైవాగమగ్రంథ సంధానులగువారు వేదాంత
 సూక్తులఁ వెలయువారు | మంత్రమంత్రార్థము ల్గురుగఁజెప్పెడువారు
 త్రివిధార్చనోన్నతిఁ దెలుపువారు | నగుచుయొడ్డోలగంబున్న యబ్జ
 మాళి | భక్తతతిఁజేరిసాష్టాంగ వందనంబు | సలిపిపిడ్డబుఁభూతిఁదత్స
 న్నిధాన | మందునిదిభక్తిదోటుకఁబ్రహ్మయ్యయిసయి || చ | సదమల
 చిత్తులారతమ సన్నిధి నేనుకవిన్నపంబుఁజే | సెడఁదయచిత్తమంచునిది
 సేవకునిటశివార్చనంబుఁమే | ల్గురునొనర్పఁగావలయుఁ గన్నడనేయక
 మీరలన్న నె | మృదివెఱగండివారనిరి మందదరస్థితవక్త్రపద్ములై |
 ఉ | ఎన్నఁకునిన్నెఱుంగమునిఁ తెక్కడనెయ్యదిపరులింగసౌ | పన్నుఁ
 డనంబ్రసిద్ధిగను బండ్రికేదగుగాకభూమిపై | నన్నఁగఁజేతొకండుగల జే
 మమునందఱిఁబిల్చిపెట్టసి | వన్న సదుక్తికట్టలన నాయితుగాదననాతఁ
 డిట్లనున్ || గీ || ఘనగుణాధ్యులారఁ ప్రాణదబ్రహ్మయ్య | నామమిష్ట
 రంబుననవసించు | మీకృపాసమృద్ధి నేకొఱఁతయుగల్గ | దరుగుదెంచు
 సంశయంబుమాని || చ || అనవినిసమ్మతించిశరణావళిభూతిగ్రహింపఁ
 బొంగియ | య్యనఘుఁడువేగ నేగిప్రియ కంఠయుఁదప్పకఁజెప్పితొంటి
 లా | గునఁదనకాయకంబుకొఱ కుంజనిచాలగలుంగుమీలఁగై | కొ
 నిజనియొక్కవీధివెల కుండగనమ్ముచునున్నయత్తె | క || ఒకభక్తుఁ
 డుగనిచనిగణ | నికరమునకుఁదద్విధంబునిజముగఁజెలుపన్ | నికమో
 మృషయోయనివే | తొకనిననుపనేగియాతఁడుల్లముజెదరన్ || చ ||
 కనుగొనివేగవచ్చిగణ కాంక్షముగ నైనిస్వాములారనే | బనివినిగాంచి
 వచ్చితల వాఁజొకయంగిడిహేయమెంచక | మ్మునుమునమెక్కమీనమి
 డి మూగినయీగలఁజేతిరెమ్మబో | జొనుపుచుదీనిగొండువెల సొమ్మ
 నియమ్ముచునున్నవాఁడనన్ || మ || వినివాఁడందఱఁమోసపుచ్చెనికనే
 వెంటంజనన్వచ్చునే | మనివై సారిణవాసవాన్వితుకుటీరాభ్యంతరాన్నం
 బుగై | కొనవచ్చుననిదిప్పేదినము కక్కతిఁబడంజెల్లది | పు
 నికైయారఁడురావెసంగిదిమి పంపంజెల్లునంచాఘనుల్ || క || ఒక్కమ

తినున్న బహుం । డక్కడమీలమ్మ తెచ్చునర్థము చేజెం । పెక్కుమ
 తిపాకయత్నం । బక్కజముగఁ జేయఁబనిచెనకు యలీలన్ । వ । తద
 నంతరంబ యతండు । చ ॥ అరిగిగణాళిగాంచిశర గాధిశివార్చనవే
 శయయ్యెస త్వోముగరండుమీరలనఁ దద్గణపుంజమునానధూర్తుతా
 శరణులుకొందరౌయెక సక్కిములాడఁగవచ్చినఁడవ్రా । విరసులగాఁ
 గనెంచితివె వీరలనందఱసీమనంబునన్ ॥ చ ॥ అసమసుగంధబంధుర
 ము లైచెలువైందెనుచుడనాన్ననుల్ । బసవనియీటనిత్యము నపర
 ముగాభుజయింపుచుండునీ । కుసుమశరారిభక్తులను గూరిచిపెట్టఁద
 లందినాడవ్రా । మసలెడిమత్స్యమాంసమను మానములేకభవద్వహం
 బునన్ ॥ ఉ ॥ ఇచ్చటనుండగూడదిక నేగుమునీవనసాములారమీ ।
 యిచ్చకొలందిచేకురెడు హీనపువస్తులనేలనెన్నన । నృద్ధిక్ గాంచిర
 మ్మనెడు మాత్రనైవైబడిమొత్తితోచిన । నృచ్చమునింగివచ్చితన
 ముద్దియకంతయుఁజెప్పఁజెప్పినన్ ॥ చ ॥ తనమదిలోనకొంతవడి తామ
 రక్షేణుచింతమెందియే । జనివినయంబునన్ శరణ సంతతికెంబ్రబమిల్లి
 వేగదో । డొనియిటువత్తునంచుగణ కూటముఁజేరఁగ నేగ్గి మొక్కి
 యో । యనఘటిరాత్మలారపద రయ్యశివార్చనవేళమించెడిన్ ॥ మ ॥
 అనినన్ మిగ్మహాసీమభోజనముసేయన్ సమృద్ధింజెందరీ । యనఘా
 త్సుల్ చనుమింకనిప్పలుకు మారాడంగనూహించితే । నినిజాధీశునకౌ
 పరాభవముతస్వీనిన్నుఁజెందుంజుమీ । యనఘన్మాననయైవెసాజనియె
 నాత్మావాసముంజేరఁగన్ ॥ మ ॥ చనిప్రాణేశ్వరుతోడతద్గతసవి స్తారం
 బుగాఁదెల్పియో । యనఘాత్మాశరణాళి కైసమపునీయత్నంబయోవ్య
 ర్థమై । చనునట్లుంజెనికేమియాశ్వర కటాక్షంబెల్లుగానున్నదో । య
 నియాతండునుదానుకెంతయును చింతాకాంతులైరచ్చటన్ ॥ గీ ॥
 అంతవృత్తాంతమునఁ ఫణిహరినలన । వినియమాత్యగిగణ్యుండు విస్మి
 తాంత । రంగుఁడైవేగగణనిరంబుదరియ । నరిగిసాష్టాంగమెరగియిట్ల
 నియెనిపుడు । సీ । ఘనులారయూరకే ప్రమాణద్రబహ్యయ్య గారిగా
 రియఁబెట్టఁ గార్మమేమి । ప్రాంసపరుండని యెంచితిరేనిజా మ్మయ్యాది
 భక్తుల బ్యాధివలె । యతినీచకాయకం ఒనిగణించితిరేని యడిభర్త

కాయకం బదియెకాదే । కులమెముఖ్యంబని తలచితిరేనిక క్కయ్య
 మిన్నగుశర కాళిగవరే । కర్దమమునతమ్మికాట్టంబులోనగ్ని । పలల
 మందుపాలుశిలపసిడి । గలిగి వెలుగునట్లు ఘనులైట్టులుండిన । కొఱత
 గనమిమిరలెఱుంగరయ్య ॥ మ ॥ జగధివ్రాతపరీతభూతలమునన్ సా
 త్మోన్మగవ్యాధిరు । గ్రుఱుగుఱజేసునుఱమహాత్ముడ తనిందూషిం
 పఱుఱబాడియే । మృగుభక్తావళిభూతినందిమిట లేలందురేకావునన్
 గడవేడ్కంబనియారగింపవలయుం గాకన్నవారందఱున్ ॥ ఉ ॥ దిగు
 నలేచియోబసవ ధీమశివమదిదోచుమార్గమే । మొగ్గుగుగానపోదమని
 ముందఱివారునిబంపవారలం । డగ్గరజేయూతఱెగుటన్ ధరజాగిలి
 మ్రొక్కఱాంచివే । యగ్గలమైనప్రేమవోలు కాడఱ లేవగనెత్తియిద్ద
 ఱున్ ॥ క ॥ ఓయయ్యయేమివచ్చితి । వీయెడకనియ ఎగనాతఱెడిబె
 సవనితో । మీయాలయమునమాధవ । సాయకభక్తాళిగుడువ జనుదెం
 చెననన్ ॥ చ ॥ అమృతమునీనులంజలుకు నట్లుగఱదద్వచనానుభూతి
 మో । దమసుదిబొంగిపర్వవిని తండ్రిదయారమూతి శోకవా । శ్రి
 మునీగియున్నమాకడకు తెప్పవిధింబునవచ్చినాడవిం । కమరుతుమ
 య్యయిచ్చుకుప కౌషటంచునుతించుచుండఱాన్ ॥ చ ॥ గొడుగులు
 నాలవట్టములు గుంచెలుఱామర తాళవృంతముల్ । పడగలుశోభిలంగ
 పద పాయుడఱాహాయనికంచకవ్రజం । బెడనెడనెచ్చింపబస వేశపు
 రస్సరులై ముడంబువం । బుడమిచెలింపవచ్చెగఱ పు జముతస్సహసీమ
 కత్తాన్ ॥ నీ ॥ ఎరురేగిముదమున ముదితయుదాసుసా హ్లాంగంబు
 మ్రొక్కిసా ద్యాదులిచ్చి । తోడ్చెచ్చిరిక్కల తోయకజ్జములు గా
 వించిమడుగులు గట్టిచ్చి । వరుసఁదీర్చినరంగ వల్లులమెంబడి బుతు
 లుసాగించి పత్రపుచ్చ । గంధాక్షతాదిలిం గనగుర్చనద్రవ్య ములుగూ
 ర్చితక్రిల్ జరుపునంత । భాసురాచ్చిద్రకవిళాన్తభౌజ । నములు
 మెల్లనప్రత్యోశనంబానర్చి । తానెకొనివచ్చివ రిందటికివైచి । స్వర్ణ
 రజతపువనకమల్ సరసమిచె ॥ క ॥ అంతటఁదడగామిని । సుహృ
 పమెలర్చభక్తసంఘంబునకుం । స్వారీములుపల్లవింపఱ । వింతగవ
 డ్డింపఁదొడగె భునాజ్ఞమెయిన్ ॥ చ ॥ కలమపువటకంబిగురు గాయఱు

గూరలుగండిపప్పుద । పుళిములుచారులావయిదు పచ్చకుల్రామరసం
 బుడేనెయ । పుళిములుబొట్లుమూలములుఁ బాయసమల్ పులఖండ
 మూరగా । యలువరుగుల్ ఫలంబులొడి యంబులుగమ్మనినెయ్యి వెన్న
 య్ ॥ గీ ॥ గారెలరిసెలుబొబ్బట్లుగరిజెకాయ । లట్లుబూరెలాజండి
 కెడుట్లమణుగు । బూలువెన్న పుములుజటిబూరెలిడ్డె । నలుమనోహర
 ములువంటచలిమిడియును ॥ గీ ॥ పరగనమృతంబుతో సరిపాలుపాలు ।
 కరడుమంచునునిరసించి పెరుంగుపెరుంగు । చాలవెన్నెలరుచివెదజల్లు
 చల్ల । మేటిరుచిజాలమునబలుతేటతేట ॥ క ॥ ఎవ్వరికెవ్విధియిష్టం ।
 బవ్విధివడ్డింపశివుని కర్పించిరుచుల్ । నివ్వటిలభక్తులండలు । నవ్వుచు
 నారోగణంబానర్చితిమిచే ॥ గీ ॥ అంతిగర్భురతాంబూలమర్పణం
 బు । జేసియొకయెడనందతాసీనులైన । యవసరంబున నెరుటబ్రహ్మ
 య్యకేలు । మొగిచినిలిచినబసవండుముదమెలర్ప ॥ చ ॥ అతినిష్ఠభావ
 మెల్లతర నావళికింగనుపించుబూనియో । యతులగునాశ్యనీవహర హం
 బానరించెడువేటయెట్టిదో । కుతుకమతోగనుంగొనగ కోరిరిభక్తు
 గానవీరియా । స్థితమొనగూర్చుమా యనిన వేగమబ్రహ్మయసంత
 బున ॥ మ ॥ సకలార్యావరభక్తకోటికడు మెచ్చంజెంతెన్నజ్ఞనా ।
 దకకుండాంతికమందునిల్చికరయు గ్గండంబునంజుట్టుజా । లేకబంధాంత
 రమందువైచితివియ్ లేఖాళిబ్రహ్మచ్యుతేం । ద్రకకుప్పలకరుద్ర
 గోపగిరిజా తాశర్వమూర్తుల్వడి ॥ క ॥ అమ్మొననొక్కొకపరిగా । ల
 మ్మునరాశరణులదచెలంగుచుగనిచి । త్రమ్ములగడువిస్మయమో । ద
 మ్ములుబెనగొనగ లేచిధరణిరథునకున్ ॥ క ॥ సాష్టాంగమెరగిశంకర ।
 దుష్టగజాసురవిదూరతోయోద్భవనే । శ్రేష్ఠభణినాయకాంగద । య
 ప్రాపదశైలచాపహరత్రిపురారి ॥ చ ॥ అనివినుతించుచున్న సమ యం
 బునధూర్జటిబ్రహ్మవర్యుడ । ద్వనరుహశేత్రగాంచిచెలు వంబగుతావ
 కభక్తికాత్మమె । చొనరెపదండుపోదమని యుజ్జ్వలపుష్పవిమానమె
 క్కంగా । బనిచినిజాలయంబునకు వారలదోడ్కొనిపోయెనత్తరిన్ ॥
 చ ॥ బసవండుమున్నుగాగలుగు భక్తులహాయిటులెన్నఁజెవ్వరి ।
 వ్యసుమతిగానరారితడు వట్టినకాయకమెంతయిప్పుడి । యసదృశజంగ

మార్చనమహా మహిమంబడియంత బాపు శే । ప్రసవశరారిమెచ్చుగను
 భక్తుండితంజెయిదిందలంచగా ॥ క ॥ అనియిటుతిద్దంపతులను । గొ
 నియాడుచుభోజనమునకు న్మృచ్చుచుభ ॥ కృనికాయమునైజనికే । తన
 ములకుంజనియెమంత్రితనయిలుజేరె ॥ వ ॥ అనిచెప్పి యాజంగమ
 పర్యుండితి యెదుటనున్న వారలెల్లచేక మనస్కులై యాపత్సమయం
 బున నైనను భక్తివదలక నీశ్వరు కరుణవదసిన శరణులు గలరు త
 త్కమం బెట్టినిన విచుంజని ఇట్లనియె । ఉ ॥ శంకరపాదభక్తుండను
 శాసనుడంతరవైరివర్గగా । శంకరుడార్యసన్నతుడు శాశ్వతకీర్తి
 యుతుండుఖండితా । హంకరణుండుపావనగు ణ ధ్నుడుమూరటశంభు
 మూర్తిని । శృంఖలమ హ్వయుండుగణ సత్తముడొప్పనిరాలంబు
 న ॥ —(*) మారటశంభుమూర్తయను నిశ్చంకునికథ (*) ..
 ఉ ॥ అతడుగురూపదేశమున హలికుడౌచుదదీయలబ్ధిచే । సతతము
 జంగమార్చనము సల్పుచునుండగ నెక్కనాడత । నృత్యబోకింపకర్వు
 మో కుమారుడునాతడు చేనుదున్నగా । ధృతిగతినుక్కఱెఱవిష కృ
 మ్ముఖజంగమఁబంపెఁబంపిన ॥ శా ॥ తత్కుంభసమాత్మదంతగర
 భోద్యత్పావకజ్వలికా । పూతకరంబులుబర్వనాతని నుతుకబొల్ప
 రమూర్కొన్నచో । హృత్కుంపంబునుబొందడక్షుల జలంబేతేరినీడిప్పు
 డా । పత్కాలంబరుదెంచెనంచువడిఁ జెప్పండకిరందద్యధన్ ॥ క ॥
 జననీజనకులందలంపడు । వనితామణిఁనుడువడాప్తవగఁముఁబిలువం । డ
 నుమానపక్షగుమాంత్రిక । జనమాంబేర్కొనఁడుకాలు జాడింపఁడొ
 గి ॥ క ॥ చెడుపురుషుని నెమ్మదిలో । దడువఁడునిజకాయకంబుదప్పు
 డుపెదవుల్ । దడపడుదైవమ దూరఁడు । బుడతనిధైర్యముగణింప
 బోలునెజగతి ॥ క ॥ అటులుండకొంతవడిక । కుటిలోరగవిషము
 రోమకూపంబులు । క్కుటమైపర్వచుదలకె । క్కుటయుంగతజీవు
 డగుచుఁగూలెన్నేల ॥ క ॥ అక్కరణిఁబడినసుతుఁగని । యొక్కింత
 యువగవకాతఁడూరకవానిం । గ్రక్కుననీడిచితనదగు । దుక్కిపనుల్
 నేయుచున్న ధూజఁటియంత ॥ గీ ॥ అప్పటప్పటికప్పురికరిగిభిక్షు ।
 గొనుచుఁదమునందరినిమున్నగురు తెలుంగు । శరణుకైవడినొక్కవే

వంబు దాల్చి । యలసితనచేని చెంగటనిలచియున్న । గీ । జంగమా
 కృతిగాంచినిశ్శక్కుడేరు । నిలిపివందన మొనరింపనిటలమందు । భూతి
 ధరియించియోపుష్పపురుషయింత । వంటకముఁబెట్టుమాఁగొన్నవా
 రమనిన । చ । గగళగళాభయొక్కఁనుటి కాద్వయమీషనిలుండుతె
 త్తురో । గిరములమీకుయోగ్యముగఁ గీల్కొనువాఁకటనంతదాఁకనో
 ర్వరయితిరేనిమామకని వాసముజేరిభుజింపుఁడనుస । త్వరమునవ
 త్తుఁగానియట వచ్చిననిచ్చటఁగాయకంబగు ॥ చ । ఇదియునుమీవి
 ధించుపని యేఁజుటగావునపొండువేగము । ల్లకె తెరువన్నమల్లికర కా
 గ్రణిబోవఁగ చెంతఁగాలఁబె ॥ గుడిగొనుకాలసప్రమునఁ గూలినయ
 ర్భకుగాంచిబిట్టుగా । నదరివడంకునుఁదిరిగి యక్షులుమూయుచ భీత్తుకె
 వడి ॥ క । తనపైఁబడనిశ్శక్కుడు । వెరుచేతులఁజుచియింతవెరు
 వఁగ నేలాఁడుననాతడ్చిట్టులనుమీ । తనయండ్ల నికిఁగనిముఁదలకపుగుది
 లో ॥ సీ ॥ పాచనివధియిందె బాచ ప్రపురుషని దానిఁజంపవడేమి
 దలఁచినావు । పరులయాపదకైన బరితపింత రుబుధు ల్గొడుకునకడ
 లని పుకమిఁగలదె । యింతనిగోహిని యెండఁజూడగలేదు నీయంతకరి
 నుని నిన్నెకాని । పుత్రలాభంబెంత పుణ్యవంతునకబ్బు గతిఁ జీర్పనేరి
 కిఁ సుతఁడుగాఁడె । యనిననిశ్శక్కుడునియెఱుఁ జానుబాధ । మనను
 సముకూడుగురుసతీ తనయముఖ్యు । లవనినదిదీరబోవుదురంతమాత్ర
 మునకువగఁజెందనేటికోయనఘమూతి ॥ గీ ॥ పాండుసుతుఁడగునుం
 డంతపరితపించి । మరలదేనొపేసేయభిమన్యుడొల్లి । యెచటితలి
 దంష్ట్రులుయ్యయోయెచటిసుతులు । చిక్కనేమాయఁనిపదసేవకుండు ।
 సీ । అనినహాసాజంగ మా ర్యంకుగినిసీసి విపరీతవైరాగ్య మిపుడు
 మాని । కల్లెలకెటిగింపు బ్రతికింతురీతని నెట్లన్ననొక్కమ హీతలేశు ।
 జెలిదేవీవేమయ్య ప్రీతిచేడదికించె మురుపిల్లనైనారు మనిచెవెలమ ।
 నటుగానవేగ క్తాళిగతిఁదెప్పె బగనీకుఁజేత పడుచునిప్పు । డనినని
 శ్శక్కుడునియె నొయయ్యసకల । మెటిగియుండియుమీఁటిలులేలఁబ
 లు ॥ ఇక్కమాదన్నయ్యాశ్శక్కుఁడెగువిధము । దెలిపెనాథ క్తులకువా
 నితీఁగబోడి ॥ క ॥ రావుననిత్యతనవుల । కైవఁగఁజెందంగఁజెల్లునాయ

నమదిత । ద్వేష్టుడచ్చెరువందును । నావలికరుంగవానియన్నము
 నుమునన్ ॥ క ॥ కనపించినవానికిత । ముగ్ధుగతివినుపించనవ్వుమో
 మునననెనో । యనఘాస్కమీరలెఱుగిని । ఘనతరసద్భక్తిపథముగల
 దేజగతి ॥ శా । నామంతాలననామపక్షులు ధరాజాతంబునందన్ని
 యుం । నోరుంబైవసింపివేగవిడి యెగుంబోవకొండొంటితో ।
 బాయించుకొల్పితేయటలనో భవాత్మగూసోదరి । న్యాయంబట్టి
 దేవానికెవలవ గానమాకంబెక్కితరన్ ॥ చ ॥ అనవుడునీవపోజగతి
 నందటింబెవిరాగివెన్నను । న్నిగ్గులుఁజ్జెనరామధర జీసుడుతమ్ము
 నిపాటుగాంచియో । గనిననాధావతులఁ మ్రొత్తితిమునిల్చికొంటి
 గా । చనిపనిచేసెనోమెఱుక చానివాయితనికిన్విధాబున్ ॥ గీ ॥ ధ
 క్తివిజ్ఞానములుగల్గుఫలమభ్రాతృ । మోహమెడబాయటయెఱుఁగూ
 వాకంబు । లెన్నజ్ఞులకుఁగల్గుచిత్తిమ్ము । డక్కటాయెంతకతినుఁ
 డనయ్యనీవు ॥ ప ॥ అనిన సతింకిట్లయె ॥ గీ ॥ జననిదేశికవరకరన్
 తీదనసుడు । జాగముడువాదిసచ్చక్తిలింగమూతి ॥ సోదరుడపత్య
 ములొకఁడు రుక్మకి । తనజియటగాకవేతెభాంధవులుగలరె ॥ క ॥
 అనవుడువానిని । త్తినగానకయవలజనుచుదర్శింపరద । మ్మనివ
 దినెగాంచితన్గతి । పినుప్పించినవిలులబల్కెవెలదియతనితో ॥ గీ ॥
 సంతకొకిచోటఁగూడినజనులనమ్ము । పలుకుదీరినతుదివిడిచనరెమగుడ
 ఎగదిరేయొరొక్కరువరట్లు । కాదెయ్యబధకఁబరిగడచిచనన్ ॥
 ఉ ॥ అచ్చెరుందిశూలిచను చన్వలనాతివిభార్యగాంచియీ । ముచ్చట
 లెల్లదెప్పిసి మోమునఁదీనతిలేకఁబల్కెనో । సచ్చోతాగ్రగణ్యజనసం
 తతిధారుశిశుంబిబుట్టటల్ । చచ్చటబుర్రఁబెఱుచి చారులుమెచ్చ
 నిమాటలేటికిన్ ॥ చ ॥ అతుఁసగీప్రవాహమున నాడదియొడదిరెడు
 కావ్వుముల్ । జతవిడికొంతదవ్వరిగి లంకతటాలవఁడ్డయెనయీ । జత
 విడియొక్కలేనలు సాగకయొక్కటినిప్పుగావున । స్వేతఁగుడువొగ
 నేలనను పీడెనతండ్రిని నెక్కునయన్ ॥ క ॥ నావుడుగుహనాశఁబం
 డావెఁకతోడననియెనబలాదిరె । భావంబువంటికిరినపు । భావంబె
 యొడఁగానఁబడదెఱుఁగన్ ॥ క ॥ పెరిమిటికర్థాగలబగు । వనశేఖ

యనెడునుడిలవంబునునీయం । దునఁగానమర్థ జేహం । గనునింజెం
 దంగనెట్లుగాంచంగలవో । మ । పతిదైవంబుగుగుండప్రాణమనుచుం
 భావంబుగోనిల్పియం । చితభక్తింజరియించియారెడు మృతిజెందంగ
 గేహార్థమా । తృతనూజస్మపితృప్రియాప్రముఖు లందేభ్రాంతియులేక
 యూ । జితబుద్ధి సహాయనలొసతులు జన్మింపంగనజ్ఞానులే । చ ।
 అనవినియాలతాంగివిన యంబుసనిట్లనుజేవన భుతో । ననుగమనంబు
 చేడియల కహామెకానితలంపవీర శై । వనికరమాగకమందదిద్రు
 వంబుగఁజెల్లదమిారెఱుంగ రే । యనపమవేదశాస్త్రనివ హంబులఁదె
 ల్పెడునీతులన్నియు । క । కావుసతనలింగంబే । దైవంబుగుగుండు
 తల్లిదండ్రులుబతియుం । జీవంబుగతియుమతియును । భావింపగవేటె
 కలదెభక్తాధీనా । చ । అనవుడు నేమియు బలుక కవ్వలనేగిరిదీయమా
 తతో । తనయునివారకఁదెల్పవని న మణినెన్నుదిఁగొంతులేకయి । ట్ల
 నెనుసమస్తయోనివివ రాగతనీచఘటాలిభిన్నమై । చనుటయెకాకనిల్పు
 నెర సాస్థలినోబుధవర్గ తెల్పుమా । క । తనయుండనతల్లియనన్ । ఘ
 ననాట్యపుజామృలింతెకకసతమలా । ధనదాపుమాయజివురం ।
 టినబడుదరుజనులకడువడినివక్షిగతిక । క । అనివమృహశరణుడ
 హం । వనితాతిలకంబసర్వవసుధాస్థలినే । గనుగొంటిగానీతో । నెన
 యగుకఠినాత్మజూడనెచ్చటనైన్ । గీ । తల్లిబోలినదైవంబుదయిత
 సాటిఁ । బంధువాత్మజమోహంబువంటిమోవా । మవనిలేదనియనఁగనీ
 విట్టితనయుఁ । డట్టులెయన్నకన్నులనైనగనవు । ఉ॥ ఆమయజేహివె
 ట్టివిక లాంగఁజుడైననుతల్లిసూనుపై । ప్రేమవిడంగఁజాలదుధ రిత్రిప
 యింగణియింపవోగిగాఁ । డేమిటవెట్టిగాఁడురుచి శేతరగాత్రుఁడుగాఁడు
 నీసుత । గ్రామణియట్టివాఁడదటు గాఁబడఁజాలెటులేదునీమది । ఉ ।
 ఇంతటకేమిసీతనయు నిట్టిపదంబుచుజెందఁజేసెనా । కంతుమదాపహరి
 కల కాలమునేమరఁబోక నెమ్మదిం । భ్రాంతివహించియాత్మపద పద్మ
 మానమ్మినఁజువ్వెయింతపె । స్వంతఘటించేమేతల్లిని న సతియాశివు
 గొల్చుభాగ్యముల్ । చ । అనవినియాలతాంగిశరణాగ్రణినిన్నిటలే
 నిభ్రాంజిజ్ఞా । న్నినఫలమేమియ్యాశ్వరుని నిదయెనర్పగనేలజేహముల్

వనరుహబుద్బదంబులటు వంటివిసిత్యములంచువెట్టులై । చనుదురెఱా
 వశీనపద సారసభక్తులుధారుణీస్థలిఁ ॥ క ॥ చల్లనిగంధవహశన । మొ
 ల్లకఘణియన్ను దినగనోపునెమిప । తల్లవదాస్యంబేషతిఁ । యెల్లెడభ
 క్తుండుమోహమెదలోనిడుకే ॥ చ ॥ అనవినిచెచ్చెరన్మరి యచ్చట
 శూలధరుండువారిదా । సినిగనితత్కమంబెఱుగఁ జేసిననిట్లునుండండి
 యమ్మజా । పినజనయిత్రిపెన్విసముఁ బెట్టిననీశుడుజంపజూచినం । జ
 నదనిమాన్మనెవ్వరికి శక్యముదుర్భమలేలనావుడఁ ॥ నీ ॥ శ్చలటుబా
 సిపడియున్న యక్కుమారునిదేస కేతెంచిసర్పంబు నెడచివైచి । చె
 విదండమంత్రించి చేమయినిమిరిభ స్మముఁజల్లితెమ్మను మాత్రనతడు
 కనుఱెప్పలెత్తిని ట్టనసీల్లియూరుపు లావిర్భవింపఁగా నావులించి । పర
 మేశ్వరాయన పల్కుచులేచిచెం గటనిల్చియుత్తత స్థాంచిమొక్క ।
 నాతడోరికుమారనిన్నహివధింప । నించుకేనియుగనికరముంచబోక ।
 నూరకున్నా రుమీవారతారయంత । కరినులోయిట్టిజనలనుగానమె
 చట ॥ క ॥ మందనరుమంత్రమనరీ । చందముగలజనకమాత్రుఁజా
 యాగ్రజలం । డెందమునవిశ్వసించుట । యందంబనిమాకుదోచదది
 యెట్లన్నఁ ॥ గీ । చీమసైతముతన్నంటచిట్టప్రెడమి । దంశమొనరించు
 నిప్పుడుదానిపాటి । కినుకయునులేదునీయెడఁ
 గనికరంబు । లేకచరియించువారిపైలేశమైన ॥
 నీ ॥ స్వామినాపైవారు జాలిసెందరటంచు వదియింపమిపంటి వారి
 కగునె । యర్విపైబారలుట లుత్తమాంగోదర తాడనములుబాబ్బ లే
 దుపులును । మేనెఱుంగకయున్కి కానిసాపెనలుడు గనితలపోతలుత
 నువిరక్తి । యివిమొదలగుచేష్ట లవనిసాంసారిక భ్రాంతులేయాగాక
 భవదుదార । పత్నయోరుహాదింతనా పరులకెంచు । గలుగనేర్చునె
 యాప్తవర్గంబులెల్ల । సర్వసాధనములుగల్గిసర్పనిహతి । కాపరీక్షిన్మ
 హారాజునాగిఁకొనిరె ॥ క ॥ అనవినివారలయందటి । ఘననిశ్చలశీల
 భక్తికలనకుమదినె । కొనుసమ్మదమునమునిగణ । వనతోదరశక్ర
 ముఖుసపర్వులుగొలువఁ ॥ ఉ ॥ శంకరుడక్షయిండవుడు సన్నిధిజేసి
 సగాంచియంతని । శృంకుడుదుక్కినిల్చియతి సత్వరుడైచనుదెంచి

యీశప । త్పంకరువాద్వయంబుతన ఫాలముసాకనమస్కరించిస ।
 ర్వంకమగాంగభంగరవ వైశ్విరినముతిఁజేసినీగతి ॥ ౧ ॥ శ్రీవికచోర్పి
 లా క్షీమచోహరబాణ బాణవందితపాద పంకజాత । జాతరూపధరాధ
 రాతలికోదండ దండధనోన్మద దళనదక్ష । దక్షకృతోరువి తానన శన
 కర కరతలన్యస్తభా సురకురంగ । రంగదుత్తుంగత రంగగంగాధర ధర
 జామనస్సర స్థాయిహంస । హంసకైరవమిగ్రహవ్యాశనాక్ష । య
 క్షజన్మోనినిమతమహాప్రభావ । భావసంభవర దభావహరణ । రణ
 నిహతసింధురాసురప్రముఖదైత్య ॥ ౨ ॥ అని సన్ను తించుచున్న ని
 శ్శంకుని శంకరుండు నిజకరుణాకటాక్ష వీక్షణామృతధారా పరిషిక్తాం
 గుంజేసి భక్తవరాతావకీన చిగ్వావిశేషంబులకు మెచ్చువచ్చె భవదీప్తి
 తం బొసంగెద వేడుమనిన నతండుపున పునః ప్రకాశంబు లొనరించి
 దేవా భవద్దర్శనంబుకంటె వాంఛితం బొందెద్యిని నిరుపమానందంబు
 ననున్న నతనితల్పుతన్నుపా పరిచారికాసమేతునింగా కైలాసంబున
 కుం గొనిపోయె నని చెప్పిన తల్పభాసమలైన భక్తులారాశరణ పుంగవుం
 గాంచి మీరానతిచ్చిన మహాత్ముల చరితంబులు వినుటంజేసి కృతా
 ర్థులమైతిమని యతనింగొనియూడి యందలు నిజనివాసంబుల కరిగిరట్లు
 గావునఁ బ్రాణేశ్వరా బక్తప్రభావం బిట్టిదని వణకననీయ బ్రహ్మాదు
 లకశకళంబే నెంతదాసనని శాంతసత్తక్క పలికిన తన్మనోహరు డాశ్వు
 ర్యంబునొంది యిట్లనియె భవతోన్నత రీతపోనివాసం బెచ్చట నమ్మహా
 భాగం గనుంగొన వేడుకబుట్టెనన దత్తేతీవతంసంబు భవదభిప్రాయంబె
 ట్లట్లరమ్మని యతనిం దోడ్కొని ॥ ౩ ॥ శైలములుత్తరించిఘన సాల
 వనంబులమించివాహినీ । జాలములెల్లవాటిమ్మగ సర్వనిహాయసయా
 మినీచరా । భీలవిహారచేశమయి పెంపన్నశైలదరింగజాసుహృ । స్నా
 లిపదావలగ్నసజ మూసనయైవనంబుంచుసోదరి ॥ ౪ ॥ పతికిజూపిన
 తిడువిద్రంతుడగుదు । సంతతం మొనరించెసానితికేల । హరుడుబ్ర
 త్విక్ష్మమెన్నొడవలయునిన । పియమునశాంతసత్తక్కయనియెనిటుల ॥
 ౫ ॥ పురుషార్థుడొకలింగమిచ్చి యిదిగోన నేర్పొనర్పాజనా । చరణం
 బంబంబు సుమ్మిని నాచార్యాజ్ఞల మించినుం । దరియొగంబెఘనంబ

టంచు నెపుడుందన్నివ్వచేనుండెగా । నరసాస్యందను డాదరంబున బ్రస
న్నంబాటలేదీ పెకున్ । వ ॥ అనిన నతండాచార్యాజ్ఞ మీఱినకతం
బునఁగాదె యెంతయోగంబైనను పనిగొనదయ్యెనిక దీనింగృతార్థంజే
యవలయునని తలంచి నిజపత్నింగనుగొని యిట్లనియె । ఉ । నజ్జను
లెంతయుఁబరివి పాదముగాంచిసోఁచరన్నచో । నిజ్జలజాక్షీనీకుగణి
యింపఁగిసోదరియీగతిన్మహా । పజ్జలరాసిమొగ్గతగ వాకినియుండరిజేర్ప
కుంటయో । పిజ్జనతావత సదయఁ జేకొనదీనింగృతార్థజేయవే । గీ ॥
అనినముగమందిపతికిజోహారుసల్పి । కలితపద్మాసనస్థయైకరతలమున ।
లింగమూర్తిఁనివిల్పిసల్లీలదృష్టి । నొంచుభావమెటు గకయుండునంత ॥
గీ ॥ హస్తమునజ్యోతిరాకారుడైనలింగ । మూర్తియవయవసహతుఁ
డై ముదితయెదుట । సన్నిధియొనస్కాంచితాస్పద్వివనయ । భరితయై
మ్రొక్కియిట్టులఁ బుత్తుతించె ॥ ఉత్సాహము ॥ తారహరహీరతుల్య
భాశభశ్యవిగ్రహా । హరిహరహరహరణారీసుదనావిపాదనా । సార
ధీరవారివఁద్యసర్వమంగళాధిపా । పారభూరధారమేతబాణబాణపోష
ణా । చ ॥ అనివినుతినపతః భుండుద యానుతిఁవేడుమువాంఛితంబనక
ఘనకచమాకుమువ్వరకుఁ గల్గఁగఁజేయుముదేవసీదం । బచపుడునట్లు
గాకయని యప్పు పదివ్యవిమానపంక్తిచే । గొనిచనిరొవ్వైశైలమున
కుఁ సురబిద్యుతమందిచూఁగఁగా ॥ ఎ ॥ కావున పావనసతీవతంస
మాహాత్మ్యంబట్టిదని నిజచ్ఛాత్రుఁడైన యీ కూకదమారనితోఁ దెల్ప
నితండు పస్సుయలజ్జాన్వితుండై పునఁ పునః ప్రణామంబు లొనరించి
వధూసహితంబుగా కిరికమంబులు ముగించి నిలిచినఁ గరుణార్ద్రదృ
ష్టిం గనుంగొని చెన్నబసఃశ్వటసన్నిధికే బాష్పాని యనుజ్జయిచ్చి ని
జేచ్ఛంజనియెం గావున విరిలమాహాత్మ్యం బిట్టిదని మా దిరాజయ్యదే
ల్పిన సభాసమలలో యెన్నబసఃశ్వరుండన్యై త స్రమోదంబునెండి య
తని నిరంతర రాగవదుపచారింబులఁ బూజి పుష్పండ్రి । క ॥ కూ
కదమ రనిచరితము । ప్రాకటసృక్తినినబరియించినద । స్వీకరభూష
ణకృపవ । హ్రశుభావశులబరఁబరురునరులెపుడుకా । వ ॥ అనిచెప్పి
న నగస్త్యుండు తిరువ త వృత్తాంతంబేమని యడిగిన । శా । పట్నా

లాజ్జధరార్చనానియమ భాస్వచ్చిత్తకంజాతగో । రాట్కంసారికుబే
రపుత్ర సుకుమారశ్రీసదోపేతగో । రాట్కంరిరవశారదాబ్జ శశభృ
ద్రాజద్యశఃఖ్యాతవి । ద్విట్కండాద్భుతబాహుశౌర్య జితకుంతీప్యౌ
మగంగాసుతా । క । శరణాతజనకమ్మదుపద । శరణాతవిలగ్నహృద
యపట్పదకవితా । శరణసమాగతజేశిక । శరణసపర్యావిధాససంతుప్త
మతీ । మాలిని । సరసగుణనివాసా శంభుపూజావిలాసా । నిరుపమ
శుభమూర్తీ నిర్మలాచారవర్తీ । దురితతిమిరనూరా తోషితాప్తార్య
వారా । పరహృదయవిభేదీ బంధులోకప్రమోదీ.

గద్య ॥ ఇది శ్రీమచ్చెన్నమల్లికార్జున కృపాకటాక్ష
లబ్ధ కవితా మాధురీ ధురీణ కౌశికసగోత్రసవిత్రి నుకవి
జనస్తుత్య అత్తలూరి పాపయామాత్య ప్రణీతంబైన,
చెన్న బసవ పురాణంబను మహాప్రబంధంబునందు
చతుర్థా శ్వాసము - సంపూర్ణము.





శ్రీకుభమస్తు

చెన్నబసవ పురాణము.

పంచమా శ్వాసము



—(*) మల్లబ్రహ్మయ్యకథ. *)—

ఊవిబుధాపనకృత్యా । కేవలతరనియమముదిత గిరివరభృ
త్యా । పావనజననాస్తుత్యా । జ్యోతిర్నిత్యసత్త్వ యమృతామా
త్యా । న ॥ అనధరింపుము కుంభ సంభవునకు కేణకుం డవ్వలికధ
యిట్లని చెప్పందొడంగె । గీ ॥ అంతమొకనాడుమల్లబ్రహ్మయ్యనాగ
భక్తులిరువురుశ్రీచెన్నబసవమృతి । పజ్జవితగదివిటీలుబట్టువిధము ।
దెలిసిగర్వంబునొకమొదటిజ్జలుచిశీరి । చ । నరవరవింటవేబసవ నాథు
నియల్లునన్నధానమం । దిరువురుపూరువోత్తముల హీనబలాధ్యులు
దివ్విటీలనా । రరుగుగనున్నవారిలమ హాద్యుతమయ్యెడువారిచర్య
గో । చరమొరింపనెట్లనిన సర్వముదెల్పెదచిత్తగింపుమా । గీ । వా
రుచేబట్టుదివిటీలువహ్నిగూర్చు । కయరపుల్కొనుతైలసంగతముగాక
యేవెలుగుతేజమెడలక నెపుమతింకా । గానబససంతదిప్పుసోగంధ్య
మొసంగు । చ । అనవినిరాజుచెన్నబస వాధిపునప్పుచెప్పిల్లబంచయో
యనఘభవత్సమీపగతు లైతగుదివ్వలవారినిద్దతీం । ననుగొలువంగ
బంపుమని సంబరమేర్వకుడెంతదెచ్చెనా । ఘనులదురాగతుంగొలున
గానెటుబంపుకునేమిసేయును ॥ ఉ । పంపగ రాకునినినట పంపక
యొండినమామమీదనే । తెంపునహించునోయితెగు దెప్పరమయ్యెన
టంచుచింతద । న్కుంపనొకింతసేపుతన మోమరవాలిచియుండియెట్టు
లక । బంపకదీరదవ్వలగ నంబుపినికితన్మహత్వముల్ । చ । అని
మదినిశ్చయించిఁగి హరిముఖంబునవారిబిల్వంగా । బనిచిమహీతలే
శ్వరుని భావముదెల్పంగఁబూజుకన । మ్రనిజముఖంబుజాతుడయి
మానమ దాల్చినదన్మనోగతం । బసఘులుగాంచిమమ్మరిని కప్పనజే

యుముగొంక నేటికిన్ || క || నావుడువారలయనుచుతి । భూవననకుఁ
గానుపించిపోయెదననిస్తీ । యావాసముచింతాకులఁ । భావమునగజెం
దెచెన్న బసవండ్లంతఁ || క || బండారుబసవధీమణి । మండలపతిసడదిన
ట్టిమాగఁమువినియీ । తండ్రింతెత్తుకొనెనిక । నుండేగతిసంభవించునో
యనియుండఁ || చ || మనుజునరుండుదుర్మతిని మల్లయబ్రహ్మయగా
రినిద్దటిఁ । దనయెడదివిట్టిలిడఁగఁ దక్షణమా సమయంబునంగురాఁ ।
బనిచినతేటగాతమప్ర భావముయొపుగుమంచునేగియ । య్యనఘుఘ
వానికట్టెదుట నందఱుజూడఁగనిల్చిచెచ్చెటఁ || గీ || పముడిపడిదివిట్టి
లుచేబల్గిరవులు । కొలుపునంతటలోననకోటిదివిట్టి । టీఁగుగూడినమా
డ్కికడిదిమంట । లాత్తితనుతాపమొనరింపనవనిభిభుండు || ఉ || తా
ళగలేక తాల్చిచెడి తల్లడమందుచులేచినేలపై । న్రూలుచుఁబోలుచుకొ
విహిత వర్గముఁజేరుదుఁబద్దదిండుపై । సోలుచునల్లల్ బొడి చూచు
చుగ్రమ్మితిన్నముాయుచుఁ । కేతెదఁజేర్చుచుకడలుప క్రేవలకేగుచు
నీరుద్రావుచుఁ || క || వాయెత్తియరచుచుండఁగ నాయెడసేకేశుండ
నియెనవనీశ్వరిని । కాయపరిత వశదన । బాయునిధంబాకటిదోచెన
రికింపంగన్ || చ || అడయొలలన్నచు భవశ రావరమూఁతులఁజూఁజూంభ
వేతిరాం । బురపవనుల్ వహాత్తులని బుద్ధిదలంపక చుట్టుబోకని । మ
దినిడిదివిట్టిలిడఁగ మల్లయబ్రహ్మయగారినిత్తిరి । న్నదమనఁబాచు
హేతువున మంటలునిగదయించెనుంగుఁ || క || కాపునసప్పనియెడ
నిపు । డావీరులమా న్ననీకునారోగ్యమగుఁ । నావుడుపతితోచనిమతి ।
చేవిసరెపోమ్మటంచుఁజెప్పెనమాడ్కిఁ || సి || అసైగగనితెలియ క
భూవరునకుకో పమువచ్చెననుచుచెత్తమువరు । వారలఁగదసియ
వ్వలకేగుమనిబెట్టు గదిమనదిరుసవ్వు గదురనిండ్ల । దరికేగరిచ్చట ధర
ణీశుతాపము మ శ్రించినట్టిల చూచుటయును । బసవనిగనియతండ్
సమాత్మతొల్కు కతనచేటికి బతి కిరినటంచు । వేయివిధములగొని
యాడివీడుకొల్చి । చచ్చిప్రట్టినయట్టిలసంతెసిలుగు । కొలుపుజాలించి
నగరిలోపలికిఁగె । రాజమంత్రయునిజమండరమునకిరిగె || సీ || ఆ
మరునాఁడైన నావలయుండు నేరములేక మె సరిపరాధు । లైసమల్ల

యనుభు పయ్యలభక్తులఁ బిలిపించికన్నుల బెరుక్కజేయ । వినిబస
నఁడుకోప వివశుడైబిజ్జలుగ డక్కటాచేడఁజూచె ననుచువారి । నచటి
కిరిప్పించి యాక్షులెప్పటికుట్ట బడసిధత్తాళిక వృత్తణమున । నింకనుం
డుటగప్ప నేడ్చిలయ్యె । నిన్న నులయ్యెననితనయున్నకడకు । వేగఁగ
డేకనుంఁగ్రామించియతని । కెల్ల భక్తులునిరుచుండువిట్టులనియె॥సీ॥ జగదీ

—(*) మల్లయ్యనుధుపయ్యలకథ (*)—

శనీపుముఁ జంగ మేతరకృత్య మొనరించివారల కినుకకోర్కె । బాలకవేగ
త చ్చరిణంబునొందినఁ నిచటనివద్రోహ మింక గొంత । కాలంబునకుంబు
ట్ట గలదాతిద్రోహగీ టణచునుప్పుడుదీని కదియెతెగిన । యట్టిప్రాయ
శ్చిత్త మునికిగావుననిపుఁ డవనీసుఁడట్టిద్రో హంబాసరై । అట్టులగుట
జంగమాజ్ఞదప్పక నేడె । ఖునినానిఁబట్టిబిలుకుచున్న । సకలభక్తుని
తతినన్ను తింఁగనుచు । కాన్కూకాపహరికరుణగచుము ॥ క । అనితె
లిసియతనిఁబోవం । బనిచియనూ జ్యేష్ఠగుండుభగినీతనుజ । న్మునికెటు
గ జేసియాతని । యనుమతిపురివెడలఁదలచియాత్మకామాత్ర ॥ సీ ॥
మడివాలుమాచయ్య మహదయ్యమాదిరా జయ్యయెకాంతరా మయ్య
మిండు । సంగయ్యవనిపుర శంకిర దేవయ్య యల్లయ్యనుధుపయ్య యనిమి
పయ్య । కలికేత బ్రహ్మయ్య కక్కయ్య తెలుగుజా మ్మయ్యబల్లేశునుల్ల
య్యవీర । బ్రహ్మయ్యకన్నడ । బ్రహ్మయ్యకిన్నర । బ్రహ్మయ్య । పేపుల
బ్రబ్బరయ్య । యాత్మదేవయ్యనురియచోడయ్యబాస్క । రియ్యకోట్టగు
బాచిదేవయ్యహిల్ల । హళబ్రహ్మయ్యనుసిడిచోడయ్యనాగ । మయ్య
పదమరుసయ్యశూలాయుధయ్య ॥ చ ॥ మొదలగుభక్తరాజకను మో
దముతోఁజనుదేరయచ్చట ॥ గదిలిసమస్త శైవశుభ కారణకప్పడిసం
గ మేశ్వరం । బడె మదెయంనునేగిలస వాధిపుఁకచ్చటదేశికాగభి ।
త్పదనముఁజెంది యాతనిప సన్నునఁ జేయగజాలిజూడఁగె ॥ చ ॥ గు
రుండుదంబుదిచ్చికను గ్రుచ్చియి కొఁగిటచేర్చుచాటున । స్వరగుణధు
ర్బుడైవబస నప్రభుగావలఁ జేసుకొంచువే । సరిగెగ్గవాంబుగావలికి
యంతిలమోసెనుపర్వదుండుభుల్ । గురిసెలతాంతవృష్టిసుర కోమ
లులాడిమింబజుంట్టై ॥ గీ ॥ అంతయునుగాంచియచ్చటిభక్తాభియాత్మ ।

భరితచింతలశ్రీచెన్న సవవిభుని । గాంధీమీమామయిలులయ్యెగాన
 నింక । భారకుండపునీవెమోపాలికనిన ॥ క ॥ నేనెంతవాడమీరలు ।
 పూనినడుపుమనినయట్లుబోయెననిగో । నూనినధక్తిందచ్చర । గాన
 తుండై యపుడెవారియందటితోడ ॥ గీ ॥ అచటఁబాసివచ్చియతిరమ్య
 మగునొక్క । వనమఁజేరిబసవవ్యాచర్ప । లుగ్గడించుకొనుచుచోండిరచ్చ
 టబస । వంశవెడలనడవపట్టాచున ॥ సీ ॥ ధరణివణాకెమా తొగమద
 ములింకె తారలురాలెసౌ ధములుగూలె । వనతతులొడెన ర్పముల
 తోకలుమండె వరిడులుగూసెది క్కాళిమాసె । రవియుగ్మముదయిం
 చె రాజంతకునిగాంచెపిడుగులువడియెరా గుడులుబడియె । సస్యముల్
 మాడెశీ ర్షములకాకములాడె కిండలుగురిసెచీ కలులుబెరసె । కవణ
 ముల్పుచ్చెస్సుత్తుపుగానవచ్చె । యగ్గిచల్లారెయిండ్లనయ్యములుజే
 రె । ధూళిమినుగిప్పెవడిసుడిగాలిరొప్పె । ప్రజలకళలెల్లదప్పెనప్పట్టు
 నంను ॥ వ ॥ మఱియు నీద్యశంబులగు ననేక దుర్నిమిత్తంబులు పుట్టి
 న ॥ చ ॥ అటుజనియించుకీమగని యుండఁబీతిలిచింతినొందిరం । త
 టజగదీశమృత్రిక్షణ దాశిషపూజనెనన్చి వేగని । క్కటకపఠింపఠిపజ
 న గావలెనంచునిజొలంబుండే । రుటగనితల్లితత్త్వముము రూఢిగ
 మున్వినియందుటకృప ॥ మ ॥ శరణద్రోహమునిన్నయంతటనె
 యాచండాలమడింపకీ । వరుజేరంజమనేగణాజ్ఞగాని నీవాలస్యము
 జేతువే । హరుడిబ్బంగిని మెచ్చునేపిరికిపందా చెందెబల్నిదయే । కర
 ణింబాయునటంచు బెక్కుగతులం గడఁచితడఁచిన ॥ చ ॥ శి
 రమరవంచితప్పిలము జెంచెగాయని లజ్జనొందిన । త్వరమననీశుఁ
 బూన్చితన తల్లియొసంగినధంగిచేగమో । గిరముభుజించుచుండె గనకి
 ల్బిషచిత్తులుమల్లబహ్మగా । రిరువునవచ్చికూడిభుజి యించిరియాత
 నితోడనేడక ॥ ఉ ॥ అగతినారిగించిపర మాద్యుతపీఠరసాతిరేకపం ।
 యోగమనస్కులైముపు రునువోపుగూల్పంగనిశ్చయించిర । క్రాగరు
 చందనాంబరసు మాడులుదాల్చియమాత్యమాతకుం । జాగిలియాపెదీ
 వన లాసంగినకైకొనిలేచిచెచ్చె ॥ చ ॥ కరములమండలాగ్రము
 లు గ్రాలగగేహమునిగఁమించిభూ । పరుసధఁజేరఁగానగి వాంశిక

వైదికనర్తకాదిబం । ధురతరళీలలెంచుచుకు తూహలియైకరదీపికాస
ము । త్కరరుచిబర్వమానికపు గద్దయపైఁగొలుపున్నబిజ్జలున్ ॥ చ ॥
తలుకునఁగాచిక్లనల దారుణవహ్నికణంబులొల్కును । దృఢతరసిం
హనాదముల తారలుమేరలుమీరిధారుణిం । తొటతొటరాలపర్వడు
లుఁ ద్రొక్కుచునందఱిమీరియొక్కటన్ ॥ మ ॥ ప్రళయాభీలకపాలిహలికల త
ద్రాజాధమున్ జేరిం । శృల్లులైయేసిరిమువ్వరొక్క మొగిచంచచ్చత
శ్లఙ్గంబులం । బలవత్సింహకిశోరమదిత మహానాగంబుచందంబుగా ।
నిలపైగూతనతండుబెగ్గిలి జనంబెల్లన్వడింబారఁగన్ ॥ వ ॥ ఇట్లు బిజ్జ
లుంబరిమార్చి మువ్వరు రాజమందిరంబు వెడలిరప్పుడు జగదీశుండు
మల్లయ్య బ్రహ్మయ్యగారల తత్సమయ సముచితాలాపంబుల వీడ్కొ
లిపి నిజసదనంబునకుం జని నమస్కార పూర్వకంబుగా నంత వృత్తాం
తంబు తల్లి కెఱిగించి తదనుగ్రహంబు వడసి రాజుశైవా పరాధం బాన
రించుటఁ విన్న యంతనె వానింజంపక జాగుఁజేసిన తప్పున కాత్మతను
త్యాగంబే ప్రాయశ్చిత్తంబని గండకత్తైట గళంబున దవిలించు కొను
నంతలోన సర్వేశ్వరుం డగుపార్వతీశ్వరుండు ప్రత్యక్షంబై యతని
తన్మాతృపుత్రపిత్ర కళత్రాదులను స్వశరీరంబుతో కైలాసంబు నకుఁ
గొనిపోయె మల్లయ్యబ్రహ్మయ్య లపుడే కళ్యాణపురంబు వెడలి చెన్నబ
సవేశ్వరినివాసం బరయుచుంజని యతనింగాంచి గతప్రకారం బంతయుం
దెల్పి వారు నచ్చటచేయుండిరంత నిచ్చట నూర్యోదయం బగుటయు స
ట్టఁజున ॥ చ ॥ ధరణిపుచాపుతెల్లముగఁ దత్త్రియబాంధవులెల్లగాం
చిహృ । దృఢతవిషాదవేదనల తల్లడమందుచువానికగ్నిసం । స్మరణ
మొనర్చియింతబలు గాతపనుల్ బసవండునర్చెగా । కొరులకుశక్యమే
మనల కొప్పుడువీనిమపేక్షఁజేయఁగన్ ॥ గీ ॥ ఇంతవనికొవ్వకొనుబస
వేశ్వరుఁడత । దాపులనువానియల్లునినవనివిభుని । తోటివారిగఁజేయు
తేనూటియనుచు । నందఱులోచనలొనర్చిరంతమీద । వ । కొన్ని
దినంబులు చన్నపిదప ॥ చ ॥ అరిబలభంగచంగచతు రంగబలంబులతో
డనాచమూ । వరులనుబందితన్మృపతి బంధువులాపులుభేరికాహళా ।

దిరవములొక్కపెట్టదివి దీటుకొనక సమరానుకూలభా । స్వరతరవేషు
 లైపురమ వార్యబలోద్ధతినిగ్గమింపఁగ ॥ నీ ॥ స్వందనధ్వజపటాం
 చలజాతవాతముల్ తోయదపంక్తుల దూలఁజేయ । పటుతరసింధుర
 పదఘట్టనంబుల ధరమోయుశేషాహి శిరమువంచ । తురగిరింభోద్భూ
 త ధరణీపరాగంబు సారసబాంధవ సరణిఁగప్ప । భటసింహనిస్సనా ర్భ
 టులుమదావహ దిగ్గజంబులనిల మొగ్గజేయ । నక్షచెనత్తరిబలవితానం
 బుబాణ । మంజులగ్రపరశ్వధభిడివాల । పట్టనకురారమద్దరప్రాస
 ముఖ్య । సాధనప్రభలఖలదిగ్గమితివెలుగ । వ । మతియు నన్వాహిని
 వాహినియుంబోలె బహుళల హరీవిరాజ మానంబై పుష్పితోద్యానం
 బునుంబోలె మద్రభమత్సారంగ విలసితంబై ధరాధర గహ్వరంబునుం
 బోలె నుద్భట్టసింహ వాదంబై వైకుంఠంబునుంబోలె గక్రిసంచారస్థానం
 బై సత్యలోకంబునుంబోలె లోకేశ్వర భాషావిశేష తానూసహితం
 బై కైలాసంబునుంబోలె సభంగిధర్మవాహంబై భారతంబునుంబోలె
 సింహబలారికణః కల్యాట్రహంబై బాగవతంబునుంబోలె నసమా
 స్త్రానిరుద్ధంబై రామాయణం బునుంబోలె విశ్వామిత్ర వితానశాసనం
 బై యాతాశంబు నుంబోలె రాజహంస విలాస భాసురంబై ప్రావృ
 ట్కాలంబునుంబోలె శరధారాశ్రకృష్ణంబై ఘోరకాంతారంబునుంబో
 లె ఖడ్గాచ్చభల్ల పుండరీకాధిస్థితంబై పెంపుమిగిలి నక్షతెంచు సమ
 యంబున నవ్వంబున నున్న శరణపుంగవుల కోలాహలం గాలిం
 చి సమున్నత వృక్షోహలై తమమీద దాడెట్టవచ్చిరిని సము
 ద్దీప్తి కోపాటంబున ॥ నీ ॥ గట్టతున్నలునేయుఁ బెట్టదేవయ్య
 మనకరివిదళించు మాచవిభుఁడు । గిరిశేషుబల్కించు కిన్నరబ్రహ్మయ్య
 భవునిప్రేవులబూన్పు ప్రబృతయ్య । విశ్వబౌద్ధులనెంచు వేమనారా
 ధ్యుండు నాకలీశునకిచ్చు నాగవరుడు । గిలకపుత్తిడిరాల్చు కలకేత
 బ్రహ్మయ్య మహిచిరంజీవియా మాదిరాజు । పేరుమొదలేడువేలయె
 ణ్మారువీరు । లవలప్రబలవ్రతస్థులునవసహస్ర । మఱయనొకలక్షతోం
 బదియాయవేల । చరులపండ్రెండువేల్కిండజగముములు ॥ క ॥ మతి
 యు స ంఖ్యాశములగు । కటకంఠపరాజ్ఞభక్తగణసింహంబుల్ । దరిలే

నిశౌర్యకలనం । బిరుతివియకశత్రుసైన్యభీకరతనులై । చ ॥ నడుము
లుగబ్బచుగబెలుచు నవ్వచుబంబులుగీటుచుంబాసు । ల్కుచుచుచు
మండిలాగ్రవయ ముల్ జపిపించుచుగూఢవర్గముల్ । దొడుగుచుగో
రమీములు శువ్వచుబాహువులప్పళింపుచున్ । గడువడిమిన్నుదా
కునున కంపిశృష్టిజెలంగియార్యంగన్ ॥ గీ ॥ అట్టికోలాహలంబస్వగ
రిసికెన్న । బసగడగుదెంచితదృక్తప్తయూజ । ములకునాష్టాంగమె
ఱగి కేల్గొచ్చులచి । వినతిపూర్వకముగిన్నివిన్నవించె । మ । తగు
నేమీరని కోరించఁజూన శాంతంబారడింబుచ్చియూ । పగిదిశైవమ
హత్త్వముగ్గిది రలంపంబోకవతికంచుచు । ప్రియలూమనశింతురెట్ల
నినఁ భస్మస్వర్గకేహరిప । న్నగహరున్మఱియింజెల్పడిత సంతండా
నకీడొండజే ॥ గీ ॥ అరిచుదేభములకుసింహమహితకాన । నమునక
గ్నియన్మిత్రమేమములకపల । సఖమురిప్పులైలమలకుప్రజగలుమీఁదు
జ్ఞానభక్తివైరాగ్యవిష్ణుదంప క । అటుగానమొరలిత్తరి । కుటి
లాత్ములమీఁదజనిగొనాడనిలువుం । జేలుచొమెవారికిఁకమీ । ద
టనగుఫలమనిన సమ్మదంబునశరణుల్ ॥ ఉ ॥ వైరులమీఁదఁబోకనిలు
వంబుననాటికొనెనుప్పచే । ప్రియబలంబుగోననిది డాంధతనుంబువిధి
ప్రయుక్తయై । ధారుశిమిన్ను మోసిబెడి దంబుగబుట్టినవానతచ్చమూ
వారముగిస్మయంబునువివ వర్ణలయొక్కఁడెందోడనత్తో ॥ మ ॥ ప్ర
ళయాంభోధరనిన్వనంబుగిదిం బ్రహ్మాండభాండంబుభీ । తిలమెక్కుమ్మ
డిగార్చితమొగులు మదికంపంగనేతెంచున । ట్టులదోపంసముదామ
యొండురులఁ బట్టుదేముడంచుభయా' కులుతైవైబోరుగ్ర ఖడ్గశర
శక్తుల్బూనిభీనుకృతి ॥ ఇల్లు ॥ చ । భటకరంబుదొంచుచుద్వి
ప్రప్తకరంబు గొలుచుచున్ హయ । చ్ఛాలనడంచుచునైరయు స్వంద
నవకముదుక్కునేయుచున్ । జటులధనుగప్రకాండహతిఁ సమ్మచువ
ర్గచయంబుఁడంచుచుం । బటుధవళాతపత్రముం సంక్తులుభూమిదొరం
గజేయుచున్ । హతియును ॥ నీ ॥ మణికేతనోద్దండ ఘృణిగొంతద
వ్వేగి యనిబడచనలేక నడలుగధులు । ప్రచురముక్తాచ్చతరుదికొంత
వడిచేగి యనిచూడఁడబడి నొవులుకరులు । వజ్రఖింజ్రభలకొంత

యొక్క నేగి యదిభారనిలబడు నేటిహారులు । జలిపించుఖడ్గప్ర భలకొం
 తఁడడవేగి యవిబోవనలుదిక్కు లరయుభటులు । నగుచునగ్గాఢతమ
 ముననంతకంత । కగ్గలం బైనవీరరసాతిశేక । కలననందలుయదువులక
 రణిపోరు । సలిపినమసినిర్విశేషంబుగాఁగ ॥ క ॥ అంతటనగ్గాఢత
 మం । బంతయువిరియంగ జెనులందలుహతులై । రంతటవేడుకఁగను
 గొని । యంతకహరుభ క్తవితతియార్పిరిపెలుచు ॥ ఉ ॥ అత్తరిమొ
 క్కిచెన్న బస వార్యుఁడువారలతోడనోశర । న్యోత్తములారమిదుమ
 హి మోన్నతులేమనిచెప్పవచ్చుమై । మత్తిలిమిమ్మెఱుంగకస మస్తరి
 పువ్రకరంబువచ్చిను । వ్యెత్తుఁగూలెపాపమతు లెయ్యెడలంజయమంద
 నేతుకారే ॥ గీ ॥ శరధిఁజేయితనీచుటజ్వలదరణ్య + పావకజ్వాలఁగరము
 నఁబట్టుకొనుట । తూగిపారెడునది కేలనాఁగిసానుట । గాదెమిముజైన
 లఁగఁగఁడఁగుపెల్ల ॥ చ ॥ అనిల్లటుసన్నుతించికడు హఁమముతోడు
 తవారుదానునా । దినమటుపుచ్చిరేకడ తేజమెలర్పఁగనందువాసికాం
 చననవరత్న సంఘటిత సాధవిరాజితమైతనర్పిపే । ర్చనహుళికాఖ్యుపట్ట
 ణము జేరఁగదధర్మణీపుండ్రతి ॥ క ॥ చారులముఖమునవినిఘన । భే
 రీముఖరవములలరప్రియబంధుచమూ । వారముతో నెదురుగఁజని ।
 దూరంబునభ క్తసంతతులగాంచివెనె ॥ చ ॥ కరిదిగిపాదచారియి
 గ్రక్కునఁజేరఁగ నేగి నెన్నెసల్ । ధరపయిఁసోకజాగఁబడి తద్గణకొటికి
 మొక్కునంతలో । వరగుణుడైన చెన్న బస వప్రభువర్యుఁడువచ్చియా
 తనిం । గరములఁగ్రచ్చివేగఁ బిగికొగిటఁజేరిదిసమ్మదంబున ॥ ఉ ॥
 చెప్పఁగవిందునిన్నునృప శేఖరభ క్తవరేణ్యుడంచునే । నిష్పడుగంటిమో
 దమువ హించెమదీయహృదంబుజంబన ॥ ముప్పిరిగొన్న భక్తికరి
 ముల్గుకులించియతండువల్కెని । ట్లొప్ప నెనన్నుమీరొకగ నోన్నతుడం
 చుగణింపధీమణి ॥ చ ॥ అనివదియించిక్రమ్మట మహావినయంబునఁబ
 ల్కెవీరభ । ద్రవృఢతియోమహాత్మశర దంబునకుంభుజగాశిశంబరాం ।
 కునకుచకోరమర్యమున కున్వలిజక్కవగాదియుండులా । గునభవదం
 ధ్రుదర్శనముఁ గోరివసించితినింతగాలము ॥ క ॥ దీనుఁడుపెన్నిధిగను
 గతి । నేనినుజూడంగగంటినేటికినాదా । నేనఁపటలమువిరిసెను । భానూ

కఠేంద్రింగ్మతాధుంక్షనైతిన్ || చ || శ్రితజనహోషమవృషన సీమకు
 మీరరుదేమదీయవాం । ఛితమొనగూఢనల్లదయః జేయుండటంచర
 నింగజేసం । తతినోడబాటొనర్చిప్రమ దంబుననాత్మపురాధివాసేల ।
 దృఢమత్తులైకనుంగొనగఁ దోడ్కొనిపోయిమణిగృహంబునన్ || గీ ||
 వారినందఱినునిచియపారభక్తి । సేవలొనరించివేడ్కభుజంపఁజేసి । పి
 దపనొక్కమనోహర సగనమందు । శివకథాగోష్ఠినున్నట్టియవసరము
 న । క । చెన్నబసవేశుఁగనుగొని । సమ్మతగుణధుర్యుడగురసాతల
 పతికే । లున్నదురుగదియుఁజేరిచి । విన్నపమొనరించెనిట్లువినయమె
 లర్పన్ || చ || ధరణిపునీతఁజేయగిరి ధన్విసుతాంశముదాల్చినాగమో
 దరమునద్వాదశాబ్దములు తావ్రెనరించిరసాతలేశకుం । జరుసభమాత్మ
 కణమున సంభవమైఖలజైనబౌద్ధసం । హరణమొనర్చిశైవసమ
 యంబచటంబ్రబలంగఁజేయవే || చ || నినుఁగొనియాడవాగ్ధవ ఫణిప్ర
 వరాదులైనశక్తిలే । దనమమిభోటికెట్టలగు నాశ్రమజంగమకల్ప
 వృక్షసం । జఃతదయాకటాక్షహత శైవవిపక్షవిశుద్ధభావస । జ్ఞనవరి
 రక్షయంచుదను సర్వుతినేయచునున్నభూవిభున్ || గీ || ఎలమిగని
 చెన్నబసవేశుఁడ్పిలనియె । నధికముగస్తోత్రమునకహులయి నయి
 మ్మ । హత్ములనుతలపడగుఁగాకనగునెవరి । దాసుఁడగునన్నుఁగొని
 యాడధరణినాధ । సీ । కమలబాంధవునితో కదలుమెరుగుదువుర్వు
 దేవతాకుజముతో తెల్లతుమ్మ । చామీకరాద్రితో చాటఁబేరినదిబ్బ
 సింహడింభకముతో చెవులపిల్లి । వాహినీనాధుతో వరిమల్లకాలువ
 వ్యాళనాయకునితో వానకట్టె । వైనతేయఖగంబు తోనూరబిచ్చుక
 రాజరత్నఁబుతో గాజపూస । సాటిరానట్టిపగిదిసేరణాటి । తోటి
 సరిరానినన్ను సంస్తుతులు జేయ । నగునెవరిమహాత్మ్యమెట్లనినవినుము ।
 పాధికవేళ్వరయనుమఁజెప్పంగఁదొడఁగె । క । భావప్రౌఢ్యవసంహ
 ర । పావనతరపాదఁదృఢభజనమీద । ప్రావృతమతియొబెట్టిద । దేవ
 రుసయమహిమ మొదలఁచెత్తొదవినునూ । సీ । ఒకనాఁడుబిజ్జలుం డొ
 డ్దొలగంబుండి బసవయ్యఁగొని పలికెనిటుల । మాభక్తులనుపమ
 మహిమాధ్యులనియెప్పు డెప్పుడుబులుకుదు వీవునట్టి । బూటకంబులువి

నఁ బోలదునీమాట లంఘితకంఠవా రధికులైన్బు । లెక్కడెక్కడవార
 లేమేమిజేసిని ఖ్యాతిఁబొందిరిత్రజ గంబుమెచ్చు । నరయనాల్మయుగం
 బులబరఁగుమాన । రాధిపులనడువదులువిన్నట్టులయిన । నిట్టుబల్కు
 పుతద్విధమెట్టిదనిన । సావధానతనిమమూత్యాగ్రగణ్య ॥ సీ ॥ మహి
 పులముయ్యేడు మాటులువధియించి ధరఁగశ్యపునికిచ్చెఁబరశురాముఁ ।
 డభిబంధించిద శాస్త్రునిఖండించి ప్రబలైశీదశరథ రామవిభుఁడు ॥ కఱ
 కంఠమెప్పించి కాలకేయూదుల నెక్కడుబిమూర్చె నింద్రతనయు ।
 డరులజెండాడిదే హంబునహరిగదై నుండఁడేవిక్రమా ర్కుండుమొన్న ।
 నరయవీరలుగాకమహాప్రతాప । గరిమఁడగురాజులిష్టమగులరుఁడని ।
 నిట్లుమీవారునడచిరేయెన్నఁడైన । ననియుపాలంభనముదోషనాడుట
 యును ॥ చ ॥ వినిబసవేశ్వరుండుపృథి వీవరయెన్నటనుండినీమదిం । జ
 ననమునొందెనింతటివి చారుమూ త్పవితారుసత్త్రియా । ఘనతర
 దుఃఖదున్వకుల ఘస్మరునస్థింభోగ భాగ్యునిఁ । వినుతియొనర్పితీవురా
 వీరమహాత్మ్యమెఱుంగక్కిట్టలన్ ॥ ప ॥ అనిపల్కి జగముప్రభావం బొ
 క్కటిదెల్పెద వినుమని దండనాయకుండు ॥ సీ ॥ మోడకాకాంత నా
 దరబ్రహ్మయ్య ప్రథితకళాస్ఫూర్తిఁ పండితయ్య । గురుభక్తిబిల్లమధ
 రణీతలేశ్వరుం డురుగానవిద్యచే నొడయనంచి । భూరిశౌర్యగలుచె చే
 రమభూభర్త యంగలింగజ్ఞత ననిమిషుండు । పటుతరసత్త్వసం పద్యు
 ర్వదాండాది కలిమికిబల్లగా గహ్వరీశుఁ । డిమ్మహాభక్తుఁడనిజనులెల్లఁ
 దన్ను । బ్రస్తుతింపంగ నెగఁడెధరాతలమన । భవ్యజంగమసూర్యహాసా
 దపద్మ । చంచరీకుండుశ్రీవీరసంగమయ్య ॥ చ ॥ అతనివయోవిలాససు

—(*) వీరసంగమయ్యకథ (*)—

ష మాకృతులంగనిపెద్దతండ్రియీ । సుతునకుజెండ్లిజేయఁడగు చోట
 రయఁవలెనంచుతత్పుగో । హితగురుయుక్తుడైవెడలి హేమనుగేష
 యుగోపురాంతరం । జతపటచిత్రప్రకట సింహాభయూకులవాసవేధ
 మై ॥ క ॥ తనరినయోంకారపురం । బునకేరిదిందిరావిభూషణమై
 యొ । ప్పినతనమేనమఁదిగ్గహ । మునకరిగినవాఁడుగడ్డప్రమోదము
 తోడన్ ॥ చ ॥ కనుగొనికాగిలించుకొని గద్దియలందగువారితోడనా

తనివసియింపఁ జేసియుచి తంజగుపూజలొనర్చినేమముల్ । వినికుడువం
గఁజెట్టియటు పిన్నుటనిష్ఠవినోదలీలల్ । దనియుచుమీదురాకశుభ,
దంబగుమాకనివల్లెబపల్కినన్ ॥ వ ॥ తల్లుగుభక్తాభ్యుండు ॥ క ॥ నీ
పల్కినపల్కేనిజ । మాపగిదినిశుభముజెందుననవ్వైలయన్ । దాపగ
నేటికివచ్చిన । మీపనియెఱిగింపుబావమేలమాచాల్కున్ ॥ గీ ॥ అనిశ
మాపీరసంగయ్యకనఘనీదు । పట్టియగుచంద్రిణీజేవిపరిణయంబు । సలు
పనూహించిమీలోడఁజెలుపవచ్చి । నారణనవుగునాతఁడనందమొంది
క ॥ మీరుస్వతింతులుమీమది । గోరినపనియడ్డగించుకొనువాటిటనె ।
వ్వారచ్చటికిచ్చటికిం । భారికులైమమ్మునకుగఁబనియేమిటికిన్ ॥ చ ॥
అనివదియింపఁదత్సభికు లందఱుసంతసమందిబాపురే । వననిధిమేఖిలా
వలయ వాసిజనంబులయందుబంధుభా । వనదిలకింపవీరిసరి వారల
గాంచితిమేయటంచుపె । కున్నుతులొనర్చిరత్తఱిన కుంఠితకాతుక
మావహిల్లగన్ ॥ క ॥ మున్నెగైసేసియుంచిన । కన్నియరప్పించితం
డ్రికాంచనమణిపీ । రిన్నిలిపనదీవెనలిడి । యెన్నికలగ్నంబునిశ్చయించి
రివిపుల్ ॥ క ॥ అంతటతెక్కివ్యామశి । సంతిపురంబునకుఁబనిచియూ
గృహపతిదా । సంకోషుబునసంబరి । సంతతిగట్టంగనిచ్చిసమ్మతిన
నుపన్ ॥ ఉ ॥ వారుముదంబుందిరిగి వచ్చిసుహృజ్జనకోటితోసవి ।
స్తారముగాఁగతగ్రమ్మము సర్వముదెల్పివివాహయోగ్యులం । భారము
లెల్లగూర్చుచును బంధులకుంశుభ లేఖిలంపుచున్ । దోరపువేడ్కనుల్
డిరిఘ నుండగుసంగయకుత్సవంబునన్ ॥ వ ॥ అంతనచ్చట నోంకారి
పురాధి నాధుండగు భాస్కరా వసీపాలుం యొక్కనాడు వాహ్యళిపె
డలు సమయంబున నత్యంత రూప విలాస భాసురియగు చంద్రిణీదే
విం గనుంగొని తత్సౌందర్యంబున కచ్చెరువంది ను రివికార పూరిత
మానసుంజై తనలోన ॥ చ ॥ సురగరుడోరగప్రముఖ సుందరులంబ
కటింపవంటిని । ధ్వజనిశేకకోమలల తానిభగాత్రులగంటిఁగానియీ
సరసిజనేత్రివంటినెర జవ్వనిజూచియెఱుంగఁదీని నే । పరిణయమైనగాక
సుము బాణునిబారికోర్వశ్యమే ॥ గీ ॥ శైవలాంకజనిదుమకంబిగిరి
త । రంగకుండలివ్రులినశూర్యకచలోచ । నాధరిగళ స్తనవళిరోమాళిజ

ఘన । చరణయ్యాయితినాందర్యజలధిగాదె ॥ సీ । యువిజలమిన్న
 భూ యుగ్మంబుగానడా పొడియగుచెరుకువి ల్బాసనేల । పక్షతుక నరి
 వేణి పరికింపడావిడి పోవుతుమ్మెదనారిఁ బూసనేల । నెలనాగవాలూ
 పు లెఱుగడాధరగూలు పుష్పబాణంబులు బూసనేల । కలకంఠిజంఘల
 దెలియఁదాయడుగంటి నానునక్రాంకంబు బూసనేల । తలపనఖలజగద్వ
 స్తుతారతమ్య । వేదియగుమాధవునకుద్భవించియెంత । తప్పపనియెన
 రించెకందర్పుడిట్టి । బేలగాకున్న శివునిచేనేలమడియు । సీ । కనకాం
 గినరివేణిఁ గనుగొన్నయంతనే విరివైనవాలజ్జ విరియజ్జొచ్చె । ఏద్రు
 మాధరిమోము వీక్షించునంతనే తలపనాధైర్యంబు దరుగజొచ్చె ।
 కామినినేత్రముల్ గాంచినయంతనే యెంచనామదిచంచ లించజొచ్చె ।
 సుందరిజఘనంబుఁ జూచినయంతనే యొప్పెనన బుద్ధి యురులజొచ్చె ।
 నీవిచిత్రాంగములపాటిననయవచ్చి । పోలబాలనివామికనీలమేఘ ।
 శర్యరీనాధచంచలా సైకతముల । సరణి నేనిక నేజాడసై చువాడ ॥ గీ ।
 వీకసన్నిభ ఫాలద్విపేంద్రయాన । త్రివళిచతురాస్యపంచమశ్రీనివాద ।
 మట్టుదాలకయగుదీనిస వ్రపదము । లేనుద్రొక్కింపఁగలుగుటయెన్నజొ
 క్కొ ॥ సీ । శరదిందుముఖయాన గరిమమత్తేభంబు పీనపయోధరవి
 ట్టాదుప్పధ్వి । రంభోరువీక్షణ రాజయుత్పలమాల శాతోదరీనాస చం
 పకంబు । శక్కుళికాందిత శ్రవణమేనుసుగంధి తరుణిపాదయుగంబు
 సరసిజంబు । రమణిమాధుర్యస్వ రముమత్తకోకిల కార్ముకభ్రువునీల
 కచముకంద । మబుకాంతివిద్యున్మాలయజ్జనదృశ । కంఠిరోమూర్తివర
 భుజంగప్రయాత । మారయ్యాంఘ్రిశుభలక్షణాంగియాట । నిఖిలప
 త్కవివరవణా నీయగాదె ॥ చ । అనిమదిలోనఁదన్నఁగొని యాడుడుఁ
 లోవకనిల్చుభూపతిం । గనియిదియే మొకోయనుచుఁ గన్నియతి త్తర
 మందిలోనికిం । జనధరణీశ్వరుండవల సాగిచనన్యతెనన్నయిచ్చలే । క
 నిజగృహంబుఁ జేరియెడ గానియకేబిలిపించిమంత్రులక । చ ॥ తనతె
 టఁగెల్లఁజెప్పివని తామఁగినాకొనగూడనట్లత । జ్ఞనకునిమందలించియ
 టఁ జాగొనరింపకరండుపొడనం । బలివినివారలాతనికి పాధిపునాంధ
 నెఱుంగదల్పిన । స్వినిమదిలోగలంగిగృహ నేతయనూత్ములతోడనిట్ల

నున్ || గీ || అంతభూభరణ జామాతయగుటకంటె | మాకువేటా కసం
 తోపమరయగలదే | యైననాదొకవిన్నపంబవధరింపు | డట్టులన
 మాటమించినదేమిసేతు || గీ || ఎన్నదగువీరసంగయ్యకీలతాంగి | ని
 త్తుమనిమున్నె విబుధులయెదుటనిశ్చ | యించినారమువలువది కేమిపలు
 క | ననినఁజనివారున్నపునితోనట్లఁదెలుప || చ || కువలయభరణవారి
 పలు కుల్ విదనంత నెకిన్క నెమ్మదిం | దవిలిననాఁగియాప్తవిలు ధవ్రజ
 ముందను జేరఁచిల్చియా | ప్రవిమలగాత్రితండ్రుమెడ బాటానరించిమదీ
 యభావసం | భవపరితాపవేదనలు బాపుచుపొండనినారయంబునన్ ||
 ఉ || వారరుదెంచితచ్చరిణ వల్లభుఁగన్దెనియోమహాత్మనీ | సారవివే
 కదానగుణ సాహసకీర్తికళాప్రపూణతల్ | వారిధిమేఖిలావలయ
 వాసజనప్రచయంబునందున్ | వ్యారికిలేవునీమహిమ వణిగననేయఁ
 గమాకుశికృమే || మ || అనికొనియాడిరాజహృదయ స్పృహమున్
 సచివాననంబులన్ | వివిపరదేశ వాసివలెవేటాక భంగిగనాడవచ్చునే |
 జనపతిపేదమానవులసాటిగ నెంచకులత్కృపారసం | బెనసినమేరువౌ
 త్పణమహీన బలుండతఁడెన్ని భంగులన్ || ఉ || ఆడినమాటఁదప్పనను
 నాగ్రహముంచకుకన్నె యున్నచో | జూడరెవేడరేయెవరు శోభనవేళ
 లతెగ్గుమొగ్గుగా | జూడలెఱుంగఁగావలదె సారసనేత్రమణిమయంబులన్ |
 మేడలసంచరించుటకు మీమదికిఁ బ్రియమానదయ్యెనే || క || కావున
 మామాటలునీ | భావంబునఁబాదుకొల్పిపాధిభావనకుసా | భావహ
 ముగనీకన్నియ | నీవలయునటన్న నాతఁడిట్లనవలికెన్ || ఉ || పావను
 లారమీరనెడు పల్కులెసత్యముగానియింకనా | భావమువేతయొక్క
 లఘుపద్ధతికింజారదట్టులౌటధా | త్రివరుతోడనేపగిది దెల్పఁగవచ్చు
 ను తెల్పిలెన్ననో | వ్యావృతవాంఛబుచ్చిశమి తాగ్రహణజేయుడువే
 యునేటికిన్ || క || తొల్లిహరిశ్చంద్రమహీ | వల్లభతల్లజుడుసత్య
 వాక్యముధరపై | జెల్లింపఁజెడినభాషలు | తెల్లదిగావినమెప్పుడుధీ
 యుతెల్లాగా || క || అటులగుటచీనగుఫల | మెట్లులెననులెస్సమీ
 రలెఱుంగనివదమే | నిమిగ్న దెల్పఁగలనే | ఘటనాఘటనాధ్యులా
 ర్యగణనుతపరతుల || చ || అనపినివారలందఱుండ దానతిగకొనిస

త్యనిష్ఠయా । యనువుననుండఁగావలదె యంచమహాచ్ఛతమందిక్ర
 మ్మృతం । జనితగునేళభౌస్కర రసాతలనాథునిగాంచితాముము । ప్పి
 నినినివారితోననిన పల్కులుసర్వముదెల్పుకమ్మట ॥ ౬ ॥ రాజకు
 లావతంసరిపు రాజవితానతప స్రహాసమీ । యోజనకాతఁడాత్మము
 ద మొందుచుమున్నగమాటమించుట ॥ భాజనమయ్యెచింతలకు
 ప్రాజ్ఞులపద్ధతులిట్టివేకదా । యాజగమందెమీరలగ్ర హింసనిధర్మము
 లెందుగల్గెడి ॥ ౭ ॥ మీరేతెనురాజ్యంబున । నారమిణిసత్సనిష్ఠస
 లుపుచునుండే । వారలుగలుగుటమీకే । తోరపుసత్కీర్తిగాదెదుప్ట
 విదూరా ॥ ౮ ॥ కావలెనన్ననీవెలది కంటెమనోజ్ఞ విలాసరూపరే ।
 ఖావిమలాంగులైతెనరు కన్నియలెందఱులేరునిమిత । త్పావనశీలుమా
 టయెఱు వంబుగఁజేయననుగ్రహింపువృ । ధీవరనేకుమామనవి
 ద్రిప్పకనన్నదరిస్మితాన్యుడై ॥ ౯ ॥ మంచిదిపొండనివారల । బంచిధ
 రావరుఁడుపంచబాణవశుండై । యించుకనిలువఁగఁజాలక । పంచాన
 నమధ్యయున్న భవనంబునకు ॥ ౧౦ ॥ ఏకాంతతరానాతని । రాకనుత
 లిదండ్రులరిసిస్రచలితతనులై । వ్యాకులమునొందఁగనుగొని । యాక
 నియధైర్యమూదియపుశీట్లనియె ॥ ౧౧ ॥ ఏమిటికింతభీతిధర ణీశ్వ
 రుచేనగునట్టిదేమియా । స్వామియనుగ్రహంబునవె సంజనివానికి గోకు
 వీకమ । ధీమహితోక్తులన్ననసు ద్రిప్పిలిర లనసాగఁబంపిమీ । కోమ
 లపాదపద్మములకు బ్రణమిల్లఁగ నేగుదెంచెదన్ ॥ ౧౨ ॥ అనియిటులూర
 డంబలికే యప్పుగుచంద్రిణిజేవిభూపతి ॥ గనుగొనిచ్చెల్లెంగనెను
 కాంక్ష మెయ్యెజనుదెంచివారొర । మృనిమణిపీఠమిచ్చినని జాస్యమున
 స్కళదప్పనాతఁడొ । య్యనవసియించియున్నకమ లాయితలోచనబ
 లైకమ్మర ॥ ౧౩ ॥ అన్ననాపైచెహచేనరుగుదెంచి । నారొమేల
 య్యెమీయతప సతొడ । బుట్టులాటమదీయమా పుణ్యమహిమ ।
 గాదెయేభాగ్యమునకై నకడమగలదె ॥ ౧౪ ॥ అనవినియాతడిట్లనియె సం
 బురుహాయత శ్రేణియి ॥ ఘనతరవాంఛనేనిపుడు గన్గొనవచ్చినని
 ట్టలాడఁగా । జనునెకరోర వాక్యములు సర్వముమున్నె యెఱింగినన్ను
 పం । చననొనరింపజూచుటకు చాలఁగనదృఢమయ్యె నెమ్మది ॥ ౧౫ ॥

వనధరవేణీనాదయిన వైభవరూపవీలానవైభవంబులు । ల్గతముదారెవారి
 గుహ గంధులుకొందఱునన్వరించిరా । యనువునఁగాదుచేనెభవ దా
 కృతికిఁ బ్రముఁజెందివేడ్కఁగ । మైసనరుజేరనామనసు మెవ్వఁగనాడఁగనీ
 కున్యాయమే ॥ చ ॥ అలయిక లేకనెంతపని యైవతలంచినమాత్రఁగూ
 ర్పుకో । గలుగుబలంబునాడెడలఁ గల్గియునీమదిమెచ్చునంచుని । ట్టు
 లనుకరుండవచ్చితిక డుంబ్రయమందఁగ గారించినా । పలుకుగ్రహిం
 చినన్నుమగు బారినిద్రోయక నేలుకోమనీ ॥ చ ॥ నిరుపమభోగభాగ్య
 ములు నీవశమకానటుసేయువాడనా । తిరుణులసీవుఁబంచునటు తప్పకజే
 యనొనర్చువాడభా । సురతరతావకీనకృపఁ జొప్పడురీతిమెలంగువాడ
 న । స్పర్ధియమైసుఖంపుమని సంజలజాననవానికిట్లును ॥ క ॥ పరిణ
 యమొందినసతులం । గరిమంబెండ్లాడువారుగలలేధరమ । ధ్గురులు
 ననుమున్నెయొసఁగిరి । సరసాగ్రశియైవవీరిసంగయకలమి ॥ ఉ ॥
 రాజపుస్తకధర్మపరి రక్షణదక్షుండనిట్లులన్వనీ । రేజదళేక్షణాతతివ
 రింపగ నెమ్మది నాంఛజేయుట । యోజనశాస్త్రకీచకమ హేమాగ్రబలా
 ధికుల్లిట్టికోరిక । నైజముగ్రంథికిఁజెడి నీతియిపోవుటనీవెటుంగవే ॥
 గీ । పరిసత్సంగమగునునబరిధవిల్లు । సౌఖ్యమిలనఱుమాత్రమైజరుగు
 దాన । మెదవుపాపంబుభూమిధరోపమాన । మైనిలచు నేటికిట్టితుచ్చాను
 భవము ॥ క ॥ సరసాన్న పానములుమం । దిరమునగలిగియునుతిరియది
 విరెడుగతిభా । సురతుల కామనులుండగ । ధరణీశ్వరయన్యవాంఛదవు
 లంజనునే ॥ చ ॥ అనిన నశగడబొప్పీటి మాటలు గీటునం బుచ్చుచుఁ గ్ర
 మ్మొర నిట్లనియె ! నీ । బాలసీమిణ బాణముల నామోగ గ్రాలిదే
 హంబుదూరకయమున్న । తఱుగినియ్యకే పరివామకోగహ నెనసి
 ప్రాణంబులు గొనకమున్న । తరణినియూన దంఢిత మ్రోలమ
 ట్టాడిదాకాలరా యకయమున్న । పడతినినూగారు పామునాయెదుట
 గ న్పట్టిప్రాణముగ్రసిన పకయమున్న । ధరణహింసకుష్మిక్తి లిధర్మపథ
 ము । లేదనెమూటనీమదిబాదుకొల్పి । ప్రేమదోలుకాడస్థుం తాపపీడవీ
 డ । నన్నుదయనేలుకోగదేసన్నుతంగి ॥ చ ॥ అనిన తద్వధూవతింసం
 బిట్లనియె ॥ ఉ ॥ నాకవంఠి కైమొనంబుగచెడకువే మిమోదరొ ।

గాలినడందిదేహము న కంచితసౌఖ్యమొసంగుమెక్కుచో | మేలగుమా
 ధురింబరగు మీఁదటప్రాణమెడల్పునాభియా | పోలికతెల్లమాడ్కిదప
 పుణ్యముపాపముసేయువారికిఁ | ప || కావున బ్రస్తుత సుఖంబు నభి
 లషించి ఘోరదుఃఖంబు నెందకుమనిన తద్ధారుణిపల్లభుండ్లిట్లనియె ||
 సీ || నుదతీసిజంకెన చూపునబెదరించు సతిగందపొడిబూది జల్లుమేన |
 తెరవనీకొనగోళ్ల చురుకులంటగజేయు తరళాక్షి నెరివేణి త్రాటమోదు |
 చతురాస్యనీబాహు లతికలబంధించు సకిశరివమంత్ర సరణినెరపు |
 శోమలివరకుచ కంభముల్లాన్పించు చెలియధరామృత సిద్ధిమొసగు |
 నాతినీదేహవిద్యుతిజ్యోతినిలుపు | పడతివీవెనగాలిచే బారజమ్ము | పంక
 బాననననుబట్టిబాధఁబెట్టు | గడుసువలరాచభూతంబువిడుచుగాని || క ||
 వేత్రయొక సరణిన మది | మీటికళాపంబుచెడదుమీ నేక్షణం | దేతి
 కృపంగనుగొనుమిక | మాత్రాడకుమనినకుపితమానసయగుచు || క ||
 నోటికివచ్చినగతియిటు | మాటికిదుర్భాషలాడమనుశక్త్యరినీ | కేటికిధ
 ర్మముచెడిమము | బోటులకాసింపనీదుఁబోడిమిచెడదే || చ || అనపు
 డుతోకద్రొక్కినమ హాహివిధంబునకోలఁబెట్టుచా | కెనపులిరీతిబిట్టదరి
 క్కినుమనంబుననుప్పత్తిల్లలో | చనముల నెట్టుదోపపెలు చందసుగన్గొను
 రాజగాంచిబ | ల్లినితనుబట్టునోయనుచు మీనవిలోచనజాకెనమ్మ
 డి || క || దుర్మాగుఁడుకామాంధుఁడు | ధర్మవిహీనుండువీడుతలఁ
 చినతలఁపులో | నిర్మాణము చేసికృప | ధర్మాచలధన్వినన్న బాలిం
 పటాకో || క || పులిబారిఁజెక్కిధేనువు | మెలగంగాలేనికరణిమీఁదె
 టుంగనియా | పలుగాకిబారిఁజెక్కితి | తొలగిచనంజాలనింకత్రోవె
 య్యదియో | సీ || వీనినోటలయిన విడజమ్మిపోయెద నంటినాయబల
 ను న్యాయసహిత | ధర్మమాగఁమలఁబో ధయొనర్చితొలఁగెద నంటి
 నామున్ను నే నాడినట్టి | పలుకులన్నియునుని ప్పలములైచనెరద్దిఁ జే
 సియెవ్వరికైనఁ జెప్పి కొందు | నంటినామతివీని కంటునిక్కడ నెక్కుఁ డ
 గువాఁడులేడుకో పాగ్నిశిఖల | మడియఁజేయుదునంటినాపుడమిదేని |
 గూల్చుటమహీశుషయ్యనిగూల్చుకంటె | నెక్కుడగుపాపమనియందురె
 ల్లబుధులు | గానయెద్దియు పాయంబుగానబడదు || క || అనిదింతమొ

దుసమముం । బుననొక్కయుపాయమిదిగభూషణకృపదోఁ । చినన
 బ్బాలారత్నము । జనపతికనుకూలయైనచందముదోఁపక ॥ గీ ॥ కాల
 యొనంబుగావించిభూపతి । సానంత్రండ్రిసంధప్స । నీకనిలుపుదా
 ననేనంచుమదినిశ్చ । యించియతఁజొసఁపబలనియె । ఉ । ఎన్నివి
 ధంబులఁ వలవ లేకుటికేతనుకంబున్ననా । విన్నపమొక్కటైననప్స
 వీనులఁజొన్నపునకుఁజ్జే । నన్నుర్చిసొంచెడిను నంబునుసీకడబా
 పువారలీ । యున్నదనబులోఁగలరె యుక్తవాయుక్తముకెన్ననేటికి ॥
 మ ॥ నను సంతోషమునొందఁజే । బయ్యె న్నాయంచునూహించితే ।
 నిన రాధీశ్వరయేడునాఁడులడ మీయంగావలెనేటికి ॥ జనగాభూ
 ధరజాతపూజసంపా న్నాయంబుమావంగిడం । బుననేవట్లయొనర్పగా
 వలయుము పూటల్ వివాహార్థమై ॥ ఉ । నావుకుసమ్మతించిజన నా
 యకుఁడింటికిఁబోయెఁబోవత । త్పావనశీలయంతతలి దండ్రులకాగతిఁ
 దెల్పెనారుధా । శ్రీవరుకుండగంబునుద శీమణిపూనికనంత్రవాసిస ।
 ద్భావుఁడువీరసంగయకుఁ బంపినగాంచియతండునెమ్మది ॥ చ ॥ హర
 హరయెంతపాపమున కాన్పదవృత్తివహించెనేడుభా । స్కరధరణీతలే
 శ్వరుఁడు చంద్రిణీశక్రియవాంఛవీరే । పరిణయమాదునాకుటిల భావు
 నిశక్రియకెప్పరింతునే । సరణిఘటించునోశరభ సాభువమూర్తియ
 టంచునత్తరి ॥ వ ॥ చింతాక్రాంతండ్రి యున్నతరి తజ్జనకాదు ల
 తనియొద్ది కరుదెంచి తన్ముఖంబున నావృత్తాంతంబు విని బలవద్విరోధం
 బు జెంగుట భావ్యంబుగాదు కళ్యాణోత్సవంబు సమకూడదు రహ
 స్యంబుగాఁజని వివాహం బొనర్చుకొని వచ్చుటమేలని నిశ్చయించి
 యాస్థితి సంగయ్యతోఁ దెలిపి యతనినుడంబుబది పెండ్లికొడుకుం గా
 వించి యొక్కయుత్త మాశ్వంబుపై నెక్కంబనిచి యుచితపరి వారంబు
 తోనేగి ॥ గీ ॥ తారువేకుకఁవెడలియొంకారపురముఁ । జేరఁబోవుచుఁ
 దమవార్తఁవారికెఱుక । పలుపడగువారిముందటఁబంపితోన । నాటి
 రాత్రియెయేగిరన్నగరమునకు ॥ చ ॥ సిరిదళుకొత్తనిప్పుడి జేరినిగూ
 ఢతఁవియ్యపిల్లుస । త్వరిమునఁజొచ్చియల్పడె వివాహమొనర్పగఁజే
 సిలేదృధా । వరులహయంబుపైనునిది బంధులుతోనరుదేరనవ్వరం ।

బురువడినిర్లమించిమహా త్సుకతంవిభవంబుమీఱగన్ । ఉ । భూ
రిగుణాఘృలిష్కగిది ఖోపుచునుండగనంతలోపలన్ । చాచుఁడొకండువ
చ్చిధరఁ జాగిల్ మొక్కిమహాశనిమదిన్ । గోరినచంద్రిణీమణిని గొంక
కనుక్కుడుబెండ్లియాడిపెం । పొంహినేగెదాననర సాధిపర్వముద
గ్రణోపుఁడై । మ । అపురాయెంతకువచ్చెనానుదతి యార్యస్థైర్చినిగ్ధాంతు
నే । డవనాడంచొకసూయబన్నినను ఏకం జేసిలోలోపలన్ । ధవునిం
బిల్వగబుచితోనఁ జనియెనమ్మంగరాదెయ్యెనం । జపురుజోడులఁ
బేలనై విడిచితిన్ జేజ్జక్కాంతామణిన్ । మ । భువిపులిసోటికండ
గొను పోలికవేడుకఁజేవరింపఁగో । రువనజనేశ్రీనిశి సురుల్ గనకుం
డవివాహమైనబాం । ధవుడయియేగెనానిపటుదర్పమఁ గీలఁగించియి
ప్పుడా । యువిదమరల్చి తెత్తుననియుగ్రిద వానలరీతిమండుచున్ । శా ।
సేనానాథులఁబిల్వఁగాఁబనిచి యక్షీణోద్ధతిస్థిరిలా । హీర త్సుగ్గుడి
యించిదత్తుదతిఁ దెండ్రుండుమీవెంటనే । నేనుశ్చచ్చదనఁచుఁబంపఁ
భటదంతిస్యందనాశ్వాదిసే । నానికాభియుతంబుగా కదిలిరుద్యద్భాస
దర్పంబులన్ ॥ శా । ఆరీతిజనివారిలండలు వివాహాయాతమర్త్యావ
ళిం । దూరంబేగఁసకఁజుట్టుకొన నివోమాత్ముడొవిరస । గారా
ధ్యుండు హయంబునిల్చి రిపుసేనానిల్విలోకించుచుం । కేరీతిజనవ
చ్చుశత్రువులసే నెబ్బంగినిజింఁచెదన్ ॥ చ । పటుతేదిర్ప మొప్పబరి
పంథులఁగూల్పగఁశక్తిచాలదే । గటయిటతప్పరించివన నాయితుగాదు
లతాంగి జేగొనం । గుటిలమహీధవుండిటుల గొంకకనాపయిదాడివెట్టె
హా । కటకటకాంతనిచ్చిచను కంఠేశరీరమువీడఁమేలగున్ । ఉ । కాం
తనపంబువెట్టినను కత్తులపాలుగఁజేయఁబూనినే । డిలకుదెచ్చినాడు
హృద యేశ్వరుడొకరభావతారుడా । వంతయు నైనప్రాణమున కా
సయొనర్పఁసతీలలామకై । చింతయొనర్తుసేనగవిసెన్ వెరవెద్దియొగో
తలంపఁగన్ । వ । అని యొక్కింతసేపు విచారించి యంతలోననే తె
లివొంది యారా పాంచభౌతిక వికారంబున కంతతలంపుబుట్టె సకల
జగత్సంహారకారిణుడైన త్రిపురారింగొలుచువారల కసాధ్యంబులుం
గలవే యని నిశ్చలచిత్తంబున నిమిలితనేత్రుండై యాశ్వరపద ధ్యా

నంబునేయు నంతలోన ॥ శా ॥ శాశీదుర్గలుపక్షముల్ రవిశిఖ గ్లానేత్ర
ముల్ తీవ్రదం । భోళిప్రాయనఖంబులవై చరణంబుల్ వ్యాధిమ్మత్యూరు
లు । త్రులజ్యోతిశిరోద్వయంబులటి దుద్బజ్జివ్వారోహస్వల । జ్వాలా
భైరవకుటీపక్షములు దీప్యద్యౌహుసాహస్రమి ॥ చ । తనరంగగా
నుపించిమది తల్లడమందకువత్సరభం । బసదగుమూర్తి నేనిబద
యామతిచాపకవాంఛదీర్చగా । ఒనిగొనివచ్చినాఁడనవ పద్మదళా
యతనేత్రనేకశే । కొనిపరిపంధిసంతతులఁ గూర్చుగజాబుదువంచుబ
ల్కుచు ॥ గీ ॥ పావకాస్త్రస్వరూపమై రంగుమండి । లాగ్రమొకటి
చ్చియీయ జ్వలాయుధంబు । శత్రువులమీదఁజళిపిపఁజ్వలనశిఖలు ।
దీనఁజని ముంచితచ్చమాహానిశేయు ॥ చ ॥ అనుచుఁదిరోహితుండయి
న యంతటఁ దెప్పియిద్దుతంబుగా । తనకరచుంచువాడియడి దంబుగ
నుంగొనిమోదమందిసం । గనతనతల్లితండ్రిలకు ఖడ్గముఁజూపిప్రస
న్నుఁడైవచిం । చినశరభేశ భాషితవి శేషముసర్వముఁదెల్పియంతట ॥
గీ ॥ సంతసంబెసంగసకలబంధువులకు । జనుపువాషియపుడుపుడమివ
డకఁ । గడలు వేలవిలయగజోపమాగమా । సింహనాదమెలమిఁజే
యుటయును ॥ చ ॥ అమ్మహాధ్వని వినునంతనే పరిపంధివహాధి నీస
ముచ్చయంబెల్ల జెదరు గదురడిల్లపడి చూచుచున్న సమయంబున వా
రిపిటుందనరుగుడెంచు మానవపతిచానును భయకఁపితి తనుండై డా
యనోడి తత్ప్రాంతోన్నతలై లారోహణం బొనరించి కనుంగొనుచుండె
సంతనబ్బలంబులు నిజసేనానాయక ప్రేరింబులై ధైర్యంబు నవలం
బించి యసిముసలమిద్దర ప్రాసాది సాధనంబులతో సమరాభిముఖులై
యొక్కపెట్టుగవిసిన నవ్వీరసంగమేశ్వరుం డత్యంతభక్తి తాత్పర్యంబు
న శరభసాళువ మూర్తిఁడలంచి పావకాస్త్రస్వరూపంబైన నిస్త్రిం
శంబొకవేటికి ప్రావృట్కాల చంచలోప మానంబుగా జలిసించిన తత్
క్షంబువలన సంతత సమయ తాండవధురీణ శ్రీపురహార ఫాలాంబుకో
ద్భూతతేజోమాలికాభీలంబై యొక్కయనలం బావిర్భవించి తద్వైరు
లంజుట్టుముట్టిదసించి పంచత్వంబునొందించిన నందొక్క శరణపుగవు
ప్రాణంబులు బ్రహ్మరంగ్రహుచునచ్చుకొని తేజోహంబునదిశంబున

శ్రీగుణవసరంబున తత్కళేబరంబామోధన బహిఃప్రదేశంబున బడిన
 వీరసంగయ గనుం గొని । ఉ ॥ అక్కటమోసమయ్యేశర జాగ్రణిజీవ
 ముగొంటినికనా । కెక్కడిమోక్షమేడయశ మేడిదిభక్తిమద్విప్రమూర్తి
 నే । డిక్కడభక్తహింసఘటి యింపనొసంగగఁబోలుఖడ్గమే । నెక్క
 రణిఁగొనహింతాతన కీవగయెన్నటనుండియుండెనో ॥ చ ॥ అనుచువిహ
 దమగ్నహృదయాంబుజఁడైగణపర్యతోడఁదా । నునుమృతిజెందఁగా
 దలఁచి నూల్కొన్న ధైర్యమున గటారిచే । గొనియెననూననంతటనొ
 కోయనితచ్చరణుండులేచియో । యనఘయిటలచేసెదని హస్తమఁబట్టి
 మరల్చెనంతట ॥ శా ॥ శైలాగ్రంబుననున్న రాజవరుఁ డాచందంబు
 న్నీక్షించిన । చ్ఛీలుండకపశుర్యభక్తితతి వంచింపండునేగిప్పుడా । లీలం
 బోయిమదీయ పద్మినత్తుడై లేవగఁబోవంతటో । గూలంజేయుదుమ
 త్రప్రహరమున సంగోచింపఁకాసంగయ ॥ వ ॥ అ
 నితలంచి ॥ చ ॥ గళహృదయానశిషా తలకాయములకళశహర
 నాయకో । జ్వలహఃశాటకానాట చండినపర్వతశల్పిగొప్పతై । వె
 లయుశివాక్షములోగిరిక పేటక కావిపటంబుటకజటా । వలిభసితంబు
 బాల్చిగణ వగ్గునిచ దమాదోషనర్తక ॥ క ॥ చరదెంచియెదుటని
 ల్చినజననాయకుఁగాంచివీరసంగయ్యముదంబున కేవలశరణాగ్రణి । య
 నియెదురుగ నేగిమొక్కునంతటనొ ॥ క ॥ టేనొన్నట్టిశితకర ।
 వాలంబుననలినిశిరమువైవగనదిపూ । మాలికయైకగరంబున । ప్రేలఁద
 రావల్లభుండుప్రీడింజొడె ॥ క ॥ అక్షణమునగిరిశేష్యు । దుక్షేంద్ర
 మునెక్కిని జఁరోత్కరయుత్తుడై । సాక్షాత్కరింపసంగయ । యక్షీ
 గముదంబుతోడనతని కింతొడై । మాలిని । శమనమదవిభంగా చం
 ద్రఖండోత్తమాంగా । కమలనిధినిషంగా కాళికాత్మాబ్జభృంగా ।
 యమృతనిధినిజంగా హస్తరంగత్కురంగా । దమసుతగుణసంగాడై
 వవేశ్యాభుజంగా । గీ ॥ అనుచువినుతించునాతని గనిగివుండు । వాం
 చితంజెద్దివేడుమోవత్సయనిన । పెండ్లివారికిమాకునీపృథివిపతికి । తా
 వకీసపదంబిమ్ముధర్మనాహ । వ ॥ అనిన శర్వుండ్లినియె । క ॥ శ్రీ
 వీరసంగసంతత । కోవిదనుతనుగుణసంగకువలయఁజెడు । రావునువీ

నిశిమోక్షం । బేవిధినివ్వంగ వచ్చు నెఱుంగ వెయినన్ ॥ శా ॥ స్వామీ
యిట్టలనానతీయదగదీ సర్వంసహభతాచే । నేమిహదముఁజూడగం
టిగడు వణింపంగనీచిహ్నుముల్ । దామైదాలిచిమిమ్ముగన్గొనియె
సితంఁడెన్ని చందంబులన్ । సాహస్యంఁడనియెంచబోక దయఁమోక్షం
బిచ్చిరక్షింపవే ॥ చ ॥ అనినదరస్థితాచితము ఖాంబుజఁడైపరమేశ్వ
రుండుత । జ్ఞనవరుఁబెండ్లివారలను సంగయనాతనియంగనామణి । గొ
నిచనెకాప్యతైలమున కుఁసురలచ్చెరువందనట్లుగా । పునశరణప్రభా
వముల పూర్వములాత్మగణింపఁభూవరా ॥ వ ॥ అనినబసవేశ్వరునితో

—(*) బెట్టిదదేవరసుకథ (*)—

బిజ్జలుం డిట్లనియె ॥ ఉ ॥ తోల్లిటిపట్టిముచ్చటలు దొడ్డుగఁజెప్పిన నెట్లు
నమ్ముదున్ । కల్లయొనిక్కమోయిపుడు గన్గెనునారలలోననేరికిం ।
జెల్లవ్రతప్రభావములు జెప్పినయట్టులనీగణాలిలో । జెల్లముఁ జేయుమా
యొకని దివ్యమహత్వముఁజూడనిత్తరిన్ ॥ క ॥ అనఁబసవేశ్వరుఁడిట్ల
ను । జనన యకయెవ్వరైనశరణావళిచే । కొనవ్రేలిగోరుబోలరు ।
మునుపేమిపుడేమితధ్యముగఁగనుమనుచున్ ॥ క ॥ కట్టెదుటఁనిల్వఁబడు
నీ । బెట్టిదదేవరసుగారిప్పగువిక్రమమా । పట్టణభరితాకుఁజూపఁగ ।
దొట్టినసంతోషమాత్మదొలుకఁగఁబలికెన్ ॥ క ॥ నృపుఁడన్నమాట
వింటివె । యపరిమితమహాప్రభావయనంతనెతా । కుపితాంతరంగు
డైకా । శ్వవిగగనంబంటఁబెరిగెసభతల్లడిలన్ ॥ వ ॥ ఇట్లు పెరిగి బస
వేశ్వరు నుద్దేశించి । నీ ॥ సరసిజాప్రాజ్ఞన త్కత్రగ్రహంబులు బారనూ
దుడునప్ర పన్నపోష । నలజాదిసురలబా మృలరీతికరములఁ బట్టియా
డింతునో భానుతేజ । యేడుసముద్రంబులి లవసంతంబుగా చల్లనాడు
దునోప్ర సన్నహృదయ । యురీధరంబులొం డొంటితోదాకించి ను
రుముసేతు నెనుమ నోవతంస యేమియానతియనిబస వేశ్వరాక్షి । సంజ్ఞ
నొకగట్టుఁబెకలించిశయకనిష్ఠి । కా గుఱిపునర్భవంబుచేనాకసమున ।
తగరజ్జిమ్మిననదిబంతిపగిది నెగ్గెన్ ॥ క ॥ అనినదియుగిరిగని । యేరి
పయింబడునోయనుచునెంతయును । బెట్టిదదేవరసుగారిని ॥ భో
రుననదిపుకమిదొరికిపొడిపొడియయ్యెన్ ॥ ఉ ॥ అత్తరిలేదిబిజ్జలధరా

ధిపుఁ డంగముకంపమొదన । శ్శుత్రముఁడైనదెవరి ॥ నొయ్యనఁజే
రివసుస్కరింపుచు । న్నత్తుఁడక్రొధచిత్తుఁడను మాగుణహీనుఁడైన
నాకునీ । విత్తరికూర్చివేసెభయ మీయఁగ దేశరణాకావనా ॥ నీ । భీ
రహితపురామ రారివిరానీక మారకుండుగునాగ హరురూపు । ఘో
రపరాక్రమ తారక దైత్యసం హరుఁడైనట్టికు మారురూపు । పార
మేశ్వరభక్తి దూరిదితువీరాశి కారుఁడౌవరావ తారురూపు । నీరేడభ
వశిరో దారణుండుకాల భైరవమూర్త్యాఖ్య శూరురూపుఁ । బోలునీ
రూపుశమియించిపూర్వసరణి । దనరిజనాచనానందమొనరఁజేయు ।
మనినతించిన నెప్పటితమివైనదాల్చె । బసవముఖభ క్తతిశికి సంకసమెల
ర్ప ॥ క ॥ వరగుఁజు డగుబెట్టినదే । వరుసుచక్రితంబువినినబరియించిన
యా । నరుఁడరితిబారిగొనిను । స్థిరతరశుభసంతతులను జేకొనుధర
ణి ॥ క ॥ కావునమనమీ బెట్టిన । దేవరుసయ్యనుహిమయిట్టితెఱఁగు
మఱియు ॥ భూవిదితంబాకన్త్రము । పావనగుణవీరభద్రపాధికవనిను
మా ॥ క ॥ కలిదుర్గారూపహితుఁడు । సూరిశిష్యంగమపదాంబుజాత
మిళిందుం । డలఘుతరక్తిశిష్యుతుఁడి । గిలకదమారయ్యయితనికృత

—(*) గిలకదమారయ్యకథ (*)—

మెఱిగింతు ॥ నీ ॥ తనువునభిన్నలే పనమొప్పనొరించి గండపెండె
రమొక్క కాలిఁదాల్చి । కరకచల్లాడంబు కాసెతోబిగియించి పటికం
పుపోగులే ర్పడధరించి । గళచునపాలకా యలసంకుసరులేసి ఘనమై
నయోగవే గములుదొడిగి । ఫాలభాగమునందు బ్రాణలింగమునిల్చి
పసిమిమీరెడుశాల్వ పైనఁగప్పి । కన్యెనలకజ్జలముఁదెచ్చికావిబొట్టులప
నమనఁబెట్టినాభితలమునఁఘటాయనిచియొక్కేలఁగిలకయునెక్క కేలఁ
జామ్మయునుబట్టికళ్యాణపురమనందు ॥ ఉ ॥ పంచనమింతలేకగణ వ
ర్యగృహంబులకేగిల్కివా । యిందుచుఁగేలిబొమ్మనటి యింపఁగఁజే
యఁగఁజూచివారుమ । న్నించియొసంగుకాంచన మణిప్రచయంబరవ
స్తుజాలము । ల్లోంచరుడెంచిభక్తవర కోటిసమర్చలొనర్చుచున్నెడ ॥
గీ ॥ ఆవిధముఁజనులంతటనాడుకొనఁగ । వినిగణాచారిసంగయ్యయనె
డుభక్త । పుంగవుఁడత్రుకోవిఘ్నాశితోడఁ । మారురూఘునిబిలి

పిరి మూలిపలికె || ఉ || మాయ బామ్మబట్టిపలు మూరునటింపగఁ
జేసివాననా | దాయముగూర్చి శైవగఁ బండుసగుర్చులొనర్చుకున్నలే |
దాయ నేజేతయొక్కసన యంబుకాయుకి మిక్కిలీతయే | న్యాయము
మాయనూనడగు నాధునిత్యలిఖితక్షోటికి || క || మేదినిశరణులులింగ
వి | నోదంబరియితరమగునీదానుభవం | బేషిక్కున నెనరించిరి |
నీడగుచరితంబు నలంపనింద్యంబయ్యె || గీ || కండుచరపులకుమ్మరగుం
డవిభుడు | చప్పటుం పేసిచెరమచ్చరతి || ప రుచినాడించిరాగతిన
వలంబుద్ది | మాయ చేబట్టి గూడింప న్యాయునుగునే | చ | అనవుడతం
డు మొక్కివిన యంబుననిట్లను సంగమేశరి | యరుమతియెట్లునలలునన
యంబుజరించెడబామ్మనింక జే | కొననవిపత్కి గేహమున కుంజనియె
ప్పేటికితీకాయకం | బునకయియొక్క మేటిగఁ పుంగవునింటికిబోయి
యచ్చట || చ | అలరకరస్థలింగమపు డాత్మకరంబునలివింతగా |
గిలగిలనాగిల్గయొక కేలగదల్పగిహస్తపద్మసం | కలితధవుండుమ
ట్టదము కై వడిగంతులు నేయజూచ్చెవి | గృలవిడిచూచువారుమదిసం
తసమందగనంతలోపల || ఉ || శైవగళోత్తమాంగకర సారసక్ష
ముఖంగదేశయు | క్వావనలింగముల్ ప్రథితి శాంచనవీరయుక్తలింగ
ముల్ | స్థావరలింగముల్ గదలి తాండువమోగతినాడజూచ్చినం | భా
వములందునదృతము బర్వగభక్తవరేణ్యులొండురుల్ || గీ || పేటిక
లలోనవస్త్రంపుమూటలందు | కరతలంబుననున్నలింగములుగంతు |
శేయఁగఁజూచ్చెయిది యేమిమాచయొక్కొ | యనుమనందలుబస
వాలయమునకరిగి || ఉ || ఆతనిగాంచికన్నటన మంతయుఁదెల్పస్వలిం
గమూర్తిము | న్నా తేఱుఁగొటజత్తమున నదృతమందగఁశంకరద్విజ
వ్రాతముపూర్వశైవనిక రంబు స్థావరవీరలింగసం | ఘాతమునాట్య
మట్లనెభ యంబెదనొందగవచ్చిచెప్పిన || మ || పరిశీలింగుమటంచు
నున్న యెడ నొప్పుబట్టగోదంతముల్ | నిరతంబున్వినుపించుచారు. డొ
కడోలిన్వచ్చిసేవించియో | ఎరమంత్రీశ్వరయిప్పురాంతరమున న్నా
క్రవ్యగారానిది | తరసాబాక్కటిగాంచివచ్చితిని తస్యంబెల్లనడచె
లైదక || ప || గిల్గద మారాఘ్యుం డొక్కభక్త సత్తముండు || గీ ||

బొమ్మనాడిందితల్లబ్ధి పూటపూట । నయ్యలనుబూప్సంగయ్యయనెడి
 భక్తు । డీసరణిగూడదనబొమ్మనెడమకేల । లింగమూర్తి నాడించెభ
 క్తాంగణముల ॥ ౧ ॥ మూరఁడెఁతటిభక్తుఁడొక మదనవైరి । తనకుదానాట్య
 మాడెనాతండుజెప్పి । నటులయ్యాచిత్రమెచ్చట నైనఁగంటి । మేయనినఁ
 దండనాథుండుమెచ్చియపును ॥ ౨ ॥ వారందఱితోసంగము । గారిశు
 భాగారమునకుఁగ్రక్కనఁజనిజో । హరులిడలింగనతఁ న । కారణమునఁ
 జోద్యమందుగణపదములకుఁ ॥ ౩ ॥ జోహారునేయనాతం । డాహ
 యిదియేమివితయధికులుమిరి । ట్లాహింతురెయనికమ్మర । నాహ
 రభక్తార్యవితతియడుగులకెరగె ॥ ౪ ॥ తదనంతరంబ ॥ ౫ ॥ బసవ
 డుసంగమేళుఁగని పల్కెనుగిల్కదమారసూరికి । ఎనదృశబోధఁసల్పిమ
 ము నందరినిత్రతిలింగమూర్తిచే । పస చెడిమోడజేసితిని బాపురయో
 తనిచర్యలెన్నఁగా । చిసరుహగర్భశేషగిరి భిద్గురుముఖ్యులకైనశక్యమే॥
 ౬ ॥ మాయనుబొమ్మజేసిగణ మండలియింద్లకుకోత్తికెవఁక । బా
 యకత్తిప్పివారిపద పంకజముల్లోలువంగఁజేసెన । య్యాయితేశౌర్యఁడి
 ట్టిగతి యహాముగాదనిమానవఁజెల్లునే । ధీయుతయింక నైనతోలి తీరు
 నవానిఁజరింపఁజేయవే ॥ ౭ ॥ అనపుడులజ్జనొంది స వాధిపనేరముఁజే
 సినాడనీ । యనుపమమర్మమేనెఱుగ నై తినటంచువచించివేగమా ।
 రనిబిలువంగఁబంచగణ రత్నమతావదీవ్యలింగమూ । తినినటియిం
 పఁజేయకుము జేశికవర్మలయాజ్ఞానీవన ॥ ౮ ॥ ఓగురులారతొంటిగ
 తి యోగ్యముగాదనియంటిరిప్పుడి । లాగునఁగూడదంటిరిక భాధరభూ
 వణభక్తపూజలే । లాగుననింకఁజేయుదుత లంపఁగకాలముమించజొ
 చెప్పనా । కేగతియానతిచ్చెదరో యిండనమారనిగాంచినవృత్తు ॥ ౯ ॥
 సంగయతోబసవసచివ । పుంగవుడననితనికొక్కబుద్ధిదెలుపుఁడీ । జంగ
 మగురులింగార్చన । ఛంగముగాకుండుననిభయకంపితుఁడై ॥ ౧౦ ॥ గి
 లకదమారతొంటిదగుకృత్యముఁ జేకొనిపొమ్మటన్నన । ప్పలుకుతలంధ
 రించియట వారలకుంబ్రణమిల్లియప్పట । ట్లబ్ధిబాహునొందునీ యగడు
 న్మృదమందుచునైజప్తుత్తికి యుఘుఁడనీ పుండ్రవగుధామెన్నదరం
 బెయీతని ॥ ౧౧ ॥ తదనంతరంబ సకల శివలింగంబు లానతఁ నులులు

మానుటయు బసవేశ్వరాద్యుల భక్తపుంగవు లీతని మాహాత్మ్యంబు
గొనియాడుచు నిజనివాసంబుల కరిగి రట్లుగావున || క|| అలఘుతరభక్తి
యుత్పాదగు || గిరికదమారన్నమహిమకీర్తికంచినవి || శృతిమతివినిన

—(*) ఉరులింగ పెద్దయ్య కథ (*)—

స్వామి || దొంగలు సమస్తకృపాయుత్పాదగునరుడిల కొవ || అదియు
నుంగక || ఉ || ఈయురులింగ పెద్దిపథ మేమనిచెప్పగవచ్చుదేశి కేంద్రా
యతసత్కృపాగతశి వాధిపనులకళాంహస్యభో || ధాయుత్పాదాశ్రి
తావనవి ధానవిచక్షుఃడిప్తలింగపూ || జాయనసంప్రవర్తిసుకృతా
త్కుడునూనృతవాక్కుఃడిమ్మహి || ఉ || ఈతెడుమోగులూరజరి
యింపుచుదానుకనాడుపుష్కరో || ద్భూతమరగదపానపట్టు తుండిల
పట్టదమేవకప్రభా || కైతవకందదర్శనవి కస్వరహృచ్చిభాసితీరభూ
జాతకుడుంగమాసరిసి సైకతదేశమునందునుకన్కచోన్ || గీ || కలితపద్మా
సనగ్ధుడైకనులుమూసి || జపమొనర్చిడిజంగమసార్వభౌము || ధీరును
రులింగమనియెడుదివ్యపురుషు || గాంచియల్లతనుండిజాగబడిమొ
క్కి || చ || నిలదినకొంతసేపటికి నీలగళావరమూర్తికైయైనయ || య్య
నఘుఃకుమానవృత్తివిడి యత్సులువిప్పికనంగనంతగో || పలడిరుగంగ
మొక్కివలి వాడమనుష్యుడపెద్దయాభ్యుదయ || ఖలుడనునన్నుశిష్యు
నిగఁ గైకొనివేగఁగృతాధుఁడైయవే || క || జననియుజనకుఁడుదాతయుఁ
ఘనదైవముగఁగుఁడునీవగతియునునీవే || యనినమ్మినిన్నుఁజేరితి || నను
కరుణాదృష్టిగనుమునతజనపాలా || చ || అసపుడతంహొనర్చువిన'యం
బునకంతయుబ్రీతిఁబూనిహీ || నునకెటులియ్యగఁదగును నుప్రభులింగ
మునన్నుగొంకులోఁ || బెఁగొనకొంతసేపతని జేర్కొనకూరకయుండి
వానితో || నినుమునుపెన్నఁడేనెఱుగ నీగుణమెట్టిదోయేడనుందువో ||
చ || అనిన నతండిట్లనియె || క || ఇస్పరినెప్పడునుంగుదు || చెప్పంబని
యేమికరుణఁజేపట్టినమీ || కష్టమిగుణమగువసు || నప్పాయనిజాగి
మొక్కునతండిట్లనియె || క || గురుశ్రుతూపయోవర్పగ || చిరకా
లంబునకుఁగొకఁడేకూ || చ || యుగంఘయనినమితిసే || ర్పటదిన
నపెనేయువాడపావనచరితా || గీ || అనద్వాదశవపకంబులధిక

భక్తిః । భూతిరుగ్రాతృధార్మివైభూతనాథ । భక్తులెక్కురైన మొక్కుచు
 పరిచరింపు । మఃననపుగాకయనిపోయియనుదినంబు ॥ క ॥ ఉరులింగ
 ముభోధించిర । కరణిగ్రమ్మరుమనటకట్టియలకమో . పరుదన
 వారలగేహా । మరణములొబయలనుండివైచుచునుండే ॥ ఉ ॥ ఈతి
 మూడునాలుగుల యేమలబుచ్చిగులండువేడ్కచే । నాగువర్యభ
 వ్యకరు గాగతినేపలిండునంచువే । వేగప్రభాతవేళనిలు వెల్వడినా
 టిదినంబునంగుస । ర్యాగమవేదియోగురుని యంగణమందుచరించు
 చుండగ ॥ ఉ ॥ నిగ్గులతేచియాఘమడు సీలగుంస్కరించువేళ
 నా । పెద్దయసంచరించునకి పీనులసోకిననావుదూడయో । యెద్దయ
 టంచువాళియని యేడ్చెముమ్మగుబ్బాన తడి । ప్రొద్దటికెబైనాకు
 గురు బోధితమంత్రుటంచునాత్మి ॥ గీ ॥ కంటిభాగ్యబుభక్తిని
 గంటికితీ ॥ గంటిపెన్నిధిగంటిమోతుంటింటి కంటిజ్ఞానంబునింక
 నేకజమలేక । నుంటివిత్తపిగురుమహిమవలన । చ ॥ అనియిటులన్న
 తించుసరు యంబునతగుగుడగుదేరనా । తనికతిభక్తిమొక్కియమ్మ
 తప్రదమంత్రహస్యమబ్బెమీ । ఘనస్మృతంచుబల్కినఁమొ గంబున
 నివ్వెటదోచవాళియం । చనిమునుచేపదల్చుచుహి తాతురముల్కనున
 య్యేపిసికి ॥ చ ॥ పలుసురుబల్కమంత్రమయి పాటిలెకారతనితుర
 ద్వయం । బిలనితడన్తుడొకతన సేవ్వదండిగతిసగుటించెనం । చలమి
 న్నపేమఁపెద్దయకృ తార్థుడవైతివిపొమ్మటన్నజా । గిలఁబడిమొక్కి
 యేగెగడు గేరుచుఁబొంగుచుఁగింతులేయుచు ॥ క ॥ ఆకీతనిగిసగ్గు
 రు । భూతికృపన్మంత్రసిద్ధిబొందినవాడై । ధాగు విహానంగెత్తున । ధీ
 రుఁడుపెద్దయ్య మెఱసితిరుగుచునుండే ॥ ఉ ॥ అంతటతత్పుగాధిపతి గూ
 ఱ్లముదంబున నొక్కభావిద్ర । వ్యంతమటంచునుప్పురుల బిల్వగబొచి
 యనుజ్ఞయివ్వవా । రెంతయుద్రవ్వినంజలము లేమియునూరకచట్టువ
 డ్డదా । జంతిలిరాయిదొల్చునున శిల్పికులంనియమింపవారలు ॥ గీ ॥
 చేతనయినంతకాచట్టచెడిచెడి । యిచ్చుకైననుదానిభేదించలేక ।
 విసికిభూపతికాగతివిన్నవింప । మదినివేటొందుదోచకమంత్రజూచి ।
 క । నీకేమిదోచునాశిల । యేకవడిదెగుజలంబులేగదిపూరు ॥ మా

శ్రీమదైశ్వర్యమునది । యాకూపముపనికివచ్చుననువుదేవుడుపుమా ॥ ఉ ॥
 వాపుడతండుమొక్కినర నాయకయొక్కటిదోచెనామదిం । దావకప
 ట్టాంతరము నెన్నసి బుందుమహాజనంబులీ । భావిజనించుచట్టువయి
 పాదములుంచెరుదీదీనిలో । పాపనీరమూరుని భావ్యమయేనయి
 నగుమీనన ॥ ఉ ॥ పెద్దలవారిగొనైవిపు రంబునన రసిసుప్రసీధు
 లా । పెద్దలనెల్లవిన్నటికి బిల్వకుపొంగనవాగ లేగియా । సుద్దియెటుం
 గఁజెప్పెను నోలునుండియెవారువచ్చిన ॥ గద్దిశాశ్వతి మొక్కినర
 నాధుఁకుతద్భధివారియు క్తుడై ॥ ఉ ॥ తవ్వినభావిడగరిలు భ్రమరకం
 బుచకధిఁ మొక్కిమీ । రివ్వరకూపమాన్యదిగి యీశిలయందునపాద
 పాంసువుల । నివ్వటిలంగఁద్రొక్కడవ లీలఁగనీముఁబ్బనన్నవా ।
 రవిధిసల్పినన్నలి మూడుజలూపమరాజులున్డై ॥ క ॥ ఉన్నయొక
 చారుఁదొక్కరు । ఉన్నరపతిగాంచిదేనయత్వజువొకరు । ఉన్నా
 దుదరకునానెను । మిన్ననఁగి బుంచుబకముమెట్టకుభూమి ॥ గీ ॥
 తన్నహత్వమెన్నఁదగము గాచేకి । గానవానిచేనొనెయేమొ । వారి
 దీనిలోననూర జేయఁవన్న । బిలువబాచిన్వపతిపెద్దయూభు ॥ చ ॥
 విలిచినవేగఁవచ్చితన పెంపుగనంబడఁబూమికెత్తుఁగా । విలిచినవానిగాంచి
 ధర జీవతియచ్చతమందివీనిచే । సలిలమూలూరుజట్టుకున సుశయమా
 ముడలంచినూశిలో । పవిత్రవిష్ణు జేసెయి పాయయఁగోనినఁ జేయుమీ
 వన ॥ గీ ॥ ఆత్మజట్టునేతునదియంతపనియని । గురు పదములాత్మ
 గుదురుకొల్పి । వాశియచినపట్టువదలియాచట్టుబి । పైగసిబయలబడి
 యొజగతివఁక । ఉ ॥ వెంటనెతియ్యనీకుబ్రహ్మ విచిఁగఁగొనిభూమి
 భతామి । న్నంటగఁబొంగిసంతసము నద్భుతమ ది మితంపజూడము
 క్కంటియెగాకయన్యడనఁ గాఁజనదిస్వపనాయభిష్టమన్ పంటఫలం
 పఁజేసెనన పాయముగాననియొచ్చివానితో ॥ క ॥ అద్దాదకూకహారు
 న । కుద్దియెనన్వచ్చునిన్న హూరుగుఁగులీ । పెద్దలకుఁబెద్దవై తిని ।
 పెద్దయ్యానీకుసాటిపృథినిగలరె ॥ చ ॥ అని నన్నుతిండు సగుయంటు
 వ ॥ సీ ॥ యదియచ్చగంబని మదిఁగఁగించెనుపాదపాదవిచిఁగిల్ల పో
 వునాడు । నెవ్వరితోఁజెప్ప కిందకేగెవారు నొకరిచాటునెక రుండు

వారు । తలపందియేమియు బలుకకుండెడివారు ముక్కుపైతఱజని
మోపువారు । నమ్మక్కయనికేల రొమ్మచుకొనువారు వెచ్చనినిట్టూ
ర్పులిచ్చువారు । నగుచునందలిపెద్దలువగుచుండు । స్థిరచుయమున
వచ్చియురులింగపద్దురుడు । తనకుమొక్కినశిష్యుని నెసరుదొలుక ।
గృద్ధికాగిటజేరిమిచ్చుదనర । క । శైవాగమోక్తసరిణి । న్నావన
తరలింగమొసగిభక్తవరేణ్య । నీవేనేనేనే । నీవేయిద్దటికిభేదమించు
కగలదే ॥ క । జాతీకుండబిల్లిముచే । ఖ్యాతిగనినపగిదిభక్తగణముల
లాసీ । చేతగడువన్నెకెక్కితి । మూతండ్రినీపుశిష్యమాత్రుండవగుదే
గి । అనఘనీనామపూర్వమైయస్సదీయ । నామధేయంబుగలుగంగనా
కుగోర్క । బెటిగనటుగాననురులింగపెద్దయాభ్యు । దాల్చునునిప
లన్సీతడుదాల్చివెలసె । క ॥ ఉరులింగపెద్దినిర్మల । చరితయుసద్భ
క్తిసభలఁజదివినవినినక । గురుకారుణ్యంబునను । స్థిరవాంఛాఫలసమ్మ

—(*) ఈంద్రఁ మారయ్య కథ. (*)—

ద్ధిజెందునరుడిలక । వ ॥ అదియునుంగాక । క । వేండ్రంపుకినుకనా
రదు । తండ్రీపయింబొడమివానితలయిలగూలం । గండ్రించువేల్పుబగు
తుం । డిండ్రంగమారయ్యయితని నెన్నగఁదరమే । వ । ఇతండుకల్యా
ణపురంబున నుండుచు ననుదినంబును ॥ చ ॥ మొలచుట్టున్వడదోలుదా
న నగుబల్కాపయింగీతక । త్తులుసూరకముసంబువామ భుజమం
దుదానికిర్వంకలక । గలులొట్టొండెడకట్లనిచ్చెన పిరుందంగొమ్ము
కాల్బందముక । తలకోరాముడిగుడ్డయుకదనర ప్రాతఃకాలమందెప్ప
దుక । క । నిజకాయకమున్నకైయం । గజరిపుపూజనము మున్నగావించిమ
నోం । బుజమలరకేగిసురదే । చ్చిజులకదియమ్మధనముఁజేసినియెల
మిక । చ ॥ తనయిలుజేరివాడియడి దంబున నాత్మకరద్వయంబుఖం ।
దనమొనరించిశర్వనిక టంబునమొక్కగతారికాడగిది । బుచిభజించి
వచ్చిమును పంటివిధంబుననంటిసొన్నపా । వనశయవాగిజాతముతఁ భ
వ్యగణార్పణానర్చునిత్యముక । క ॥ ఈశివతముస పును । మా
రయయొకనాడునగరిమాగిలంబునరా ధాగుక నిసభి కేల ము । దా
రినిబసవండుగాంచి దండ మొ ర్వుక ॥ గి ॥ అందును మొ ర్చియమ్మ

హితుఁడేగు | పిదపఁబసవండుసభ కేగి వేగమటలి | తత్త్వసాదేచ్ఛఁమా
 రనిధామమునకు | జనియెఁముదమునఁమూచివజాముతిరిని || క || చని
 యాదంపతులకువం | దనమొనరుపఁనుల్కివారుదండేనునిగ | న్గని
 యట్లుగోళ్లునలుపుచు | వినయంబుననిట్లులనిరివికసితముఖులై || ఉ ||
 పావనమయ్యెఁమోగృహము పాపములెల్లనణంగెపుణ్యముల్ | ప్రోపు
 గఁజేరెనుక్తి నతి బొందుటగూడెఫలిం చెఁగోరికల్ | దేవరవారలిందు
 నరు దేనికఁజాగొనరింపకీశ్వరా | ర్చనవిధిసల్పఁగావలయుఁ జంగమవ
 ర్యులతోడఁమీరనన్ || గీ || అట్లుగాకయనుచునమ్మంత్రిశేఖరుం | డపు
 డెవారలిడినయమృతమయమ | హాప్రసాదత్పప్రదైతదసజ్జచే | నెల
 మినిజగృహమున కేగెనంత || క || కొండెదిమాచయధరణ్ణీ | మండల
 పతిఁజేరియాండ్రమారనియింటం | బండారిగుడిచెనసిబలు | కొండెము
 గాఁడెలుపనతఁడుకోపాద్ధతుడై || క || అప్పుడెఱసనామాత్యుని | ర
 ప్పించివచించెమొగమురాజఁగమీకే | తప్పలులేవనితలఁచితో | చె
 ప్పఁగవినరానిపనులు నేయందగునే || మ || కులశీలంబులనేటఁబుచ్చివి
 బుధోక్తుల్ గాలిఁబోఁజేసిపూ | ర్యులచర్యల్వడనాడిశాస్త్ర నివహం
 బుల్ రోసికల్లమ్మునా | రలయిండ్లన్ భుజించుటె తగవుసర్వజ్ఞుండు
 వాడైనఁదాక్కులమెండెగెడిసివుమిన్నకయె కక్కుతిఁబడంజెల్లునే ||
 ఉ || చేతులుఁగోసియూశ్వరుని చెంతకునిత్యముఁబంచునన్న విఖ్యాతిఁగణిం
 చితే మొయిది గారుడమాటెఱుగంగఁలేకనీ | వాతనిపెంపుమాకుఘన
 మైకనుపట్టదటన్ననవ్వెయో | భూరిలవాధతస్మహిమఁ బొల్లుగనాడుటనీ
 కుబాడియే || క || హానియమమగవిదళనుడు | మారయయనివినుతికెక్క
 మహినెల్లెడనా | మఁచెయరెన్నఁగొనుముమన | మారయఁగాగలమెభూ
 వరాధిపయనినన్ || ఉ || పాత్రల కేమియూశ్వరస మానుఁడువాడను
 నంతనమ్ముటే | పాత్రల కేమియూశ్వరస మానుఁడువాడను
 నియ | పాత్రల కేమియూశ్వరస మానుఁడువాడను
 మోటమిలేకవానిః | పెగరమ్మభూవరా || క || అనిస
 పరివారముగనా | జనసదనంబునకుం | జనఁగనియా
 తడదుర్కొని | వినయంబునఁమొక్కఁబసవవిభుఁడిట్లనియె || చ || అ

కుటిలతావకవ్రతము హస్తము జూచుటకిన్నరాధినా । యశుకరుడె
 చెఁగావునఁ రయంబుననీతనికోర్కెదీర్పవే । సకలజనాక్షిపర్వముఁ
 శంకరతుల్యముటన్ననాతఁడు । చుకమగింఁకులేకదన సుందరిదాను
 నుభక్తిన్ముతై ॥ క ॥ చెరుగులునరికినచాప్పునఁ । గరుకుకగుక్కున
 గనాత్మకరములునాల్గుం । దరిగొనునంతలోనవి । కరికంఠునిపురికిజని
 యెఁగనతలమునన్ ॥ చ ॥ అబుజవిపార్యతీసులప దాంతికమందున
 వ్రాలెనయ్యెడఁ బలుమతిసిద్ధరాముడను భక్తవరేణ్యుఁగుగాంచినచ్చి
 ఘూరిటనటనైనభూధరగు శేషవివాదముఁగాంచినాడవి న్నటులనువీ
 రభద్రవసు ధాధిపనీతఱుఁగింతునంతయు ॥ క ॥ ఆరీతితనదుపదము
 ల । మారాంతకచరణములగ్రమంబుబహువీ । రేరుహపదనాపూరుష
 చారుకరాజ్ఞులుగాంచి కైలజగుది గోక ॥ గీ ॥ అవృతంబందివిభుగాంచి
 యనియెనీశ । సంతతమురెండుపురుషహస్తములువచ్చు । చుండునేడిది
 యేమొనోయువిదకరయు । గంబునరుడెచెత్తెపునిజంబుగాగ ॥ చ ॥
 అనవినిశంకరుండుగిరి జాత్యజకిల్లనునీక్షమారడా । త్లేనిరుపమప్రభావ
 ముత్త మ్బసవానుమతింధరాధినా । ధునకెఱిగింపబూనితన నో
 యరుహాననహస్తపద్మముల్ । నినుఁగొలువంగఁబంచెనన నెమ్మదిబా
 ర్యతీసంతసింపుచు ॥ ఉ ॥ దీనజనానురాగభవ దీయపదార్పకసన్మహాత్మ్య
 ముల్ । బూనినుతింపధాతృఫణి ఘంగవజ్రపులకైవ్యమే । మూనితన
 త్యసంఘులస మానతరవ్రతులద్రిధైర్యులం । హూనిచయాపహారు
 లుసమున్నతతేజులనీతికోవిదుల్ । చ । అనికొనియాడుచుఁగిరిజ
 యాత్మవిసీలకచావృతంబులో । కనికరసన్నతాదృతసు గంధముబం
 భురపాండురప్రభా । వినికృతిహంసమైనసుర వృక్షసుమాందితదామ
 ముప్పుడా । ఘనకరయుగ్మయుగ్మమునఁ గట్టిగఁజుట్టెన్ప్రియుండునవ్వఁగ
 డి ॥ అంతటఁదత్కరంబులుశి వాంఘ్రిలసన్నిధినుండిఛాత్రికి ॥ విం
 తగఁవచ్చెనభ్రంశ వింబువేష్టితపారిజాతపు । స్పాంతరసారపారణస మా
 గతమటప్పదబృందఝాంక్రియా । క్రాంతదిగంతరంబులయి రాజములు
 త్వజిగంకిచూడఁగ ॥ క ॥ అరీతివచ్చితత్కర । వారిజయుగయుగ
 ముపూర్వవైఖరియపుడా । మారసికినతనిసాధ్వికి । ధారుశివచుల్లె

జూడఁదలచి వెలింగెన్ || చ || అదిగవిజ్జలావనిత లాధిపుతగృతసాధ్వ
సత్రపల్ || హృదయములోనముట్టిరి వహింపగ శ్రీబసవేశుఁగాంచి
యీ | సదమలచిత్తుసస్సహిమ స్వాంతమునఁ జెలియంగఁలేకనే | బ
దరితికొన్ని మాటలవి పాటియొనర్పకనన్నబ్రోవవే || చ || అనివిను
తించి మొక్కుచుఁద రాధిపుఁడాత్మగృహంబుఁ జేరునం | తనచటిభక్త
వర్మలుము దంబునమారనిగాంచిబాపురే | ఘనతరథ క్తినిష్ఠలకుఁ
గాయజసంహారసత్త్వపారతింగనుకునీవెమేటివికంగల్గుదురేనినుఁబోలు
వారిల || చ || బసవనిదూరనాఁడుజన వర్మలఁజ్జవహింపఁకము | ల్వి
సువకసెచ్చు తింపఁచిజన్మతేకితిల తావితానము | తైసలనలంకరింపఁగఁ
ధీరులకల్లునుసంతసంబుమా | నసమాలనింపఁచిత్తుగ నంబుఁజేసిరినిమ
హత్వముల్ || చ || అని పెక్కువిధంబులఁ బ్రస్తుతింపుచు బసవేశ్వర
ప్రముఖ భక్తులార్చి నివాసంబులంజేరి రట్లుగావున వీరభద్రావనిపా
లాయితని హామింబిఁజెల్తుంగు || క || ఈయాండ్రమారనిచరిత | పా
యకసవృత్తిఁచినిఁజెలియించినదీ | ధ్వాయువునారోగ్యశ్రీ | శ్రేయస్సం
తానవృద్ధిఁజెందినగుడిల || చ || అదియునుంగాక | చ || సుజనహితం
బుసద్వ్రతము సూనృతవాక్యముశాంతవృత్తిభా వజరిపుపాదభక్తిగఁ
వల్లభదాస్సముదివ్యబోధస | ర్వజనవశేకరంబుగత రాగలైజగుణంబు
తాటచే | నిజగుణినామఁడయ్యెధర ణీస్థలినితఁడుమా నవేశ్వరా || చ ||

—(*) గుణేంద్రునికథ (*)—

ఇమ్మహాత్ముండు కల్యాణంబునందనదినంబు || క || శేవణకపైరకర
రా | జీవంబునఁదాల్చిభక్తసింహులయిండ్రం | బావరభిక్షులుఁగానినై
జావాసముజెందిదాననకుయలీల || ఉ || వచ్చినజంగమావళిక వారి
తభక్తిభుజంపఁబ్రోవచున్ | సచ్చరితుండితండునుచు స్వజంబులుసన్ను
తింపఁగా | హెచ్చినభ్యాతివతిలగ జేతరులెవ్వగువేలసంఖ్యలై | వ
చ్చిననిష్ఠభోజ్యముల వారలదన్నుచునుండుంతల || చ || జనపతిత
త్కమంబువిని సైపఁడచుర్మతినాగుణాధ్యవం | చన మొరెంపఁబూని
యొక సక్తముగాబసవేశుతోడని | ట్లనియెమహాశ్మయిప్పరము సం
దోకభక్తుఁడవేలసంఖ్యవ | చ్చినచుచూచికిస్పియ బేకుంబ్రోవచునో

హారాన్నముల్ || క || అనివింటినియదియునిక్క మొ , యన్మత మొయ
నబసవడనియెనవనీశ్వరనీ | వినినంతమట్టుసత్యం | బసఘాత్తుండత
నిమహిమయలవియెతలపా || చ || కరమునఁ బ్రభిక్ష గొనుకప్పర
గొప్పదిగాగుమా నెడ | టరుడదినిండతండులము లవ్వలనెవ్వరివేడ
కింటికిం | బరువునవచ్చిసద్గురుకృ పాగతినత్తుయమైనవానిచే | గురు
తుగఁగొటిసంఖ్యజన కోటులకాతఁడుబెట్టునన్నముక్ || వ || అనిన న
మ్మహీశ్వరుం డిట్లనియె || గీ | అట్టలయినసంతితాన్నదానవతి |
నిష్ఠుడైచరించునిజగణీంద్రు | మందిరమునగుడువమాకిష్టమైనది | నే
డుపోదమనిననృపతిఁగాంచి | చ || బండ్లబిల్కెనోమనుజ వల్లభనీకెటు
దోచెనట్లపో | దండరుదెండనాగమది దార్కొనుకూహకవృత్తిమీర
వే | దండరథాశ్వపీరభట దాససహృజ్జనబంధుయుక్తుడై | దండిగ
నేగుదెంచెవను ధావరుడబసవండుతోడరాక్ || గీ || అటులతనయుం
టికేతెంచునవనిజాని | బసవనామాత్ముగనఁగొనిప్రమదమాత్య | న
లరనెదురేగినిజగుణియచటభక్త | నికరములకెల్లకోర్కొడ్పినిలుచునంత||
ఉ || అతనిగాంచిపల్కెబస వన్నమహాత్మధరావరుండునీ | ఖ్యాతికిఁబ్రీ
తిఁజెందిభవ చాలయమంద భుజించువేడ్కచే | సీతరించచ్చిన డితిని యీ
స్థితముల్ ఫలియింపజేయవే | పాతకజాతిద ర్శివిన పాపకతాపకభావ
మేర్పడక్ || చ || అనిసమహావ్రసాదమని యందరిదోడ్కొనిపోయిము
న్నుగా | ఘనతరిభక్తిచేశరణ కాండసమర్పలానర్పిమ్మటక్ | వ
ననిధికాంచిభతఁబరి వారముఁగోడసుఖాసనఁబులం | దొనరఁగఁజేసి
దివ్యమహి మొన్నతినద్గురుసంస్కరింపుచుక్ || మ || కదళీభాజనరా
జపంక్తులమ రంగావైచియందద్భుతం | బాదవంశాకశలాటుసూపరసభ
క్ష్యాఘాచ్చహయ్యంగవి | నదధిక్షీరసమేతపాండుకల మాన్నంబుప్తువ
డ్డింపనె | మృదలిర్పకభుజియింపముఁకొనివిభూమిపాలకుండాదిగ్గో
దండకము || యీకీతి న్నాజెను లారోగణంబొప్పు గాఁజేయుచుండారు
రమ్యాక్తు లింపొందగాఁ నొండొరుల్ సారెనీ భక్తవర్స | పభావంబులె
క్కింప వాక్యామినీనాద ముఖ్యామరుల్ శక్తు శీఘ్రాని శాజేయగు
న్నటి యాశాయకంబెంత యీవచ్చి కూర్చున్న స ఘంబు సంఖ్యన్వి

చాఁపంగా నెఁగ యెవ్వరి కెవ్వరి నేతరుగా నిష్టమానట్టి చందంబు
 సందృప్తిగా వేడి వడ్డించెనౌరాభళి బాగుమేలయెనిట్టుండవ ద్దాని
 తాంతాన్నదానక్రమాబంచు నీరీతిగా భోజనంబబ్బసం చించుకంతైన
 ముందోచదాయెంగ దాయంట నేపంటకంబు విసజికందియే తేతు
 నంచుక్ మహిక్ దోమయె వేయువషణంబు లున్నంతకంటెక్ గజంబై
 ముహూర్తం బనతికాపమేలన్న చందంబునక్ పీనమాజైన వంశం
 బునంబుట్టి యేభాగమున్నేక చింతింపుచుక్ పెక్కుగాలంబు జీవించు
 కంటెక్ తుండబైస భక్తాధ్యుడై యుండుట తేలటంచుక్ మరింగు
 త్తు'కంటంగభక్తువళుల్కై సత్ప్రతి లేకయ్యయోన తిప్పె నోరుగ
 ల్పించితే యింకనుగొన్ని బట్టింపవచ్చుక్ గదాయట్టుగా నేటికి జే
 యడ్రబహ్మ పాపాత్ముడంచా తనిదూరుచుం గూనిపాండు్యండు
 నాసాంఖ్యతోడహ్వ యుండా దిశావారి ల్పిన వంశోద్భవుల్గారె
 మురారి భక్తాధ్యులై యెంతవారై యూర్తితీసిబాధ వంశాభిమానంబు
 పెన్నటిలోముంచి నేడాదిగా వీరి శైవంబు చేకొందమంచుక్ వివాహం
 బులక్ పండుగుల్ పచ్చనుల్ మున్నుచూ యిందులక్ జేయటల్లేదొ
 యీవస్తుజాలంబులక్ దండిగావంబు లేదో ఘటంపంగలేదో యహాయిట్టి
 సౌకర్య మేమొనుంంగంటిమే వీరిచే నెసవ కంబు తీరిట్టిదో లేక శ్రీకం
 రభక్తాళిగేహంబు లందింతులక్ సౌష్ఠ్యవంబిట్టుగానుండు నోయంచు నా
 నట్టిసౌఖ్యంబు నంగా సగీల్కొంటుచేసేకదా సర్వదేశాగతా నేకభక్తా
 వళుల్ లక్షయుం దొంబదా శ్వేలు ఒండారియిల్వెళ్లగాలేక యేవోటి
 కింభోక తారుండి రంచుంమరింగేరుకొంచుక్ త్వరిందేమ్మటంచుక్ నురం
 బెత్తికొంచుక్ భరింబయ్యెంచుక్ శిరఃబుటికొంచుక్ గడుండియ్యనం
 చుక్ వడిక్ బావుకొంచుక్ పడలేజూచుకొంచుక్ న్నెడల్ ద్రిష్టకొం
 చుక్ గడుంజట్టునంజట్టుచుక్ గట్టునాదేచ్చుచుక్ నిట్టునంనీల్చుచు వే
 డ్కతో బిజ్జలాధీశ పుర్వబుక్ నా భోజనం బొప్పుగాజేసి
 యప్పిమ్మలక్ ॥ ౧ ॥ నిజగణేశస్వామీ శేషుచు ॥ నిజగేహంబునకుంజ
 నియెన్పుపతిలకుండువా ॥ నిజనముతోమే నిపూనిడగంబులుమెచ్చనిత
 డునెగడక్ భక్తిక్ ॥ ౨ ॥ అనిమరిపరభద్రవసు భాధిపుతోననునా

—(*) మీమాంసుని కథ (*)—

గమాంబికా । తనుభవుడీమ హాత్మునికత్తెలు ననయ్యెమదీయ మాతు
 లా । పనివరదేశికేక్రమలకు వాదమదెట్లనబిజ్జలుండుమో । యినిచగు
 ణేంద్రనింటభుజి యింటుటదావినికోపచిత్తుడై ॥ శా మీమాంసుడిది
 యేమకోతలఁపభూమిభతకయాత్మీయవం । శ్యామంద్రకమమెల్లమిన్నక
 యెమాయంజేసిదుశ్చేష్టుడై । కామిం చెకోశివభక్తులిండ్ల గుడువంగానిట్టి
 దుర్వత్సనం । బేమాన్వింపకనున్న వాపమగు నాకిప్పట్టునంచెతయున్ ॥
 చ । సరగునవైనమైబలసి ఛాత్రసహ సముగొల్వపుస్తకోత్కరభరభృ
 త్కరుల్ నడువ తమ్ముటకాహళశంఖభరికా । దిరవములుల్లసిల్లపర ధీరభ
 యంకరమైతనర్చుమే । ల్పిరునవిశాన మొప్పవెక లెంగరుకండ్లలమే
 క్కియుక్కునన్ ॥ శా ॥ ఆరీతిక జనుడెంచిభవ్యతర కల్యాణాంతికోద్యా
 నవి । స్ఫారక్షోణితలంబునన్విడియ నవ్వాత్కల్ధరానాథుతో । చా
 రుల్ కెల్పినలేచియప్పుడుసుహృత్సంఘుతో నేగవ । చ్చార్కుడైచనిచొ
 చ్చె సూర్యకిరణాసాధోపవనన్యంతిమున్ । వ ॥ చొచ్చి చనిచని ముం
 దట । చ । కనుగూననేల రేడుమణి కాంచనభూసుభూషేతుకమ్మగా
 జనయుతుగోపించనవి శిష్టసమంచిత ఫాలుకతుడే । శ నిరుపమేంద్రిజా
 లమను సంచయసంపుటునంగలి ప్తిచం । దనస్ఫటికాక్షమావేజనతం డన
 మావృతుడై జడేశికున్ ॥ ఉ ॥ కాంచినమస్కరించిమణి కాంచనము
 ఖ్యములైనవస్తువుల్ । సంచితభక్తిమోలనిడ సర్వముఁజూచియితం
 దుచిత్తమం । దెంచుమదీయ భక్తియెడ నేమరడంచుముదంబునొందిము
 త్తాంచితహార మొక్కటిప్రి యంబుగఁదీపెనతోడనిచ్చినన్ ॥ చ ॥ అది
 యరుతంధరించుకొని యాగురువగ్య నిభద్రదంతిపై । ముదమున నెక్క
 గాబనిది ముంగలఁగాంచనవేతహస్తుడై । పదతోలగండ్లటంచునెక
 వాయఁజనంబులదానదల్చుచున్ । సదనముఁజేరకెచ్చిమణి సౌధమునన్వి
 డియించిభక్తితోన్ । గీ । సింహపీఠంబునందుంచిచెంతనహన్ । మైన
 గద్దీయఁదానున్నయవసరమాన । బసవజేతెందినిజపీఠపైవసింప । గాం
 దిమీమాంసుఁడాత్మలోగనలుగదర ॥ చ ॥ సరవరుతోడనిట్లనియె న
 స్తనిమొక్క క్రమోగఁజెప్పె । సరగునఁగూరుచుఁజెమది శంకోకయం

మకలేకయోగియో గురువరుడోయితంతుప్రతి కూలునిర జసభాంత
 రంబులక । దిరుగుచుచుండనీవగునె తెల్పుమువీడవడన్ననమ్ముడై ॥
 వ ॥ బిజ్జలం డిట్లనియె ॥ ఉ ॥ దేశికసర్వభామగణు తింపగనీతడుమ
 త్యక్తమాత్రుడే । పాశుపతాగ్రగణ్యుడరి భంజనుడౌశ్రితపోషణుండు
 యో । పాశరదిందుతుల్యుడయ శ యోగితిది క్షటుండుపం । చాళు
 గగుర్వికారహను డచితిసూనృతవాక్యడిమ్మహిన్ । నీ ॥ తనయిల్లు
 జేరవ చ్చింతస్కరులుదాల్చు పంగకాయలజేసే లింగములుగఁ జంగ
 మంబడిగిన ముంగలిజొన్నల రాశిముతైములగాఁ జేసియొసఁగె । బం
 డార మొకమిండ్ ఒత్తునకిచ్చియె పుటిగతినాకుగ న్నడఁగఁజేసె । వాదిం
 చినభవెలి వాడభక్తునికేలి ప్రేలజాలెపాట బాలుబితికె । చల్లనమ్ము
 చుపురవీధిగొల్లపడతి । పంకమినజారియొలు గుచోబసవయనుచుఁ బ
 ల్కనిటనుండిపడకుండబట్టెవాని యితనిమహిమపథంబిట్టిదియెఁగాక ।
 చ ॥ శాత్రవగోకసాక్షయముఁ సల్పిచతుస్పదిదేశమధ్యయా । ధాత్రికి
 వేడ్కమీరనను దిటునిఁగానునరించిమ రిభి । ద్గోత్రకళాంకపీఠశర
 కుండలి నాధసదృశకీర్తికం । బ్రాతునిఁజేసిమన్యె బసవండితఁడన్నగఁ
 ముగ్రిమా త్రుడే । క ॥ ఎతివాదిభయంకరుడూ । జ్ఞాతశాంభవ
 భక్తిధనుఁజుజితపడ్వర్గుం । డితినిసామాన్యజనుని । గతిజుల్కఁగమీ
 రుజూడఁగావలదనినక ॥ ఉ ॥ వాలముదొక్కబడ్డఫణి వైఖరినాజ్య
 ముఁబోయఁభగ్గునక । జ్వాలలుగ్రక్కుత్రవ శిఖచందమునక గనలొంది
 యోరిథూ । సాలక మంటిపీపుపర వాదిభయంకరుడాయితండుచాల్ ।
 బాలుమదీయసన్నిధివఁ శంబుననుడువెత్తవినికె ॥ గీ । వేదవేదాంత
 శాస్త్రాగమాదులందు । మంత్రతంత్రోపధక్రియామహిమలందు । చోడ
 మానింద్రజాలాదివిద్యలందు । నాకుసరివోల్పఁగలరెభూలోకమునన్ ॥
 క ॥ ఏవిద్యలందునాతోఁ । దావాదించఁగలడనుచుఁడండెనుదిది । కై
 వెసదిరిగిమహాగ్రహభావం బేర్పడఁగి వైచివాకట్టులిపి ॥ వ ॥ ఇట్లువై
 చిన ॥ క । మనముననిందుకఁగొంకకఁ । గనుఁగొనలక నవ్వితనదుకట్టెదు
 టవసిం । చిననందికోలశాంత । య్యసఁగనిబసవయ్యసఁగనటుజూపు
 టయుక ॥ నీ ॥ ఆలిపిపత్రిక యంతఃపుగ్గొని కొంకొకింతయులేకఁ గో

బజరే । మీమాంసుడదివ్రావ తామసంబునచెడక ట్టవైచినదాని గా
 లజమరే । గడవడిక్రిచ్చురి కనుకట్టువైచిన బుస్సున నెగ నూదిపోవజే
 సె । నెట్టితోల్కట్టడం జేసనిమదికంఁజె వైచినశాంతయ్య చూచితన
 దు । పాదరక్షలువదిలినమీఁదికెగసి । యొకటియాకట్రవారియొ చెనొ
 కటివాని । మోముపైబడిపండ్లాడమోదెసభికు । తెల్లనిస్థయచిత్తు
 లైతల్లడింప ॥ ౩ ॥ ఆదేబ్బకుమీమాంసుడు । మేదినిబడిమూర్ఖజెం
 దిమెల్లనదనకే । లూచుకొనిలేచిబసవని । పాదంబులమీఁదవ్రాల్పిఁజు
 తించెనిటల్ ॥ ౪ ॥ మూరిటరుద్రమూర్తియన మనజగర్భరితాచ్చ
 కీర్తిడు । ర్వారికి శాస్త్రపూర్తినినుఁ పఠకనఁ జేయఁగ నెన్నడోపునీ । చా
 రుమహత్వమల్ దెలియఁ జాలక నెగ్గొనిరించిగాడనా । నెరముతెల్లపై
 చికిరు ణింఁగ జేశరణాగతావనా ॥ ౫ ॥ దోషాచరమడసంహర । నే
 మనిమహిమంబునేమియెఱుంగకఖలుడై దూషించిభద్రుచేగును । పూ
 మనిగతినన్నుజెందెభూమతసిచేక ॥ ౬ ॥ అనివినుతించునానిదియం
 గనిశ్రీబసవంబు బిజ్జలేం । గ్రుచియెడవీడుకొల్బుకసి అశ్రమమూర్తిగ
 నందికోలశాం । తునిమదిమెచ్చుచుంగృహగ తుండగుస్మిల్లులరాజదేశి
 కుం । దునచటలేచివేసుకఁగ దన్నుడిబర్వంగివేగనత్తిరిక ॥ ౭ ॥ మిత
 శివ్యయుతుడై యమితశుభకిరంబైన బస కిష్టరి మందిరింబునకేగిన
 సతిని రాకియంతర్గే నాంబున నున్న తనతోడ చారు డొక్కరుండు
 మ్రొక్కుచుసవినయంబున ॥ ౮ ॥ తెలుఁచచ్చిమంత్రికొలుపుకూటంబు
 న । నతఁడందానుననునయానులాప మాలవసింతునంతనలుదెసఁగోడల ।
 వ్రాసినట్టిభక్తవరులజూచి ॥ ౯ ॥ మీమాంసుండ చెప్పరువడి । స్వామీ
 బసవేశయిట్టిసలలితిభక్తో । ద్రామాకృతిగనుప్రతిమల । కీమహిఁజీవము
 లుగలుగ నెటులుండునెకో ॥ ౧౦ ॥ అనవుడువరిహాసితానన । మొనరఁగ
 నీకోర్కెయెటులనుండునటులనే । గనుపి చెడఁటుగనుమీ । యనిశర
 బొనరించిపిలువనక్షణమాత్రక ॥ ౧౧ ॥ కీలూపపడకైవడి । నేలకు
 దిగనురికితోడనేజీవములుం । గీలకొనిసందహింపుచు కాలాంతభక్త
 వరనికాయములతక ॥ ౧౨ ॥ జెడపూడువ్రేడివ ముడుచుచుసవరిగా
 జలుగువన్నియలబాం తలదులుపుచు । తిళుకుమనెడకూల ములులీల

ద్రీ ప్న చూచి న న ల ను మే ను వి స గి కొ ను ను । వా
లు గ డ్డ గ ణు లు కే ల ల జా డిం పు చు మొలకట్లకచ్చడం బులుజె
లుపును । జటిలమారుద్రాక్ష సరములువిష్ణుచు గతిపాలలుభుజాగ్ర
ములపడచు । నిలచినతదీయపరిమలకృష్ణమొక్కి । మంత్రవర్యుం
డునగుచుమోనూండుజూచి । తేజుసిననస్పృతింబందియాయమాత్యు ।
నభిగతి పున నటగురుండరిగెనంత ॥ క ॥ బసవేశ్వరుఁడెప్పటిగిడి । వసుధే
శ్వరరాజ్యభార హుండైగణప । ద్విసరువాపూజలొసర్చుచు । నస
మానసుచాత్యయుక్తుడైవిలసిల్లెకే ॥ వ ॥ అనియిట్లుచెప్పి చెన్నబసవే
శ్వరుండు వీరభద్రాక్షసర్వరుగితో మాటి మునిల్లనియె ॥ మ ॥ గణప

—(*) కూలిచామయ్య కథ (*)—

ర్యుండన న్నె కెక్కె ముగిసి కైకూలిచామయ్యన । ద్దణవర్తవ్రతసత్య
వాక్యవిల సక్రాంధ్యకేమాహిభూ । పణపాదాంబుజభక్తికామముఖ
హృచ్చ క్షుప్తికూర్చితో । ల్పణకీర్త్యన్యహదీరక్షణకథా ప్రావీణ్య
సంపత్తిచే ॥ గీ ॥ అనుటప్రఖ్యాతిగాంచికవ్యాణముం । నిత్యమీ
తిండుధక్తులాలగును బలను । చెతరగుకూలిపని జేసిచేరుధనము । వల
నజాగమపూజలుసూపుచుండి ॥ క ॥ ఒకనాడుచేపకడను । త్సుకశ్రీ
లంబసవనుగ్రామముట్లకైత । స్వకటాయనబాగ్యాద్వా । రికవాట
సమీపచ్యారంబు నొకచో ॥ నీ ॥ అధిపనియించియూ తాయూతజన
ముసూడడనవలికేజలుగ నేర । కొక్కింతలదియొ యొయ్యననాస్థాన
సదనముజేరగ జనియగణ్య । భక్తసముచ్చయ పరివేష్టితుండగు బ
సవనీగనుటను బయలులేక । యెడకల్లాలనియె యొకనున్నవారల
గనిదండన ధురె గనగిగీరు । పూణాపాధుకోశమారటబొదిలికొనిన ।
మక్షికంబులకైవడిమాద్యశులను । మిగులనన్యమమిదియిట్లుదగునె
యనుచు । నందరునిగ నాడనయ్యనసరమున ॥ నీ ॥ వినికొందరయ్య
లు గనలుచుజూచివి డెక్కడనండిట కేగుదంచె । నెవ్వరురానిచ్చి
రీమాహాత్ములనెల్ల చులకగాగణించి పలుకజూచె । కైకూలి
మాటలే గాదనకున్నవీ డీగతిబల్కునిం కెన్నియేని । గాననిచ్చటనుం
డ గానీక వెడిలింపు డనిమొట్టొక్కో యంగ వెడలి । కన్నుగవనరుజారగ

ద్దడికమీరఁ । కలకమది నేరఁమోము వెల్వలఁగజారఁ । జేరివంచకతితిగే
 రజెనుటలూరఁ । జనియెవగఁగూరఁనిదనివాసంబుజేర ॥ ప ॥ ఇట్లుచని ప
 రిభవచింతా డోలాయమాన మానసుండై యేమియుండోచక నిజభ
 వనాంగణ ప్రాంతస్థిత శాండిల్యమహీరుహ మూలవిధిర్నిక నాసీనుం
 డై యాత్మగతంబున ॥ చ ॥ బసవనిజూచువేడ్కనుడి బుర్గుల నేనట
 కలపోతిఁది । ద్వసతివసించునట్టిగణ వర్గము నేటికిఁదూలనాడితిం । గస
 రునవారునన్నడువఁ గాబడియుండఁగఁజేసెనేడయో । కుసుమ శారీర్య
 మగు కూలికిఁబాసితిమోసపోయితి ॥ ఉ ॥ పాపములేవైనన్బోదువఁబ
 ట్టిఁగఁదాగణవగఁమెల్లరు । ద్రాపరిమూర్తియైనబస వ ధిపుఁబాడఁగ
 నీకళాబ్జుల ॥ జూఱరనవ్వఁన తనువు స్రుక్కఁగఁజేయుటకల్పిగల్గువా ।
 రీపగిదిందిరస్మృతిఁగ స హింతురెధారుణిఁధారుణీరధా ॥ ఉ ॥ ఏమిటఁ
 బూజఁజేసెబర మేశ్వరయీబసవగుఁజొల్లినే । నేనుకొఱ తఁజేసితివ భీ
 ష్టనిరంతరభాగ్యయుక్తుఁగా । నామఁకాతాత్మునంచీ ఘృతై నదిద్ర
 తఁసంఘటించిబ । ల్బాములనొండఁజేసితిది భావ్యమైనమ్మగణాలిలోప
 ల ॥ క ॥ కూరిమి నెవ్వరుసిరిగల । వారిలక్తే జూత రిచెనువ తఁ యె
 ధరపై । నారూఢమయ్యెనీవిలు । గారీధవనాకుమిగులఁ గానిసిడుటచె ॥
 వ ॥ అని యిట్లు పరమేశ్వరుఁ దూరనాడుచుఁ గాయకింబున కలుగక
 జంగమార్చనవిధిఁ దలంపక యుండెనక్కడ ॥ శా ॥ దండేశాలయ
 మందు నెప్పటి గతిందత్సాపశా రావభుల్ । వండఁబూనినతండులప్ర
 ముఖమావస్తుప్రజంబంతయు ॥ భాండ్లోఁఘంబులబించుకంత నవిగా
 నంరామివిభాంతిలో । నిండ్ల వేజనితత్క్రమంబు దెలుపన్వీతాకుండై
 యత్తరి ॥ ఉ ॥ ఎన్నడులేనివితముది యేమకొనేడునుటంచెలింగ
 సం । పన్నగజేశ్వరప్రకర భవ్యకృపారతి నెంచుదక్కువో । నన్నదిలే
 దుతోల్లియిది యచ్చతమైకనుపట్టెనేమిగా । నున్నదొయింతిమీదశర
 ణోచితకృత్యములేమిదప్పనో ॥ సీ ॥ అయ్యలఁబాడగను నంతనెయెదు
 రేగి యడుగులకెరుగనో యర్హుపాద్య । ములొసంగనోపీర ములనిల్ప
 నోనేమ ముదెలియనోవారి యెదగలుగుత । లంబ్రీజ్జీర్ణనో పంపిన
 పనిసేయ నోరుచికరముగా సారభోజ । నమొనర్పిజేయనో సుమదా

హరిశ్చంద్రా శాసనము,

మచందన తాంబూలములసమ్మ దంబుమొంద । సఖానోహంసతూలి
 శాశయ్యలశయ । నింపచుంచనెత్పెనీరసంబు । లాత్తనోయేమికత
 మొక్రవోత్కరంబు । మాయమయ్యెగిరృకాపాయమొదవ ॥ చ ॥
 అనియిటుచింతినొందుసమ యాబునచారుడు కింకరచ్చివం । దనమొ
 నరించియోబసవ తానకేపపెన్నువానివృత్తి । గణజబువంబరాక్షిక
 తాలిమిలోవినువిన్నవించునీ । దివియొక స్వరంబును ధీవరులొక్క
 రుడొక్క గోటుక ॥ ౬ ॥ మాశ్రేణిని శివగుర । సేకేరుమాదుని
 ల్పినిశతద్యాష్ట్రా పూతముఖుడైయూఘనె । హరునిమాసు మువసించె
 నదియెట్లన్న ॥ చ ॥ గురుతిరస్కరి జేచిసమ కూడియవ్యోకందరాని
 రా । సిరిగలదండనాధుగృహ సీమకులొదగబందియచ్చుట ॥ శర
 నులచేతాక్షణము నర్పణకేస్త్రితంబుబావియి । ధర్మనుజులకా
 గనుట ధర్మమోకిడిగర్హవాసాకా ॥ చ ॥ అనుచుచింతన బసవ డద్భ
 తమందుచులిగదర్శణం బుగ్గలుకూలిచామ మోభుక్తమమతయు
 గాంచితిప్పువ । చ్చెలితీ శుశాళనన సీమకుసత్పరవృత్తిచేతం ।
 బుసజనితశ్చదాబ్ధము పొంగినిరొల్లలింజాగ్నియొక్కచా ॥ ఉ ॥ దీన
 తదోపనిట్లయె జీవకృపారసదృష్టిమారుక ॥ గానగనమృతేపు
 డు గానకిమాసముజెడిస గానె । చ్చెనునుబోలుదుర్మనవ శుంకుధ
 రాధలిలోనగల్గుచే । జ్ఞా ముగ్ధిభిష్టమాను నాడయోగనివేకకొ
 నుడక ॥ ఉ ॥ కాపు ఎగవలెనదియొక గర్హం 'యెడతప్పలెల్లవే ।
 యావలదోచిమేలుమొడ యెసరికార్యసవేళిదివ్రత । శ్వాసనజుగమా
 వలితను ధావ్యధిక్కుడదీయసేవనా । శీనసమామియొమును చిత్త
 మునందెటిగన్నదేదా ॥ వ ॥ అని యిట్లాత్మనిదయు భక్తిత్కర్మం
 బుదోప నాడుచున్న బసవేశునింగని చామయ్య భయభక్తియుక్తు
 గ్రమ్మట నమస్కరింపుచునిట్లనియె॥ శా ॥ జేవానిన్నిట పెద్దసేయదగునా
 దీమండమీపాదస । శ్మేవాసకుడమీనువానియొలు న చేజెప్పకన్యం
 బెయ్యా । జీవన్ముక్తులమైనమా దృశుల రక్షింపనిర్ధాత్రిపై । బావ
 ప్రోద్భవసంసారాంశ ముననుత్పన్నుండపైభక్తిచే ॥ ౭ ॥ సురమ
 శిశువులగేయం । బరుక గుణియించిసోభితాభ్యసనం । కృతముల

చెన్న బసవ పురాణము

కప్పల మొసగుచు | ధర వెలసితి విట్టులారులతర మెయ్యెనర్హన్ || 3 || శర
 నిధులు మేరదప్పిన | గిరులు చరించిననున్నింగ్రికిందికొఱగినన్ | స్థిర ధై
 ర్యకొఱఁతయగునే | యరులరంధ్ర దీయమహిమయొక్క చోనైనన్ || 4 ||
 అనిన వినివినయ సల్లాపంబుల ననుచుంచి బసవేశ్వరుఁ నిజమందిరం
 బునకుఁ బోవంబనిచిన నరండు సంతోషిత స్వాంతుండై యాటిగి యం
 తకమున్న నెప్పటియట్లు యక్షయందైన పదార్థంబులుగాంచి య
 చెరువందును సత్కమంబు నరతో నుగ్గడింపుమనందె సీతచా
 మయ్యయి తనసాధ్యకిం దనవృత్తాంతంబెఱింగించి చిత్తకృత్యంబునకే
 విగతి ప్రొద్దుజరిగెనని విచారింపును విధి కేగునప్పుడు దైవయోగంబు
 న నొకభక్తుండు తనయింటకి కూలికిం గొనిపోయి యెప్పటి యాతని
 పడి యొసంగిన గొనితెచ్చి జంగమార్చున పిదసలిపె గావున నితనిను
 హత్తువట్టదని తెల్పి విరధిద్రవ్యపణి గాంచి చెన్న బసవేశ్వరుం డిట్టి
 మహిమ పద వత్తుకలైన జంగమమూర్తులలో నేనెంతవాడ నన్ను
 మీరిన్నిభంగులం గొనియాడం దగునేయనిన క్రమ్మరనతం డిట్లనియె
 మహాత్మా యిమ్మహాత్ముల చర్యలువిని కృతాంతుండైతి కల్యాణంబు
 న భక్త్యైష్టి విలన నాత్మతృప్తిపహింతు శరణుండు గలఁడనియందు న
 తండెవ్వరిన చెన్నయ్యమన్నించి యిట్లనియె || 5 || ప్రతికూలభార్య
 యా కలననింటగఱార్చ పొసఁగి కచ్చేనా బోవునప్పు | డప్పరి నెక్కురై
 నయ యున్నొక్కసాని చుమునుశాదెచ్చు పడ్రనాన్న | ములతద్దును
 నితృప్తి బొందించియాతని తృప్తియేనిడలింగ తృప్తిగాఁ | వంలుకొ
 న్నాన్లెటు జరుగఁగనుక నాప ఆమెటగొనిపోవు శైవవరుడు | కనుల
 మెప్పిదనించినతినువునిడు | నంతశ్రమనొదికనజాల కాత్మదేహ | మెడ
 లదలఁచిద్రవ్యక్షమాకృతినిదీశ | భక్తు లోగూడె గాళబసవవిభుడు ||
 6 || అనియిటుశాంభవోత్తమ మహత్వముఁడైచ్చుచు వడ్కమీరనా |
 దినమిటుబుచ్చియట్టిపగి దిన్నితరంబుచుభక్తవర్ధగో | ప్పినెరపుచుంకి
 వార్చినమొ జేసుచునచ్చులగొన్ని నాల్గుశ్రీ | చెనబసవేశ్వరుండునిల
 చెన్నసుధేశుఁడ సంతసింపగన్ || 7 || అటులనుండినోడియయ్యలువీర
 భ | ద్రోర్వపతియుఁడను నెక్కనఁడు | సముచితేష్టగోష్ఠిసలుపుచు

దధరా । వరునిబూచిచెన్నబసవడనియె । ఉ ॥ ఈశ్వరమూర్తియైన
 బస వేశుడయ్యిమూబోటిపిరమా । హేశ్వరపాదసేవనల భీష్టముదీర
 గఁజేయఁగంటిని । విశ్వములోనజన్మములు వీడికృతార్థుఁడైనతినింక
 నే । శాశ్వతిమైనమోక్షపథ సౌఖ్యముజెందఁగనూహఁజేసితిన్ ॥ చ
 లనవుడుకేలుమోడ్చినను ధాధిపుఁడిట్లనుడేవమిమ్ముగ । స్థలినదిగోతన
 న్యమగు కోరికలెల్లత్పడేకరించిపా । వనధివదంఘ్రియగ్మమెడఁ బా
 యకనుఁజడలంచినాడఁగా । పునసహచారిఁజేసికొని పుణ్యనిగానను
 గావవేదయౌ ॥ క ॥ శిరణాగతజనివాంఛా । పాపూర్తియైనర్చుట
 చితపద్ధతిగాడే । వరగణులకెందు నేమి । వరిపుడనాకోర్కెఁదీర్చవలదే
 యనిననే । చ ॥ చిరునగవాననాబ్జమునఁ జెప్పివహింపఁగనాగమాత్య
 జం । డరిమురిపల్కెనీతఁబది నట్టులయకానికడనేన । స్మరిమురిచీక
 టింగఁగన మూహముతోనెటువెల్లిలేవం । దిరువరుగన్వలకసురవి
 తాననుతామృతపెన్నఁజేరఁగ ॥ క ॥ అప్పెన్ననదీతటమున । పిప్ప
 లభూజద్యయంబుఁబేర్కొనఁదగఁవె । ల్లిప్పకరుగఁసాధనమై । యొప్పున
 నుడఁదెప్పఁపునతియుత్సుకుడయ్యెన్ । అంత ॥ క ॥ వేపినపిచ్చుటనా

—(*) రజతశైలంబున కరుగుట (*)—

గాం । బావరతనయంబుకాల్యవతఁసలెల్ల । వేవేగఁదీర్చినహచరు లా
 వీరగణాధితోడనతఁడిట్లనియె ॥ గీ । సన్నతంబుగవసుధలోనున్నన
 దుల । కన్నిటికిమిన్నయనఁదగియున్నయెట్టి । పెన్నయన్నతిఁదలఁచిన
 యన్నరాళి । కెన్నఁగాఁమోక్షమరచెతివెన్నగాదె ॥ ఉ ॥ కాపుననన్న
 దీవరము గఁగొనఁవేడుకయయ్యెఁబోదమే । పావనులారయంచునుడ
 బాటొనరించినమస్తభక్తులు ॥ గోవిందఁడైనవీరవృష కంఠరుఁడుండన
 తోడఁగూడిరాఁ । బావకసంధవాంశజఁడు ప్రాభవమొప్పుగనేగెనత్త
 రి ॥ వ ॥ ఇట్లు చని చని । నీ ॥ ఆత్మాంబుసంస్కరణానంగమాన
 వ సంఘడురంహోభు జంగనకులి । స్వవససందర్శనా స క్కజనస్థామ
 పాతకాంధధ్వాంత భానుదీప్తి । నైజజలస్నాన నలోకిసప్తజన్మా
 జాతవృజనభే కానిలాశి । నిజతోయపాయము నజసముదయకృతి పా
 పభూమిబాత పరశుధార । పూర్వసుకృతవశోద్భూతభోగిమీన । క

మౌనశ్రవణలూకకర్కటకముఖ్య । జంతుసముదాయవిహరణస్థానమగు
 చుఁ । గన్నులకువన్నెజెన్నెందుపెన్నఁగనిరి । మ । కనిదాయంజను
 నంతేవేఁ బయితత్వల్లోలీనీతుంగభం । గనితాంతోజితశీకరప్రబల
 రంగత్కూలభూమాలతీ । కనకామ్రాదివసుంధరారుహ సమాక్రంత
 ప్రసూనప్రభూ । తనిరాఘాటసుగంధబాధుర జగత్పాణంకురప్రవాత
 ముల్ । గీ । అమృతద్రావ్యతమ లవణధాయాసమపన । యిందియెకర
 మృతలమున నెల్లభక్త । వరులుదానునుశ్రీచెన్నబసవపర్యుఁ । డెలమి
 తోడుతఁగూర్చుండియిట్టులనియె ॥ ఉ । భక్తవరేణ్యులారనను భవ్య
 కృపారతిమీప్రసాదనం । యుక్తునిజేసియేకొత్తత యుక్తుఁ ఘటియింపఁగ
 నీకయేలుటల్ । వ్యక్తిగసర్వవాంఛితను బానుభవంబులజేదితింకినే ।
 ముక్తిపదంబుఁజెంచెన మోఘముగాసెలవిచ్చింపరే । చ ॥ అన
 వ్రదుతద్గణాధిపులు హాయిటులాడఁగఁగూడునయ్యసం । గనబసవేశ్వ
 రుండుకడ గాంచినవిస్మృతనీవెమాకుది । క్కనియెవనమ్మిమోడమెల
 య్గనినుజుట్టుకయుంటిమిట్లుగా । వ్రనమమూనీడినీవైకడ వ్రంజనుటో
 ప్పునవెండికొండకుఁ । క । నినుజాసియొక్కనిమిచం । బునుభూ
 మిజరింపఁబుద్ధిబుట్టదుమాకో । యనఘాత్సమమ్ముదోడ్కొని । చనునీ
 తోగూడననిసమృతమతియై । గీ । చెన్నబసవనిపలుకుమీదిత్తమె
 ట్టు । లలులయకొనికఁజాగుఁ జేయంగవలవ । దఱుగవలెఁరండుశివపురికతి
 రయమాన । ననిసదృక్తపుంగవులతనితోడ । ఉ । కోవిదవర్యయింద
 టము కుండలికుండలురాజధానికిం । బోవఁగమాగఁ మెప్పుగిది బొందు
 లతోడనొలేకకాయముల్ । బోవఁగఁద్రోచియొకరుఁ బూనివచింపు
 మనఁమహాత్ములా । రావినుండిందటొక్కమొగి రాజధరుంగనుకీర్తిదె
 ల్పెడఁ । ఉ ॥ శారభమూర్తియైహరుఁడు చండరయంబుననేగుచిన్న
 దీ । తీరజపిప్పలాఖ్యజగ తీరుహయుగ్మముమీదనిల్చినా । భారముపై
 చెనీతరులు బాపురెయంచుగణించికామసం । చారమునిత్యజీవితమొ
 సంగెదయామతితోడవానికిఁ । నీ । అవృత్తములనున్న యాకులఁడుం
 డముల్ సాచిమేయుఁదిగంత సామజములు । వేదకావ్యజముల వేరు
 బువట్టియు యెల్లలలూగుదురుసాప తలిరుబోండ్లు । స్వర్పాలలాచెట్ల శా

ఖలవాటున సంతరింతురుగికు రింతలాట । లామానిగవనీడ నధినసిం
చుజనాళి దినమునఁగాంక్షించు దీపకాంతి । దన్నగోపరినీడజాతప్రతా
న । సంతతారావములరహస్యములుజరుగ । కునికిచింతిలూగకపాహా
త్కరంబు । వానిఁగొనియాడఁదరమెవాగ్వరునికైన ॥ గీ । అమ్మహీజ
ములిచ్చటికినతిదూర । మనవసిందినవచటికిఁజనివిలాస । గతితదధిరో
హణమొనర్చిఖండపరశు । పదముఁజేరుదుమనిముడమొదవఁజేసి ॥ గీ ।
అదటఁబాసిబసనవామాత్యభాగినే । యుండుసకలభక్తయుక్తుడగుచుఁ
జనినదీపమీపముననున్నకుంబరా । శనయగుంబుఁగాంచిసమ్మదము
దన । ప । తద్భక్తవరులతో నిట్లనియె । క ॥ అఁఘాత్మలారయల్ల
వె । కనుగొంటిరేచలదలాఖ్యఁగనుకుజవరముల్ । దిననాథదారుణాత
ప । జనితశ్రమపథికలోకసమ్మదకరిముల్ । క ॥ అనిదాయనేగనంత
శ్చ । మునుశర్వరుఁడుభక్తసింహములతోభువివీ । హ్నినిజతనయుఁడు
వచ్చు । దనపురికనిమిగుల సమ్మదంబి రొత్త । చ । నిరుపమరత్న
కాంచనఘుఁగి నజకాంతములైనయుయ్యెలల్ । సిరిగలవెండికొండియ
పు చేరులవ్రేలుచునుండునల్లతి । త్తరుపరశాఖలకశరణ తండ్రిములం
దటికెన్ని బన్నిభా । సురతనయాగమంబెరుదు చూచుచునుండెనుమా
సమేతుఁడై । ఉ । ఆతరివేక్కచెన్నబసవాధిపుడాలిరుశాఖలందుసం
భూతములయ్యెనోయనన పూర్వముగాఁజెల్లవైందుయానసం । ఘాత
ముగాంచియోశరణ కాండములారభవుండుమీకువి । ఖ్యాతిగఁబంపె
గాంచనమ యాసనముల్ గనుగొంటిరేయనన్ ॥ చ । హరిహరనాత్ర
యించినజ నాళికివారణమాక్తికంబులే । మరుదుభవత్కటాక్షవిభ వా
తిశయంబునుజెందుమాకుశం । కరకృపఁగాంచుటగణన గావునపోద
మెయించుతిద్దనో । త్కరములువల్కున త్తరిఁమొ గంబునఁలేనగవంకు
రింపగక । ప । చెన్నబసవేశ్వరుఁడుండ యంతకమున్న బసవేశ్వరుండు
సంగమేశ్వరు గర్భంబుజొచ్చినపిమ్మట కొండలు భక్తవర్యులతో కప్ప
డి సంగమేశ్వరంబున వసియిడిన నాగమాంబిక తన తనయుండు కై
లాసగమనోన్ముఖుండగుటఁ లింగదర్పణంబునంగని తానును తోనరుగు
నదియైయచ్చటి భక్తులతో తనయెకుటకువచ్చుటఁ దూరంబునఁగని చెన్న

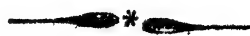
య్యసంతోషభాష్పధారా పూరితశరీరమై యెదురేగి యాయమ్యయడు
గులు తన ఫాలభాగంబుఁబోకం బ్రణమిల్లిన కుమారునిం గ్రుచ్చియైతి
పెద్దదడవు కోఁగిటఁజేర్చుకొని మూర్ధాఘ్రాణం బొనరించి బహుకా
ల వియోగ దుఃఖంబువాసి సంతోషించుచున్న జననిఁ దోడ్కొని
పిప్పలోపాంతంబునకుం జని తద్భక్తవరులందఱి నాలోకించి ॥ ఉ ॥ ఓ
గణులారయెక్కుఁడిదె యుయ్యెలతోట్టానింకనిత్తరిం । జాగొనరింపనే
లయని సంతస మొప్పఁగఁడిల్లినొక్కది । వ్యాగమసూనదామమయ మై
చెలువైందెడుతోట్టెనుంచివే । వేగమవీరభద్రశృంగి వీవరుతోనుకతో
ట్లలోపలన్ ॥ క ॥ విసియిందియంతఁడద్దణ విసరావోహణుఁ గాంచివిశ్వ
త్సరప । ద్విసజములుదలఁచునా తన । యసదృశపూర్వావతారుఁడైచ
లువైందెన్ ॥ క ॥ ద్వాదశములుకేల్గెనులు । మేచురముఖపట్టము
నుయమేయములొక । క్త్యాదివరసాధనంబులు । పాదకొన వెలుంగుగుహు
నిభక్తిగణంబుల్ ॥ క ॥ కనితోడ నెపూర్వప్రమ ధనికాయశరీర సమితిఁదా
ల్పిరిశాపం । బునబాసి నాగమాంచిక । యచ పమనాగేంద్రగమనయై
చెలువైందెన్ ॥ వ ॥ అట్లండరు పూర్వాకృతులు చాల్చుసమయంబు
న ॥ ఉ ॥ కుండలివారసూనిఁడిది గోచన చెంచెటంచువేడ్కనా । ఖం
డలముఖ్యనిజకరని కాయనుసంతస మొందెధేరికా । డాండరవంబు
లుకసురజ డప్రథవాక్యేవిలాసనృత్యుల । మండిరిపుష్పవర్షములు
మూగధసన్నతులొప్పెమిన్నునన్ ॥ క ॥ అత్తరినదృశమొదవగ । ద
త్తరుయుగ్గంబుసురపవంబునకెగయన్ । మొత్తమయియింద్రముఖ
సుర । సత్తములెమరేగుదొచినరగుననత్తులై ॥ నీ ॥ గజముపైవ్యజ
మాన క్రతుభుగ్వశేణ్యండు ధూపపాత్రధరించె దోయగురుడు । వేత
హస్తుండుయ్యె చిత్రభానుసుతుండు ఖడ్గంబుధరియించె కర్పరుండు ।
జలకలశిమఁదాల్చె సలిలాధిరాధుండు కేలఁవేవనగొన కీలిసఖుఁడు ।
బంగారుపావలు వట్టెకుబేరుండు సూటిమాగఁ ముఁజూపెశూలధరుండు
వడఁగఁగొడుగునుపైవిప్పెపావరేడు । స్వస్తిఁజెప్పఁగఁదొరకొనెజలజభ
వుఁడు । తోరణాభ్యుఁజెలువైందెవారకాళి । యవరసేన నికైలాస
గమనవేళ ॥ ఉ ॥ ఈగతివన్ముఖుండుగిరి జేర్పిరుసన్నిధి కేగిఁముఁడై ।

జాగిల్ మొక్కనారలతి సౌభ్రమమొప్పగనాల్సినదనుకా । వేగమగ్న
 చ్చియైతికను వింగుజాచుచుగొగలింపుచుం । రాగముమీరబల్ల
 రుక రంబులుమూర్కొనుచుండియ్యెడకా । నాగేంద్రగమనతొల్లిటి
 లాగునగిరిజాతగొలుచులనలలోనం । దాగలసియుండెప్రమథులు ।
 నాగతిహరుగొలుచుచుండిరిదుడమొదవన్ । క । ఆపిప్పలతరుయుగ్గ
 ము । గోపతివాహనునిభక్తిగొలచుచుడద్వై । రోపాంతంబునఛాయా
 వ్యాపకముగనిలచె బ్రచుధులచ్చెరువందన్ । క ॥ అంతటనిటభూతలమున
 నంతంతటచెన్నబసవన రాధ్యుడనుమా । కాంతుపురికభలజంగమ । సం
 తతితోడనుపులిడకజనెనచువార్తల్ ॥ క ॥ వినియొండ్లరులతోనపుడి ।
 టనిరాహుయిట్టిది తమవంగలదే । తనువులతోశివపురికి । జనుటా
 ఘనయూతడెంతసృక్తుడో ॥ క ॥ తానొకడెకాదుతనతో । మా
 నకచరియించుభక్తమండలిల్లా । బూనికొనిపోయినాడట । గాన
 గతమైతిమతనిగలసిచనంగన్ । గీ । పసిమిపండ్లనవృంతంబుపట్టువీడు ।
 గాకకనుకాయకౌడైనగలదెవిడుట । తపసుబాడినవారితోడగిలిచనగ ।
 నేలననుకూరుమనబోటిహీనతతికి । ఉ । ఎన్నిభవంబులెత్తినగి రీశు
 నిసన్నిధికిట్లుబోవగా । జన్మయితండువీర నృపచంద్రునిపోలవసించు
 నాడని । కన్నసమస్థులెవ్వరిక గలుగురాతుకలబోవనంచునా ।
 పన్నతజ్ఞాకొల్పినగృహపరుడాతగువీడనాడునే । చ ॥ వదలనినూ
 నిసన్నిధిక వారికిముష్టనియొక్కొక్కరే । చలదశశాఖమైకొమల సం
 దులఁసందులఁడాగివారిలాగొలుసులతోల్లెలెక్కుతరిగొబ్బునచేరులబ
 ట్టివేలిసం । గలుగుగిరిశలోకమటుగానకవెట్టులమైతిమక్కటా॥చ । గు
 రువులనిండఁ జేసితిమొ కూడితిమొయితరాంగనారతిం । శరణులఁగాంచి
 మొక్కమొస్త సాదమాలోరుచులెంచినారమో । పరధనకాంక్షఁజెంది
 తిమొ పాసితిమోద్రతఁవృణవర్వతి । శ్వరునిసంరక్తకాలమునఁ నల్పమొ
 భక్తినిభక్తిమర్గముల్ ॥ క ॥ ఆడితిమొయనృతంబులఁగూడితిమొయెరు
 కమాలికుజనులపొందున్ । వీడితిమొలింగార్చన । నోడితిమొయంత
 రాహితోత్కరమునకా । క ॥ కొలిచితిమొపెరవేల్పులఁ । నిలిచితిమొ
 శూలధరునిందించునెడకా । తలచితిమొదుర్వత్తులు । విలిచితిమొనే

దమంత్రవిద్యావిరతుల్ | క | కాకున్న చెన్న బసవం | దాకాంక్షస్సవం
 లఁగొంచునరుగఁడెయనిచిం | తాకులమతనుండిరిభూ | లోకంబుననేభలక
 రఁజుటంగడుభక్తిన్ | చ | పదమలమానసంబునర సాన్ధలియిక్కథన
 వ్యరేనియు | జదివినవిన్నవానినని శాకరమాళిక్యపాసమృద్ధిబెం |
 పాదవఁగభోగభాగ్యములు బొందిచిరాయురుపేతులైతుడి | ముదము
 నఁగాంతరబ్రభవ ముఖ్యులకందనిమోక్ష సంపదన్ | వ | అనిష్టల్లు రేణు
 క గణాధీశ్వరుండు బాహులేయు వృత్తాంతంబు సవి స్థరంబుగాఁ దెల్పిన
 కుంభసంభవుండు నచ్చటి మానీశ్వరులును సంతోషితస్వాంతులై దేవా
 భవదీయకృపావిశేషంబునసమ స్తసంపత్సాధన హేతుకం బైనచరిత్రంబు
 వినఁగలిగె గృతార్థులమైతిమని పెక్కువిధంబులఁగొనియాడుచున్న వార
 లనుచితసల్లాసంబులఁ వీక్షించి యయ్యోగిపుంగవుండునిజేచ్ఛంజనియెన
 బ్బాసవాలుగమియు నేతత్కథా శ్రవణంబొనరింపుచు నెప్పటియట్లు గు
 ఖంబుననుండిరి | చ | వనరుహ రాజ లేజనర వాహనకర్ణ సమానదానవా
 వనశివలింగసంగసుర వల్లభమంత్రివిశేష భాషణాం | చననగవర్మధైర్య
 రిపు సంఘయఖండనశౌర్యధుర్యతో | భనసుగుణాలవాలకివి బంధుబుధా
 శ్రితజాలపాలకా | క | కందసదృశపితరణమా | కందలతాంతాస్త్రశీతకర
 నిభయావా | కుందాభక్తిరీపురము | కుందాగజబాహుబలయకుంతిత
 విభవా | ఉత్సాహము | శర్వశర్వరీంద్రచంద్ర శారదాభ్రఫేనగో |
 పార్వమాగుతాశ నేశ హరిహరశారదా | పర్వతాధివాధగోప పారదా
 బ్జతారకా | గీర్వరాత్మజాతయల్య కీర్తి పూరితోర్విమండలా |

గద్య || ఇది శ్రీమచ్చెన్న బసవ కృపాకటాక్ష
 లబ్ధ కవితా మాధురీ ధురీణ కౌశిక సగోత్రీపవిత్ర నుకవి
 జనస్తుత్య అత్తలూరి పాపయామాత్య ప్రకీర్తించిన,
 చెన్న బసవ పురాణంబును మహాప్రబంధంబునందు

పంచమాశ్వాసము - సంపూర్ణము



శుద్ధి పత్రము.

పుట.	పంక్తి	అచ్చు.	ఋచ్చు.
౧	౯	విచయూయి	విచయూయి
"	౧౦	శనభాంకి	శనభాంకి
"	౧౧	వీరవి	వీరవి
"	౧౨	కిక్కి	కిక్కి
"	"	కాన్వో సీత	కాన్వో సీత
"	౧౩	కాయము	కాయము
"	౧౪	కలహి	కలహి
౨	౧	ప్రవాహి	ప్రవాహి
౩	౨	ప్రవీణి	ప్రవీణి
"	"	నిలమున	నిలమున
౪	౧	నిలు	నిలు
"	౧౦	ధ్యా మేలు	ధ్యా మేలు
౫	౩	తప్ప	తప్ప
౧౬	౧౯	తప్ప	తప్ప
"	౨౦	గరిభి	గరిభి
౧౭	౧౮	నీరు	నీరు
౧౯	౨౮	ఖంబులున	ఖంబులున
౨౦	౩	నన్న	నన్న
౨౧	"	నన్న	నన్న
౨౨	౯	నానాని	నానాని
౨౩	౧౪	నన్నులను	నానలను
౨౪	౨	నన్ను క్క	నన్ను క్క
౨౫	౪	నభాన్వ	నభాన్వ
౨౬	౮	నన్ను	నన్ను

దమంత్రవిద్యావితతుల్ | క | కాకున్న చెన్న బసవం | దాకాంతున్నవ
 లఁగొంచునరుగఁజేయనిచిం | తాకులమతినుండిభూ | లోకంబుననఖలశ
 రణులుంగడుభక్తున్ | చ | నదమలమానసంబునర సాస్థలియిక్కథన
 వ్వరేనియున్ | జదివినవిన్నవాసినని శాకరమాళిక్యపాసమృద్ధిబెం |
 పాదవఁగభోగభాగ్యములు బొందితిరా యిరుపేతులైతుడిన్ | ముదము
 నఁగాంతురబ్జభవ ముఖ్యలకందనిమోక్ష సంపదన్ || వ | అనిఁగట్లు రేణు
 క గణాధీశ్వరుండు బాహులేయు వృత్తాంతంబు సవి సకంబుగాఁ జెల్పిన
 కుంభసంభవుండు నచ్చటి మాసీశ్వరుండు సంతోషింపఁజూతులై దేహ
 భవదీయకృపావిశేషంబునసమ స్తసంపత్సాగన హేతుకంబైనచరిత్రంబు
 వినఁగలిగె గృతార్థులమై మని పెక్కువిధంబులఁగొనియీడుచున్న వార
 లనుచితసల్లాహంబుఁ బ్రోవని యయ్యోగిపుంగవుండునిజేచ్ఛంజనియెన
 బ్బాస వాలుగమయు నేతత్కథా శ్రవణంబొనరింపుచు నెప్పటియట్లు గు
 ఖంబుననుండిరి | చ || వనరుహ రాజ శేషనర వాహనశర్మసమానదానపా
 వనశివలింగసంగసుర నల్లభిమంత్రవిశేష భావ కాం | చనఁగఁగర్వభగ్న్య
 రిపు సంజయఖండనశౌర్యధున్వితో | భనసుగుణాలవాలకివి బంధుబుధా
 శ్రితజాలపాలకా | క | కందసదృశః తరణమః | కందలతాంతాస్త్రశీతకిర
 నిధిరూపా | కుందాభక్తిర్తిపూర్ణః | కుందా గజబాహుబలయకుంతిత
 విధవా | ఉత్సాహము || శర్వశర్వరీంద్రచంద శారదాభ్రఫేసగో |
 పార్వమారుతాశచేశ హరిహరశారదా | పర్వతాధిగాధిగోప పారదా
 బ్జతారకా | గీర్వరాత్మజాతతుల్య కీర్తిపూరితోర్విమండలా |

గద్య || ఇది శ్రీమచ్చెన్నమల్లికార్జున కృపాకటాక్ష
 లబ్ధ కవితా మాధురీ భరణ కాశికనగోత్సాహివిత్రి నుకవి
 జనస్తుత్య అత్తలూరి పాపయామాత్య ప్రశీలంబైన,
 చెన్న బసవ పురాణంబు మహాప్రబంధంబునందు

పంచమాశ్వాసము - సంపూర్ణము



శ్రీశివాయనమః.

శుద్ధపత్రము.

పుట.	పంక్తి	తప్పు.	ఋన్వ.
౧	౯	విచమాక్షి	విచమాక్ష
"	౧౦	శరభాంక	శరభార్థ
"	౧౧	వీరుడు	వీరుడు
"	౧౨	భక్త	భక్తి
"	"	శాశ్వత సేత్ర	శశ్వదుగిడు
"	౧౩	నాయువ	తాయవ
"	౧౪	కందర్ప	కంచార్ప
౧౫	౧	బ్రహ్మ	బ్రహ్మ
౧౬	౨	గ్రహియే	గ్రహియే
"	"	మలమున	మలమున
౧౭	౧	హు	హు
"	౧౦	ధామేయ	దామేయ
౧౮	౩	తీర్చి	తీర్చి
౧౯	౧౯	దెల్చి	దెల్చి
"	౨౦	సంభూ	సంభూ
౨౦	౧౦	దీరు	దీరు
౨౧	౨౦	నింనుమున	మునింనున
౨౨	౬	నన్న	నన్న
౨౩	"	ద్యజ	ద్యజ
౨౪	౯	బాణాను	బాణాను
౨౫	౧౫	తత్పరును	దారతకును
౨౬	౨	వన్నెక్క	వన్నెక్క
౨౭	౫	వభస్య	వభస్య
౨౮	౮	వెక్కు	వెక్కు

కల	౧	వట్పదు	వట్పద
స	౧౮	సభల	భసల
క	౩	యేని	యేన
స	స	తత్రసాద	దత్రసాద
స	౧౦	లత	తల
స	౧౧	కామరంబు	కాపురంబు
స	౧౮	వగ	వగలాడి
స	౨౩	నంబు	దినంబు
గం	౪	టాలక	జాలక
గం	౨౦	కోమల	కోమలి
గం	౨	యొకింతి	యొకింత
స	౧౮	పై	వై
గం	౨౩	లిరముగ	లిరముగ
౬౦	౭	పంగాక్షురి	పంగాక్షురి
౭౬	౬	డస్తగి	డస్తగిరి
స	౨౩	గోదప్పరి	గోదప్పరి
కర	౪	ఖన్న	ఖండగ
కర	౨౨	కాదువడి	కారువడి
స	౨౭	జూడడక	జూపిడిక

